Opłatę pocztową uiszczono gotówką.

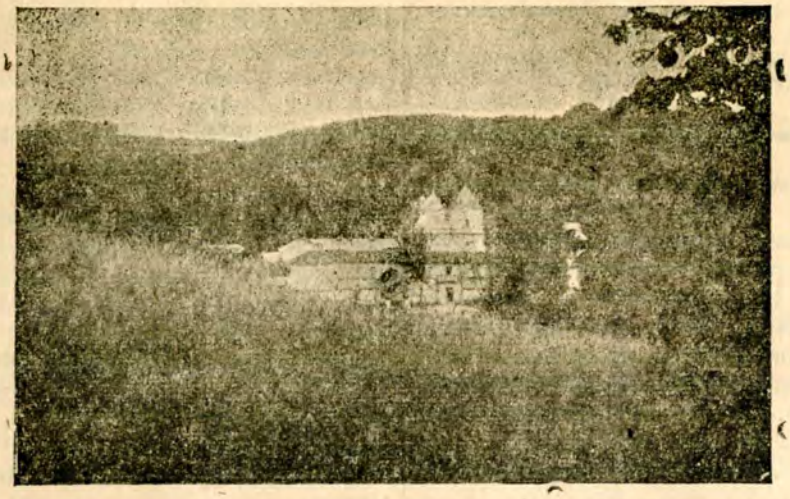
Львів, неділя 3 жовтня 1937. Ч. 38 (154). Рік V.

Христос Наша Сила

Популярний тижневик присвячений поглибленню релігійно - морального і національного життя серед українських родин

Ціна 5 сот.

Свято-Успенська Лавра ОО. Студитів в Уневі.

Унівський деканат відсвяткував торжественно 900-ліття видання України під Покров Пресв. Богородиці. В дні 27. VIII. вибрався до Унева процесії з 13 парохій. До пізної ночі сповідало 37 священиків. В дні 28. VIII. торжественну Службу Божу відправив о. Мітрат Од. Бавюк в сослуженні численного духовенства. Відповідну проповідь виголосив о. кан. Стек. Кількадесять тисяч вірних взяло участь у процесії з Найсв. Тайнами. В процесійному поході несено понад 100 хоругов, між ними прапори УМХ.

Поширюймо катол. пресу!

В Голяндії кожна католицька родина передплачує бодай один католицький часопис. Тому в Голяндії виходить аж 35 великих католицьких щоденників, 64 католицьких тижневиків і понад 300 різних католицьких видань, присвячених релігії, науці, літературі та мистецтву. — Коли б українські католики так ревно підпирали українську католицьку пресу, як голяндські, тоді в нас релігійне і національне життя розвинулосяб багато краще.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Український Християнський Календар на рік 1938.

Ціна календаря 75 сот.

Замовлення слати на адресу:

Видавництво „Мета“, Львів, Японська 7.

Український Робітничий Університет.

Дня 25. IX. відбулося у Львові при вул. Рутовського ч. 22, в Народнім Домі відкриття Українського Робітничого Університету. Гарно прибрану салю наповнили представники культурно-освітніх та економічних установ і преси та багато українських робітників. Голова Робітничого Т-ва „Сила“ П. Музика відкрив сходини вказуючи на потребу і значіння робітничого університету. Опісля слідували деклямація „Каменярі“ Зданевича, виступ хору „Прометей“ під проводом інж. Драгана, деклямація „Учітеся“ Сліпенького, реферат Ніклевича „За нове обличчя українського робітництва“. Привіти виголосили ред Таранько від „Просвіти“, проф І. Раковський від Наук. Т-ва ім. Шевченка, мец. Криштальський від „Рідної Школи“, посол Перфецький від УПР і УНДО, д-р Андрусяк від професорів робітничого університету, м-р Чума від „Відродження“, п. Ковалик від т-ва „Воля“, м-р Підгородецький від бориславського басейну, інж. Романенко від „Сільського Господаря“. Відчитано привіти від редакції „Дзвони“ й ін. Голова „Сили“ п. П. Музика повідомив, що на прелєгентів зголосилися досі д-р Андрусяк, м-р Тесля, проф. Пачовський, д-р Щуровський і д-р Є. Ю. Пеленський, та відчитав правильник робітничого університету. Кінцеве слово виголосив п. Тригук, голова секції столярів при т-ві „Сила“. Національним гимном закінчено ці сходини. Опісля відбулася спільна знимка.

Як у них, а як у нас?

Недавно в переїзді через Шлеськ я задержався в гарному, чистенькому місті Катовицях. Його населення мішане: німецьке і польське. Далеко менше від Львова, бо має тільки 104.000 душ. Є кілька католицьких костелів, які заспокоюють релігійні потреби обох національностей. Відвідую всі костели. Вони чистенькі, і хоч це будний день і пізна година, проте доволі в них побожних християн. На церковних дверях розвішений читко і виразно писаний порядок Богослужень.

Кожна парохія видає свою газетку. Хочу її купити, але всі вони вже розкуплені. В нас, думаю, стій і проси, а нікому не спішно купити добру і дешеву газетку. Одначе цікавість не дає мені спокою, бо конечно хочу мати ті католицькі газетки. Зі здивуванням чую, що є тут навіть релігійна книгарня (у нас такої ніде не знайти!). Іду і заходжу до гарно уладженої і доволі багато вивінуваної книгарні. Прохаю подати мені добрі часописи. Ось і наперед дістаю вісімнацятьсторінковий тижневик: „Недільний Вістник". В ньому окремі розділи для молоді, для дітвори, для апостольства жінок. Таку грубу і цікаву газетку мають Німці. Поляки мають подібну. Та мене найбільше цікавлять парохіяльні газетки. Ось уже чемна книгарка подає мені тижневик „Парохіяльні Вісти" собору св. Петра і Павла в Катовицях. Газетка має всього дві сторінки і коштує 5 сотиків. В ній поданий порядок церковних відправ на цілий тиждень, оповіди, список померлих парохіян, звідомлення товариств, одна пісенька і дві короткі статті. Подібну газетку видає церква Пресв. Богородиці і інші.

Я був здивований і засоромлений. Бо якже, думав я собі, пояснити, що тут така маленька, і, скажім щиро, не дуже цікава летючка коштує 5 сотиків і всі її розхоплюють, а наша газетка „Христос Наша Сила", що має вісім сторінок, цікаві оповідання і науки, і ціна невеличка, не розходиться так як годилося б на такий тижневик.

Яка тому причина? Прийшли на думку грізні слова св. Письма: „Тому, що ти ані зимний ані гарячий — виплюю тебе з уст моїх". — Оця наша літеплість і байдужість є причиною нашого недорозвитку і карловатости, наслідком чого „гарячіші" народи переганяють нас, доходять до кращих здобутків духових і навіть земних. А що справа католицької газети і книжки є одна з найважніших, то про це напишемо ще другим разом.

О. Г.

Євангелія.

НЕДІЛЯ 15.

А фарисеї, коли почули, що зневолив садукеїв замовчати, зібралися разом, і один з них, законоучитель, спокушуючи Його, запитав Його, кажучи: Учителю, котра заповідь у законі найбільша? Сказав йому Ісус: Любитимеш Господа Бога Твого всім серцем твоїм і всею душею твоєю і всею думкою твоєю. Се найбільша і перша заповідь. Друга подібна до неї: Любитимеш ближнього твого, як себе самого. На сих двох заповідях увесь закон і пророки стоять. А коли зібралися фарисеї, запитав їх Ісус, кажучи: Що ви думаєте про Христа? Чий Він Син? Кажуть Йому: Давидів. Каже їм: Як же Давид в Дусі Господом Його називає, кажучи: Сказав Господь моєму Господеві: Сиди по Моїй правиці, доки положу Твоїх ворогів підніжком ніг Твоїх. Коли отже Давид називає Його Господом, як Він є його сином? І ніхто не міг відповісти Йому слова і ніхто вже не відважився від того дня питати Його.

(Матей, гл. 22, ст. 34—46).

Болехівщина. В 900-ліття Покрову Матери Божої над українським народом відбулося 21. IX. величаве торжество в Болехові при каплиці в Бучниках. Зійшлося понад 15.000 вірних з усіх парохій Болехівщини. Торжественну Службу Божу відправив о. Штайден, святочну проповідь виголосив о. Зубрицький. До св. Причастя приступило 1.000 вірних. Після Служби Божої зачалася Марійська академія, яку відкрив о. дек. Сухий. Святочну промову виголосив ред. В. Глібовицький зі Львова. Дальше слідували виступи хорів з Угольної, Гошеза, Церковної і Лисович, салінарної орхестри і 4 деклямації. Академію закінчено катол. і нац. гимном. Свято відбулося у зразковому ладі.

Місячне наміреня.

За розквіт чернечого життя.

Схід — це колиска чернечого життя, тут організували чернече життя св. Отці Антоній, Василій Великий і інші. Звідси за Божою Благодатю переходить на Захід і тут чернечі особи, заховуючи евангельські ради: вбожество, чистоту і послух — служать Богові і своїм народам.

Початки Церкви на Україні та світле минуле української держави звязані з розвітом монастирів. Вони видають літописців, як Нестор, святих угодників Антонія, Теодосія, Йосафата, і такі визначні особи, як митрополита Іларіона, Рутського та багато інших. Нарід що хоче стягнути на себе Благословення Боже, що бажає доброго впливу на своїх дітей, доконче мусить попирати монаші чини, мусить у собі плекати чернечі покликання й охоче відпавати Богові тих, котрих Він Сам кличе до Своєї особливої служби. Нехай Всемогучий Бог Отець і Син і Дух Святий наділять наш нарід численними покликаннями, нехай вкриється українська земля численними монастирями для слави Божої і добра українського народу. І того прошім у тому місяці жовтні.

З нашого життя.

В Зарваниці відбулося величаве торжество у празник Різдва Пресв. Богородиці. Зійшлося понад 20 тисяч прочан з цілої околиці і з дальших сторін. Були прочани з Підгаєччини, Бережанщини, Рогатинщини, Теребовельщини, Бучаччини, Заліщиччини, Городенщини і т. д. В навечеря відбулася в 9. год. многотисячна процесія зі свічками до каплички, звідки випливає цілюща вода. Преосв. Кир Никита з духовенством відправив молебен, відповідну проповідь виголосив о. д-р Г. Костельник. Раненько в 4 год. підчас тихої Служби Божі уставилося до св. Причастя около 10.000 прочан. В год. 10·30 Преосв. Кир Никита зачав Архієрейську Службу Божу. Сестра Настя-Маріям Волошин ходила з тацою на

будову церкви св. Івана Богослова у Львові. Цілих три годин збирала вона між народом і зібрала 575 зл. (переважно по 5 і 10 сот.). Підчас Служби Божої о. д-р Костельник виголосив проповідь про чуда в катол. Церкві. В навечеря празнику і в празник після Служби Божої прочани масово йшли до віппустового кіна, яке висвітлювало Страсти Христові. На приходстві і в інших домах у Зарваниці появилися опалізовані образи на шибах.

В Трибухівцях біля Бучача відбулося 5. IX. посвячення угольного каменя і фундаментів під будову нової церкви. Чину посвячення довершив о. дек. Воробкевич з довколичним духовенством. Службу Божу відправив о. Панчишин, відповідну проповідь виголосив о. Василіянин з Бучача. Зійшлося понад 2.000 вірних з околиці, прибула наша інтелігенція з Бучача.

Посвячення памятника о. Віктора Матюка, українського композитора і визначного громадянина, відбудеться в неділю 3. жовтня ц. р. в Карові, повіт Рава Руська (залізнича стація Угнів) з нагоди 25-их роковин його смерти. Преосв. Кир Йосафат Коциловський відправить Архієрейську Службу Божу в 11. год., відтак в 13. год. панахиду біля надгробного памятника, дальше буде відслонення і посвячення памятника, промови представників Церкви, духовенства і центральних установ, деклямації та виступи хорів. В 5. год. попол. відбудеться в місцевій читальні святочний концерт.

Жидачів пращав 12. м. м. свого о. катехита Чопея, який відійшов до Городка. Після Служби Божої на площі біля церкви зібралися вірні з прапорами Катол. Акції. Пращальні промови виголосили о. дек. Раковський, представники церковного Братства й Катол. Акції. Вечором в салях Народнього Дому пращали о. Чопея всі українські товариства Жидачева.

В Оброшині біля Львова уладжено обжинки. Обжинкові звичаї викликали велике зацікавлення не тільки серед місцевих, але і замісцевих гостей.

Ширіть наш часопис!

Вісти з Волині.

Ковель. В неділю 1. серпня в братській салі при св. Юріївській церкві відбулася академія, присвячена Матері Божій Неустанної Помочи. Котрої Запрестольна Ікона є в малому вівтарі нашої церкви і в честь Котрої засновано наше братство. Академія складалася з вступного слова, відчиту, співів і деклямацій. На академію завитали гості на чолі з перебуваючим стало в Римі о. Архимандритом оо. Редемптористів. Через те, що гості не знали української мови, вступне слово виголосив п. Василів в німецькій мові, так само в тій мові виголосив релігійний вірш учень місцевої торговельної школи С. Артаманів.

Змістовний і вичерпуючий відчит про історію ікони Матери Божої Неустанної Помочи виголосила п. Мусявичева, хор відспівав кілька релігійних пісень, переплетених такого ж змісту деклямаціями молоді і дітей.

На закінчення о. Ігумен монастиря оо. Редемптористів у французькій мові зясував гостям зміст академії, а аранжерам її подякував за труди, підкреслюючи, що хоч більшість занята щоденною працею, то проте знайшли можливість на протязі короткого часу приготовитися, щоб академія випала якнайліпше.

По закінченню академії о. Архимандрит уділив усім присутним в Імени Св. Отця Архипастирського Благословення.

З приводу того, що літо вже скінчилося, можна сподіватися, що як і в попередніх роках, у нашій парохії почнеться жива праця: уряджування вистав, концертів, виголошування рефератів, відчитів і т. п.

*

В празник Преображення після Служби Божої парох Ковля о. В. Стернюк оголосив парохіянам про своє перенесення з Ковля і при тім звернувся з пращальним словом, котре майже у кожного витиснуло сльози на очах. Справді о. В. Стернюк, пробувши парохом Св.-Юріївської церкви біля 3 літ, при несприяючих обставинах, серед тисячів трудностів, не тільки не розтратив надбань свого попередника, незабутнього Настоятеля о. В. Величковського, але надбання ці збільшив. Того ж таки дня в братській салі старанням молоді уладжено спільну пращальну вечерю, на котрій були присутні о. ігумен, кількох священиків та понад 50 парохіян з дітьми — членами братств.

В промовах, котрих виголошено кілька, пробивався жаль за відїзджаючим о. Настоятелем, вдячність парохіян за понесені пастирські труди та просьба молитися за дальший успіх праці на Волині.

В своїм кінцевім слові о. Стернюк подякував усім за співпрацю і довіря, та просив, щоби кріпко держалися своєї прадідної католицької Церкви.

О. Стернюк відїхав несподівано скорше на один день, ніж було предбачено, і на двірець в Ковлі відпровадила його в середу 25. серпня молодь і діти з китицями квітів. І. М.

Поліція конфіскує

українські календарі.

Вже минулого року на північно-західніх землях (Волинь, Полісся, Підляшя) адміністраційна влада конфіскувала українські календарі. Тамошня поліція конфіскувала не тільки львівські, але навіть волинські календарі. Тоді завдяки заходам українських послів вдалося почасти усунути конфіскату.

Тепер історія з конфіскатами українських календарів знов повторюється. На Холмщині в місцевості Лазіски дістав Іван Селдачук з почти пачку українських календарів зі Львова. Заки ще встиг дома пачку розпакувати, прийшла до него поліція з місцевого постерунку і забрала всі календарі. Видно з того, що адміністраційна влада на північно-західніх землях задумує і цього року робити перепони в поширюванню українських календарів між нашими селянами. А ті календарі вже у Львові були цензуровані і влада дозволила їх видати.

ШИРІТЬ НАШ ЧАСОПИС!

Світова вистава в Парижі.

(Совітський павільон).

Рудава жидівка сидить за столиком, на котрому накопичені якісь гарні з вигляду червоні й сині книжечки. З тяжкою бідою дістаюся до столика і оглядаю книжечку. На обгортці витиснений золотими буквами напис: „Конституція", а далі комуністичні кличі, знимки двох паліїв світа Леніна і Сталіна, червоний прапор, серп і молот і нарешті сам блахман: „конституція" (устрій держави). Книжечки писані московською, німецькою і французькою мовою. — А по українськи не маєте? — питаю. По українськи?! — відповідає здивовано жидівочка, — о ні, ні, не було і нема, — кінчить свою відповідь. Та я не встиг закінчити з нею тих кілька слів, а всі ті книжечки розхопили Французи, бо книжечка дуже дешева, всього один франк, себто 20 сотиків. Так і видно вже з самої ціни, що комуністам не йде тут за гроші, а за широку пропаганду. Ясна річ, що вся писанина в тій книжечці про конституцію, про свободу людини є одним фальшем, що видно хоч би й з того, що навіть на виставу до Парижа нікого звідтам не пускають. На це звернула увагу навіть союзниця большевиків Франція і досить широко про це писала у своїх газетах.

Як комуністи ширять тут свою пропаганду, можна доміркуватися ще й з того, що по середині стоїть на стояку велика книга-конституція, яку переглядає багато чужинців і вірить у большевицький блахман. Те, що Французи вірять червоним, видно хоч би з того, що в записнику, до якого кожен може вписати свої завваження, виписують похвали в честь Сталіна і комуністичного ладу. Виписав там і я свою „похвалу", та при тім уважав, щоб який червоний не почастував мене пястуком, й тому я вже довго тут не задержувався, а вийшов тим більше, що деякі комітетові чогось уважно придивлялись мому українському написові...

Цілий совітський павільон переповнений брехнею, і жаль охоплює людину, що багато людей дається взяти на червоний гачок. Ми, що над Збручем бачимо невпинне руйнування наших церков і чуємо смертні стріли до безборонних братів-Українців, мусимо відкрити очі чужинцям на чисту правду, яку комуна дбайливо закриває перед оком чужинця. Та перш усього тут на місці, читаючи добру, не брехливу книжку і газету, мусимо скинути полуду з очей своїм людям, щоб опісля скинути її й чужинцям в ім'я любови Бога і України. О. Год.

Цікаві дрібниці.

ЦЕРКОВНІ ПРОВІЗОРИ, СТАРШІ БРАТИ І СЕСТРИЦІ! Подайте свою адресу фабриці свічок „К Е Р О С" — Львів 15, вул. Окружна 108а, а одержите безплатно гарний стінний календар і цінник свічок „Керос".

О. ГОРИЦВІТ.

Христіянський склеп.

Андрієві Омелянчукові незгірше жилося. Був кімнатним малярем. Ще малим хлопчиною любив собі рисувати й малювати. Але був бідний і не мав змоги учитися. Аж як у містечку малювали церкву, Андрій уже не відчепився малярів. Пересиджував коло них цілими днями, а потім поїхав за ними до більшого міста. До науки прикладався, і вернув до свого містечка вже малярем.

І оженився Андрій дуже добре. З Марією Гоменною. Дівчина бідна, служила по панах, але не жила так, як інші дівчата, що тільки знають волочитися вулицями, і гірко запрацьований гріш витрачують на жидівські лахи. Марія ходила у своїх чоботях, у рясній спідниці, була висока, б'ленька з лиця, і гарно виглядала. Усі запрацьовані гроші складала собі на ощадностеву книжечку. І добра була, і розумна, знала письмо, а в церкві нераз братський прапор тримала.

Про Марію усі люди знали, і її хвалили. Тому й оженився з нею Андрій Омелянчук. Годилися у всьому, жили по Божому, і Господь благословив у їх праці. Андрій усе роботу мав. Кликали його малювати покої, двері, вікна, малював афіші, декорації на сцену, та інші малярські роботи. Марія шила, прала, варила, та дещо помагала Андрієві.

Одної днини Андрій встав раненько до роботи, і дуже був веселий. Простував якусь бляху, викладав пензлі, і мугикав собі веселої пісоньки.

— Що ти, Андрію, нині такий веселий? — спитала і Марія раденька, приголубившись до чоловіка.

— Бо я нині нову крамницю відчиняю! — каже Андрій всміхаючись.

— Ха, ха, ха! Яку крамницю? — кажи, Андрію! — стала допитувати Марія.

— Бо я нині новий український шильд малюю!

— А то знову кому?

— Та Іван Тичка береться до торгівлі! Відчиняє свою крамницю в місті! Не чула?

— Та чула, чула! Лиш не думала, що так скоро!

— Егеж! Завтра вже продає! Тому я так тішуся, бо мені здається, якби я сам відчинив крамницю. Кожною українською крамницею я тішуся, бо досі усе в нас було лиш жидівське. А тепер і свої беруться по трохи!

— Це правда! Тепер уже будемо мати у місті шість українських крамниць. Дмитро Ничай з залізом, Федько Гривка зо скірою, Никола Проців з матерією, а решта з мішаними товарами.

— Тільки памятай, Маріє, щоб усе ходила купувати до своїх!

— О, я все у своїх купую! Ще й других закликаю. Але одне мені не подобалося, що Семко Білоус не тримає у своїй крамниці товарів рідного українського промислу. І мило у нього, і кава, і цикорія, і паста, і цукорки, усе не наше, лиш чуже. А я гадаю, що як український склеп, то й українські товарі повинні бути. Бо хтож буде українські товарі розпродувати, як не українські крамарі?

— Правду кажеш, Марисю дорогенька! Але якби кожна свідома жінка вперлася таки: „Дай мені таке а таке мило, дай мені

Великани і карлики. Крім людей середнього росту, є в світі чимало людей маленьких, що їх називаємо карликами. Але крім карликів є теж люди незвичайно великі, що їх називаємо великанами. Мабуть найбільшим, найвищим чоловіком на землі є тепер Єгиптянин Саад Магомед Газі. Він є муляром, і донедавна ріс звичайно, як кожний інший чоловік. Але у віку, коли всі люди вже перестають рости — він усе ріс далі. Нині має 26 літ і без перерви росте, так що є вже високий на 2 метри і 95 центиметрів. Від 24. до 26. року виріс він на $^1/_2$ метра. Такий скорий ріст дуже ослаблює Саада Магомет Газі, так що він тепер уже не може працювати як муляр і мусить дуже багато лежати або сидіти. Лікарі кажуть, що коли Саад буде так далі рости, то йому забракне сил і він скоро помре.

Оси й попухи є пожиточними сотворіннями для сільського господаря і тому не треба їх винищувати. Попуха їсть слимаки і ріжні для господарства шкідливі комахи, а нікому ніякої шкоди не робить. Теж оса зїдає безліч яєчок і кукол таких комах, що багато шкодять господарським ростинам.

Пума це звіря з родини львів, і таке саме кровожадне й дике як лев. Все таки знаходимо деколи освоєні пуми, що живуть по домах наче великі домашні коти, чи радше наче пси. Таку пуму має шведський лікар у місті Гагенес, Др Алінг. Ця пума називається Боб. Вісім літ тому Др Алінг привіз цю пуму з південної Африки до Швеції. Пума ходить з ним на проходи наче пес. Люди спершу боялися, але тепер уже привикли, бо пума заховується зовсім як пес і радо бавиться з псами. Боб це величезне звіря, котре одним помахом лапи зі страшними пазурами моглоб убити чоловіка, — але він такий освоєний, що їсть з руки малої дитини лікаря.

Триста міліонів годинників є тепер в русі на цілім світі.

Пес рятує від пожежі. В однім домі в Гренобль у Франції вибухла вночі пожежа. Причиною пожежі була якась хиба в електричному світлі. Всі мешканці дому спали кріпким сном. Пожежа вибухла на долішньому поверсі. Спальні кімнати містилися на другому поверсі. Вогонь поширювався чимраз дужче і почав уже загрожувати мешканням горішнього поверху, на якому мешканці й господарі спали спокійним сном, не прочуваючи найменшого нещастя. Вже обгоріли бальки й обвалилися, загороджуючи доступ до сходів. Пес господарів, який спав внизу в кухні, не зважаючи на вогонь і дим, вибіг на гору і почав гавкати під дверима так довго, аж господарі прокинулися. Так отже пес врятував господарів від неминучої смерти в полумях.

Смерть за несвіже мясо. В Мінську присудили на смерть 8 різників за те, що достарчували для війська несвіже і затроєне мясо.

Совітські лікарі троять замість лічити. В совітських ча-

таку а таку пасту" — то крамар мусів би постаратися українських товарів. Я знаю, що якби навіть у жида я домагався якогось українського виробу, раз, другий, третій, то таки мусів би спровадити.

Оттак говорили обидвоє, і працювали. Андрій погрунтував покостом бляху і тепер брався до малювання букв. Але зарисував кілька букв, і щось довго зачав застановлятися.

— Ти чого так думаєш, Андрію? Може забув що писати? — питає Марія.

— Та не забув! — відказує Андрій — казав Іван Тичка написати йому на шильді „Християнський склеп мішаних товарів і галянтерії". Але я уже таких шість шильдів намалював. Кожний, хто закладає крамницю, каже написати собі на шильді „християнський склеп", а сам живе як нехрист. У неділю їздять за товарами, або цілу днину сплять, або мають трохи гроша і пють з ріжними посіпаками та безбожні бесіди провадять. Ще тільки Дмитро Ничай і Федько Гриньок частенько ходять до церкви, а тамтих майже ніколи не видати. А їх жінки, діти видять, як батько живе, той собі так само. І нащо дурити людей, та писати на шильді, що він веде християнський склеп?

— Ой, це таки правда, Андрію. От Степан Баландюк цілий день на Спаса продавав у склепі. Здибала я його жінку Катерину і кажу: Ви чого такі фальшиві? Пишете на шильді, що ви християни, а в свято торгуєте, як жиди! — А вона каже: „Що ти знаєш! В гиндлю нема свят ні неділі!" — А я кажу: „Як так, то нехай у вас жиди купують! А моя нога більше у вашій крамниці не буде, ще й других спамятаю!" Така бабисько була люта, як вогонь.

— І як мені цей шильд писати? — заклопотався Андрій.

— Не пиши „християнський"! — каже Марія. — Можнаб чейже інакше склеп назвати! На приклад: „український склеп", „рідний склеп", „великий склеп", „совісний склеп", або „подільський склеп", бо ми на Поділлі...

Довго вагався Андрій, аж увійшов в хату сам Іван Тичка зо своїм спільником Гриньком Лядою. Оглянули шильдову бляху і питають: „Чому, пане маляр, на кінчите? Нам доконче потрібно, щоби нині шильд був готовий!"

— Та я ось зараз виготовлю, — каже Андрій — лиш може б не писати на шильді „християнський склеп", бо багато людей надуживають цієї назви, пишуть її лиш для реклями і дурять нею людей, а самі живуть... знаєте, як це у нашому містечкові буває...

— Знаємо, знаємо! — кажуть обидва чоловіки. — Але ми таки направду думаємо по християнськи. Хочемо Бога, любимо нашу Церкву, були ми християнськими господарями, і хочемо бути християнськими купцями. Ми ділами докажемо, що ми направду християни-католики. А люди нехай уважають на нас. Якщо ми будемо поводитися не по християнськи, то нехай не йдуть до нашої крамниці купувати. А чейже ж нам залежить на цьому, щоби у нас люди купували. Пишіть — „християнський склеп!"

сописах часто нарікають, що совітські лікарі мало визнаються на ліках, часто помиляються і записують хорим такі ліки, від яких хорі вмирають. Так виглядає лікарська опіка в червоному „раю".

Дивна недуга. Один мешканець Праги, столиці Чехословаччини, терпить на дивну недугу: тіло його помалу камяніє. Недуга зачалася від рамени і поширюється на ціле тіло. Нещасний помалу конає. Такі недуги є дуже рідкі. Можна їх вилічити, але треба зараз на початку недуги насвітлювати її промінням Рентгена.

Кости мамута (великанського слона) знайшли в Брашовицях на Поліссі. Це вже вдруге знаходять кости мамута на Поліссі. Перший раз знайшли тому два роки при відбудові каналу Огінського.

Цвитуть яблуні. З кількох сторін чортківського повіту повідомляють, що там вдруге цього року зацвили яблуні. Такі самі вістки приходять з Волині.

Упадок народин в Европі. У всіх краях приріст населення зменшується. Навіть в Італії, де Муссоліні роздає великі нагороди для родичів за численне потомство, в 1936. р. вродилося 41.000 дітей менше, як у 1935 р. У Франції річно вмирає 20.000 осіб більше, як родиться. Католицька Акція у Франції кинула клич „повороту жінок до домашнього огнища".

Читання для наших господарів.

За нові можливості заробітку для селян.

Положення села є важке. Селяни мусять виконати велитенські зусилля, щоби не випустити з рук землі своїх батьків.

Однак є багато можливостей і ділянок, майже зовсім занедбаних, що при сильній праці та відповідній освіті людей можуть стати джерелом нових доходів.

Наші сади занедбані, боротьби із шкідниками не провадять пляново й обіймає вона лише мале число дерев. Наші люди не вміють обходитися з овочами, не вміють зорганізувати збуту овочів. Окрему увагу мусимо звернути на виноград, бросквині, морелі, італійські оріхи й ліщину.

Овочеві перерібки і виріб вин, повила, сушення й т. д. у нас ще мало поширене й провадиться т. зв. „домашнім способом", що дає дуже слабенькі висліди. Коли б однак цей промисл належно зорганізувати, міг би принести великі матеріяльні користи. Міські люди напевно з радістю повитали би т. зв. „зимові засоби", добре приготовані й щодо ціни приступні.

Також недобре зорганізована у нас продаж ярин. Місто ще багато споживає горох, моркву, бурачки, калярепу. А пречінь є ще такі „заморські" карди, карчохи, баклажани і інші, що більшість людей лише може здалека оглядати. Та ніхто не рішився попробувати їх у себе управляти. Цьому винен „консерватизм" наших міських і сільських господинь.

Продукція ріжних яринних новостей, голозно близько середовищ продажі, може бути добрим інтересом, а до цього можемо вивозити на скандинавські ринки.

Занедбаною ділянкою є насіння. Сьогодні привозимо ще багато насіння. Маємо одначе деякі дані на те, щоби їх вивозити.

Цілковито невикористаною ділянкою є цвіти. Ми уважаємо ще все цвіти за якийсь люксус, доступний лише для багатих людей. При відповідній організації цвіти можуть стати джерелом поважних доходів. Відповідно опаковані можна їх пересилати навіть на дальші віддалі.

Добре поплатною ділянкою продукції є лікарські зела.

Треба тямити, що кожну ростину, котра росте дико, можна годувати у відповідних обставинах з добрими вислідами. На жаль продукція лікарських зел у нас не розвивається, бо не вміємо раціонально збирати зела, сушити, опаковувати та продавати. Є це широке поле до ділання для енергійних одиниць.

Наші люди занедбали бджільництво. Велика шкода! Бджільництво лучиться з садівництвом. Добре приготований питний мід це товар, за який добре платять та який пошукують на заграничних ринках. На Поділлю, в підгірських та гірських околицях може пасічництво цілком певно приносити зиски.

Великим завданням є загосподарити неужитки, управляти на них ріжні зела.

Ягоди, гриби й інші лісні ростини можуть стати також джерелом доходів. Перероблені на конфітури, знайдуть легкий збут. Гриби — це важний експортовий товар. Там, де є великі та добрі пивниці, можна їх зужитковати до годівлі печериць протягом цілого року.

Виріб сирів та вудженин калькулюється добре. Багато можна заробити на домашній птиці. Також добре рентується продукція зимових курчат.

У ділянці яйчарства багато вже у нас зробили, та ще дуже багато можна зробити.

Годівля звірят, що дають шкіру на футра, почавши від кріликів та скінчивши на срібному лисі, має велику будучність.

Треба більше заопікуватися лісною звіриною й забратись до годівлі бажантів.

Наше шовківництво розвивається досить слабо. З ним лучиться годівля білої морви.

Годівля раків, зорганізування їх продажі, може принести досить поважні доходи.

Як бачимо з цього дуже побіжного начерку — є великі можливості. Не говорю вже тут про ті тисячі добра, що так марнується, а що при добрій волі й при енергійному збиранні може помогти перебрити кризу. Так напр. жолудь, каштани, ріжне піря й т. д. У нас обривають лише гусяче піря. Піря інших птахів іде на марно. Це саме діється із грибами. Є такі околиці, де збирають лише правдиві гриби, а всякі козарі, масляки та інші менш вартісні, після думання людей, оставляють заяцям. А тимчасом ці гриби, раціонально приготовані, можуть бути засобом поважного заробітку.

З цими справами вяжеться справа організації продажі, кооператив і т. д. Це широке поле до діяння для підприємчивих одиниць.

Ст. Конрад.

В кожній християнській родині — християнський часопис „Христос Наша Сила"!

КАЛЕНДАР.

Жовтень 1937.

Стиль		Н.	СВЯТА
н.	ст.		грекo-катол.
3	20	Н	15. по С. Татіяни
4	21	П	Кіндрата
5	22	В	Фоки, Йони
6	23	С	† Зач. Ів. Хрест.
7	24	Ч	Теклі муч.
8	25	П	Евфросинія, Павн.
9	26	С	Пр. св. ап. Івана

СОНЦЕ сходить 3 ц. м. в год. 5·51, заходить в год. 17·51.

МІСЯЦЬ сходить 3. ц. м. в год. 21·48 заходить в год. 12·58. Остання кватира 27. ц. м.

Допису.

Львів-Личаків. Заходами Братства Матери Божої Неустанної Помочи 21. IX. ц. р. святкувала Личаківська дільниця 900-ліття посвяти України під Омофор Пресв. Богородиці. В церкві св. Петра і Павла відправлено Службу Божу, підчас якої відповідну проповідь виголосив о. проф. Новосад. Вечором в 5. год. відбулася святочна академія, яку відкрив гарним вступним словом голова читальні „Просвіти“ о. сов. Дуткевич. Реферат проф. Редька представив культ Богородиці на українських землях від найдавніших часів до сьогодні. Три гарні деклямації дівчаток, учениць школи ім. кн. Льва, Ярослави Полюгівної — „Квіти Марії“, Дані Демчук — „Покрів Діві Марії“, та Наталі Голембйовської — „Цариця України“ захопили усіх слухачів. Діточки цієї школи доповнили ці деклямації співами. Врешті численно зібрана публика відспівала католицький гимн. Хорами проводила п. Зацерковна, а весь організаційний труд спочивав у невтомних руках п. Е. Терлецької.

В Поморянах відбулася від 21.—31. VIII. ц. р. св. Місія під проводом ОО. Редемптористів о. Величковського та о. Зятика. Успіх Місії великий. Проповідям прислухувалися щоденно тисячі народу. Крім цего особину конференцію для інтеліґенції мав о. Величковський. В часі Місії приступили майже всі парохіяни до св. Тайн (4.770 осіб), крім кількох збаламучених сектантів і кількох т зв. паперових християн, також майже вся інтеліґенція. Особливо академічна молодь взяла активну участь у Місії, слухаючи пильно наук і приступаючи до св. Тайн. Останнього дня Місії по Службі Божій, яку відслужив о. крилошанин Дзерович, відбувся похід з місійним хрестом вулицями міста, що був величавою маніфестацією віруючих з міста і з цілої околиці та знаком побіди християнства над безбожництвом. Зі щирим жалем випроваджали парохіяни другого дня ОО. Місіонарів з процесією аж за місто і зі сльозами в очах та серцем повним глибокої вдяки пращали дорогих гостей. ОО. Місіонарі засіяли в душах парохіян здорове зерно Христової науки.

Маркопіль. Це село в бідського повіті було донедавна у великому занепаді. Але в останніх часах село поволі почало віджимати. Відреставровано мурована церкву Різдва Пресв. Богородиці, побудовано другу меншу церковцю, зв. Вознесенська, де міститься чудотв. образ Маркопільської Божої Матери; далі поставлено приходство, засновано кооперативу, відновлено діяльність читальні. Читальня має й свій хор, що час до часу співав Службу Божу. Аматорський гурток при читальні вивязується зі своїх нелегких завдань якнайліпше, даючи безперервно гарні й виховуючі вистави. Дня 22. VIII. ц. р. уладили діти зі садка під проводом п. Фішерової концерт у честь Т. Шевченка. Гарно дібрані точки програми випали вдоволяюче. На закінчення дали діти виставу п. н. „Мені тринадцятий минав“. Маркопільчани! Не зражуйтеся чимнебудь, покиньте всякі незгоди, горніться й дальше всі до церкви, до читальні, піддержуйте свою кооперативу, витривало працюйте, а певно ваші труди не змарнуються.

Очевидець.

Воля Задеревацька. Тутешній мішаний хор брав участь у повітовім торжестві в Стрию 28. серпня з нагоди 900-літнього ювилею проголошення Преч. Діви Марії Царицею України. Цього ж самого дня Воля Задерев. відсвяткувала у себе торжество в честь Преч. Діви Марії, Цариці України. Програма була багата і цікава.

Гуменець, пов. Львів. Вмурування пропамятної таблиці УМХ в мурі церкви Успення Преч. Діви Марії в Гуменці відбулося в дні храмового празника — 28. серпня ц. р. Акту посвячення доконав місцевий парох о. Ст. Мандзик в сослуженню оо І. Божейка й І. Миронюка. Проповідь виголосив о. І. Миронюк. Голосною присягою на досмертну вірність Христові Спасителеві закінчено це торжество.

Приявний.

Облазниця, жидачівський деканат. В днях 21—26. VIII. відбулася віднова св. Місії під проводом ОО. Редемптористів з Тернополя. Провідником був о. К. Більке. Щоденно були дві науки. Ціла парохія брала участь у Місії. Всі парохіяни приступили до св. Причастя. Місія зробила перелім у душах і морально скріпила парохіян Облазниці. А місійний хрест, який остався, буде свідком, буде сторожем кращого життя парохіян.

Приявний.

Дмитре, пов. Львів. В 900-літню річницю віддання України під Покров Пречистої Діви відбувся в Дмитрю концерт в честь Богоматери, з такою програмою: промова о. І. Миронюка, пісні в виконанні місцевого м.ш. хору під дирігентурою о. І. Миронюка й деклямації. Концерт лишив по собі якнайкращі враження.

Що діється у світі.

Союз Народів радить якраз тепер у Женеві під проводом делегата червоного еспанського уряду. Союз Народів не має вже тепер того великого значіння, яке він мав давніше. Він показався дуже немічною й непорадною установою, що не може полагодити ніякої труднішої справи з міжнароднього політичного життя. Теж і тепер мав він занятись кількома важними і трудними справами. Мав перевести „похорони“ абісинської самостійности і признати італійське завоювання Абісинії, мав радити над поділом Палестини. Але це понад його силу, тому ті справи покищо відложили, а тепер в Женеві радять над дрібними й маловажними річами.

В Женеві Союз Народів в останніх днях таки відважився приступити до трудніших справ. Щодо поділу Палестини Ліга погодилась на англійську пропозицію. Великою несподіванкою був виступ премієра червоної Еспанії. Він в нагальний спосіб атакував Німеччину й Італію за те, що помагають національній Еспанії. Представника червоної Еспанії мали вибрати до ради Союзу Народів, але мимо всіх заходів червоного премієра таки не вибрали. Видно, що навіть в Женеві не рахуються вже дуже з урядом в Валенсії.

В Парижі були великі сензації. В двох домах організації французьких промисловців вибухли пекольні машини дуже великої вибухової сили. Вибух наробив багато шкоди. Справа була настільки важна, що нею занявся уряд. В слідстві показалось, що пекольні машини були спроваджені зза кордону і найправдоподібніше сфабриковані в катальонських фабриках. А в тих фабриках верховодять тепер анархісти й большевики. Отже показується, що сівачі хаосу добираються навіть бомбами до своєї союзниці Франції. Бомбові вибухи мали за ціль розярити ворожнечу між класою робітників і класою промисловців і в той спосіб скріпити внутрішню боротьбу у Франції.

На Середземне Море виїхала велика воєнна фльота Англії і Франції. Вона складається з 150

кораблів. Її завдання є боронити торговельні кораблі перед нападами підводних суден і літаків. Бо таємничі напади на кораблі дальше повторюються. До цеї морської контролі долучилась теж Італія, хоч італійський уряд зразу заявляв, що не погодиться на постанови конференції в Ніон.

В большевії вже обчислили, кілько зібрано збіжжя підчас жнив. І виявило ь, що цьогорічний збір багато менший в'д минулорічного. Вже й колхози не хочуть віддавати державній влади збіжжя. Селяни бачать, що навіть колхози не рятують їх перед большевицьким визиском. В безсиллю опускають руки і не дбають про господарство, щоб не підтримувати совітської влади. А чекісти в своїй безмежній люті кидаються на всі сторони й арештують за хліборобський саботаж без розбору всіх, кого попаде.

В Еспанії національні війська підготовляються до наступу на північнім фронті, щоб остаточно той фронт зліквідувати.

В Астурії прийшли до влади анархісти. На їх чолі станув якийсь правдивий опришок Балєрміно. Його посіпаки розстріляли вже кількасот людей в Гіхон. Арештували багато закладників з жінками й дітьми, всіх запакували на старі кораблі і погрожують, що їх затоплять в морі, якщо національні війська почнуть наступ на місто. Балєрміно заявив журналістам, що повстанці застануть в Астурії тільки самі руїни, коли туди прийдуть. Цей опришок зорганізував відділ своїх анархістів, які мають динамітом висаджувати копальні, фабрики і т. д.

В Китаю Японці посуваються поволі вперед. Кожний клаптик здобутої території їх дорого коштує, бо Китайці бороняться дуже завзято. Бувають випадки, що китайські відділи в боротьбі з Японцями гинуть до останнього жовніра. Всі ті жорстокі засоби, яких Японці уживають у війні з Китаєм, мають той наслідок, що розярюють патріотичні почування Китайців і їх обєднують в боротьбі проти Японців.

В кількох словах.

Саранча на Східній Україні. З ріжних околиць Великої України приходять вістки, що там появилась масово саранча. Втрати спричинені перелетом саранчі дуже великі.

Перші маневри в Австрії. Перший раз по світовій війні відбуваються тепер маневри австрійської армії. На ці маневри приїхали представники Німеччини, Італії та Мадярщини.

Мадрит підмінований. Втікачі з Мадриту оповідають, що червоні підложили міни під всі великі важніші будинки і під склади амуніції. Всі міни получені разом з собою і внаслідок потиснення одного електричного гузика можуть рівночасно вибухнути. Червоні підготовляють знищення міста на випадок відвороту.

В морській битві коло еспанських берегів побідила національна фльота. Пять червоних кораблів утікло перед двома національними.

На Сибір за слухання релігійних авдицій. Большевицький суд у Смоленську засудив одного чоловіка, що слухав релігійний спів надаваний радієм з за кордону, на три роки вязниці і заслання на Сибір.

Німці не є ворогами словян лише жидів. Таке заявив заступник Гітлєра міністер Гес. Він видав рівночасно заборону всяких маніфестацій, які можуть нарушити національні почування інших народів.

Конгрес Арабів цілого світа, що тепер відбувається, запротестував проти поділу Палестини.

Японська фльота заняла кілька малих островів, що належать до Китаю.

Холєра в Шангаю. Французи й Англійці з поспіхом переводять у своїм війську в Шангаю щеплення проти холєри. Цю страшну пошесть занесли туди китайські втікачі, бо гигієнічні відносини в них жахливі.

Спростування. Іван Павлишин зложив на малювання церкви в Желехові 10 зл., а не 5 зл., як подано помилково в попередньому числі нашого часопису.

Зі спорту.

Україна — Погонь (Стрий)
3 : 0 (2 : 0)

Недільні змагання виграла Україна вповні заслужено. Ціла наша дружина грала амбітно і жертвенно. Ворота для України стрілили Скоцень II, Петрів і Міхьош. Україна є тепер на 7. місці в табелі на всіх 14 дружин окружної ліги.

В неділю 3. ц. м. в год 15·30 Україна змагається з Чорними на їх гриші у Львові.

Веселий кутик.

На кораблі.

— Пане капітане, питає одна жінка, чи це правда, що вразі випадку ви мусите до самого кінця лишатися на покладі?

— Не завсідм, бо колиб корабель видетів у воздух, то мені вільно вилетіти у воздух разом з іншими подорожними.

Наші діти.

Петрунько: Тату, купіть мені бубен!

Тато: Нащо тобі бубна? Як будеш мати бубен, то будеш бубнити і перешкаджати мені.

Петрунько: Я не буду вам перешкаджати! я буду бубнити тільки тоді, як ви будете спати!

Хто кричить?

— Що то за крики там на дворі?

— Та то лиш один чоловік говорить до себе.

— А чому він так кричить?

— Бо він глухий.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення Редакція не відповідає

Поручається Петро Хоркавий, столяр, Львів, вул. Міцкевича 26. 1—2

Бібліотека і Архів ОО. Василіян у Львові пошукує ч. 7 і ч. 24 часопису „Христос Наша Сила" з 1933. р. (тоді ще додаток „Мети").

Направляє годинники і біжутерію по низьких цінах, для П. Т. студентів і спортовців знижка. **Олександер Пришлівський,** Рудно ч. 112. у п. Гересевичів (п. Зимна Вода б. Львова).

ВИРЕДИКУЄТЬСЯ ЩОРІЧНО 1.20 зол., РІЧНО 2.40 зол., за границею річно 4 долар.—Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Яблонська 7. II. пов.—Тел. 294-56. Видає „Мета", Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. Редагує Колегія. Відповід. ред.: Петро Кепіцький. Друк. „Вільос", Львів, Яблонська 7.

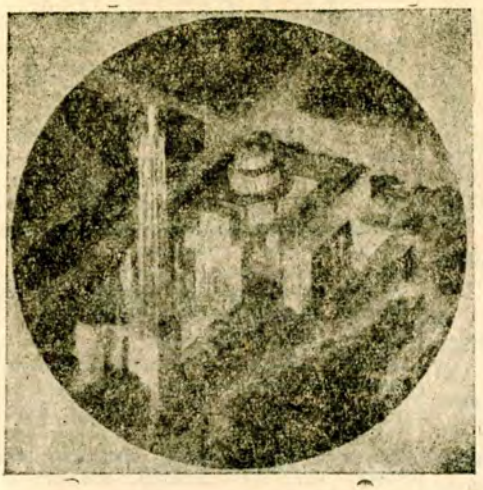
Opłatę pocztową uiszczono gotówką

Львів, неділя 10. жовтня 1937. Ч. 39 (155). Рік V.

На Рідних Землях

Популярний тижневик присвячений поглибленню релігійно-морального і національного життя серед українських родин

Ціна 5 сот.

Папський павільон на світовій виставі в Парижі.

Гр. Катол. Богословська Академія у Львові.

Відкриття нового академічного року.

В неділю 3. ц. м. відбулося у Львові святочне відкриття десятого академічного року у Гр. Кат. Богословській Академії. Рано в 9. год. о. декан М. Конрад відправив Службу Божу в Семинарській церкві Св. Духа. Після Служби Божої відспівано многоліття. Церкву наповнили представники центральних установ, преси і студенти-богослови.

В 11. год. в авлі зібралися запрошені гості, м. ін. Преосв. Кир Никита, о. В. Градюк, Протоігумен Василіян, о. Де Вохт, Протоігумен Редемптористів, духовні і світські професори Богословської Академії, духовенство, представники всіх світських установ і преси та студенти богослови. Хор питомців під проводом студ. Якубяка відспівав гарно пісню „Буря", Відтак Ректор Богословської Академії, о. Мітрат Д-р Йосиф Сліпий виголосив звіт за академічний рік 1936/37. Під проводом ВПреосв. Митрополита Кир Андрея українська Гр. Кат. Богословська Академія у Львові зачинає вже десятий рік своєї великої наукової праці. Це одинока українська висока школа, осередок української науки. Богословська Академія має два виділи: теольогічний і фільософічний, на яких викладає 26 професорів. В зимовому півріччі студіювало 338, в літньому 331 студентів. Академію покінчило в цьому році 66 студентів. Богословська Академія видавала наукові твори, має бібліотеку і музей. Створення повного українського університету натрапляє на трудноші, одначе вони мусять бути поборені.

З черги о. д-р Ст. Сампара виголосив змістовний виклад: „Релігія в основах людського життя". У викладі стверджено, що всі народи мають віру в Бога. Дальше студенти богослови Баран, Цегельський, Семеген і Якубяк відіграли на скрипках низку творів. Вкінці відспівано національний гимн.

Завдяки свому Основникові, ВПресв. Митрополитові Кир Андрєєві Українська Гр. Кат. Богословська Академія у Львові розвивається з року на рік чимраз краще і здобула собі загальне признання в науковому світі. Є надія, що Богословська Академія перетвориться незабаром в український католицький університет.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Український Християнський Календар на рік 1938.

Ціна календаря 75 сот.

Замовлення слати на адресу:

Видавництво „Мета", Львів, Японська 7.

В Городку біля Львова українські діти, що ходять до місцевої гімназії, досі не мають науки релігії. Не помагають ніякі заходи батьків, бо дир. Крисовскі каже вже другий рік, що „еще формальносьці не залатвйоне". Доки українські діти в Городку будуть без науки релігії?

Протиукраїнська метушня.

Польські організації в Галичині вже довший час ведуть завзяту агітацію проти Українців. Роблять збори, уладжують віча і там постановляють ріжні резолюції звернені проти Українців. Вже давно не було в тих організаціях такої протиукраїнської метушні, як тепер. Багато Поляків у Галичині уроїло собі в голові, чи вмовило в себе, що нема тепер для них і для польської справи більшої небезпеки, чим Українці.

Ту хоробливу і нічим неоправдану метушню та нечесну пропаганду польських організацій проти Українців підтримує і роздуває багато польських газет, а головно ті польські часописи, що виходять на наших землях, у Львові, Тернополі, Станиславові. Перед у тій юдиній роботі веде відома зі свого україножерства газета „Ілюстровани Курєр Цодзєнни" в Кракові.

Всі вони широко розписуються, що на наших землях Поляки щораз то більше тратять свій стан посідання. Та в дійсності це неправда. Коли в дуже виїмкових випадках нашому селянинові вдасться побороти велитенські труднощі і за дорогу ціну купити морг поля, то вже ця преса бє в дзвін тривоги, хоч рівночасно могло багато соток моргів поля піти в руки польських кольоністів. В такий спосіб ті польські газети своїм цькуванням на Українців роблять дуже шкідливу роботу, бо загострують відносини між Українцями і Поляками та ширять взаїмну ненависть. А з того всього користають тільки большевики. Їх агенти й агітатори дуже зручно вміють використовувати для своїх цілей таке загострення.

В ширших розмірах повів агітацію проти Українців так званий „Порозумівавчий Комітет", що обєднує сімдесятькілька польських організацій з Галичини. Ми вже згадували про його протиукраїнські відозви, розкидувані з літаків у ріжних повітах Галичини. Але організація „Оборонцуф Львова" далеко перейшла його в нагінці проти Українців. Вона робить великий крик зприводу якоїсь акції української терористичної організації. Алеж тепер уже від довшого часу нема ніякої терористичної акції зі сторони ОУН. Мимо того вони страшать нею своїх громадян, сіють серед них ворожнечу до Українців, грозять, що будуть відплачуватись нашому громадянству „око за око, зуб за зуб", а навіть домагаються збірної відповідальности цілого українського громадянства за діла одиниць.

Поминаємо те, що т. зв. саботажів тепер ніде нема, але зазначуємо, що серед культурних народів вимога збірної відповідальности є недопускаємою варварською річю.

Вся протиукраїнська пропаганда польських громадських організацій вказує на те, що настають для нас тяжкі часи. Всі Українці, свідомі люди і щирі патріоти мусять змагати до того, щоб у нашім громадськім житті запанувала згода і єдність. Бо тільки в єдності і в згоді зможемо перебути той тяжкий час. Всі нехай дбають про те, щоб у наших товариствах не було сварки, кирині, незгоди, а щоб усі дружньо і в згоді працювали для загального громадського добра. Нехай усі свідомі люди впливають на тих, які ради вузьких партійних чи особистих інтересів хотіли б сіяти серед нас роздор. Нехай вони усвідомлять других, що всякі необдумані акти і виступи нам в цю пору особливо могли б дуже пошкодити, бо вони є тільки водою на чужий млин.

Нам треба тепер дуже великого зусилля в творчій чесній праці в наших громадських організаціях, щоб поправити нашу долю. А найбільше нам треба згоди, єдности і любови між Українцями.

Позір Золочівщина! Дня 14. ц. м. відбудеться в Підгірцях, у Чудотворної Ікони Матери Божої, поклін цілої Золочівщини з нагоди 900-ліття проголошення Матери Божої Царицею України. В ночі з 13. на 14. відбудеться адорація Найсв. Тайн. Рано відправиться окрема Служба Божа в наміренні молоді. Архієрейську Службу Божу відправить Преосв. Кир Іван.

Євангелія

НЕДІЛЯ 16.

Бо як чоловік відходячи прикликав своїх слуг і передав їм своє майно, і дав тому пять талантів, тому два, а тому один, кожному по його силі, і відіхав зараз. І пішов той, що взяв пять талантів і орудував ними і заробив других пять. Так само й той, що взяв два, придбав других два. А той, що взяв один, пішов і закопав в землю і сховав срібло свого пана. І після довгого часу приїшов пан тих слуг і зробив з ними обрахунок. І приступив той, що взяв пять талантів і приніс других пять талантів, кажучи: Пане, пять талантів передав ти мені, се других пять я придбав. Сказав йому його пан: Добре, слуго добрий і вірний, в малім був ти вірний, над многим тебе поставлю; увійди в радість свого пана. І приступив також той, що взяв два таланти і сказав: Пане, два таланти передав ти мені; се другі два я придбав. Сказав йому його пан: Добре, слуго добрий і вірний, в малім був ти вірний, над многим тебе поставлю; увійди в радість свого пана. Приступив же і той, що взяв один талант і сказав: Пане, я знав, що ти жорстокий чоловік, жнеш, де не посіяв і збираєш, де не розсипав; і побоюючись, я пішов і сховав твій талант в землю; се маєш, що твоє. А пан у відповідь сказав йому: Лукавий слуго і лінивий, ти знав, що я жну, де не сіяв, і збираю, де не розсипав; треба тобі отже було повіряти моє срібло торговцям, а я прийшовши, взявби своє з прибутком. Візьміть же від нього талант і дайте тому, що має десять талантів. Бо кожному, хто має, дасться і надто матиме, а від того, хто не має, і те, що здається мати, відбереться від нього. А непотрібного слугу вкиньте в тьму кромішну; там буде плач і скрегіт зубів.

З нашого життя.

В Залужу, пов. Збараж від 28. VIII. до 8. IX. ц. р. відбулася з великим успіхом св. місія під проводом ОО. Редемптористів з Тернополя, о. К. Більке й о. Н. Якимовича. Участь вірних у місії була дуже велика, головно у вечірніх науках (понад 3.000). До св. Причастя приступило 3.010 вірних. о. Я. Богатюк.

Джурин, пов. Чортків. В 100-ліття появи „Русалки Дністрової" місцева читальня „Просвіти" улаштувала 19. IX. академію в честь о. М. Шашкевича з програмою: Реферат, інсценізації, деклямації збірні і поодинокі хлопців і дівчат, виступи місцевого хору „Трембіта" під дирігентурою студ. Цепенди (хор належить до най-

кращих хорів Чортківщини). Улаштуванням академії занялися: богослов Н. Квасниця, п. А. Ціцерська і виділові чит. „Просвіти". Громадянство Джурина явилося громадно. Присутний.

Збаразька захоронка під проводом СС. Служебниць уладила 26. IX. попис малих дітей, який випав дуже гарно. Приявні зрозуміли, яке велике виховне значіння має добре ведена захоронка. В кожній українській громаді повинна бути українська захоронка. Треба тільки проявити зорганізовану волю, а фонди напевно знайдуться.

В Теребовлі д-р Я. Пастернак відкрив на горбі за замком фундаменти церкви св. Пятниць і кілька нагробних плит з написами. Також відкопано могилу з камяної доби. В околиці Теребовлі є багато памяток глибокої старовини.

Як у них, а як у нас.

В попередньому числі нашого часопису ми писали про релігійне життя і про католицьку пресу на Шлеську. Тепер напишемо дещо про інші краї.

Щось подібне як у Катовицях можна завважити і в місті Познані. Величаві будинки католицьких друкарень і книгарень найкраще свідчать, як багато добрих, поважних книжок і газет читають тамошні католики. І видно наслідком невпинного доброго читання є глибока побожність вірних. Був я в тамошніх церквах на читаній і на співаній Службі Божій і був незвичайно збудований дуже побожним поведенням усіх, навіть дітей, в часі церковної відправи. Супроти такої сили не чуємо, щоб там ширився комунізм і інша протицерковна зараза. Її стримує могутня гать католицької преси і пропаганди.

Дуже цікаво поставлена справа доброї книжки і газети у Франції. Як навіть лівий франц. уряд рахується з католицькою пресою, видно з того, що в пресовому павільоні чи не найкраще місце віддав французьким католикам.

Але ж бо і багата католицька преса у Франції. Є тут чудові видання для дітей, для молоді, для робітників, жіноцтва і т. д. А все те дешеве і багато ілюстроване, та широко розповсюднене. А треба Французам доброї преси, бо сама червона шмата „Іманіте" друкується у 600.000 примірників. Крім того є у Франції хлопячі й дівочі комуністичні організації і для них друкуються десятки тисяч червоних газеток. Але католики Франції проти тієї зарази протиставляють успішно свою добру книжку і газету.

А ми? Спимо спокійно. Нам під боком повзе тишком червона гадина і нишком обмотує нашу неосвідомлену молодь, робітництво, селянство, всі верстви нашої суспільности. За прикладом католиків інших народів, не вільно жалувати нам гроша на добрі книжки і газети, а навпаки, треба їх читати і ширити як мога найбільше. Того вимагає справа Божа і національна.

О. Г.

На фронт боротьби з пияцтвом!

Міжнародній католицький протиалькогольний конгрес, який відбувся недавно у Варшаві у приявї представника Св. Отця, Папського Нунція Кортезія, двох Кардиналів, 27 Епископів (в тому двох українських Владик) і багатьох священиків з цілої Европи, приняв важні ухвали, які подаємо у скороченні.

Майже в усіх краях світа уживання алькоголю є джерелом безчисленних шкід для здоровля, господарства, обичаїв і релігії. Ще й сьогодні виявляється „пянство-батьком усіх проступків, гріхів і тягарів" (Августин). „Пянство руйнує родини й грабує державі не тільки добрих громадян, але робить їх навіть шкідниками". (Пій XI). Пошана Бога, Якого часто обиджується уживанням алькоголю, вічне й дочасне щастя численних людей і родин, вимагають від католиків рішучої охоронної праці і роблять цю працю конечним завданням Католицької Акції.

1. Правдива любов наказує: поможіть рятувати!

Досвід і знання вчать, що навіть пяниця може бути врятований і завернений до порядного релігійного, родинного й фахового життя через повну абстиненцію і впис до абстинентського т-ва. Вжиття лагідних середників нашої св. Церкви в тісній сполуці зі систематичною опікою над пяницями, — запевнює згідно з досвідом найкращі висліди. Католики введуть у життя потрібні для опіки над пяницями інституції (абстинентські союзи, місця для опіки над пяницями і лічниці), бо як каже св. Павло: „Пяниці не наслідять Царства Божого".

2. Любов і мудрість наказують: запобігайте!

Примус звичаю пиття на родинних і народніх торжествах, як і всі надмірні уживання мусять бути усунені мудрою і постійною витривалою працею. Перетвір Божих дарів — овочів із природою даними соками й силами — через безалькогольний перетвір овочів — є добрим середником для поборення алькоголізму й заразом успішної помочи для нераз зруйнованого господарства. Безалькогольні доми й гостинниці є конечні. Безалькогольне життя молоді по думці визначних лікарів і виховників — це конечна передумова здорового тілесного й духового розвитку дітвори і юнацтва. Батьківський дім, школа й Церква несуть поважну в тому відповідальність!

3. Далековидючий апостолятський дух наказує: Будуйте!

Боротьба за Христа і Його Церкву, боротьба за життя, родину і нарід вимагають нині від католиків чинної любови, жертвенної вірности і найвищої готовости до помочи. Молодь робиться рабом низьких змислових нахилів через уживання алькоголю як і тютюну. Добровільна повздержність, що випливає з любови до Бога і до нещасного ближнього, з покути за численні гріхи розкоші в наших днях, — є „апостольством, яке Церква апробує й признає, хвалить і благословить" (кардинал Пачеллі). Рівночасно абстиненція є справою часового посту і веде до побіди над неуміркованістю, і необичайністю. Використання

відповідних законів для зменшення і усунення алькоголізму є національним обовязком чести всіх католиків і католицьких організацій!

Вся католицька преса і всі католицькі організації повинні узнати боротьбу з алькоголізмом як завдання конечне і негайне, — та практично перевести це в життя.

Всі католики, що стоять у цій боротьбі, можуть бути заохочені до побідного витривання словом нашого Св. Отця Папи Пія XI.:

„Відіть що раз то краще й відважніше ту святу боротьбу. Овочів не забракне. Ви маєте заслужити супроти Бога й ближніх, супроти родини, Батьківщини й Церкви. Ваша праця є важною участю у правдивому й властивому апостольстві Церкви".

Цікаві дрібниці.

„КЕРОС" — так називається наша найбільша фабрика свічок у Галиннні. „КЕРОС—С" — це найліпші стеаринові свічки, які виробляє ця фабрика.

Полярну зорю видно було 30. м. м. вечером на Виленщині. На північній частині небозводу видно було великі світляні стовпи. Зоря мінилася всіми красками, від ясно синьої до ярко червоної. Світляні смуги зміняли що хвилі силу свого світла.

Клопоти з малпами. Мешканці міст полудневої Америки мають багато клопотів кожного року осінню з малпами, коли вони вертаються з лісів до міст і сіл. Недавно малпи вдерлися до шкільної кляси у Стільвуті. Малпи, користаючи з того, що молодь відбувала лекцію руханки в іншій клясі, покрали всі сніданки, покладені під шкільними лавками. В Капштаді малпи вдерлися до школи і понищили ріжні прилади.

5 птичок охоронить 225.000 яблок. В гнізді є пересічно 5 молодих птичок. Кожна птичка пожирає денно около 50 гусениць. Родичі кормлять молодих около 30 днів і за цей час молоді пожерли около 7.500 тисяч шкідників. Кожна гусениця пожирає денно стільки листя і цвітів, що сама важить. До повної переміни потребує вона 30 днів, то за той час вони пожруть разом 225.000 цвітів, з котрих могліб вирости яблока, грушки чи інші овочі. Отже вартість одного гнізда пожиточних птахів виносить 225.000 яблук, грушок чи сливок, що їх врятувало 5 малих птичок.

Збіжжя гниє в большевії. Совітські часописи нарікають, що досі ще колхозники не позвозили збіжжя з поля. Внаслідок дощів збіжжя гниє на полі. Ніхто там не журиться, що держава має мілионові втрати. Чи є добрий урожай чи злий, колхозники дістають таку саму пайку, а решта йде для держави. Тому жнива в червонім „раю" тягнуться до жовтня.

Коралева церква. При будові Божого храму люди вкладають свою глибоку віру, всі свої почування, щоб він виглядав якнайвеличавіше. Тому при будові церков люди вживали завсіди найдорожчих матеріялів, дорогих металів, марморів. В Індії побудували церкву з червоних коралів. Мури цієї святині світять ясно-червоним блеском.

Як віднайшлися два брати? В Америці наїхали на себе два авта. Оба керманичі вилетіли з авт, але на щастя нічого злого їм не сталося. Оба внесли скаргу на себе, бо ніхто не хотів признатися до вини. На поліції виявилось, що вони оба брати. Один з них покинув батьківський дім тому 37 літ і не давав про себе знати. Брати закинули суперечку і погодилися.

„Палата мурахів". Одно бу-

О. Горицвіт

Трубка.

— Слухай, Катерино! Може ти нині будь дома, а я піду до церкви! — говорив до жінки Омелько Невинський.

— А ти вже рано був! Тепер пополудні я піду трохи подивитися на людей! — відказує Катерина.

— Та чого дивитися на людей! Люди все ті самі! Як я піду, то йду до церкви Богові помолитися, а не на людей дивитися!

— Тай я того йду! Не треба, щоби аж ти мені пригадував! — сіпнулась Катерина, аж на лиці зарумянилась.

— Але ти от нездужаєш! Може тепер не годна будеш встояти! — злагіднював Омелько, щоби не загнівалася жінка.

— Ей, чому ні! Якби я нездужала, то сама сказалаб, що не піду! — відказала Катерина, і зібралася на Вечірню, бо вже давно передзвонило.

Ще наказала Омелькові, щоби на город подивився, гусей загнав до хлівчика, води приніс з криниці, і вийшла з хати. Ішла вулицею поволеньки, та коло кожного містка приставала. То з сусідкою постояла, то зо знайомими побесідувала, там слово сказала, там привіталася, там подивилася, то того здибала, а ще цього стрінула. тай заки дійшла до церкви, уже „Світе тихий"... співали.

Пропхалася Катерина у бабинець, клякнула за лавками, тай молиться. Так мило, так легко ставало на душі. Перед святими образами горіли свічки, горою стелився запашний дим кадила, а люди так щиро і тужно молилися, співали, билися в груди, зітхали.

Втім дався чути на місті голос трубки: Тра-ра-ра, тра-ра-ра. Хитнулися люди, й оглянулися позад себе. Якийсь малий хлопчина перехрестився, якось звинувся поміж людей, і шморг до дверей. За ним ще кількох вибігло. За ними обернулися на двір парубки, що все стоять у церкві коло самого порога. А за ними дівчата й собі. Вони теж частенько спізнялися на вечірню і деякі стояли таки вже за порогом. Одна одній щось шепнула на вухо, і по дві, то по три висмикувалися за браму, та на місто. Без думки, без застанови ішли, от ішли, бо інші йшли. Але де, чого, нащо, пощо? Бо там затрубіло. І покидали церкву, покидали відправу, бо там дітиська побігли.

Оглянулася Катерина позад себе, що за нею вже порожно коло порога, тай собі встала та на двір.

— Люди! Та схаменіться! Чи ви з глузду зійшли? Та де біжи-

дівельне підприємство в Америці випустило на ринок „палати мурахів", що є поменшеними перекроями муравлиська. „Палата мурахів" це дві скляні шиби, що лежать рівнобіжно і є оправлені в деревляні рамки. Між шибами є перекрій муравлища. Через скло можна бачити всі подробиці будови муравлища, життя мурашок, як вони працюють, кормлять личинки, хоронять погибших і т. д. Така „палата мурахів" коштує 5 долярів.

Чудесне уздоровлення

Велике число народу зібралося на стації Гандава в Бельгії, щоби привитати уздоровлену паралітичку, яка вертала з Людрдів. 27-літня Ельза Конінк була 9 літ прикована до ліжка параліжем. Шість разів лікарі робили їй операцію, і нічого не помагало. Хора була така ослаблена, що важила тільки 32 кг. Лікарі відраджували їй довгу подорож до Людрдів. Одначе хора поїхала до Людрдів. Коли тільки приїхала туди, відразу відчула полекшу. Підчас процесії і благословення хорих дивний дрощ проняв її і вона зараз встала і виздоровіла. По приїзді до родинного міста пішла уздоровлена до церкви в процесії, щоб подякувати Богу.

Совітські діти.

Життя совітських дітей гірше від звірячого. Нам трудно уявити собі, в якому здичінні виростають совітські діти. Знищення родини, арешти і розстріли батьків викинули на брук міліони нещасних дітей. Французькі письменики, приятелі большевиків, пишуть, що бездомні діти мешкають по каналах, на смітниках, на цвинтарях. В брудних лахманах мандрують з місця на місце. Більшість з них стає злочинцями. В совітах родиться що року 3 міліони дітей, з яких більшість виростає на вулиці. Тільки що десята дитина користає з захоронок. Пізніше діти втікають з дитячих домів і блукають як дикі звірі по цілій большевії. Змалку привчаються до крадежей, нападів і злих налогів. Між ними ширяться всякі недуги. Що виросте з тих опущених і диких дітей? Так „виховують" дітей в червонім „раю", де не признають ні Бога ні родини ні любови ближнього, де божевільний від страху Сталін панує на 170 міліонами невільників при помочі найжахливішого терору.

Шліть наш часопис!

З життя Камінеччини.

У Камінці Струмиловій відбулося 5. м. м. величаве Шашкевичівське торжество у 100 ліття появи „Русалки Дністрової". Торжественну Службу Божу відправив о. мітрат Ол. Базюк з численним духовенством. Патріотичну проповідь виголосив о. Ю. Дзерович. Після посвячення прапору філії „Просвіти" відбулася дефіляда. Пополудні відбулася академія, яку відкрив о. шамб. М. Цегельський. Промову виголосив д-р І. Брик, прегарний реферат о. Ю. Ванчицький. Збірний хор читалень (1000 осіб) під проводом п. Гіжовського відспівав низку пісень. Всі інші точки випали також гарно.

У **Вирові** відбулося 26. м. м. посвячення і винесення хреста на копулу нової церкви при участі около 4.000 вірних з цілої околиці. Прибули процесії з Соколова і Горпина. Торжественну Службу Божу відправив о. шамб. М. Цегельський в сослуженні о. декана Пилипця і о. д-ра Лишака; діяконували о. Ю. Ванчицький і о. В. Степанина. Співав прегарно міш. хор з Неслухова під проводом п. Шостака. Прегарну проповідь виголосив о. дек. Пилипець. По Службі Божій о. шамб. Цегельський поблагосло-

---

те, як вівці, одні за одними? Та ще в дправа не скінчилася! Таж гріх! — стримував людей старий паламар коло брами. Побачив Катерину і каже: „Но, кому як кому, але вам таки дуже дивуюся, що й ви собі телепастеся, якби вам сім рочків щойно! Та де йдете?"

— Аво, подивитися! — відказує Катерина.

— Та на що дивитися?

— Аво трубіло!

— Ну то що, як трубіло! Ви ще ніколи трубки не чули? Та може де який цирк приїхав. Ще не виділи ви комедії?

— Аво люди йдуть!

— Ну то що, як несвідомі йдуть? Чи ви дитина? Де ж ваш розум? Та вертайтеся до церкви! Та ж гріх!

— Ей, во! Як людям можна, то й мені можна! — Взлостилася Катерина, і пігнала за дівчатиськами на ринок, аж загуділо за нею.

Але мудріші люди таки лишилися в церкві. Співали вечірню до кінця, потім ще й молебен відправився до Матери Божої, а потім заспівали кілька набожних пісень, і поволеньки розійшлися по домах.

А пізненько вечером старий паламар уже поклався на спання, як Омелько Невинський застукав до вікна: „Вуйку! Вуйку! Встаньте!"

— Хто там? Чого? — питає паламар, підхиливши кватиру у вікні.

— Та відчиніть церкву! Дайте хрест, та пару ліхтарів!

— Кому? Нашо? Хто помер?

— Та моя дитина!

— Яка дитина?

— Та вродилося не в час, і зараз померло!

— Що ти говориш?

— Та правда! Пішла нині моя Катерина на вечірню, та десь аж на цирк її понесло. Каже, щось там трубіли, показували, а потім котрийсь стрілив з якоїсь пукавки. Залякалася баба, дістала корчів, та прийшла до дому, як труп. І от вродилося не в час, тай вже не живе.

Старий паламар лиш здвигнув раменами. Зібрався, і потюпав відчиняти церкву. А по дорозі хрестився і молився: „О, Боже Великий, о Боже Єдиний! Подай народові просвіти, прожени темряву! Подай йому світла науки і знання, щоби і серцем, і розумом Тебе Всевишнього почитав!"

І полежала собі Катерина. Наплакалася нещасна, бо це її перша дитина. Але вже ніколи в житті не бігла навмання за голосом трубки, але за голосом Божим.

вив хрест, а місцевий парох о. Ол. Содомора подякував фундаторам хреста: д-рові І. Лемішці, молоді Вирова та Анні й Еві Стефанишин. Відтак відбувся обхід з хрестом навколо нової церкви. Будівничий п. В. Літовинський виніс хрест на копулу церкви. Вкінці о. шамб. М. Цегельський подякував усім учасникам і жертводавцям. На будову нової церкви зібрано того дня около 800 зл. Досі Вирівці під проводом свого ревного душпастиря зібрали 23.000 зл., за які підведено нову церкву під дах і побудовано середущу баню. Як праця піде так дальше, то за рік Вирів матиме нову велику церкву. У Вирові та в Соколові розходиться 140 примірників часопису „Христос Наша Сила".

В **Банюнині** відбувся з великим успіхом районовий попис діточих садків. Крім місцевих дітей прибули діти з Дідилова, Хренова й Якимова. Діточий садок вела в Банюнині вперше п. Н. Савчак. Шашкевичівський концерт випав величаво. В селі розходиться 40 примірників часопису „Христос Наша Сила".

В Стрептові кружок Українського Католицького Союзу уладив фестин, який приніс 380 зл. чистого доходу на будову нової церкви. В селі розходиться 60 примірників часопису „Христос Наша Сила".

Неслухів пробуджується до нового життя. Цього літа був вперше діточий садок, який вела студ. О. Матковська. Читальня „Просвіти" закупила хату. Місцевий хор належить до найкращих у Камінеччині. В селі розходиться 30 примірників часопису „Христос Наша Сила".

Читання для наших дітей.

Серед диких звірів і гадів.

Де то було? Чи може в гарячій Африці, як в густій джунгл? Ні! То було в німецькому місті Берліні. Там є величезний-широчезний парк-город, і в ньому уладжені залізні клітки на диких львів, тигрів, вовків і лисів, то знову огороджені площі, де ходять грубі слоні і горбаті верблюди, і бігають дикі свині зі своїми маленькими. Є ще в тому великому звіринці штучні каміні гори і печери, де живуть, бігають, кричать і бавляться пискудні, але веселі малпи і малпенятка. Вони скачуть зі скелі на скелю, з каменя на камінь, бються, сваряться, плачуть, то знов всякі герці виправляють, а тимчасом їх старі батьки і діди присідають на ногах і на хвості, витягають покручені лапи, дивляться жалібно на людей, а головно на дітей, і просять, що хто дасть: то фіґу, то оріха, то помаранчу, то знов що іншого.

Тут коло метких малпенят найбільше глядачів, головно дітвори. Всі сміються, регочуться, бо малпи — веселий „народ". В іншому місці за огорожею бавляться два маленькі левики, як два котенятка. Над огорожею стоїть напис: не давати ніякої поживи! І я бачив, що німецькі менші і старші діти держали в руках смачну їду і не було близько сторожа, проте не ломили того наказу, а тільки приглядалися веселій забаві левиків. Гай, гай! Хто годен перелічити тих всіх звірів, що живуть собі ніби спокійно, а в серці тужать за рідним краєм. Ось три довгошиї жирафи вибігли на подвіря, оглянулися, і знов якісь сумні, невеселі туляться під муром своєї високої стайні-помешкання.

А ось далі свободолюбні орли, беркути і інші великі птахи сумно похнюпили голови, дарма, що не сидять у звичайних клітках, а на штучних скелях і високих деревах обведених просторою сіткою. Окреме місце призначено на риби і гади. За шклом у свіженькій воді пливають чудові ріжнокольорові рибки і великі риби, а знов у великих ошклених комнатах живуть усякі гади, вужі і змії. Найгрізніше виглядає вуж-душитель, боа, що омотує свої жертви, душить їх, і поглочує у свій просторий шлунок. Але ж бо то гадина-гадина! Кільканацять метрів довга, а як наїсться, то лежить як колода. А ще подобалася мені одна річ: тут не вільно доторкатися шиб, бо може тріснути й булаб велика шкода. І не тільки старі, але й дітвора навіть мізинчиком не торкнеться шиби. От тому тут лад, тому тут сила, бо скрізь є послух і пошана до добрих наказів. У всіх великих европейських містах є такі величезні звіринці, де живуть сотки звірів і гадюк, та й такі місця добре оглянути, бо тут бачимо те все, про що вчилися у школі. На такі оглядини не шкода заплатити вступ, бо це в сотеро виплатиться. Г.

Світова вистава в Парижі

(Папський павільон)

З обридженням і відразою виходжу з брехливого совітського павільону і навіть порох з обуви обтрясаю з того місця ганьби й зарази світа. Спрагнена душа шукає правди і теплого проміння любови. От тому йду до Папського павільону.

Над входом Розпятий Христос на хресті простягає лагідно руки і святі уста немов запрошують: „Прийдіть до Мене всі бідні і нещасні, а Я вас заспокою". Гей, гей, яка ріжниця! Там кровожадний Сталін розпалює червоний смолоскип ненависти, болю й страдання, — тут лагідний Христос Сам умирає за долю і щастя людей. У серце входить мир і спокій.

На 75 метровій вежі поставлена гарна статуя Богородиці. Біложовтий Папський прапор, на радість християнського серця, повіває свобідно посеред прапорів інших держав. Нутро павільону уладжене поважно й дуже вміло. Всі кімнати представляють по черзі життя людини від колиски аж до гробу. Ось зараз за порогом входимо в круглу салю, де бачимо велику хрестильницю. Дальші кімнати зображують дитячі роки людини і ту опіку, яку виконує над нею св. Церква з поручення Христа. Отже тут образи, що показують Богородицю з Дитятком, Різдво Христове, і.т.п. Бачимо тут і св. Отця Николая, любого опікуна дітей, а гарно змальовані хвилини першого св. Причастя нагадують батькам, що найліпшим Виховником дітей є Христос, укритий під видами хліба і вина. Образ воскресення доньки Яїра так і вказує, хто в силі уздоровити нашу дитину, яка потребує уздоровлення душі і тіла. Та годі. Не стає довше часу, тому переходжу до тих кімнат, де представлене життя молоді. **О. Годунько.**

Долиною.

Місія в Корсові. Невеличке село Корсів у Брідщині, на пограничі Галичини й Волині, знане з того, що в місцевій церкві находиться чудотворна ікона Почаївської Богоматери. Рік-річно сходяться сюди на прощу побожні люди, щоб у стіп Преч. Діви Марії в день ІІ Покрова помолитися за кращу долю народу. При тій нагоді відбуваються тут кожного року місії з відпустом.

Цьогорічна місія почалася дещо скорше, бо вже в середу 8. вересня й тривала до понеділка 13/ X, себто до дня Положення Пояса Преч. Діви Марії. Місійних наук уділював о. З. Ковалик, Редемпторист із Ковля. Осередньою точкою місії було свято молоді, яке припало на суботу. Численно зібрана молодь відновила свої приречення на вірність Христові. З того приводу вислано привіт на руки Ексцеленції Митрополита Кир Андрея, а також до Преосв. Івана. Вечером уладжено процесійний похід з чудотворною іконою Преч. Діви Марії. В поході взяло участь ок. 3 тисячі народу.

В неділю підчас торжественної Служби Божої, що її в асисті духовенства відправив о. дек. Микитюк, приступило до св. Причастя більш як 500 душ. А всіх, що в часі місії сповідалися і причащалися, нараховано ок. 3 тисячі. Після Служби Божої прощав о. провідник прочан. А прибули сюди путники не тільки з поблизьких сіл, але й з далеких повітів, як ось радехівського, сокальського, а навіть скалатського. Були теж численні представники брідської інтеліґенції. Того самого вечора відбулася на церковній площі святочна академія в честь Корсівської Богоматери.

Після закінчення місії розходилися вірні домів із радістю та душевним вдоволенням, що в гідний спосіб вшанували Преч. Діву Марію, Царицю України.

Багато старань, щоб торжества випали гарно, докладав місцевий душпастир о. М. Маркевич. (і)

Ширіть наш часопис!

Читання для наших господарів.

Через брак соломи цього року поручається копати ями на кіпці 40 до 50 центиметрів глибоко, щоби в той спосіб заощадити більше соломи і мати більше землі до накривання кіпця. Бараболю можна накрити трохи тоншою як звичайно верствою соломи, але перед останнім прикриттям землею треба прикрити копець верствою маковиння або бадилиння.

Буряки й морква ростуть ще до другої половини жовтня, тому не треба дуже спішитись з їх викопуванням. Не вільно навіть при кінцевій стадії росту буряків чи моркви обривати з них листя, бо тоді вони витворюють нове листя коштом росту кореня і в висліді дістаємо через те менший збір.

Дикі каштани і жолудь мають велику поживну вартість. Жолудь як пожива має ту саму вартість, що ячмінь. Коли мало паші, як цього року, треба й їх використати. Каштан є гіркий і тому не кожна корова чи безрога їсть його радо. Тому каштани мочиться в гарячій воді і кілька разів переполокується. Можна теж довше мочити в зимній воді, але треба уважати, щоб не сплісніли. Кормити ними починаючи від малих порцій, не давати відразу забагато, бо від них корова може дістати запір. Жолудь їдять всі домашні звірята, а найрадше безроги. Давати теж спочатку малими порціями (по пів кіля на день, доходячи до 2 кг. денно). Жолудь теж спричинює запір, тому треба уважати. Якщо маєте змогу назбирати багато жолуді, треба висушити, щоб не сплісніла.

Не випродуйте бараболь. Як почнеться копання бараболь, тоді масово везуть бульбу на продаж до міста, до Львова; через те ціна сильно паде, можна припускати, що впаде навіть до 3 зол. Така ціна занизька, щоб продавати бульбу. Бараболя це головний харч для людей і головна паша, тому її ціна повинна звичайно виносити третину ціни ячменю або вівса. Ліпше вже продавати тепер ячмінь, або овес, а бульбу лишити на зиму, щоб худоба не голодувала.

Пригадки на осінь. Бараболю треба добре висушити (висипати в стодолі, або під шопою на купу на кілька днів). Висушена бульба ліпше переховується в кіпцях. — Отаву, що її не дасться вже добре висушити, треба забезпечити перед гниттям, посипаючи її худобячою сіллю, 2 кг. соли на 100 кг. отави. Упорядкуйте добре стайню, аби в ній було сухо, щоб менше соломи йшло на підстілку. — Як тільки зачне сипатись листя, збирайте його на підстілку. — Заволочити переорану в літі стерню, щоб знищити хабаз, що вже зійшов. Чим більше знищите хабазу, тим чистіше буде поле. — Спішіться докінчити сіяння озимини. Пшеницю сійте тільки байцованну.

Чому ціни на худобу падуть. Через брак паші хлібороби в деяких околицях масово випродують худобу, — і тому штучно обнижується ціна. Уряд звернувся до „Союзу експортерів беконів", щоб Союз занявся скупом тварин в тих околицях, де спекулянти викуповують худобу за безцінь. Тому остерігаємо селян, щоб старалися здержатися бодай якийсь час з продажем тварини приватним згінникам, а тимчасом удавалися до Окружних Союзів Кооператив, щоб у порозумінні з Центросоюзом уладжували згони свиней і рогатої худоби. Центросоюз уладжує вже такі згони на Підкарпатті, та уладить такий згін і в кожній іншій околиці краю, звідки тільки звернеться до нього Окружний Союз Кооператив.

† Померли

Евгенія з Долинських

БОРОДАЙКЕВИЧ

вдова по пароху Тростянця Малого, упокоїлася в Бозі дня 30. вересня 1937 у Рісній Руській. Похорони відбулися дня 3. жовтня 1937. р. в Рісній Руській.

Вічна Їй Память!

До наших П. Т. Передплатників і Кольпортерів.

Часопис „Христос Наша Сила" висилаємо точно кожного тижня. Так само кожного тижня мусимо платити за друк і папір. Одначе багато наших П. Т. Передплатників і Кольпортерів не платить точно передплати, через що залеглости зростають з кожним тижнем. Тепер якраз відповідний час вирівнувати залеглости в передплаті і кольпортажі. Довжники, що залягають з більшими залеглостями і не відзиваються на наші упімнення, приносять велику шкоду нашому видавництву. Через довжників терплять і всі інші Передплатники, бо ми через них не маємо змоги розбудувати та поліпшувати нашого часопису так, як цього вимагає потреба хвилі.

В цьому числі висилаємо розрахункові перекази, якими просимо вирівнувати свої залеглости. Всім довжникам, які не вирівнають зараз бодай частини залеглости, здержимо висилку нашого часопису. АДМІНІСТРАЦІЯ.

В кількох словах.

У цілому СРСР є тепер 11 чинних католицьких церков і 10 католицьких священиків на волі. А ще в 1917. році було на території б. Росії 410 чинних католицьких церков. Десять згаданих католицьких священиків на волі — це самі священики латинського обряду, тоді як зпоміж католицьких священиків східнього обряду ніодин не залишився на свободі. Понад 1000 католицьких священиків сидить у вязницях або в концентраційних таборах. Західня католицька преса підкреслює, що особливо безоглядні переслідування стосують большевики у відношенні до католицьких священиків східнього обряду. На загал в останніх часах наступило в СРСР не ослаблення, а радше сильне відновлення релігійних переслідувань.

За слухання большевицького радія, яке ширить погубну комуністичну агітацію, німецькі власти строго карають. У Гамбургу засудили саме за те одного Німця на 6 літ вязниці, а інших по 1—2 літ.

Три міліони самоходів. Німеччина має тепер около три міліони моторових возів (авта особові і тягарові, мотоциклеві вози). Тягарових авт мають Німці 320 тисяч. Ними можуть в разі мобілізації перевезти відразу шість і пів міліона людей.

КАЛЕНДАР.

Жовтень 1937

Стиль		Дні	СВЯТА
н.	ст.		грекo-катол.
10	27	Н	16. по С. Калиста
11	28	П	† Харитона
12	29	В	Кирияка
13	30	С	Григорія свящ.
14	1	Ч	† Пок. П. Б.
15	2	П	Кипріяна, Юстини
16	3	С	Дідівія

СОНЦЕ заходить 10. ц. м. в год. 5·37, заходить в год. 16·44

МІСЯЦЬ заходить 10. ц. м. год. 12·11, виходить в тім. 20·40 Перша чверть 12. ц. м. в год. 12.47.

Подяка.

Вп. Пан Др. Галан, власник робітні килимів у Ганинах, жертвував гарний килим і хідник для Братства Матери Божої Неуст. Помочи при церкві св. Ап. Петра і Павла у Львові. Цею дорогою Парохіяльний Уряд складає щедрому жертводавцеві щире Спаси Біг.

Чи ви вже вислали передплату?

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ.

Дописувача з Дусанова просимо подати своє імя і назвище, бо анонімових дописів не узгляднюємо. Очевидно, що Ваше назвище Редакція затримає для себе в тайні.

Веселий куточок.

Забава в цирк.

— Батьку, забавимося в цирк!
— Яка то забава?
— Дуже гарна: я буду малпою, а ти публикою, яка буде годувати малпу цукорками.

Трапила коса на камінь.

До одного музика, що грав на цимбалах, сказав:
— Граєте як цар Давид, але не так гарно.
— А ви говорите як сам Соломон, — відповів музик, — але не так мудро.

Зі спорту.

УКРАЇНА — ЧОРНІ 2:2 (1:0).

Чергові змагання за мистецтво окружної ліги у Львові Україна властиво виграла, одначе сторонничий суддя Вебер не признав для України одних воріт, стрілених зовсім правильно. Всі три ворота для України стрілив Скоцень II. Грачі України при стані 2:0 дали собі видерти перемогу Чорним, які грали брутально розбиваючи наших грачів.

В неділю 10. ц. м. змагається Україна з жидівською Гасмонеєю у Львові.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення Редакція не відповідає

Поручається Петро Хоркавий, столяр, Львів, вул. Міцкевича 26. 1—2

ШИРІТЬ НАШ ЧАСОПИС!

В кожній християнській родині — християнський часопис „Христос Наша Сила"!

ПЕРЕДПЛАТА ЩОРІЧНО 2.20 зол., РІЧНО 2.40 зол., за границею річно 1 долар.—Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Японська 7.II. пов.—Тел. 294-56. Видає „Нова", Видавнича Кооператива з відпов. удіалом у Львові. Редагує Колегія. Відповід. ред.: Петро Кепінський. Друк. „Діло Львів", Львів, Японська 7.

Opłatę pocztową uiszczono gotówką

Львів, неділя 17. жовтня 1937. Ч. 40 (156). Рік V.

Христос Наша Сила

Популярний тижневик присвячений поглибленню релігійно-морального і національного життя серед українських родин

Ціна 5 сот.

Так виглядав княжий Галич тому 750 літ, коли був столицею галицького князя Ярослава Осьмомисла, якого катедру і гробовець відкопали цього літа у Крилосі біля Галича.

Розбудовуймо українську католицьку пресу!

Зачалися осінні довгі вечорі. Є багато часу на читання часописів і книжок. Йде про те, щоб наші люди читали добрі католицькі часописи і книжки. Наші читачі мають тепер добру нагоду розбудувати наш часопис, зєднуючи йому нових передплатників. Наші кольпортери повинні подбати, щоб у кожній українській християнській хаті був український християнський часопис „Христос Наша Сила". Коли число наших передплатників подвоїться, тоді можна буде побільшити обєм нашого часопису, давати більше ілюстрацій. Розуміється, що це може статися тоді, коли наші довжники вирівнають якнайскорше свої залеглості, які зростають з кожним тижнем. Розбудова української католицької преси лежить у руках наших читачів. Від них залежить, чи наш часопис буде ставати все кращий і обширніший. Обовязком кожного свідомого українського католика та кожної свідомої української католички є передплачувати український католицький часопис і зєднувати нових передплатників.

Українські літаки в Америці.

Американські Українці мають уже три свої літаки: „Україна", „Львів" і „Київ". Українські летунські школи в Америці вишколюють сотки молодих Українців на летунів. Вони стануть у великій пригоді, коли український нарід виступить збройно проти большевицьких катів. Недавно відбулося в Шікагу торжественне посвячення третього літака „Київ". Літак посвятив о. М. Сіменович з кількома священиками. Такі українські летунські торжества підносять духа наших братів за океаном і підготовляють їх до чинної помочі Старому Краєві.

Протиукраїнські демонстрації у Львові.

В неділю 10. ц. м. у Львові польські студенти зачали пополудні нищити українські вивіски („Достава", „Нова Фортуна", „Маслосоюз" і ін.) Вечором до студентів прилучилося міське шумовиння, яке ходило по головних вулицях купами і верещало: „Не купуй у гайдамака!" — „Преч з українізмем!" — „Преч з Маслосоюзем"!" — „Нех жие Польска народова!" і т. д.

Все українське громадянство повинно піддержати наші кооперативи і крамниці.

Коли всі будемо переводити в життя послідовно клич „свій до свого" — тоді не пошкодить нам ніяка нагінка.

—

Найкращий приятель.

Хліборобська праця не є рівномірно розложена на цілий рік. Є в році цілі місяці, в яких хлібороб і відсапнути не має часу, але зате є й така пора, що в ній роботи обмаль. На загал, весняні, літні й осінні місяці вимагають від хлібороба дуже багато праці — а в зимі таки, правду сказавши, нема що робити. Бо хиба та крутанина на обійстю — це велика робота для селянина, що привик у поті чола управляти батьківську ріллю? В день, то все ще знайде собі добрий господар якусь роботу — але зате вечорами — люди, ніде правди діти, дармують, тратять дорогий час. А так не повинно бути. Треба вміти використати хосенно і цю зимову пору. Можна навчитися якогось ремесла і навіть заробити деякий гріш. Але передусім треба попрацювати душевно. Весною, літом і в осені хлібороб працює здебільша для свого тіла, щоб удержати при життю себе і своїх найближчих. Лише в неділю чи в свято, коли піде до церкви, має час застановитися над вищими, духовими справами. В зимі є змога попрацювати над собою більше. Не лише в неділю чи свято, але кожного вечора є час узяти в руки книжку, передусім релігійну, але крім того також світську. Є час неодно прочитати, продумати, неодного навчитися.

На довгі зимові вечорі потрєбно доброго товариства. Потребуємо приятеля, який не спокушував би нас до неробства, а може навіть до піянства, але який оповів би нам щось пожиточного, корисного, гарного, доброго, так, щоб ми з кожним днем ставали кращими, ліпшими людьми. А таким найкращим приятелем людини є добра книжка.

Коли добрий приятель прийде в гостину — приймаємо його чим хата багата, і не жаліємо на це видатку. Так само і на книжку, яка є найкращим нашим приятелем, не жаліймо дрібного видатку, бо він сторицею оплатиться. Не треба шкодувати гроша на добру книжку, не треба надто ощаджувати в зимові вечорі на нафті — бо те, що видасте на світло, менше варта, ніж та пожиточна наука й розрада, яку вам дасть добра книжка. А ті найбідніші, що дійсно не мають за що ні купити книжечку, ні навіть засвітити вечором у хаті — ті також при добрій волі знайдуть на це раду. В кожному селі є вже тепер чито пароxіяльна, чи читальняна бібліотека — і там можна зичити добрі книжки; в читальні теж звичайно є змога почитати, а як ні, то можна по кількох збиратися в одній хаті на читання і таким способом щадити на світлі.

Ось таким способом, при помочі цего найліпшого приятеля, яким є книжка, переведемо зимові вечорі достойно, тверезо, без образи Божої, а при тому привітно й весело, та ще й багато важних річей навчимося.

Гірка доля людини, яка не має щирого приятеля. А з цих найкращих наших приятелів, з книжок не можуть користати ті нещасні зпоміж нас, які не вчилися грамоти, або вчилися недобре. і вже забули. Таким людям обовязково треба помогти. Кожний, хто вміє добре писати й читати, повинен почуватися до обовязку навчити тої штуки нещасного, темного ближнього. А зимові вечорі найкраща нагода до такої науки. Найкращою ж нагородою за труд є щира вдячність такого прозрівшого, коли він разом з вами вперше засяде до читання цікавої й повчаючої книжки.

Але так само, як добрий приятель є великою благодатю для людини — так злий може людину знищити. А і між книжками є чимало злих дорадників і злих приятелів. Це книжки безбожні, безстидні, погані. І від них мусимо втікати, як від огню. Здебільша це важко на перший погляд пізнати, котра книжка добра, а котра зла — і тому перед читанням кожної нової книжки треба порадитися о. пароха, який нам скаже, чи це книжка добра і пожиточна, чи зла.

То ж приготуймося належно до зимових вечорів. Закупім добрих, цікавих книжок, забезпечім свою участь у місцевій бібліотеці, знайдім незрячого ближнього, якого хочемо навчити читати — і з Богом до праці. А така праця принесе добрі овочі для кожного зосібна, але також і для цілого українського народу.

ЄВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ 17.

І вийшов звідти Ісус і відійшов в сторони Тиру й Сидону. І се жінка хананейська вийшла з тих сторін і кликала, кажучи: Помилуй мене Господи, Сину Давидів, моя донька тяжко біснується. А Він не відповів їй ні слова. І приступили Його ученики та благали ого кажучи: Відпусти їй, бо кричить за нами. Він же у відповідь сказав: Мене післано тільки до погибших овець дому Ізраіля. А вона приступила і поклонилася Йому, кажучи: Господи, поможи мені. Він же у відповідь сказав: Не добре відібрати хліб дітям і кинути псам. А вона сказала: Так, Господи, але ж бо й пси їдять крихти, що падають зі стола їх господарів. Тоді Ісус сказав їй у відповідь: Жінко, велика твоя віра; нехай буде тобі, як ти хочеш. — І одужала її донька від тої години. (Матей, гл. 15, ст. 21—28).

З нашого життя.

До загального відома. Направа і малювання даху на церкві Преображення Св. Спаса у Львові спричинили поважний недобір в церковній касі. — Церква удержується виключно з недільних і святочних датків вірних на тацу. Звісно, що збірки перед церквою на ріжні цілі зменшують тацовий прихід церкви, тому Пароxіяльний Уряд змушений стримати всі збірки до пушок під церквою Св. Спаса у Львові аж до кінця 1937. року і це подає до загального відома громадянства. Від Пароxіяльного Уряду Св. Спаса у Львові.

Комітет будови церкви і захоронки „Рідної Школи" у Знесінні Новім, передмісті Львова, дякує ВП. Збірщикам і ВП. Громадянству Львова, яке відгукнулося так щиро на наш заклик. Збірка до пушок у днях 26. і 27. м. м. принесла 1.074 зл. 35 сот.

Кара за мовчанку. Староство в Городку покарало городецького пароха о. Е. Роздольського гривною 100 зл. з заміною на 5 днів арешту за те, що він 15. серпня ц. р. в своїй релігійній проповіді не згадав нічого про „цуд над Віслом"...

Тернопіль має нову церкву. Розбудова монастирської церкви ОО. Редемптористів у Тернополі вже добігає до кінця. Довголітня мрія Тернопільців здійснилася.

Столиця Поділля має нову, велику церкву, що помістить понад 2.000 вірних. Це неабияка радість, передовсім для тих, що до будови причинялися чи то своєю фізичною працею, чи то датками, чи збірками. З найкращим успіхом такі збірки переводили члени Успенського Братства, основаного при монастирській церкві. І так остання збірка, переведена ними по вулицях Тернополя на Празник Воздвиження Чесного Хреста, принесла 221.10 зл. чистого доходу.

Посвячення памятника о. Віктора Матюка, великого українського композитора, відбулося 3. ц. м. в Карові, повіт Рава Руська. Преосв. Йосафат Коциловський, перемиський Владика, відправив Архієрейську Службу Божу, відтак панахиду, посвятив памятник і промовив до народу. Промовляли теж д-р І. Брик, голова матірного Т-ва „Просвіта", представники українських музичних товариств зі Львова, о. Трешневський з Угнова й ін. Зійшлося понад 10.000 людей з цілої околиці. Вечором відбувся святочний концерт.

Росільна, пов. Богородчани. Стараннем о. дек. В. Яримовича 20. і 21. м. м. відбулося в Росільній окружне ювилейне торжество в память проголошення Прч. Д. Марії Царицею України. Прибуло 20 священиків, 9 процесій і 10.000 вірних. Проповідали оо. Косевич і Пасічняк. Полеву Службу Божу відправили оо. сов. Процик, Гординський, Кисілевський з діяконами Давидяком і Бачинським. В святочній академії взяли участь хори з Богородчан, Саджави, Глебівки. Космача, Росільної. Вечором театр „Заграва" відіграв релігійну драму „Голгофта".

Загальні Збори Повітового Союзу Кружків Р. Ш. у Львові будуть 29. X. ц. р. в год. 9. в домівці „Української Бесіди" у Львові при вул. Рутовського ч. 22/II Коли в означеному часі не буде потрібного комплету, Збори зачнуться в год. 10. при якімнебудь числі делегатів. В год. 8. відправиться в Преображенській церкві Богослуження за померших членів „Рідної Школи".

Світова вистава в Парижі.

Відділ католицької молоді.

Життя католицької молоді Франції представлене у Папському павільоні дуже широко і ясно. І так з ріжних карт і написів довідуюся, що у Франції діють християнські товариства молоді ремісничої, селянської, студіючої, і ніхто не ставить їм тут перепон у засновуванні й веденні своїх організацій... Крім цього існують окремі товариства „патронати", що піклуються організаціями молоді.

Незвичайно добре і гарно поставлена у Франції справа католицьких шкіл. Виписую одну, але подивугідну стрічку: „Католики Франції жертвують кожного року 800 міліонів франків на християнські школи". — Не диво, що є багато католицьких вселюдних і середніх шкіл, де виховують нове, здорове католицьке покоління. Католики знають значіння ремісника. А тому вдержують багато ремісничих шкіл, напр. шлюсарські, монтерські і господарські.

Окреме місце у відділі молоді займає спорт — фізичне вихования, або точніше, життя пластунів. Гарні і веселі знимки показують, як пливе пластове життя молоді у Франції, яке має піднести фізичний і моральний стан населення.

„Ідіть в неділю на прогульки!" — взиває один напис — „та перед тим будьте на Службі Божій!" І справді ми бачимо на гарних фотографіях бадьору молодь, яка в увазі і скупленні бере участь в церковній відправі. А далі бачимо ту молодь, як займається всякого рода спортом: мячем, відбиванкою, водними змаганнями і т. п.

От, — думав я собі, — коби то серед нашої молоді запанував под'бний рух, що дбайливість за здоровля тіла вмів би лучити з християнськими обовязками і церковними заповідями.

З такими думками я подався до кімнат, що займаються подружжам і працями християн.

О. Год.

В кожній християнській родині — християнський часопис „Христос Наша Сила"!

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Український Християнський Календар на рік 1938.

Ціна календаря 75 сот. На почтову пересилку треба залучити 25 сот.

Хто замовляє понад 10 календарів, дістає рабат 15 сотиків від кожного проданого примірника.

Спішіться з замовленнями, бо наклад цього найцікавішого і найдешевшого календаря вже на вичерпанні!

В кожній українській християнській хаті повинен бути Український Християнський Календар на рік 1938.

Замовлення слати на адресу: **Видавництво „Мета", Львів, Японська 7.**

Зїзд „Союзу Українок".

У Львові відбувся в днях 9. і 10. ц. м. загальний зїзд „Союзу Українок" при участі 240 представниць філій і кружків. Зі звітів виходить, що „Союз Українок" має тепер 45.000 членок, 67 філій і 1101 кружків. „Союз Українок" працює над культурним і господарським піднесенням українського жіноцтва. В дискусії деякі представниці домагалися, щоб кружки „Союзу Українок" передплачували католицькі часописи. Ухвалено резолюцію, щоб у всіх домівках „Союзу Українок" завісити ще цього року образи Богоматери з нагоди ювилею 900-ліття проголошення Матери Божої Царицею України. Також ухвалено резолюцію, що „Союз Українок" візьме участь у ювилейних торжествах у 1938. р. з нагоди 950-ліття хрещення України. Головою „Союзу Українок вибрано знов п. Мілену Рудницьку. В зборах взяло активну участь велике число селянок і жіночої молоді.

Ширіть наш часопис!

Відділ для хорих.

Слава Ісусу Христу!

Христовий Намісник, Папа Пій XI., який стежить з висоти Петрового Престола за чимраз більше заїлими наступами пекольних воріт на судно католицької Церкви, видав нову енцикліку — лист до вірних цілого світа. В ньому взиває всіх, щоби свої особисті справи і справи загалу віддали під опіку Цариці Небес, Пречистої Діви Марії.

Цей голос особливо дорогий для нас Українців, бо залунав цього року, в якому обходимо 900 ліття цієї пропамятної події, коли князь Ярослав Мудрий в р. 1037. віддав під могучий Покров Преч. Діви Марії цілий український нарід і цілу Українську Державу, та проголосив Богоматір — Царицею України.

Побідивши в 1036. р. Печенігів, князь Ярослав Мудрий був свідомий, що Українська Держава буде наражена на наступи нових ворогів. Шукав союзника, який своєю могутністю забезпечив би його державу. Ідучи за голосом своєї християнської віри— вибрав Марію.

Місяць жовтень — це місяць Покрова Пр. Діви Марії. Ідучи за радою нашого найвищого духовного Зверхника, Св. Отця Пія XI, відновім свої постанови, що хочемо також усе користати з опіки Тої, Яка є Матірю всіх християн.

А робимо це радо, бо й ми переконані, що як довго в серцях наших тліtиме огник привязання до Марії, так довго і найбільша хуртовина не буде в силі нас зломити.

*

Це було тому 700 літ у часі хрестоносних походів. Овіяні любовю і привязанням до Спасителя, християнські лицарі піднялися великого діла: освободити Святу Землю з кайданів бісурменської неволі.

Бог за молитвами Пречистої поблагословив їх заходи — хрестоносці здобули Єрусалим.

Лицар, що перший вдерся на мури Єрусалиму, в нагороду дістав право першим зблизитися до Божого Гробу.

Зворушений, з бючим серцем, з очима повними сліз щастя, приступив лицар до місця, де колись спочивало Тіло Спасителя світа. В лямпочці, що горіла при св. Гробі, засвітив лицар свою свічку і при тім зробив постанову: це світло з Божого Гробу буду піддержувати так довго, аж занесу його до свого родинного міста Фльоренції.

Як постановив, так і зробив. Постарався о більшу скількість свічок, пильнував, щоби від одної свічки, що вже вгасала, засвітити другу, щоби піддержувати дорогий огонь з Божого Гробу.

Нелегко це йому приходило. Нераз зривався вночі, щоби провірити, чи світло горить. В часі повороту мусів ставати до боротьби з ріжними ворогами. Про нїщо інше не дбав, лише про те, щоби не згасло світло з Божого Гробу.

І він доніс це світло домів. Рівночасно наступила дивна зміна в його вдачі. З чоловіка повного злих навиків, став добрим учеником Христа, вірною дитиною Марії.

Дорогий Читачу! Чи не добачуєш подібности між собою і тим жертволюбивим лицарем? І ти, брате несеш у твойому серці, в душі вогонь віри, вогонь привязання до Христа і до Марії. І ваше світилко запалене біля Гробу Спасителя — бо вас вибрав Христос, щоб ви вертали до Нього дорогою терпіння і досвідів. Як той лицар, так і ви на тій дорозі маєте ріжні перепони,

---

о. М. Г.

Перед Вечірнею.

Було це одної неділі у вересні. Сонце хилилося з полудня над розлогим селом на Поділлі. В тіні каштанів біля церкви сиділи господарі. Сходилися на Вечірню.Гуторили. Розмова велася про сільські справи. Почали балачку від того, хто який господар, чи всі вже засіяли озимину. Говорили про те, що цього року гарні бараболі, що нема доброї дороги, і т. д.

Згадували і про те, що тепер багато таких подруж, що чоловік у Канаді, а жінка 20 літ жде на лист, або ще й гірше буває... І судили, хто цьому винен. Кожний давав раду, але чи буде з цього який хосен?

Поглядаючи на читальню, що стояла недалеко, обведена рущуванням, бо саме тепер її відновляли — старші кивали головами й казали: „Тепер у тій читальні нічого доброго; все сваряться, самі себе та й Бога ображають".

— „Ая, — докинув Матвій, що досі лише потакував: — то правда. Я як був у Прусах на роботі, то чув таку приповідку, що: „говорити — срібло, а мовчати — золото". — Менше говорити, а більше робити".

Втім затуркотів віз на дорозі і всі звернулися в цю сторону. Це Семко Пройдисвіт віз вику з поля.

— „От, захланний, навіть святого дня не пошанує. Або то він один? — відізвався хтось з гурту. — Колись у нас так не було. Боже, що то вже не діється тепер. Люди слова Божого не слухають, роблять все по свому — помудріли... Адіт, наші отець які красні слова говорять. Або прийдуть вони послухати? — Молодь ходить по вулицях та навіть не можна їй звернути уваги, бо вам такого набалакає, що зроду не чув!"

— „Тепер багато мудрагелів потворилося, навіть до Бога беруться та туманять бідний, темний нарід — почав знова Штефан. — Я якось чув, як мій сусід з жінкою сварився за те, що вона до церкви ходить і молиться: „І що ти таке робиш, на собі мухи обганяєш?" — дорікав їй чоловік. — О, з таким чоловіком жити, то направду святий хрест. Він Бога не боїться, бо каже, що Його не бачив; аж страшно з таким стрінутися!"

— „Ви, вуйку, згадали про тих, що в Бога не вірять, ще й з других сміються, як вони до Бога моляться — відізвався вдруге Матвій. — Я вам оповім правдиву історію, що її я пережив з одним таким безвірком на роботах в Америці.

Ми мешкали разом в одній кімнаті. Мій співмешканець, на імя Дмитро, ходив на роботу

що більше або менше загрожують цілості того вашого вогника.

Терпите невигоду, болі, опущення, внутрішній неспокій, — насуваються хмари зневіри, що грозять загашенням того вогника.

Намісник Христовий, Покровитель Апостольства Хорих, Папа Пій XI, кличе до вас:

Видержіть! Несіть той вогник привязання до Марії — віддавайтеся під Її опіку!

Витривалість у береженні того світла помогла лицареві, що про нього була згадка вище, бо в його душі наступила велика переміна; так і ви піддержуйте світло привязання до Марії, а тоді у вашім положенні наступить корисна зміна. Ви зрозумієте, що ваш стан є зарядженням Божого Провидіння, яке мусите виповнити, а якого не можете від себе відвернути без страти для своєї щасливої вічности.

Як члени Апостольства Хорих, ви розумієте, що ви співстрадальники Христа, що ви разом з вашою Опікункою Марією стоїте під хрестом, як Її сини, щоби разом з Нею користати з вічного прославлення.

Маріє! Під Твою милість прибігаємо, не опускай нас, спаси нас, а як Христос був Твоєю силою, так за Твоїми молитвами нехай буде і нашою силою! Під Твоїм Покровом в тіни хреста хочемо берегти скарбу нашої віри аж до часу повороту до нашої небесної вічности!

Христос наша Сила!

* * *

За пересланні датки за посередництвом чеків Митрополичої Консисторії складаємо щиру подяку. Частина датків піде на покриття видатків на переписку Апостольства, а частина буде передана Комітетові Пань, що опікуються хорими.

* * *

Чергова Служба Божа в наміренні членів Апостольства Хорих відправиться у Львові в церкві Успення Пр. Діви Марії при вул. Руській в понеділок, 1. листопада 1937. р.

* * *

Заохочуйте знайомих, щоби вписувалися до Апостольства Хорих на адресу: Апостольство Хорих Львів, Підвалля 9. І. м. 2.

Цікаві дрібниці.

Добре будуть світитися лише добрі свічки „КЕРОС". В літі купуймо свічки стеаринові зі знаком на кожній свічці „КЕРОС-С", а в зимі композиційні зі знаком на кожній свічці „КЕРОС-К".

Як буде виглядати найближча війна? Американський учений д-р Дель винайшов нову матерію, ацетильхолін. Коли вона дістанеться до крови, на кілька годин обезсилює людину. Так отже армія може обезсилити противника і роззброїти його. Гарматні кулі, летунські бомби, наповнені кульками ацетиль-холіну, унешкідливлять противників. Також і поліція зможе уживати таких бомб до унешкідливлення демонстрацій. В такий спосіб можна буде оминути масової різні в будучій війні.

270 помідорів зародив один корч в городі В. Плужинського під Варшавою.

Піяк спалив ціле село. В Дальмовичах, барановського повіту, вибухла пожежа, яка знищила майже ціле село. Виявилося, що це село згоріло через піяка. Пяний Воронов, вернувши додому, пішов з папіроскою до стодоли, де заснув. Незабаром вибухла пожежа, яка внаслідок сильного вітру знищила 23 господарства.

Курячий дощ. Голяндську місцевість Ляндемар, славну з годівлі курей, навістила недавно воздушна труба, яка спричинила її мешканцям величезні шкоди. Вихор схопив до гори бага-

---

до копальні вугля, а я до фабрики самоходів. Я все рано і ввечір молився, а мій товариш ніколи, ще й дивувався, що я це роблю тепер, коли вже люди „помудріли".

Одного разу зробили робітники страйк. Багато усунули від роботи, між ними і нас обох. Минали тижні, а ми не переставали шукати праці. Коли я молився, щоби Господь Бог поміг мені в нещастю, мій товариш недолі сміявся з мене і навіть хотів заложитися, що він скорше дістане працю як я, хоч я молюся.

І дійсно, одного дня приходить веселий і каже, що вже має місце, бо записався до такого товариства, що роздає роботу, і показав якусь червону відзнаку. Намовляв і мене, щоби я також там записався, але казав, що там вимагають, щоби не молитися і „не обганяти на собі мух". — Цим мене добре вразив, але я спокійно молився дальше і шукав за роботою.

Одного дня вступив я до тої самої фабрики, що там передше працював; лучилося мені щастя, бо саме відходив один робітник і я став на його місце. Щиро подякував я Господу Богу за ласку й остав Йому вірний, а мій товариш глузував з мене... Та хай собі — думаю — нема з ким говорити.

Аж сталося — не приходить він на помешкання вже щось третю ніч. Щож, — думаю — може знайшов інше. — Було свято з полудня, сиджу й читаю газету. Приходить листар і подає мені картку. Читаю. — Мій товариш у шпиталі і просить, щоби його відвідати.

Ов, гадаю собі, що то могло статися? Але довго не думаючи — йду. Приходжу, аж очам своїм не вірю. — Цей мій приятель лежить на ліжку, але без правої руки, з покаліченим обличчам. Він так дуже втішився мною, що аж обімлів на хвилю. Коли прийшов до себе, простогнав: „Ах, Боже! Вже кілька днів тут лежу, здається не видержу, так мені сумно. Бачиш, Матвію, яке нещастя мене постигло? Я вже тепер хотів би „мухи обганяти", я хотів би перехреститися, але не маю чим." — І він залився сльозами.

Я хотів його потішити, але дижурний лікар, з огляду на слабе здоровля, скоротив нашу розмову. Хорий просив мене ще, щоби я привів йому священика, а на другий день, посднавшись з Богом, перейшов у вічність."

*

Вдруге вдарили дзвони й покликали вірних до церкви на Вечірню.

то курей і переніс на далеку віддаль. Коли сила вітру ослабла, кури почали спадати на землю, на довколичні поля, городи, вулиці й дахи домів. Власники цих піль і домів мали приємну несподіванку, як побачили цей „курячий дощ".

Величезну рибу зловили грецькі рибалки. Вона важить 374 фунти, виглядає як кругла брила і має незвичайно дивну будову. Вона складається з величезної голови, яка має згори і здолу плавці. На жаль рибалки ушкодили цю рибу підчас видобування з моря.

Що роблять жиди? На всіх 3 і пів мільона жидів у Польщі 100,000 займається виключно торговлею живим товаром. Дуже багато жидів займається видаванням неморальних книжок і карток. Скільки жидів працює в комунізмі, це видно по комуністичних процесах, де майже 90 проц. підсудних, це жидки і жидівки. Найліпший лік проти жидівської комуни — це всіх жидів, зловлених на комуністичнім „інтересі", негайно висилати до червоного „раю". В той спосіб позбудемося за одним замахом і жидів і комуни.

Коні з ліхтарками. У Відні одержали верхівці кінних поліцаїв електричне освітлення. Кожний такий кінь має спереду лямпку зі зеленим світлом, а ззаду з червоним. У сідлі є електрична батерія, при помочі якої лямпки світяться. Це освітлення поліційних коней потрібне там тому, що на вулицях великий рух, і в менше освітлених бічних вуличках часто траплялося, що автомобіль наїхав на такого коня.

Німецька почта має тепер більше ніж 16 тисяч власних автомобілів та 3810 великих автобусів.

Держава Гондурас має всього 1500 автомобілів і 30 мотоциклів. Зате президент тої держави має найкраще на світі особове авто. Для забезпеки перед атентатами на голову держави, цей автомобіль ошклений найновішим т. зв. панцирним шклом, якого не перебивають кулі.

Майстер від їдження. Італійський моряк Феррарі попису̀ється своїм незвичайним апетитом. Раз заложився він у ресторані з товаришами, що зїсть відразу 50 яєць на твердо — і дійсно зїв та виграв заклад. Іншим разом Феррарі зїв нараз 300 солодких тістечок. Ще іншим разом цей італійський моряк зїв відразу 8 метрів ковбаси. При цьому він покищо здоров на шлунок — але хто зна, чи надовго, бо такі „забави" не можуть чейже лишитися безкарними.

Добрий помисл. Один директор театру в Німеччині оголосив, що такого то дня вивісить на сцені образ. Кому не подобається цей образ, виплатить йому зараз 500 марок. Цього дня театр був виповнений. Одначе ніхто не домагався грошей, бо на сцені висів образ Гітлєра.

„Спорт" у Новій Гвінеї. Англійська влада заборонила гвінейським племенам (Нова Гвінея — це великий остров на північ від Австралії) вести між собою постійні бійки. Щоби відвічити гвінейців від бійки, Англійці навчили їх грати копаного мяча. Одначе на змаганнях було велике число нещасливих випадків. В місцевості Раболь на змаганнях грало спочатку приписове число грачів (по 11 з кожної сторони), але вже по пів годинн грало 57 грачів, а 12 лежало ранених на землі. Поліція перевела слїдство, яке виказало що грачі мали ріжну зброю. Тому заборонено спортові змагання в Раболь. Одначе дикуни грають дальше копаного мяча між собою. На цих „змаганнях" є більше трупів, як на давних війнах.

Приняття у старостів.

Міністр внутрішніх справ видав розпорядок до всіх староств у справі принять інтересентів. Час принять від 10—12 год. В кожному старостві мусить бути ждальня, відчинена вже від 9. год. Возні обовязані вказати дорогу до кімнати принять. Староста повинен обходитися з інтересентами справедливо і не робити ріжниць з огляду на віру, національність і суспільне походження. Кожний громадянин, якого староста не прийме до 3 днів, може внести скаргу до міністра письменно або телєграфічно.

Що діється у світі.

В Німеччині приймали дуже торжественно італійського диктатора. Німці приготовили йому королівське приняття, якого в Німеччині вже давно не бачили. Мусоліні був у Мінхені, Берліні, а теж приглядався великим німецьким маневрам. Він відзначив Гітлєра почесним титулом капраля фашистівської міліції; це є найвище фашистівське відзначення. Німецький диктатор йому віддячився і відзначив його зі своєї сторони великою відзнакою „Німецького орла". Все це має в політиці своє значіння. Оба диктатори хотіли в той спосіб заманіфестувати перед світом тісний союз Німеччини й Італії. Підчас взаїмної зустрічі вони порозумілися щодо ріжних справ европейської політики, а в першу чергу в справі Еспанії.

Мусоліні ще перед відїздом до Німеччини погодився на приступлення Італії до спільної оборони Середземного Моря перед піратами. В такий спосіб він завершив усі ті невдачі Літвінова, які той потерпів у Ніоні на середземноморській конференції і в Женеві на зібранню Союзу Народів.

В **Австрії** подорож Мусолінія до Німеччини викликала була великі побоювання. Австрійці за виїмком австрійських націонал-соціялістів завжди дуже бояться, що Мусоліні врешті погодиться на прилучення Австрії до Німеччини. Такої злуки не бажають собі теж ні Французи ні Англійці. Тому до Відня приїздив Еріо, президент французького парляменту. А до Берліна їздив австрійський політик Шмід.

В Еспанії ген. Франко чує себе настільки сильно, що задумує перевести важні державні реформи. Мають бути переведені вибори і має повстати законний уряд. Бо досі править національною Еспанією так звана юнта, себто комітет зложений з найвищих офіцирів повстанчої армії. В політичнім світі поза Еспанією значіння ген. Франка постійно росте. Французи вже починають склонюватися до тої думки, що треба визнати повстанчий уряд. В Женеві Англійці заявили були італійському представникові, що Франція й Ан-

глія визнають уряд ген. Франка, якщо Італійці відкличуть своїх добровольців. Вони відповіли, що зроблять це, коли й большевики відкличуть свої війська з Еспанії, яких там богато більше чим італійських. Але большевики цього не хочуть зробити й через те справа визнання покищо розбилась. Вони вислали недавно до французького уряду досить незручну ноту з домаганням, щоб зняти контролю з французько-еспанської границі, аби французькі комуністи могли дати більшу поміч червоним в Еспанії. Це теж вказує на те, що з червоними дуже зле.

Англійці мають знов багато клопотів з Палестиною. Араби не погоджуються на поділ Палестини. Вони приготовляли там справжнє повстання проти англійської влади. Англійський комісар для Палестини викрив заговір, за те Араби його вбили. Англійці розпочали утиски Арабів і розвязали начальний арабський комітет. Все це дуже розярило Арабів і вони проголосили загальний страйк і розпочали саботажі.

Японці розохочені успіхами на фронті в Китаю стали дуже задиркувати. Недавно міжнародня конференція великих держав вислала до японського уряду пропозицію в справі замирення. Теж Американці хотіли посередничити між воюючими сторонами. На те все Японці відповіли дуже шорстко і різко. Тепер вони грозять, що замкнуть своїми кораблями всі китайські побережа, аби, як вони кажуть, чужі держави не слали Китайцям воєнної помочи.

У Франції гуляють агенти большевицького ГПУ як у себе вдома. В цілім краю велике схвилювання викликало те, що в якийсь таємничий спосіб счез російський ген. Міллєр, що був головою союзу російських комбатантів. Тепер уже знають усі, що як колись ген. Кутєпова так тепер ген. Міллєра схопили агенти ГПУ, вбили його, а його тіло вивезли кораблем до совіт. Схопити Міллєра поміг большевикам другий рос. генерал Скоблін, що, як виявилось, був агентом ГПУ.

Жінріть наш часопис!

КАЛЕНДАР.

Жовтень 1937.

Стиль		Ім.	СВЯТА
н.	ст.		грекo-катол.
17	4	Н	17. по С. Єротея
18	5	П	Харитини
19	6	В	† Апост. Томи
20	7	С	Сергія і Вакха
21	8	Ч	Пелагії і Таісії
22	9	П	† Якова Ап.
23	10	С	Евлампія

СОНЦЕ сходить 17. ц. м. в год. 6 21, заходить в год. 17·9

МІСЯЦЬ сходить 17. ц. м. в год. 15 36, заходить в год. 3·14. Повня місяця 19. ц. м.

Читання для наших господарів.

Пригадки на осінь. Ями на щепи викопайте заздалегідь, щоб земля добре вивітрилась. Яма не мусить бути глибша як 60 цм. Яблуні повинні стояти від себе в віддалі 10 м. а груші 8 метрів, відповідно до того копати ями. Не купуйте ніколи щепів на ярмарках у незнаних торговців, а тільки в добре відомих шкілках, бо лиш тоді матимете запоруку, що дістанете добру щепу. — Не марнуйте зеленої паші; чого не можна вже висушити, те треба в ямі заквасити на заквашену пашу. — Не випродуйте за безцін бараболь, а сховайте на зиму на пашу. — В осені пасуть худобу на заораних полях, де нераз масово росте гірчиця, треба уважати, щоб не здулася худоба. — На всякий випадок приготуйте собі кілька фляшок вапняної води, щоби було чим рятувати здуту худобу. Загасіть палене вапно; як воно осядеться, на верха збереться чиста вода. Її зібрати у фляшки й закоркувати.

Коли дерево не родить, є ріжні способи присилувати його, щоб родило. Один з тих способів такий: в осені чи в зимі причепити до грубших галузей неродючого дерева більші каміні. Вони своїм тягарем трохи порозхилюють цілу корону дерева і в той спосіб спинюють забуйне кружляння соків. Через те ті соки, що мали дати листкові пуплики, будуть витворювати пуплики овочеві. Теж можна, замісць завішувати каміні, повбивати в землю колики й до них попривязувати гиляки. Це дає той самий наслідок.

Бадилиння як паша. Бадилиння з бульби (бараболянка), не тільки зелене але й цілком висохле, може бути доброю пашею, ситнішою навіть від соломи. Найліпше зіжати гичку пару днів перед копанням бараболь, повязати в снопи й висушити. Можна теж використати на пашу бараболянку, тільки докладно отрясти її з землі й болота. Таку бараболянку треба зрізати на січкарні або порубати сокирою та примастити пашною сіллю, звогченим грисом, макухом або мелясою.

Продаж соли. Дня 20. травня ввійшли в життя нові приписи про продаж соли для худоби. Приписи постановляють, що пашну сіль скажену можуть продавати всі склепи — приватні і кооперативи і на те не треба дозволу влади. Треба лише повідомити Скарбовий Уряд про відкриття продажі і то ще заки пічнемо продавати. Пашну сіль нескажену (в формі брил) можуть продавати лише гуртівні, що мають на те концесію (дозвіл), а купувати можуть лиш особи, що представлять засвідчення заряду волости (гміни) про скількість штук своєї худоби. Засвідчення є важне на один рік. На одного коня і корову можна купити найбільше 7 кг., а на одну козу або вівцю найбільше 3 кг. соли.

В кількох словах.

Смерть заслуженого діяча. У Львові помер Михайло Корчинський, родом з Великої України, визначний діяч, б. український міністр, останньо начальник правного виділу РСУК. Покійний перед смертю перейшов на лоно кат. Церкви. Він був людиною незвичайно працьовитою, великого розуму і серця. В його похороні взяло участь численне гр.-кат. духовенство з Владикою на чолі і велике число українського громадянства.

Перший зїзд інструкторок „Сільського Господаря" відбувся у Львові при участі 51 інструкторок. Зїздом проводила

сенаторка О. Кисілевська. Ухвалено резолюції, в яких взивається до скріплення праці над культурним і господарським піднесенням нашого сільського жіноцтва в Секціях Господинь при кружках „Сільського Господаря".

Забороняють. В Мельниці мав відбутися окружний кооперативний обхід. Заліщицьке староство відкликало дозвіл. Староство в Бібрці відмовило дозволу уладити просвітянські районові обходи в Любешні і Ятвягах. В Плугові, повіт Золочів, староство заборонило амат. виставу „Заклятий Яр".

Новий український часопис „Як на долоні" зачав виходити у Львові від початку жовтня Цей часопис, що виходить двічи на тиждень, видає О. Боднарович, редагують: О. Боднарович і Ю. Шкрумеляк.

Михайла Хомяка, булавного УГА, засудив львівський трибунал на кару смерти, яку замінив на 15 літ вязниці. Хомяка обвинувачували в убивстві Поляка Лінтнера у Львові в листопаді 1918. р.

Спільними силами оборонили своє право. В селі Цуцилівцях жидачівського повіту повстав спір між управителем фільварку і місцевими селянами, що працювали при зібранню сіна. Селяни поставили нові умовини праці; на їх домагання не хотів погодитись управитель і спровадив робітників з інших сел. Та місцеві робітники зорганізували оборону і спільними силами не допустили чужих робітників до праці. В той спосіб переперли свої домагання. Спільна оборона своїх прав завжди веде до успіху. Вчіться солідарно виступати і спільно один другого боронити, бо тільки в єдності сила.

ШИРІТЬ НАШ ЧАСОПИС!

Замовляйте новий гарний молитвеник

„Благодарім Господа!"

Ціна в полотняній оправі 75 сот., з пересилкою 90 сот. Хто прішле гроші за 10 примірників, платить тільки по 70 сот. Хто прішле гроші за 50 примірників, платить за оправлені в полотно 65 сот.

Щоб оминути коштів пересилки, найкраще спільно вислати гроші на більшу скількість молитвеників, бо тоді ціна молитвеників найде дешевша.

Грошей на молитвеники не посилати розрахунковими перекази, лише звичайними перекази або чеками П. К. О. 101.338, „Мета", Львів.

Замовляти: Адміністрація часопису „Христос Наша Сила", Львів, вул. Японська 7.

ВИКАЗ ЖЕРТВ

на відбудову церкви в Рудні.

По 10 зл. — Е. Ф. Борис „Мануфактура" і Стефанія Первілівна, Перемишль; по 5 зл.: о. Мітрат О. Баюк, Львів, Гр. кат. Уряд Парох. Сокаль, о. М. Дрогомирецький, Мухавка; 3 зл. Дм. Угрин, Ліщина; 2 зл. о. Ст. Стець, Цехів; по 1 зл. Гр. кат. уряд Парох. Стрільче і А. Красій, Львів. Разом 42 зл. Досі зложено 736.41 зл.

Дотеперішні кошти відбудови церкви виносять 7.500 зл. На ту суму зложило село Рудно 6,763, а решта це жертви з краю. Одначе будова ще не скінчена, а парохіяни змушені слухати Богослужень під голим небом. Тому Комітет звертається з гарячим проханням до всього Українського Громадянства і всіх українських установ, щоб хоч дрібними датками помогли скінчити цей бастіон віри й українства. Віримо, що наше Громадянство не відмовить нам, лиш поможе докінчити розпочате діло. Будьмо свідомі нашої національної спільноти, помагаймо собі взаїмно в ім'я загальної любови і загального добра. Жертви будуть оголошені в українській пресі.

Комітет відбудови церкви в Рудні
(p. Zimna Woda біля Львова)

о. К. ЗАГАЙКЕВИЧ — голова
Е. ҐРЕНЬ — секретар.

Зі спорту.

УКРАІНА — ГАСМОНЕЯ 3:3 (2:1).

Змагання України з жидівською Гасмонеєю вже від кількох літ кінчаться нерозіграною. Так було і 10. X., хоч Україна мала кілька добрих нагод підвищити вислід. Перші ворота для України були самобійчі (стрілив у замішанні помічник Гасмонеї), другі стрілив в карного Скрегота, треті Міхльош. Україна переважала в першій половині, Гасмонея в другій. Найкраще грали напад і оборона, слабше поміч. Суддював добре п. В. Кухар. Глядачів около 5.000. Україна є тепер на 6. місці в табелі на всіх 14 дружин окр. ліги.

В неділю 17. ц. м. Україна змагається з перемиським Чуваєм у Львові на грищі Погоні в 14.30 год попол.

Веселий кутик.

Наші діти.

Тітка питає малого сестрінка:
— Чи приємно ходити до школи?
— О, навіть дуже приємно. І вертати також приємно. Тільки сидіти в школі нудно.

Слушне питання.

— Мамо, — питає мала Маруся — чи може стати поліційним псом такий пес, що вкрав ковбасу?

Найкращі книжки і найліпша лектура це видання

видавництва Д З В О Н И

(Львів, вул. Японська ч. 7/II.)

Дві величаві повісті лавреата української літер. нагороди про волинську землю і визвольні змагання.

У. Самчук: Куди тече та річка (I. том Волині). Друге видання Ціна 4.30 зл.

У. Самчук: Війна і революція (II. том Волині). Ціна зол. 4.50.

Н. Королева: „Інакший світ" — екзотичні оповідання. 3·80 зол.

Н. Королева: „Без коріння" спомини в повістевій формі. 2·50 зол.

Н. Королева: „1313" повість з таємничого середновіччя. 2·30 зол.

Н. Королева: „Во дни они", високомистецькі євангельські нариси. 1·20.

Задармо висилаємо на бажання каталь ог і проспекти.

ПЕРЕДПЛАТА ЩОРІЧНО 1.20 зол., РІЧНО 2.40 зол., за границею річно 1 долар.—Адреса Редакції і Адміністрації Львів, Японська 7.II. пов.—Тел. 234-56. Видає „Мета", Видавниче Кооперативне з обмеж. удїлом у Львові. Редагує Комітет. Відповід. ред.: Петро Коніцький. Друк. „Діло", Львів, Личаківська 7.

Оплатę pocztową uiszczono gotówką

Ч. 41 (157) Львів, неділя 24. жовтня 1937. Рік V.

Христос Наша Сила

ПОПУЛЯРНИЙ ТИЖНЕВИК
присвячений поглибленню релігійно-морального і національного життя серед українських родин
Ціна 5 сот.

Члени Кружка КАУМ у Терпилівці, пов. Збараж
(Допис про працю цього кружка містимо на 7. стор.)

Празник Покрова Богородиці у Львові

Вже в навечеря Празника Покрова Богородиці сходилися до Львова прочани з дальших околиць. В 5. год. о. Мітрат Ол. Базюк відправив в архикатедральному храмі св. Юра Всеночне з Вечірнею і Акафист з духовенством. Відповідну проповідь виголосив о. Я. Совяк. В день Покрова Богородиці правлено Служби Божі від 6. год. рано. В 9. год. виголосив проповідь о. Л. Куницький. В 10. год. зачав Архієрейську Службу Божу Преосв. Кир Никита в сослуженні о. кан. Д. Лопатинського, о. кан. Л. Лужницького, о. кан. Ю. Дзеровича та о. радн. М. Дуткевича. Діяконували о. Р. Ганас і о. М. Харина. Співав гарно хор студентів богословів. Після св. Євангелія виголосив проповідь о. д-р І. Гриньох. Він підкреслив, що почитання Матери Божої — це добра школа віри, єдности і пошани в українському народі. До св. Причастя приступило кількасот осіб. Перед благословленням промовив Преосв. Кир Никита, який пригадав, скільки ми завдячуємо Покрову Богородиці, вказав на потребу спільної молитви в родинах і візвав віддати себе під опіку Богородиці. Після многолітствій о. пралат Л. Куницький виголосив проповідь з нагоди 25-ліття владицтва Преосв. Кир Никити. Тому 25 літ ВПреосв. Митрополит Кир Андрей висвятив на Епископа Преосв. Никиту. Вже як молодий священик занявся Ювилят орґанізацією нашого робітництва на чужині, передовсім у Німеччині. За 16 літ свого владицтва в Канаді зорґанізував тамошню українську еміґрацію. У Львові як Епископ-Помічник займа ється ревно Католицькою Акцією та товариством українських робітниць „Будучність". Проповідь свою закінчив многолітствієм на честь Владики-Ювилята. — Гимном „Боже Великий" закінчено це торжество

Протест Українців Львова

з приводу протиукраїнської нагінки

Народня Орґанізація Українців міста Львова скликала 16. ц. м. громадянську нараду в справі останніх протиукраїнських подій у Львові. Салю Сокола-Батька виповнили визначні українські громадяни. Зібрання отворив посол д-р Ст. Біляк. До президії вибрано през. д-ра К. Левицького, о. пралата Л. Куницького, проф. А Березовського й ін. Відтак посол д-р Ст. Біляк виголосив промову, в якій представив зорґанізовану протиукраїнську нагінку всіх польських часописів і організацій проти українського населення. Вкінці відчитав резолюції які принято одноголосно. В резолюціях говориться, що протиукраїнська нагінка польських шовіністів має на меті заперечити права істнування українського населення на його прадідній землі. Протиукраїнська нагінка не стрічає ніяких перешкод зі сторони влади, яка має дбати за спокій і безпеку всіх громадян. Зібрані протестують проти ширення засади збірної відповідальности українського населення за події, на які воно не має впливу. Тільки обєднання і праця всіх Українців може дати відпір цій протиукраїнській нагінці.

Вкінці промовляв о. пралат Л. Куницький, який пригадав долю нашої Лемківщини і візвав до витревання на своїй рідній землі. Національним гимном закінчено ці збори.

Такі протестаційні зібрання треба уладжувати скрізь по наших містах і селах. Треба протиставитися скаженій нагінці польських шовіністів.

Читайте „Христос Наша Сила"

Сповнюймо заповідь любови ближнього!

Зближається зима і з нею зростає безробіття і нужда серед найбідніших. На цілому світі державні чи суспільні орґанізації спішать з поміччю тим, що найбільше потребують помочи в зимових місяцях. Перед у цій зимовій помочи веде Німеччина, де рік-річно збирають великі мільйони на безробітних. Кожний Німець дає добровільно на зимову поміч відповідно до свого маєтку. Німецькі безробітні спокійно очікують цієї зимової помочи, бо знють, що зо прикладом Гітлера кожний Німець сповнить свій національний обовязок і не дасть згинути з голоду і холоду своїм братам.

Кожної зими велике число українських безробітних по наших містах і селах потребує помочи. Державна акція зимової помочи помагає передовсім безробітним пануючої нації. Українські безробітні майже не користали з державної зимової помочи, хоч Українці складають свої жертви і переводять збірки на неї.

Ми мусимо самі подбати за українських безробітних, щоб вони відчули, що є членами великої нації, яка дбає за своїх синів. Українські безробітні не можуть остати без забезпечення на зиму. Товариство українських робітників „Сила“ у Львові створило Комітет допомоги українським безробітним, який поведе справу зимової допомоги у Львові. Також по всіх наших містах і селах повинні повстати місцеві комітети допомоги українським безробітним. В кожній місцевості є безробітні і незаможні, які потребують зимою помочі. Особливо потребують такої помочи діти безробітних і незаможних. Не можемо байдуже дивитися, як українські діти голодують і як чужинці приманюють їх до себе ріжними дарунками. Звичайно це зачинається дуже невинно, але кінчиться часто на винародовленні і зміні обряду...

Справою зимової помочи повинні занятися відповідні орґанізації в кожній місцевості та приступити негайно до збірки в грошах, в харчах і в одягу. Частину треба ужити на місцеві потреби, а частину відіслати до Львова чи в ті околиці, які найбільше потребують зимової помочи.

Акцію зимової помочи повинні вести передовсім кружки Українського Католицького Союзу, „Орлів“ (КАУМ), Братства і т.д., даючи в цей спосіб доказ розуміння християнської любови ближнього. Як перших християн пізнавали по тім, що вони жили в любові між собою, так і українських християн-католиків повинні пізнавати по їх ділах християнської любови. Одним з таких діл любови є власне зимова поміч, яку повинні нести своїм потребуючим ближнім українські християни-католики.

Отже до праці! Про висліди акції зимової помочи пишіть до редакції нашого часопису, щоби ми могли повідомити про те всіх і заохотити до ще успішнішої праці для наших найбідніших.

Памятайте про Христові слова: **„Що ви зробили своїм ближнім — ви Мені зробили!“**

Євангелія

НЕДІЛЯ 18

І сталося, коли нарід тиснувся до Нього, щоб послухати слова Божого, а Він стояв при озері Генезаретському; і побачив два човни, що стояли край озера, а рибаки вийшли з них і промивали сіти. І увійшов в один човен, що був Симонів і просив його, щоб відчалив трохи від землі; і сівши, навчав нарід з човна. Коли ж перестав говорити, сказав до Симона: Відплини на глибину і закиньте ваші сіти на ловлю. А Симон у відповідь сказав Йому: Учителю, цілу ніч трудилися ми і нічого не зловили, та на Твоє слово закину сіти. І зробивши це, зловили велике множество риб; і прориваласа їх сіть. І дали знак товаришам, що були в другім човні, щоб прийшли і помогли їм; і прийшли і наповнили оба човни так, що майже потопали. Коли це побачив Симон Петро, припав до колін Ісусових, кажучи: Іди від мене, бо я чоловік грішний, Господи. Бо страх обняв його і всіх, що з ним були, ізза ловлі риб, котрі спіймали; також і Якова і Йоана, синів Зеведеєвих, що були товаришами Симоновими. І сказав до Симона Ісус: Не бійся, від тепер будеш людей ловити. І витягнувши оба човни на землю, оставили все і пішли за Ним.

(Лука, гл. 5, ст. 1 — 11).

З нашого життя

Український шпиталь ім. Митрополита Андрея Шептицького у Львові вже на укінченні. Відкриття його відбудеться в половині листопада ц. р.

Приходить зима! Прошу жертвувати переношені вбрання, плащі і черевики; з вдячністю прийму. Прошу добровільні датки в грошах! — о. Леонтій Куницький, опікун політичних вязнів.

В Щирці відбулося 10. ц. м. величаве свято в честь Матери Божої. Рано відправлено Службу Божу, відтак відбулася академія з нагоди 900-ліття віддання України під Покров Богородиці. Відповідну промову виголосив о. Слиж. Виступи хорів і орхестри під проводом о. І. Миронюка, деклямації, цитрове сольо о. І. Миронюка випали дуже гарно, за що належиться признання всім виконавцям поодиноких точок.

В Демні, пов. Жидачів, відбулося величаве свято 900-ліття проголошення Матери Божої — Царицею України. Вступне слово виголосила студ. мед. Н. Фільварків. Дівчата в народніх одягах відограли сценку: „Розмова квіток“ (укладу Дзиндри). Дальше йшли деклямації „В честь Марії“, „Слово Іляріона“ й ін., переплітані співами й ритмічними вправами дівчат до церковних пісень. Свято закінчено могутнім „Боже Великий, Єдиний“. Дохід призначено на будову Народнього Дому.

В Голгочах, пов. Підгайці, відбулася недавно місія під проводом ОО. Редемптористів о. Ігумена В. Породка та о. М. Лемішки. Місія мала великий успіх. Засновано Братство Матери Божої Неустанної Помочи, до якого вписалося кількасот осіб. Під впливом місії людовофронтівські горлачі втратили значіння в селі.

Дрогобич відбув недавно Богомілля до Гошева під проводом о. П. Жупанського.

Загальний зїзд „Рідної Школи“ відбудеться в днях 24. і 25. грудня ц. р. Всі Кружки і Повітові Союзи кружків Р. Ш. повинні надіслати до 25. ц. м. звідомлення зі своєї діяльности.

День Української Кооперації відбувся у Львові 17. ц. м. Нову салю РСУК, в його новім бу-

динку, при вул. Технічній 1. заповнили кооператори й гості. Голова РСУК, сен. Ю. Павликовський, виголосив промову про значіння кооперативного дня, який завели вперше українські кооператори. Сен. О. Луцький представив нинішній стан української кооперації. Зібрані оглянули виставу української кооперативної преси.

В справі зимової помочи відбулася в т-ві українських робітників „Сила“ у Львові 15. ц. м. нарада представників установ і преси. Голова „Сили“ п. П. Музика відкрив нараду; реферати виголосили п. Іванчук, голова комітету допомоги безробітним, п. Сабара і п. Зданевич. В дискусії забирало голос багато приявних. Вибрано почесний комітет, ухвалено створити секцію пропаґанди та імпрез. Є надія, що цього року акція зимової помочи піде краще, як минулого року.

Всесвітній Союз Українок заложено у Львові 14. ц. м. після наради представниць українського зорґанізованого жіноцтва Галичини, Волині, еміґрації з Великої України і Америки. Делеґацію Головної Ради Всесв. Союзу Українок приняв на авдієнції ВПреосв. Митрополит Кир Андрей. Почесною головою В. С. У. вибрано Софію Русову, головою Мілену Рудницьку.

Дитячий Ярмарок відбувся у Львові 17. ц. м. в салях Народнього Дому заходом „Української Захоронки“. В салях уставлено багато станиць ріжних українських фірм; малі діти в помислових одягах продавали в них вироби цих фірм. Заступлених було около 40 українських фірм. Деклямація про рідний промисл і хоровід дітей у реклямових одягах фірм оживили цей ярмарок, який був доброю пропаґандою рідного промислу. Такі дитячі ярмарки повинні уладжувати у всіх наших містах і селах, бо вони мають велике виховне значіння. Діти вже змалку вчаться переводити в життя клич „свій до свого“, такий важний для нас у нинішніх часах.

Заборонили уладити в Ляхівцях, пов. Станиславів, ювилей 45-ліття істнування читальні „Просвіти“.

Світова вистава
в Парижі

Відділ подружжа і праці.

За комнатами для молоді бачимо в Папському павільоні комнати, де розвішені образи і написи, що відносяться до подружжя. Тут передовсім підкреслено з притиском думку св. Письма: що Бог злучив, того людина нехай не розділює! Ось і тому бачимо тут на образах примірні подружа Старого Завіта і Нового Завіта з гарними написами, а врешті енцикліку (письмо до цілого світа) Св. Отця Пія XI. про чистоту і нерозривність подружа. Шкода, що до тієї комнати не заглянуть усякі навірники, або ті, що хоч звязані св. Тайною, проте покидають одне другого.. Тут вони переконалися б, як таке негідне поведення ображає Бога і нівечить цілі народи.

З такими думками подаюся до величезної салі праці. Тут навіть невіруючий може легко і наглядно переконатися, як св. Церкві лежить на серці доля бідних людей, і як вона навіть „чорну“ роботу шанує. Тут одне з чільніших місць займає малюнок, де зображена м. ін. столярня св. Йосифа з Назарету.

Безсмертні енцикліки Папів Льва XIII. і Пія XI. так здається і тут могутнім голосом кличуть за поправу долі робітника і ремісника. Не диво, що по християнському освідомлені робітники творять у Франції добру робітничу орґанізацію, що налічує пів міліона членів. Тут передовсім впадає в очі величезна мапа чи плян міста Парижа і його передмість. На ній якісь чорні точки... — це 100 церков, які Кардинал Вердіє побудував у найбідніших дільницях міста. Ось так він, як правдивий добрий пастир, дав своїм і кусок хліба при роботах, і подбав за їх душі, будуючи ґі доми Божі, де люди навчаються слухати закону Божого, а не чер воної дурійки. З подивом дивлюся на ще одну точку. Це сто перша нова церква... При пляні стоїть доволі багато людей, що направду захоплені великою працею і трудом католицького достойника. Перед ним хилять чоло в поклоні навіть безвірки. А думка Українця лине у свій край, де бідний нарід уміє стягнутися з останнього, щоб лише мати в себе дім Божий. Ось і в тій жертві і посвяті нашого народу можемо сміло бачити завдаток Божого Благословення для нього, і кращої, ліпшої долі. **О. Год.**

Як стати купцем?

Багато наших людей береться тепер до торговлі. Одначе тут не вистарчить сама тільки охота якнайскорше доробитися. Треба розумітися добре на купецтві, бо інакше цілий інтерес скоро сумно скінчиться. Сьогодні маємо купецькі ґімназії, торговельні ліцеї, високі торговельні школи, ріжні торговельні і купецькі курси.

Союз Українських Купців у Львові хоче помогти тим, що беруться до купецтва й уладжує при українській купецькій ґімназії (вул. Куркова 14) другий **Бранжевий Курс,** який потриває від 8. до 20. листопада ц. р. В обсяг курсу ввійдуть виклади, прогульки, покази і практичні вказівки. На курсі будуть викладати, як вести крамницю товарів споживчих, текстильних (блаватних), ґалянтерійних, паперових, фарбярських, косметичних, скіряних, залізних, склади опалу і т. д., як також подадуть вказівки, як вести торговельні посередництва і станкову торговлю (страґанярство). Хто хоче скористати з цього курсу, нехай зараз зголоситься до Союзу Українських Купців у Львові, вул. Ґродзіцьких 1. і пришле значок на відповідь, то одержить докладні вказівки про цей Бранжевий Курс. Спішіться зі зголошеннями, бо число учасників обмежене. Оплата 20 зл.

Без укінчення фахового купецького курсу ніхто не повинен приступати до закладання крамниці, бо легко може наразитися на банкроцтво.

Нечувана заборона. Староство в Жидачеві заборонило в Журавні академію в честь Матери Божої. Ця заборона чисто релиґійної академії викликала серед українського населення велике огірчення. В Журавенщині забороняють майже постійно всякі українські імпрези.

По чім пізнати доброго християнина?

Ріжних людей пізнати по ріжних прикметах, часом навіть на перший погляд ока. Віруючого християнина пізнати не тільки по тому, що він ходить що неділі і свята до церкви, сповідається, але також, що читає свій християнський часопис. Німецькі і французькі католики передплачують свої католицькі щоденники. В нас ще нема католицького щоденника, але зате є католицькі тижневики. Найдешевшим католицьким часописом є тижневик „Христос Наша Сила“, який повинен бути в кожній українській християнській родині. Багато наших передплатників хоч і читають наш часопис, але залягають з передплатою. Осінь — це найбагатша пора року, коли найлекше сплатити свої довги. Тому висилайте негайно свої залеглости за наш часопис!

ЦІКАВІ ДРІБНИЦІ

„КЕРОС“ виробляє свічки, які відповідають точно всім церковним вимогам. Це свічки літургічні зі знаком на кожній свічці „КЕРОС-ВВ“ або „КЕРОС-АА“.

Куди дика качка заїхала без білєту? На залізничому шляху Кеншино — Картузи стадо диких качок перелітало понад поїздом. Одна качка мабуть втомилася, знизила лет і влетіла через вікно до ваґону. Несподіваний гість викликав сензацію у ваґоні. Кондуктор зловив дику качку і завіз її без білєту до Картуз. А там уже „заопікувалася“ дикою качкою його жінка. Качка заплатила за білєт своїм життям.

Що ворожить вчасний відлет птиць? Масовий відлет птиць на полудне свідчить, що зближається вчасна зима. Відлетіли вже всі комахоїдні птиці. Старі люди впевняють, що цього року буде вчасна та остра зима. Перелетні птиці, які летять до Африки, масово гинуть, бо їх вбивають по дорозі. Тому на весну вертається до нас щораз менше птиць. Зате зростає число зимуючих птиць. В містах повстають товариства опіки над птицями в зимовій порі. Цього року мають втягнути до акції охорони птиць шкільну молодь. Йде про викликання в дітей любови до птиць, які є такі пожиточні для хліборобства. Вчені ствердили, що родина синиць, яка складається з 10-14 птичок, може річно винищити 120 міліонів яєчок шкідливих комах. Теж шпаки, дятелі, зазулі й інші птиці зїдають велике число шкідників.

Змія „Кріі-кру“ в радіо. В анґлійській твердині Сінґапур в Азії є велика радіостація. Там є так багато змій, що вони перешкаджають праці в радіо. Змії „кріі-кру“ завзято полюють на комах, видаючи при цьому сильний звук „кріі-кру“. Голос змії часто чути підчас промов чи співів у радіо. Одного разу радіослухачі могли слідкувати за боротьбою заповідача зі змією: чути було удари обцасів і розпучливе „кріі-кру“ переслідуваної змії.

Пяні гуси. Недавно на передмістю Риґи побачили прохожі стадо пяних гусей, що заточувалися на всі боки. Гуси були зовсім обскубані. Виявилося, що господиня дала гусям їсти рештки осаду фабрикованого дома вина. Запах вина притягнув гусей, які виїли рештки осаду. За пів години лежали гуси в курнику як мертві. Зажурена господиня оскубала їх, щоб зменшити свою втрату. Тимчасом гуси на другий день повставали й вийшли на вулицю, хоч сильно заточувалися на всі боки. Господиня мусіла зарізати підскубані гуси, бо вони позамерзали б у зимі.

Війна зі щурами. В Німеччині зачали боротьбу зі щурами. В акції беруть участь окремо вишколені відділи осіб, які закладають спеціяльну отрую для щурів, що не є шкідлива для домашніх звірят. Якщо отруя не помагає, проти щурів вживають трійливі ґази.

Боротьба биків в Індії. В Еспанії бики боряться з людьми, а в Індії бики боряться зі собою. Майже в кожному індуському місті є арена (площа) обведена червоним муром, посипана в середині піском. Рослих, круторогих биків виводять на сцену і підюджують їх до боротьби. Бики счіпаються рогами і боряться нераз і по кілька годин. Індуси приглядаються боротьбі биків з запертим віддихом. Переможеного бика вбивають і мясом його діляться глядачі.

Озеро вилетіло в воздух. Мешканці Нової Шкотії були недавно свідками незвичайного явища. Одного дня вся вода великого озера вилетіла в воздух. Околичні мешканці почули дивний шум і побачили стовп води, викинений з величезною силою на 100 метрів вгору. Вода була така гаряча, що не тільки зварила ростинність побережжа, але попарила тяжко двох хлопців, які в хвилі дивного вибуху проходжувалися над берегом озера. Рівночасно з масою кипячої води піднеслися вгору дивні ясні облаки пари. Небувале досі явище вибуху озера зацікавило вчених, які вважають, що вибух озера спричинив або підводний вулькан або метеор (спадаюча звізда).

Найгарячіше і найзимніше місце на світі є в Азії. В Персії в місцевості Кут спека доходить до 60 степенів тепла в тіні і 100 степенів на сонці. Дощі ніколи там не падають. Знов на Сибірі в Верхоянську морози доходять до 60 степенів.

Цибуля це добрий лік проти рака. Сира цибуля помагає на добре травлення та успокоює нерви. Один лікар ствердив, що в Болгарії та Югославії, де їдять багато цибулі, нема рака.

Німці виплекали новий рід збіжжа. Вони скрижували пшеницю з житом. Новий рід збіжжа можна буде управляти в більших розмірах. Нове збіжжа добре росте, можна його сіяти на лекших ґрунтах.

Смерть дітей від горівки. В селі Раслуй уБесарабії 12-літня дівчинка Фльоріка Спину гостила горівкою 5-літню і 3-літню доньку сусідів. Діти випили літру горівки і негайно померли Нерозумна Фльоріка бореться зі смертю в лічниці. Родичі не повині призвичаювати дітей до пиття горівки, бо горівка дуже шкодить дітям.

Зацвили вдруге полуниці (трускавки) в городі кравця Йосифа Ґльока у Вейгерові на Поморю. Ґльок має тепер понад 500 добрих полуниць на корчиках у городі.

Читання для наших дітей

Життепис гіпопотамихи

Я родилася в третій частині світа — в гарячій Африці. То далеко, дуже далеко звідси, але там було мені добре і солодко, бо то мій рідний край. Ох, як тужно робиться на серці, коли згадаю, як я купалася в мутних водах Нілю, або бовталась до схочу в гарячому намулі. О, я ніколи не хорувала тоді на ревматизм, і про ніяке Черче не треба було мені думати. Та що там багато говорити: добре мені було і весело. Але раз мала я пригоду, і з того часу змінилося цілком моє життя. Ті двоножні сміш ні сотворіння, що називаються людьми, знають, що в мене груба шкіра придатна на всякі римарські вироби, та й мясо моє доволі смачне, а вже найцінніші мої півметрові ікли в долішній щоці, що вилискуються в сонці як слонева кість. Отже ті люди викопали яму, в котру я необережно впала. На щастя нічого мені не сталося, бо в мене коротенькі, грубі ноги.

Всеж я знаходилася в небезпеці втратити моє цінне життя, а я ж тоді ще молоденька була і так хотілося жити — жити і радіти в своїй коханій, теплій краї ні. На моє щастя і між людьми є якісь ворожнечі. Вже ось-ось

„Забава в злодіїв"

Якось у полудне вертаю вулицею з міста до дому, аж на шкарпі край дороги гудуть розбавлені діти. Пристав я з боку, та дивлюся, як бавляться хлопці. А вони:

— Василько, лапай мене!
— Степане, я ще не був!
— Грицько, а мене!
— Ти що? Та ти шандар!
— Ні! Ти шандар, я злодій!
— Ну, лапаймо злодія...

Зловили хлопчину, і бах ним зо шкарпу та в яму з піском.

— Я злодій, я злодій, я злодій!... — голосилися інші, бо кожний хотів скочити собі з високого шкарпу в пісок.

І скакали діти, і бавилися у злодіїв. Це ніби собі звичайна дитяча забава. Але скільки багато вона говорить про відносини даного містечка, а може й цілої околиці. Найперше така забава говорить нам, що в цьому містечкові чи селі добре уже поширилася злодійня. І ці діти мусіли уже добре наслухатися від старших за злодійство, коли навіть забаву собі урядили — за „злодіїв". Друге грізне це те, що може уже з цим злодійством погодилися, і говорять за нього, як за щось звичайного, буденного. Бо діти уже затратили почуття встиду, коли так радо хапаються грати ролю злодія. Затрачується ріжниця між добром а злом, між чеснотою а гріхом.

Старші замісць говорити між собою за справи гарні, моральні, релігійні, за справи політично-національні, економічно - господарські, то весь час говорять по хатах за злодійню. А діти це слухають, і на цьому виховується і вчиться молодше покоління. Колись малі хлопці бавилися за „лісничого", за „коваля", „господаря", „купця", за „стрільців", а нині бавляться за „злодіїв". Ой, щоб колись не схотіли жити тим, чим набавилися від дитинства? Уже нині деякі села просто дусяться від розпусти і злодійства. Люде переживають добровільний терор. Вікна закратовують, двері підпирають, в хаті тримають збіжжя, бараболю, навіть курей. Буває, навіть зимою сплять по коморах та коло худібки по стайнях, щоби ворог не вкрав. Вечорами страшно на вулицю вийти. Ось таке діється нині поміж людьми!

Щож порадити на те?

Деякі села беруться до самооборони. Свідомі хлопці завязують між собою комітети, і самі слідять за злодійнею. Вишукують крадені речі, виловлюють злодія, ставлять його перед ціле село, та передають адміністраційній владі. І злодійство зникає з села, бо звичайно злодії бувають місцеві, свої.

Але така протизлодійська акція не все, і не в кожному селі вдається. Кращою протизлодійською акцією, є акція католицька. Бо навіть у національно-свідомих селах бушує злодійня. Зате де молодь релігійно-свідома, там не буде моральної гнилі.

Тому по селах і містечках крім національних й економічних орґанізацій треба ширити в першу чергу релігійні орґанізації, треба подбати за релігійне виховання дітвори по школах й культурно-освітніх установах, треба купити дитині релігійно-виховну книжечку, та поширити в народі українсько - католицьку пресу. Тільки на засадах Христової науки можемо збудувати сильну, національну будівлю. Нехай ми уже перестанемо думати, говорити і цікавитися злодіями, бо є для нас багато важніших справ.

о. К.

грозила мені смерть, але надійшла німецька патруля, вона мене „сконфіскувала“ і задумала вивезти до свого міста Берліна Ой, не хотіла я там їхати, не хотіла, бо свобода і воля для кожного найцінніша і найдорожча. Я боронилася всіма силами. 200 людей треба було, щоб загнати мене над морське побережжа, навантажити на корабель і вивезти до далекого Берліна. Сумувала я тут тяжко, хоч Німці дбали за мої потреби. А потім я мусіла привикнути. Ціле моє щастя, то мій синок, що народився мені тут, ще в жовтні 1933. року. Його і мене можете побачити на тім образку, який залучую до того життєпису. Усі люди мого синка дуже люблять, бо він гарно бавиться в воді. Він не знає своєї батьківщини. Але коли людей нема, і ми є лише самі, то я розказую йому про нашу любу Африку і вчу його, як годиться, наших африканських штучок і звичаїв.

Як будете колись у Берліні, то нас відвідайте у звіринному городі, і тоді побачите, що я написала вам щиру правду про мене, і мого любого синка.

Мама-гіпопотам з синком.

ЩО ДІЄТЬСЯ В СВІТІ?

В Америці було в місті Чікаго торжественне відкриття великого моста. При цьому був теж президент Рузвелт. Він виголосив при тій нагоді важну політичну промову, що відбилась сильним відгомоном у цілім світі. Тою промовою живо поцікавилися всі інші держави. Рузвелт виступив в обороні мира, критикував ті держави, що хочуть війни, і закинув Японцям, що вони ломлять міжнародні договори. Іде натяк на те, що Японці не дотримали постанов договору 9-ти держав, які забезпечували незалежність Китаю. Той договір підписали теж Японці, а тепер почали з Китаєм війну. Американці дуже занепокоєні цею війною, бо розріст Японії поважно загрожує їх інтересам в Азії та на Тихім Океані. Тому Рузвелт виступив проти Японії.

Італія дістала спільне запрошення від Англії і Франції до дипльоматичних розмов про Еспанію. Обі держави хочуть спонукати Італійців, щоб відкликали свої війська з Еспанії. Але Італійцям такі розмови в трійку невигідні, тому вони відповіли, щоб переговори про ту справу перенести до лондонського комітету неінтервенції. В такий спосіб вони хочуть зискати на часі, бо думають, що вже скоро побідить ґен. Франко і тоді вони, італійські добровольці, вже самі повернуть з Еспанії.

Анґлійці дуже занепокоєні Далеким Сходом. Вони мають вже досить клопотів з Еспанією і з Палестиною, а тут ще долучуються великі клопоти на Дал. Сході. Японці поставили собі за ціль здобути цілу Азію під свій вплив. Анґлійці дуже бояться, що Японці всадовляться в Китаю і через те так дуже зміцнію, що будуть загрожувати анґлійському пануванню в Індії. Тому вони почали горячково дозброювати свої морські кріпости в Азії та Австралії.

У Франції відбулись самоврядні вибори до повітових рад. Всі політичні партії довго приготовлялись до тих виборів, а комуністи видали на виборчу пропаґанду величезну суму 400 міліонів франків. Але вислід виборів не приніс ніяких несподіванок. Усі партії затримали свої давні позиції, тільки комуністи програли на цілім фронті. На 1525 радних здобули всього 11 місць. Два комуністичні посли до парляменту провалились у своїх власних виборчих округах у робітничих передмістях Ніцеї.

В Палестині дальше тривають неспокої. Араби взялись до терористичної акції і терором хочуть приневолити Анґлійців, щоб занехали намір про поділ Палестини. Протианґлійський спротив Арабів підтримує великий муфті (себто найвищий достойник Арабів) в Єрусалимі. За це анґлійська влада хотіла його арештувати; він сховався до єрусалимського мечету (арабська святиня) й там довший час перебував. В останніх днях муфті потаємно, перебраний за звичайного Араба, втік з Палестини до сусідньої Сирії. В ріжних околицях Палестини доконали Араби одночасно актів саботажу. В цілій Палестині проголошено воєнний стан. В Єрусалимі в 6. год. вечером завмирає вже всяке життя, вулицями ходять тільки військові стежі. Анґлійська поліція арештувала багато визначних Арабів з окруження великого муфті. В Палестині підпалили Араби найбільший летунський майдан в Лідді. Пожар знищив багато літаків, ганґарів (стація для літаків) і будинки летунських бюр. Коло Моссулю арабські терористи висадили нафтові проводи, що відпроваджують нафту до рафінерій, а нафту підпалили. Горіюча нафта розлилася широко по полях і наробила величезної шкоди.

В Абісинії дуже неспокійно і горяче. Завзяті й хоробрі Абісинці не хочуть погодитись з італійським пануванням і раз-у-раз роблять повстання. В ріжних околицях Абісинії повстанці ведуть завзяті партизантські бої. Недавно оден відділ повстанців напав на місто Адую, Італійці відбили наступ, але при тім стратили 200 жовнірів. Теж були напади на місто Макалє і на самоходовий відділ Італійців під Дессіє.

В Китаю Японці перемагають китайські війська і йдуть вперед, хоч їх на фронтах багато менше від Китайців. Але вони добре узброєні найновішою зброєю, а Китайці мають стару зброю і до того ще мало. Багато шкоди Китайцям наносять японські літаки. Японці заняли в останніх днях місцевість Ші-Чія-Чуанґ, що є важним стратеґічним пунктом. Обі сторони ведуть війну дуже жорстоко, вживають навіть отруйних ґазів. Жорстокість війни побільшують ще повені, великі маси вод грозять загладою японській армії в Тян-Тсіні.

Дуже завзяті і жорстокі бої тривають в китайській провінції Гопей. Японці розбили два більші військові відділи, які протягом двох днів у зажертій борні опиралися противникові. Знов у другій провінції Чапей китайські літаки й артилєрія розбили в прах два японські баталіони. Як бачимо, китайсько-японська війна ведеться зо змінним щастям, але притім одні й другі мають виличезні втрати в людях і матеріялах.

Японія робить заходи, щоб притягнути Італійців до політичної співпраці. Їй дуже зале-

жить на тім, щоб якраз тепер мати більше приятелів; вони рівноважили б акцію інших держав, що хочуть приневолити Японців, щоб занехали війну в Китаю. В короткім часі мається відбути в Брукселі (столиця Бельґії) нарада девяти держав у справі війни на Далекім Сході. Щоб мати на тій нараді сильніше опертя, Японці приготовляють союз з Італією.

Читання для господарів

Пізний засів пшениці є дуже ризиковний. Пшениця до зими повинна трохи підрости й добре вкорінитись, щоб могла видержати зиму. А пшениця сходить довше від жита, росте скоро тільки на добре угноєнім ґрунті. Тому, якщо сіяте пшеницю пізно, то мусите добре угноїти ґрунт азотняком, щоб вона скоро росла і зміцніла ще перед морозами. Пшениця дуже потребує азоту, який дістане з азотняку. На оден морґ потрібно дати 100 кґ. того штучного гною, а перед засівом пшениці добре боронами вимішати його з рілею. Отже памятайте при пізнім засіві угноїти поле азотняком.

Пісні сіножати можна угноїти дуже дешевим коштом. Наші сіножати, негноєні цілими десятками літ, дають дуже мало трави й сіна. Цьому можна зарадити в дуже простий спосіб. В осені є багато бадилиння, воно часто пропадає без користи. Бараболиння дуже добре надається до угноєння сіножати. Воно хоронить траву від морозів, але ще важніше — воно угноює сіножать, бо дає їй фосфор, потас, вапно і трохи азоту. А цего всего трава дуже потребує. Бадилиння треба густо розкинути по сіножаті, воно через зиму перетліє так, що з него мало що лишиться. Це дуже поправить землю, буйно поросте трава, а навіть покажеться багато конюшини. Бо на сіножаті є всюди її насіння і конюшина сходить, якщо тільки поправиться ґрунт.

Збіжжа збувайте тільки через українські кооперативи. Сільські кооперативи й повітові союзи кооператив почали того року на широку скалю організувати скуп збіжжа й других сільсько-господарських продуктів. Це велика поміч для нашого селянства, бо кооперативи визволяють його спід залежности від жидівських спекулянтів. В ріжних околицях наше свідоме селянство вже масово продає своє збіжжа тільки своїм кооперативам. Наша кооперація платить селянам за збіжжа завжди дуже добрі ціни, хоч лучається, що жидівські спекулянти заплатять часом кілька шісток більше, щоб лише знищити кооперативну торговлю. Однак памятайте, що такий спекулянт або вас ошахрує на вазі або відбє свою надвижку за рік-два, коли своєю конкуренцією знищить кооперативу. Кооперативний збут збіжжа повинні підтримати масово всі наші селяне і продавати збіжжа тільки кооперативам або українським купцям. Наші кооперативи купують теж лен і коноплі, тому й це треба тільки їм продавати.

В саді землю треба переорати або перекопати. Бо корінці деревини потребують теж пухкої землі. А крім того перевітрена пухка земля є поживніша. Тому кожної осени треба переорати й то можливо глубоко землю в саді.

Як годувати гуси. В грудні а часом уже й в листопаді приходить час продавати гуси. Тому вже тепер треба почати їх підгодовувати. На це приготовити для гусей відповідне місце. Воно мусить бути сухе, тепле і спокійне. Спокій потрібний, бо нічим небезпокоєні гуси скоріше тучатьсся. Місця непотрібно багато, бо чим менше гуси ходять, тим ліпше для годування. Перших два тижні давати гусям 6 разів денно завжди в тій самій порі січену моркву або бураки. Крім того дати подостатком завжди чистої води, трохи грубого чистого піску й деревного вугля. Від двох тижнів почати годувати зерном чотири рази денно, спершу мочений овес, потім зварений вистуджений ячмінь. Після двох тижнів годування зерном, гуси починають тратити апетит. Це ознака, що вони вже добре втучені. Від тоді ще пару днів давати їм кукурудзу. Весь час треба дбати про чисту воду, пісок і вуголь, та завжди вичистити їх корито.

КАЛЄНДАР.

Жовтень 1937.

Стиль н.	ст	Дні	СВЯТА греко-катол.
24	11	Н	18. по С. Филипа
25	12	П	Прова, Тараса
26	13	В	Карпа мч.
27	14	С	Параскевії, Назар.
28	15	Ч	Лукіяна, Евфимія
29	16	П	Льонгина сот.
30	17	С	Андрія, Осії

СОНЦЕ сходить 24. ц. м. в год. 6.32, заходить в год. 17.36.

МІСЯЦЬ сходить 24. ц. м. в год. 20.47, заходить в год. 11.44. Остання квадра 26. ц. м.

ДОПИСИ

ЗБАРАЖЧИНА.

Дитячий фестин на фонд церкви в Терпилівці. Дитячий, бо всю його програму виповнили наші діти зпід стягу КАУМ в віці 6 — 14 літ. Чималий гурт дівчаток і менший хлопят на протязі кількох годин приковував увагу численно зібраних місцевих видців і гостей зі сусідніх сіл своїми руханковими вправами, переплітаними хорами на два голоси й хороводами народніх танків: аркана, гопака, коломийки. Вже торік наші діти влаштували були такий фестин на ту саму ціль, а гарним його вислідом заохочені, просили свого провідника, місцевого сотрудника о. Івана Яцишина, щоб і цього року зладити такий фестин з поширеною програмою. Вже на місяць поперед сходилися пильно діточки мало не щоденно на проби і під доглядом о. провідника приготовлялися до виступу. Перші проби руханкових вправ почала вести п. У. Шухевичівна зі Львова, що перебувала тут якийсь час у рідні на феріях, а після її відїзду дальшу науку вела місцева громадянка п. М. Бомбівна. Хори підготовляв місцевий дяк п. О. Фурик. Тут ще годиться згадати п. Нестора Процика з сусідніх Гниличок, студента краківської медицини, який всюди в околиці радо займається організацією і вишколенням Лугів; він теж кілька разів відвідав нашу дітвору підчас проб і давав свої цінні завваги.

Гарно вишколені діти прекрасно зложили свій іспит на фестині 29. VIII., а видці та передовсім родичі дітей радувалися, що їхні діточки свої продукції так чудово виконували й такої вправи в ритміці рухів набрали. До кращого виведення продукцій чимало причинилася й мальовнича народня ноша дітвори. Сердешне Спасибі вам, діточки любі, що своїм трудом докинули цеголку до будови Божого Дому, як також вдяка о. провідникові і обучителям. Наші жваві діти вже кілька разів і торік виступали прилюдно зі своїми продукціями: то з Марійським Концертом, то з вечірком у честь 100-ліття „Русалки Дністрової", а ввиду цього, що наші старші установи чомусь від довшого часу задрімали й крім вечерниць з танцями кілька разів

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Український Християнський Календар на рік 1938.

Ціна календаря 75 сот.

На почтову пересилку треба залучити 25 сот.

Хто замовляє понад 10 календарів, дістає рабат 15 сотиків від кожного проданого примірника.

В кожній українській християнській хаті повинен бути Український Християнський Календар на рік 1938-ий.

Спішіться з замовленнями, бо наклад цього найцікавішого і найдешевшого календаря вже на вичерпанні!

Замовлення слати на адресу:

ВИДАВНИЦТВО „МЕТА“,

ЛЬВІВ, вул. ЯПОНСЬКА 7.

у рік не спромагаються на ніякі інакші імпрези, мусимо бути вдячними нашій дітворі, що час до часу своїми гарними виступами розвеселять нас і піддержують в нас надію, що ось-ось росте нове покоління, яке, до цього змалку наломане, й на майбутнє не покине плекати рідну пісню, рідне слово, рідне мистецтво й рідну ношу.

Один із видців.

Пеняки, село брідського повіту, викінчує тепер будову кооперативного дому, найбільшого в повіті. В ньому матимуть приміщення всі національні установи. Пеняцькі громадяни всі роботи виконують безплатно. А треба знати, що село перед кількома роками було доволі занедбане. Дякуючи праці місцевих душпастирів село поступає живим кроком вперед. До цього багато причиняється теж читання доброї преси, м. ін. в селі розходиться 40 примірників нашого часопису. Сусіднє село Голубиця береться до будови церкви, а Жарків хоче ставити каплицю. Бажаємо тим селам скорого поступу в ревності християнській і національній.

ЗІ СПОРТУ

УКРАЇНА — ЧУВАЙ 2:1 (0:1)

Недільні змагання України з перемиським Чуваєм закінчилися заслуженою виграною України. Ворота для України здобули Скрегота і Магоцький. Мимо непогоди гра була жива. Україна здобулася на кінцевий зрив, який приніс їй перемогу. Тепер Україна є на 5-ому місці в табелі.

В КІЛЬКОХ СЛОВАХ

На Лемківщині забороняють українські календарі і молитовники! Одному нашому кольпортерові на Лемківщині задержали на почті „Український Християнський Календар“ і молитовники „Благодарім Господа“. Поліціянт забрав його до комісаріяту, розпечатав пакунок і заявив, що українських книжок не вільно читати. Коли свідомий кольпортер сказав, що такого закону нема, який забороняв би читати українські книжки, поліціянт загрозив йому, що заплатить 500 зл. кари, якщо він не відішле назад календарів і молитовників. — Розуміється, що з таким безправством треба боротися. Треба порозумітися зі своїм священником і внести відповідну скаргу.

В Коломиї український театр „Заграва“ виставив вперше на сцені перерібку Лужницького нашої старинної поеми „Слово о полку Ігоря“. Вистава викликала велике враження, бо вона має велику виховну вартість.

За 3 зл. охрестив дитину на польське. До польського священика Патшика в Мединичах приніс недавно один зі збаламучених наших шляхтичів з села Криниці (Дрогобиччина), сам греко-католик, свою дитину до хресту. По охрещенні батько зачав упоминатися заплати 3 зл., мовляв, йому казали, що за кожну греко-католицьку дитину, охрещену в костелі, польський священик доплачує 3 зл. — Так у нас аґітують за переходом на римо-католицький обряд, що є рівнозначне з переходом на польське. А при тім ще репетують на цілий рот, що польські „стан посяданя і ойчизна курчи сен“...

Карають за український прапор. Голову „Луга“ в Гаях Дітковецьких, пов. Броди, п. Ол. Вислоцького, покарали гривною 30 зл. або 5 днями арешту за те, що він вивісив на власнім луговім майдані український національний прапор. Досі ще не карали за такі річи.

ЖЕРТВИ:

На будову церкви св. Івана Богослова у Львові зложив Степан Федусь з Коцюбинчик 2 зл.

УКРАЇНСЬКІ АВДИЦІЇ

Львіське радіо передає з українських авдицій в понеділок 25. ц. м. в год. 18.10 — 18.20 відчит інж. Романа Голода „Контроля молочности в сільському господарстві“, у вівторок 26. ц. м. в год. 18.10 — 18.20 реферат „Національна справа в Совітах“ Євг. Базилевича і в середу 27. ц. м. в год. 13.45 — 13.55 тижневу газетку під ред. М. Ковалевського.

ВЕСЕЛИЙ КУТИК

Між хлопцями.

На вулиці двох хлопців бє третього. Прохожий питає:

— Чому його бете?

— Бо він зле написав задачу.

— Але що це вас обходить?

— Бо ми від нього відписали задачу.

У фризієра.

Лисий: Ви повинні мені дешевше почислити за стриження, бо маю так мало волосся.

Фризієр: Але ж пане, ми нічого не рахуємо за обтинання волосся, ми тільки рахуємо за вишукання волосків на голові.

В аптиці.

— Що коштує порожна фляшочка?

— Пять сотиків. А як повна, то нічого не коштує.

— Ну, то налийте до фляшки води, щоби була повна і дайте мені даром.

ОГОЛОШЕННЯ

(за оголошення Редакція не відповідає)

Партитуру Івануси пошукую. Свящ. Ігнатій Козак, Воля Задеревська, п. Соколів коло Стрия.

Конкурс на дяка. Оголошується конкурс на посаду дяка в Сулятичах журавенського деканату, з речинцем до кінця листопада ц. р. Дотація: треби, роківщина і платня за ведення хору після умови. Вимаганий кандидат з кваліфікаціями вищого ступня, безженний. Посада до обняття негайно. Звертатися до Гр.-кат. Парох. Уряду в Сулятичах, п. Журавно.

Поручається Петро Хоркавий, столяр, Львів, вул. Міцкевича ч. 26. 1--2

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1·20 зол., РІЧНО 2·40 зол., за границею річно 1 доляр. — Адреса Редакції і Адміністрації: Львів Японська 7. II пов Тел. 294-56. — Видає „Мета“, Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. Редагує. Колєгія Відповід. ред. Петро Козіцький. Друк. „Слово“, Львів, вул. Чацького ч. 6. Тел. 276-24.

ПО КОНФІСКАТІ НАКЛАД ДРУГИЙ

Opłatę pocztową uiszczono gotówką

ч. 42 (158) Львів, неділя 31. жовтня 1937. Рік V.

Христос Наша Сила

ПОПУЛЯРНИЙ ТИЖНЕВИК
присвячений поглибленню релігійно-морального і національного життя серед українських родин
Ціна 5 сот.

Загальний вид Львова,

Сплатімо великий довг!

„Немає більшої любови, як та, коли хтось життя своє віддає за братів своїх!"

Так — за Святим Письмом — годиться сказати про Тих, що лягли за рідний край і нарід.

Та чи не можна сказати так і про тих, що сили свої й здоровля своє віддали за нас? Віддали — і живуть, животіють між нами, звичайно в злиднях, у холоді й голоді, бо й заробити не годні, будучи або каліками без рук і без ніг, або важко хворими від ран...

Це українські інваліди.

Є їх ще понад дві тисячі людей. Щоб забезпечити їм найскромніший прожиток, треба мати понад сто тисяч злотих річно. Нашим моральним обовязком , зложитися на цю суму — і на ще більшу.

Іде місяць Листопад...

В цьому місяці згадаймо тих, що не жаліли здоровля й віддали його за свій нарід. І не жаліймо жертви на ту благородну ціль.

Нехай посилиться жертвенність на українських інвалідів! Ніхто не сміє відмовитися від помочі українським інвалідам у Листопаді. Бо це їх місяць — листопад...

Вони ждуть на нашу поміч, вірять у неї...

І подамо їм помічну руку — не як милостиню, тільки як скромну сплату великого довгу...

Цього вимагає наша честь перед нами самими і перед світом!

УКРАЇНСЬКЕ ТОВАРИСТВО ДОПОМОГИ ІНВАЛІДАМ у ЛЬВОВІ.

Жертви на інвалідів просимо пересилати на конто П. К. О. ч. 505.690 або на адресу: УКТОДІ, Львів, вул. Потоцького ч. 48.

Радісні Роковини

Є в житті народів події, які на довгі часи остають у памяті всіх та додають сил до боротьби за краще майбутнє. Ріжні це можуть бути події. В першу чергу ті, що розбуджують і підсичують світло правдивої віри в народі — як також і ті, що закріплюють національну свідомість, силу й завзяття. Ось нпр. проголошення Матери Божої Царицею України, мученича смерть св. Йосафата або величаве свято У. М. Х. — це події, що сполучують релігійне сяйво з національною ідеєю. А такі події, як нпр. народження Тараса Шевченка, вихід у світ „Русалки Дністрової"

– це світлі моменти в національному житті.

Щоб запевнити важнішим подіям у національному житті якнайбільше поширення та щоб люди їх якнайдовше памятали, встановлюється т. зв. річниці, й ювилеї, себто дні, в яких ми-

нає означений протяг часу від даної події. Такі річниці обходимо дуже величаво, віддаємо честь великим людям і черпаємо від них силу до дальшої патріотичної праці.

Такі річниці можуть бути радісні, або й сумні. І одні й другі, даючи приклади самопосвяти, впливають виховуючо на громадянство. Напр. так само радісний спомин про проголошення самостійности України, як і сумна згадка про Героїв поляглих під Крутами додає нам гарту духа та надій на краще майбутнє. Але все таки світлі, радісні події ще більше нас поривають, ніж сумні річниці.

А у нас, на жаль, установився звичай, що ми обходимо майже виключно річниці великих національних невдач і катастроф, а мало знаємо про світлі моменти з нашого недавнього минулого. Про Крути і про Базар знає кожний Українець — але напр. про світлі дні чортківської офензиви мало хто згадає. Дійшло було до того, що навіть світлу річницю 1. листопада у нас спершу обходили як жалібне торжество, а щойно пізніше почали в ньому добачувати радісну річницю.

Чи Ви вже зложили свою жертву на українських інвалідів? Зложіть її негайно! Вашої помочі чекають найвірніші сини України!

Сповніть громадянський обовязок супроти українських інвалідів! Дайте поміч окалічілим жовнярам Українського Війська!

Євангелія

НЕДІЛЯ 19

І як хочете, щоби робили вам люди, і ви робіть їм так само. А коли любите тих, що люблять вас, яка для вас заслуга? бо й грішники люблять тих, що їх люблять. А коли добре робите тим, хто добре робить вам, яка для вас заслуга? бо й грішники те саме роблять. А коли позичаєте тим, від кого сподієтеся відібрати, яка для вас заслуга? бо й грішники грішникам позичають, щоби те саме відібрати. Але ви любіть ворогів ваших, і добре робіть і позичайте, нічого за те не сподіваючись; і буде нагорода ваша велика, і будете синами Вишнього, бо Він добрий для невдячних і злих. Будьте отже милосердні, як і Отець ваш є милосердний.

(Лука, гл. 6, ст. 31 — 37).

З нашого життя

В день першого листопада ц. р., в Архикатедральному храмі св. Юра у Львові в год. 9. відправиться Архієрейська Служба Божа в наміренні українського народу. Українці Львова візьмуть якнайчисленнішу участь у цьому роковому Богослуженні.

Богослуження за поляглих вояків. Церковні Братства при храмі Преображення Св. Спаса у Львові (вул. Краківська) подають до відома українського громадянства міста Львова, що в неділю 31. жовтня ц. р. в год. 18 відправиться в тійже церкві заупокійне Богослуження за поляглих вояків, а в понеділок дня 1. листопада в год. 9. рано торжественна співана соборна Служба Божа в наміренні українського народу. Церковні Братства храму св. Спаса запрошують усі українські товариства і громадянство взяти корпоративну участь у згаданих Богослуженнях.

Свята Місія ОО. Редемптористів відбудеться у Львові в церкві Успення Пр. Діви Марії при вул. Руській від 30. жовтня до 10. листопада ц. р. Початок св. місії в суботу 30. жовтня в 6. год. веч.: Вечірня і вступна проповідь. Щоденно від 31. X. до 10. XI.: год. 5.30 перша читана Служба Божа, год. 6. наука, год. 6.30 друга читана Служба Божа, год. 7.30 трета читана Служба Божа; год. 11 Богослуження і наука; год. 18.30: Вечірня і Молебен до Н. С. І. Х.; год. 19 Велика місійна наука. Дня 10. XI. пополудні хресний похід, уділення Апостольського Благословлення, вечором закінчення св. Місії.

В Паушівці чортківського деканату недавно відбулося посвячення малювання церкви. Парохіяни щедро складали жертви і з тугою очікували хвилі посвячення. До Служби Божої стануло 3-ох священиків. Проповідь виголосив о. Свістель. По Службі Божій посвячення малювання довершив о. містодекан Івахнюк в асисті духовенства. По обході довкола церкви з Найсв. Тайнами, при могилі висипаній коло церкви, прибраній чорними шарфами з написом: покійним отцям парохам попередникам, — 7-ох священиків відправило панахиду. По понахиді виголосив абс. богослов. В. Ковбасюк проповідь. Місцевий парох о. Ніцович подякував всім хто причинився до закінчення малювання жертвами, чи доглядом коло роботи. Вкінці промовив член комітету Жизномірський. Академію закінчено католицьким гимном.

25 літ від смерти Миколи Лисенка мине 6. листопада ц. р. Память батька української музики повинні вшанувати всі читальні „Просвіти“ й інші наші культурно-освітні товариства. Микола Лисенко був не тільки визначним музиком, але і гарячим патріотом. Підчас найлютішого переслідування Українців у царській Росії пісні Лисенка до слів Шевченка ширили національну свідомість на Великій Україні. Лисенко уложив 280 сольових пісень, 120 хорових пісень, 80 пісень до слів Шевченка, 30 пісень до слів Франка, опери „Наталка Полтавка“, „Різдвяна Ніч“, „Тарас Бульба“, і інші. Лисенко підніс українську пісню на високий рівень і зробив з неї важний засіб до ширення національної свідомости і єдности.

Інвалідами Української Армії опікується УКТОДІ, Львів, вул. Потоцького 48. Не забувайте післати туди і свою лепту, бо без помочі українського загалу праця Товариства не може вдоволити 2.000 інвалідів.

ШИРІТЬ НАШ ЧАСОПИС!

Велике торжество

українських робітниць Львова. Посвячення домівки Т-ва „Будучність".

В неділю 24. жовтня ц. р. відбулося у Львові торжественне відкриття і посвячення нової домівки у власному домі Т-ва українських робітниць „Будучність" при вул. Собіського 28. Три салі заповнили запрошені гості і члени Т-ва. Голова Т-ва, п. О. Гординська, відкрила сходини короткою промовою, витаючи гостей і членок. Свою промову закінчила многоліттєвієм на честь великого Добродія й Опікуна Т-ва, ВПреосв. Митрополита Кир Андрея. Преосв. Кир Никита в сослуженні о. кан. Д. Лопатинського і о. радн. Д. Садовського відправив молебен і посвятив нову домівку. Відтак Преосв. передав привіт від Їх Ексц. Митрополита Кир Андрея і в сердечній промові представив велике значіння Т-ва „Будучність", яке має заступити українським робітницям родину і школу. Підкреслив велику поміч нашого Митрополита, який дав 30.000 зл. на купно дому, ревну працю пань основниць і виділових кружків як також свідомих робітниць. Вкінці візвав дальше працювати з Богом.

Опісля промовляли посол. д-р Ст. Біляк від Народної Орґанізації Українців Львова, п. М. Рудницька від Союзу Українок, п. О. Бачинська від Марійської Дружини Пань, д-р М. Дзеровіч, президент Католицької Акції, п. Б. Баранова від Рідної Школи, ред. Я. Шавяк від української національної преси, о. пралат Л. Куницький від української ремісничої молоді, зорганізованої в КАУМ, п. А. Конрадова відчитала привіт від Марійської Дружини Студенток. Національним і католицьким гимном закінчено це гарне торжество.

Всі українські робітниці повинні вписатися до свого товариства „Будучність", яке має кружки при всіх львівських церквах. В домівці Т-ва при вул. Собіського 28. мають відкрити захист для робітниць, курси, будуть відбуватися що неділі пополудні сходини з відчитами.

Будь апостолом католицької преси!

Кардинал Австрії, Архиепископ Відня Теодор Інніцер, великий приятель Українців, проголосив новий клич австрійської Католицької Акції на рік 1938:

„Памятай святкувати неділю і будь апостолом катол. преси!"

Наші люди, особливо по селах, назагал святкують неділю по християнськи. Одначе не всі ще розуміють велике значіння доброї, католицької преси. Св Отець і всі Владики постійно закликають поширювати католицьку пресу, бо вона є необхідною для кожного католика для вироблення католицького світогляду і для поглиблення життя віри.

Щоб католицька преса могла сповнити своє високе завдання, мусить мати відповідні фонди, бо кошти видавання часопису великі. Коли кожний католик купить хоч раз на тиждень свій католицький часопис, тоді він зможе побільшити свій наклад і обєм, поліпшити папір, збільшити число ілюстрацій. Розуміється, що всі довжники постараються якнайскорше вирівнати свої залеглости, які доводять часопис до великих клопотів.

Велике значіння для часопису має те, коли передплатники платять згори хоч на пів року. В інших народів нема післяплатників, кожний платить там згори за свій часопис. На жаль у нас по більшій части є післяплатники і через те годі розбудовувати і поліпшувати часопис, як це робиться в інших народів. Кольпортери повинні негайно, після кожної неділі, висилати гроші за продані числа, бо видавництво мусить що тижня платити за склад, друк, папір і почту. Коли наші передплатники і кольпортери поспішаться з висилкою грошей, тоді видавництво зможе дати нашим читачам кращий змістом і виглядом часопис. Всі католики повинні бути апостолами доброї, католицької преси!

На поміч українським безробітним

І знов надходить люта зима! Тисячі українських безробітних найдеться над берегом страшної заглади, що її несе голод і холод! Чи ж можемо дати їм загинути? Це-ж наші брати та сестри! Це-ж члени великої всеукраїнської 45-міліонової сімї!

Українське Робітниче Тво „Сила" приступає, як це робило й минулого року — до акції зимової допомоги українським безробітним. Виділ Т-ва покликав до життя Діловий Комітет, а цей на допомогу попросив ширший Почесний Комітет. На наш заклик в минулому році посипалися щедрі датки з усіх усюдів від нашого громадянства. Сотки українських безробітних відчули. Що вони не самі! Що ними опікується цілий український нарід! Що вони є також синами великого українського народу!

Діловий Комітет Зимової Допомоги Українським Безробітним при Т-ві „Сила" — в минулому році мав в обороті — від 7. X. 1936. до 24. 7. 1937. р. 17.676 зл. і 96 сот. Допомогу уділював Комітет у грошах, дарових обідах, опалі, одежі й ліках. З допомоги в грошах користало 400 осіб — в цім 300 родин. Дарових обідів видано 7.475 — для 320 осіб. Запомоги в натуралiях уділено 190 родинам. Видано 15 сот. греч. каші, один ваґон бульби, 20 сотнарів муки, 2 сот ржу та 500 кґ. хлібів. Допомоги в одежі уділювано в формі: убрань, плащів, білля, черевик, шапок і скарпиток. Хворі безробітні користали із запомог в ліках. Бадання хворих уділювала Народня Лічниця даром. Ліки видавала аптика п. Терлецького при значнім опусті.

Починаючи цьогорічну зимову допомогу закликаємо ціле українське громадянство до цієї акції! На кожньому кроці, при кожній нагоді, на кожньому відтинку нашого суспільного життя закликаємо до пропаґанди й переведення в чин цієї здорової, суспільної думки! Нехай не буде ні одного Українця, що не зложив би датку на українського безробітнього!

Світова вистава в Парижі

Опіка в недузі й старості.

Ніхто другий, крім дітей, не є такий безпомічний, як недужа і старша людина. Слушно каже наша приповідка: старість — не радість. Але Христова Церква своїми печаливими, матірними руками вміє гоїти рани, піддержувати немічну старість. Те все ми бачимо представлене в кінцевих кімнатах Папського павільону на світовій виставі в Парижі. Стелю кімнати прикрашує образ Тайни Єлеопомазання — великої потіхи для хорого або вмираючого. Всі стіни виповнені тут написами, числами, образами, різьбами. Самих французів-монахів, — читаю — що піклуються недужими сиротами, глухими, сліпими та іншими каліками на тілі й на душі є тепер ок. 90 тисяч. Правда, повно в тих образах людської недолі, горя, болю і терпіння, та в одночас теплий промінь християнської любови і милосердя дивно ніжно й успішно облегшує ці терпіння. В совітському павільоні ми не бачимо того матірнього піклування над недужими й немічними.

Поміж ріжними образами глибоке враження робить образ „Помирення“: З пробитих рук Спасителя капле кривавими каплями Христова Кров. У підніжка цвітуть квіти... а близько Ісусового Серця простягнені рамена неприєднаних ворогів лучаться в мирному зєднанні. Так, так! Кров Христова родить дивні квіти...

О. Год.

Читання для наших дітей

На згадку великого дня

СКОНФІСКОВАНО

СКОНФІСКОВАНО

О. Г.

Ділом вшануйте память тих, що своїм зусиллям та терпінням поставили нас у ряд націй.

Іван Савич.

Незабутній Листопад

Осінь 1918. р., була похмурна. Чорні хмари з усіх сторін надтягали над Австро - Угорщину, яка доживала своїх останніх днів. З усіх фронтів доходили тривожні вісти про неповодження, про упадок дисципліни, навіть про бунти і переходи на сторону ворогів. „Зелена кадра“ збільшувалася з дня на день і не було сили, яка моглаб вислати дезертирів на фронт.

Я був тоді учнем 5 кл. ґімназії в містечку Т. на Поділлі. Один наш старший товариш зорґанізував гурток юнаків у половині жовтня. Ми знали вже, що Австрія розлітається і треба будувати Українську Державу. Щоденно сходилися ми вечором на залізничому двірці до поїздів, де довідувалися багато цікавих річей від вояків, що вертали з ріжних фронтів.

При кінці жовтня 1918. р., приїхав вечірним поїздом один знайомий студент, курієр зі Львова. Він поручив нам скликати всіх патріотів на нараду. Нас ґімназистів не допустили на цю історичну нараду, але по незвичайних мінах батьків народу ми зрозуміли, що „щось“ буде.

Другого дня вечором вояки на стації оповідали, що українські війська заняли Львів, що на львівському ратуші завішено жовто-блакитний прапор. Ми слухали з найбільшою радістю тих вісток і приготовлялися заняти і наше містечко.

Приїхав один підхорунжий УСС і вислав на села курієрів, щоб усі українські вояки, які були на відпустках, зійшлися зі зброєю до повітового міста. І дійсно, як добре стемнілося, до міста зачали сходитися з усіх сіл військові , з укритою збруєю.

Кожна мінута здавалася нам вічністю. Ми всі нетерпеливо очікували півночі, коли то мав відбутися державний переворот. В Народнім Домі урядував наш „штаб“: два „ляйтнанти“, один підхорунжий УСС, кілька підстаршин. Ми, ґімназисти, як курієри, ходили по місті і слідкували за рухами противників.

Нарешті вибила північ. З Народнього Дому вирушили поодинокі ґрупи вояків під проводом підстаршин. Без ніякого опору обсадили жандармерію, стацію, староство, касарні й інші державні будинки. Всюди уставлено стійки. І ми, наймолодші, теж стояли з радістю на стійках. Хоч кріс таки добре тяжів на рамени, та ми не звертали на це уваги.

ЦІКАВІ ДРІБНИЦІ

Як забезпечують палату англійського короля перед бомбами. В палаті англійського короля в Льондоні переводять тепер великі перебудови і зміни. Хочуть цю палату забезпечити перед воєнними летунськими нападами на Льондон. Будують там підземні сховки, підручний шпиталь і т. п. За світової війни також уже забезпечували англійську королівську палату перед німецьким летунським нападом — хоч тоді німецький цісар Вільгельм строго заборонив був своїм летунам кидати бомби на палату англійського короля. Цій забороні не дуже вірили, бо ж відомо, що летун не може ручити, де саме впаде його бомба. Англійці забезпечили були тоді палату свого короля таким способом, що побудували над частиною палати сталевий дах покритий мішками з піском.

Наймолодша начальниця станції. Пятнацятилітня японка Іняко Сузукі є мабуть наймолодшою начальницею залізничої станції. Вона сповняє свою службу на малій японській стації. Зачинає свою працю що дня о год. 1/2 6 рано, а кінчить о 10 вечером. За той час переїздить через цю стацію 34 поїзди. Іняко Сузукі не має ніякої помічниці. Батько тої молодої начальниці був колись директором великої залізничої спілки, але втратив своє майно, і тоді став начальником на малій стації Шо. Недавно він важко захворів, і нема надії, що скоро виздоровіє. Тому мала Іняко заступає батька, а вищі власти дуже вдоволені з її солідної праці.

Свічка, що важить 1000 кг. В Ню-Йорку живе родина свічкарів Аелло, яка виемігрувала до Америки з Торента в Італії 64 роки тому. Родина **Аелло** далі займається виробом свічок. Нині головою родини є 76-літній Антоніо, якому помагає в роботі 8 синів і 6 дочок. Родина Аелло доставляла і доставляє свічки на всі великі торжества по цілому світі. Недавно світили Аеллові свічки на англійській коронації та на весіллю голяндської княжни Юліянни. Свічки Аеллів купують м. ін. італійська королівська родина, Мусоліні, румунська королева Марія, шість останніх американських президентів і ін. На листах зі замовленнями має Аелло вже 27 тисяч підписів славних людей. Найбільши свічку на світі виробив Аелло свому приятелеві, італійському славному співакові Карузові. Свічка є 6 метрів довга, має на долі промір 160 цм., і важить 1000 кг. Вона світить за душу Каруза що року 24 годин в день Всіх Святих. Таким чином вона горітиме одну добу щороку ще 1800 літ, отже до року 3.737. Від часу смерти Каруза вже багато багачів старалося замовити в Аелла для себе ще більшу свічку — але Аелло не хоче зробити більшої, бо каже, що свічка Каруза має бути найбільша на світі.

Скільки кави пють люди на день? Обчислення показують, що люди випивають щодня більше ніж оден міліярд горняток кави.

Найбільший радіоапарат має один Американець. Цей апарат важить 3 1/2 сотнарів, має 40 ріжних ручок і корб до регулювання і 5 голосників.

Єгипетський сфінкс є такою цікавою памяткою, що кожний турист уважає своїм обовязком відфотографувати його. Нарахували, що цю памятку фотографується що дня найменше по 1000 разів.

Дивний заклад. Один англійський адвокат заложився з товаришем, що потрапить голосно рахувати аж до 24000. Заклад виграв ще й з надвишкою, бо дорахував аж до 25000, але потім упав на землю і твердо заснув.

Рим має цего року около 1,236.000 мешканців. Рим став міліоновим містом щойно після розмаху фашизму, а від того часу постійно росте його простір і число мешканців. Рим стає теж осередком господарського й культурного життя Італії, — бо давніше в цих ділянках перед вів не Рим, лише Міляно.

Лік для малих людей. Професор Рідль з Вашинґтону винайшов якийсь лік, що має підвищувати зріст малих людей. Свій лік пробував цей професор найперше на псах; маленькі раси песиків, що влазилися до кишені, під впливом цього ліку повиростали до величини вівчарського пса. Кажуть, що під впливом цих застриків можуть і карлики вирости до розмірів нормальних людей. Але все це виглядає на звичайну американську сензацію.

Крілики відзначаються великою плодючістю. Пара кріликів що жила би серед добрих умовин за 10 літ мала би розвести 60-міліонове стадо кріликів — але лише тоді, коли б щезли всі причини, що доводять тепер до масового вигибання кріликів.

Ми переживали тоді великі хвилі, відродження Української Держави, яких ніколи не забудемо. Ми творили тоді чином історію України...

На другий день, в неділю 3. листопада 1918. р., мешканці містечка Т., зі здивуванням читали відозви Української Повітової Національної Ради, які сповіщали про повстання Української Держави на українських землях Австро - Угорщини.

Радісно гуділи дзвони, маяли жовто - блакитні прапори на всіх урядах, українських установах і домах. По вулицях ходили українські стежі. Крім „старої войни“ ходили і молоді ґімназисти. Батьки народу з жовтоблакитними опасками на рукавах пояснювали громадянам нової Української Держави про їхні обовязки.

*

Так зачався незабутній листопад 1918. року.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Український Християнський Календар на рік 1938.

Ціна календаря 75 сот.

На почтову пересилку треба залучити 25 сот.

Хто замовляє понад 10 календарів, дістає рабат 15 сотиків від кожного проданого примірника.

В кожній українській християнській хаті повинен бути Український Християнський Календар на рік 1938-ий.

Спішіться з замовленнями, бо наклад цього найцікавішого і найдешевшого календаря вже на вичерпанні!

Замовлення слати на адресу:

ВИДАВНИЦТВО „МЕТА“,

ЛЬВІВ, вул. ЯПОНСЬКА 7.

ЩО ДІЄТЬСЯ В СВІТІ?

Большевики дальше жорстоко винищують людей. Арешт і розстріли стали там щоденним явищем. В усіх сторонах і краях большевії дальше гуляє чека й переводить своє криваве жниво. Денно розстрілюють там 65 і більше людей. В останніх днях найбільше роботи мала чека в совітській Білорусі. Там розстріляли 9 високих совітських урядників.

Між Чехословаччиною і Німеччиною настали в останіх днях дуже напружені відносини. Почалося від того, що чеська поліція розігнала в Тепліцах збори німецької партії. Голова партії Генляйн вислав з того приводу прилюдний лист до Бенеша, президента ЧСР. Чеські Німці домагаються від уряду автономії для тих земель ЧСР, які в більшості замешкує німецьке населення. В їх обороні виступили Німці з Німеччини. Вся німецька преса дуже обурена за події в Тепліцах, вона пригадує при тій нагоді Чехам усі пакости, які вони в останніх роках зробили Німеччині.

Араби зовсім не налякалися анґлійських утисків. Не помогли нічого концентраційні табори, ні карні експедиції, ні масові арешти, якими Анґлійці хотіли втихомирити неспокійних Арабів. Араби таки ніяк не хочуть погодитися, щоб ділити Палестину й часть її віддати Жидам. Після утечі великого муфті (про це ми вже писали) вони стали ще завзятіші. Заворушились уже не тільки Араби в Палестині, але теж і в сусідних державах. Узброєні ватаги Бедуїнів (арабські племена) з усіх сторін хочуть дістатися до Палестини, так що анґлійська влада мусіла замкнути границі, а за рухом тих ватаг слідкує анґлійська поліція з літаків. Весь арабський світ став в обороні своїх палестинських земляків. Араби шукають союзників навіть в Европі. Італія вже давніше виявляла свої симпатії для Арабів, щоб дошкулити Анґлійцям за їх опіку над Абісинією. Теж Югославія і Румунія обіцяли арабській делеґації підтримати в Союзі Народів домагання Арабів.

У Франції по виборах до повітових рад настав повний спокій. Усі лекше відітхнули, бо величезна невдача комуністів у виборах переконала Французів і весь світ, що комуністи в Франції не мають приклонників серед мас і тимсамим не мають більшого значіння. Але в Москві не можуть дарувати французьким комуністам того неуспіху. По наказу з Москви відкликали вже всіх визначніших провідників французької комуністичної партії. Програна комуністів уже має свої наслідки. Французький політик і президент парляменту Еріо, той самий, що довів до французько-большевицького порозуміння, виступив в одній прилюдній промові проти совітів і заявився проти співпраці Франції з большевиками. Промова Еріо була для всіх Французів великою несподіванкою.

Німеччині вдалося переконати Бельґійців, що їх самостійність і непорушність їх краю краще забезпечує відповідна заява німецького уряду, ніж тісний військовий союз з Францією й Анґлією. На відступлення Бельґії від того союзу довго не годилися ні Французи ні Анґлійці. Але врешті Бельґія побачила, що Німці щиро бажають мира і погодилася на те що німецьке правительство урядово забезпечило ненарушність Бельґії. Другим успіхом німецької політики є те, що французький премієр Шотан помістив в однім німецькім часописі статтю; там він заявляє, що погоджується на спільні табори праці для німецької та французької молоді, бо оба народи змагають до вдержання мира. Ця стаття вказує на те, що французький уряд бажає ближчого порозуміння з Німцями.

Еспанією знов почав інтересуватися цілий світ. Національна армія відносить успіх за успіхом. Ген. Франко шле 100-тис. армію з півн. фронту на араґонський фронт, аби відділити Катальонію від Валенсії. Цього дуже боїться червоний уряд у Валенсії, бо окружена Валенсія мусіла б піддатися і уряд попав би в полон. Тому він має перенестися до Барсельони, столиці Катальонії, хоч Катальонці не дуже з того задоволені. Французи грозили Італійцям, що почнуть підпомагати червоних в Еспанії, якщо **Італія не** відкличе добровольців. Але якось за посередництвом Анґлійців усі погодились на те, що з одної сторони Італійці а з другої большевики відкличуть якусь малу частину своїх добровольців. Анґлійці предвиджують уже повну побіду національної Еспанії і тому злагіднюють гостре становище Франції. Вони не хочуть щоб майбутній уряд національної Еспанії відносився до них неприхильно. — Після найновіших останніх вісток, національні війська здобули Ґіхон, а це означає, що північний фронт вже звинений і ціла армія ґен. Франко звернеться тепер проти Валенсії і Мадриту.

Читання для господарів

Сіяти під груду — значить так сіяти, щоб збіжжя зійшло аж під снігом. Сіяти під груду можна жито й пшеницю, але треба робити це в крайному випадку, коли були якісь оправдані перешкоди і не можна було посіяти в пору. Наприклад, коли в осені масово показались на полі миші, або коли поле так близько хат, що засіяне зерно можуть визбирати кури і знищити засів. На засів під груду треба поле заздале гідь зорати і сіяти вже в такій студені, щоб можна ще було заволочити, заки вхопить добрий мороз. Так засіяне зерно починає кільчитись доперва під снігом. З таким засівом завжди досить небезпечно. Бо може трапитись, що посіємо заскоро, зерно почне сходити ще перед снігом, але не має вже часу, щоб сильніше підрости і тому багато з него пропаде підчас морозів.

Бараболя як паша має цього року особливе значіння, бо збіжжя, сіна, конюшини й соломи цього року мало. Хто з господарів матиме багато бараболі, то зможе перетримати свою худобу до весни; а це важне хоч би з того згляду, що весною ціна на худобу буде певно досить висока. Бульбою можна кормити всі домашні звірята. Коням і безрогам дається бараболю варену або парену. Коней можна зовсім добре протягом цілої зими кормити бараболею, на такій паші при недуже тяжкій роботі вони будуть навіть досить **добре** триматися.

Таке кормлення коней значно зменшує видатки господарства. При тому треба держатися таких вказівок: Бараболі треба добре парити і холодні мішати з січкою. Недоїджені рештки з жолобів треба усувати. Від часу - до - часу жолоби вимити вапневою водою. Про чистоту при кормленні бараболями треба дуже дбати, бо бараболі нестаранно вимішані з січкою, занечищені землею, або скваснілі можуть викликати кольку. Врешті треба подбати про якусь закладку для коней. Найкраще на це надається сіно або конюшина. Коли сіна обмаль, можна його мішати з ярою соломою, потятою на довгу січку. Якщо зовсім нема сіна — коні мусять вдоволитися самою ярою соломою.

Як годувати кури призначені на збут. Курам, які хочемо скоро й добре вгодувати - треба давати їжу рідку, а не суху. Найкраща мішанина це дерті з кукурузи, вівса, ячменю, пшениці з додатком пшона або гречки, заправлені водою на рідку кашу. Склад мішанини може мінятися в залежности від того, яке зерно є в господарстві, або яке в околиці найдешевше можна купити. Не давати багато жита, бо воно курам шкодить. Вистерігатися надміру кукурузи бо тоді мясо дістає неприємний посмак. Зате в останніх днях добре давати багато гречки, від якої мясо стає смачніше. Для молодих курей, які вгодовуються на мясо, необхідно додавати до їди молока, маслянки або кропиви. Даючи молоко треба дбати щоби було цілком солодке, або квасне, а ніколи підкисле, бо таке курам дуже шкодить. Щоби їжа курам смакувала, треба її все дуже слабо посолити. Добре додавати січеної кропиви або лободи. В останніх днях добре замкнути курей в клітках або в якійсь комірці. Маючи мало руху, краще вгодуються. Не забудьте про чисту, все свіжу воду для пиття. Коли будете так підгодовані кури збувати, напевно одержите високу ціну.

Дбайте про курей в часі пірення. Час пірення це пора відпочинку та обнови цілого тіла курей. Хоч вони в той час не несуться, неменше потрібують доброго догляду й відживи. Не повинно бракувати тоді в їх їді ситних паш. Хочби й невеликий додаток ґрису й макуха, збираного молока або маслянки, скорочує час пірення та побільшує будучу несність курей. Дрібно січена лобода, кропива, зварене листя капусти теж сильно їх підкріплюють.

КАЛЄНДАР.

Жовтень — Листопад 1937.

Стиль н.	Стиль ст.	Дні тижня	СВЯТА греко-катол.
31	18	Н	19. по С. Луки ап.
1	19	П	Йоіла прор.
2	20	В	Артемія
3	21	С	Іляріона
4	22	Ч	Гликерії, Аверкія
5	23	П	Якова ап. бр. Госп.
6	24	С	Арети, Атанасія

СОНЦЕ сходить 31. X. в год. 6.44, заходить в год. 16.44.

МІСЯЦЬ сходить 31. X. в год. 3.51, заходить в год. 15.13. Нів 3. листопада.

Замовляйте новий молитвеник

„Благодарім Господа“!

Ціна в полотняній оправі 75 сот., з пересилкою 90 сот. Хто пришле гроші за 10 примірників, **платить тільки по 70 сот.** Хто пришле гроші за 50 примірників, платить за оправлені в полотно **65 сот.**

Щоб оминути коштів пересилки, найкраще спільно вислати гроші на більшу скількість молитвенників, бо тоді ціна молитвенника вийде дешевша.

Грошей на молитвенник не посилати розрахунковими переказами, лише звичайними переказами або чеками П.К.О. 101.338 „Мета“, Львів.

Замовляти: **Адміністрація часопису „Христос Наша Сила“, Львів, вул. Японська ч. 7.**

Памятайте при кожній нагоді, що за долю інвалідів відвічає той, хто послав їх до боротьби, — українська нація! Обовязком цілої нації є відповідно забезпечити інвалідів.

Релігійна Бібліотека для дітей.

Видавництво Марійського Товариства Молоді у Львові, „Наш Приятель“, приступило до видавання релігійної бібліотеки для дітей. Ця бібліотека виходитиме під назвою „Моя Книжечка“ раз на два місяці (з виїмком вакаційних місяців, — стже пять разів у рік). На неї складатимуться оповідання, леґенди, сценки, співаники релігійного характеру

Як перша книжечка бібліотечки вийшла збірка оповідань „Шість вказівок“ знаного вже й любленого автора, о. Омеляна Квіта. Основу до цих оповідань узято вміло з життя нашої дітвори дуже бистрим і вдумчивим обсерватором. Написані дуже тепло й цікаво.

Бібліотечка „Моя Книжечка“ — це буде дуже помічний засіб у душпастирській, катехитичній і взагалі виховній праці священиків, учителів і батьків, тому всі радо приймуть її й масовою передплатою поможуть видавництву належно розвинутись і замінити бібліотечку бодай на місячник, якщо не на тижневик.

У передплаті бібліотечка „Моя Книжечка“ коштує 1.30 зл. річно. В післяплаті 1.50 зл. (один примірник коштує 30 сот.). Хто передплачує бодай пять штук, платить по 25 сот. за примірник. При більшій скількості рабат по умові. Бібліотечка „МОЯ КНИЖЕЧКА“ (Львів, Сикстуська 39а) заслугує на те, щоб її передплачувати і кольпортувати.

За Український Город у Львові.

В 1938. р. відбудеться у Львові IV. Краєвий Сокільський Здвиг. До цього часу муситься викупити решту площі, щоб відповідно поширити спортовий майдан. Гроші слати на адресу: Центробанк, Львів, вул. 3. Мая 15. Конто ПКО 503.267 з допискою: На Український Город! Всі Українці та всі українські орґанізації повинні причинитися своїми жертвами до викупна решти площі Сокола-Батька. Наша молодь повинна уладжувати на ту ціль амат. вистави та вечерниці і дохід з них слати на подану вище адресу.

Осторожно перед провокацією!

Недавно вся преса і радіо подали вістку, що в Медиці під Перемишлем на змаганнях копаного мяча між українською і польською дружиною, українська публика вбігла на грище, побила польських змагунів, а одного з них, сержанта Гвінера пробили ножем на смерть. Ця вістка викликала велике вражіння, її подали і закордонні часолиси. Одначе по тижневі читаємо спростування цієї вістки, що в Медиці не було ніякої бійки, і що цей Гвінер дійсно погиб, але під колесами поїзду в Городку, їдучи до Львова. Хто подав цю провокаційну вістку, невідомо, одначе знаємо напевно, що він мав на цілі пошкодити Українцям. Ширення таких провокаційних вісток перед листопадовими роковинами може довести до вуличних демонстрацій і навіть до погромів. Тому перестерігаємо перед усякими можливими провокаціями і взиваємо зберегти повний спокій і рівновагу духа в листопадових днях.

—

Даймо відпір червоним підпалячам світа

На день 6. листопада цього року, у 20-ті роковини большевицької революції, большевики приготовляють на цілому світі гучні обходи й демонстрації. Не забудуть вони певно і про нашу вужчу батьківщину. Одначе всі свідомі Українці повинні дати належний відпір аґентам жидокомуни. В кожній українській читальні „Просвіти“ і в усіх інших українських товариствах п о в и н н і відбутися виклади про діявольську роботу большевиків. Треба освідомити всіх незрячих про небезпеку червоного царства антихриста, яке затопило в крови краї бувшої Росії, Україну, Еспанію і хоче запалити весь світ. Поставмо кріпку гать проти діявольської комуни!

В КІЛЬКОХ СЛОВАХ

Друга весна. Від кількох днів у Львові дуже потепліло. Як таке тепло буде довше, зачнуть цвисти вдруге цвіти.

Перший сніг впав у Карпатах. Він покрив тонкою верствою верщки гір, але скоро стаяв і щез.

Арештували Яр. Старуха, який перебував в Моршині на ліченні, Ф. Федунева з Таняви, пов. Долина, чотирьох хлопців з Тисова, пятьох селян у Борщівщині.

Червінка лютує в селі Переволока, пов. Бучач, і в Гаях, пов. Броди. Померло кількоро дітей.

Не скачіть до поїздів в бігу! На стації Городок коло Львова один молодець з Перемишля, який їхав на спортові змагання до Львова, вискочив з поїзду, щоб купити собі папіроси. Заки він купив, поїзд вже рушив. Хоч його здержували залізничники, молодий спортовець побіг за поїздом і скочив на ступень поїзду, одначе поховзнувся і впав під колеса, які розтяли його на двоє. Необережний молодець помер на місці. — Це научка для всіх тих, що скачуть до поїзду в бігу.

Еміґрація до Канади в цьому році здержана. Виїхати до Канади можна буде щойно в 1938. р.

Жертва піянства. У Львові повісився один український робітник С. В. Він був нічним сторожем. Одначе по смерти своєї жінки він розпився і став нездібним до праці. Через те втратив своє становище і з нужди повісився. Так то горівка доводить людину до безробіття, нужди і навіть до самогубства.

УКРАЇНСЬКІ РАДІОАВДИЦІЇ в ТИЖНІ ВІД 31. ЖОВТНЯ ДО 6. ЛИСТОПАДА Ц. Р.

В тижні від 31. жовтня до 6. листопада цр. передаватиме львівська радіостація чотири цікавіші для українців авдиції. Першою з них буде відчит інж. Романа Голода „Контроля молочности в сільських господарствах“ в неділю 31. жовтня в год. 8.30—8.40, що мав відбутися мин. тижня. Потім прийде участь нашої співачки Евгенії Ласовської в обідовому концерті в понеділок 1. листопада в год. 13.30—14.45, в якому у її виконанні почуємо арії з оперетки „Вікторій і її гузар“ та низку пісень. В середу 3-го листопада крім щотижневої газетки в год. 13.45—13.55 під ред. М. Ковалевського почуємо ще в концерті колисанок на цитрі Ол. Ропіцького в год. 19.20—19.35 гуцульську, лемківську й бойківську колисанки, а в концерті трія сальонового тогож дня в год. 20.00—20.45 братиме участь відомий наш челіст П. Пшеничка. Та найцікавіший буде з мистецького боку концерт відомої нашої співачки Марії Сокіл в четвер 4. листопада в год. 17.15—17.50, в якому під акомпаніямент композитора Ант. Рудницького виконає вона низку серенад і пісень Рамо, Франка, Ружицького, Рімскі-Корсакова, Буччі, Василенка й інших мистців. Цей концерт, що має назву „Серенади й пісні“, передаватиме львівська радіостація на всю Польщу.

ЗІ СПОРТУ.

УКРАЇНА — ЮНАК 2:1 (1:0)

В неділю 24. ц. м. Україна розіграла змагання за мистецтво окружної ліги з Юнаком у Дрогобичі. Понад 3.000 українських глядачів з цілого басейну оплескувало гарну й жертвенну гру наших грачів. Ворота для України стрілили Краєвський і Мікльош. Суддював п. Раніш. По цій перемозі Україна є тепер на 5. місці в табелі після Польонії, Чарних, Гасмонеї і Ресовії.

В неділю 31. ц.м. змагається України з Погонею І. б. у Львові на грищі Чарних в год. 14.

ВЕСЕЛИЙ КУТИК.

БІЛА і ЧОРНА КОРОВА.

На село приїхали діти з міста. Один хлопчик питається другого:

— А чому одна корова біла, а друга чорна?

Другий пояснив йому:

— Та біла корова дає молоко, а чорна — каву.

ЕЛЄКТРИЧНЕ ОСВІТЛЕННЯ.

На село приїхав гість з міста і питає:

— Маєте елєктричне освітлення?

— Маємо, але тільки тоді, як блискає....

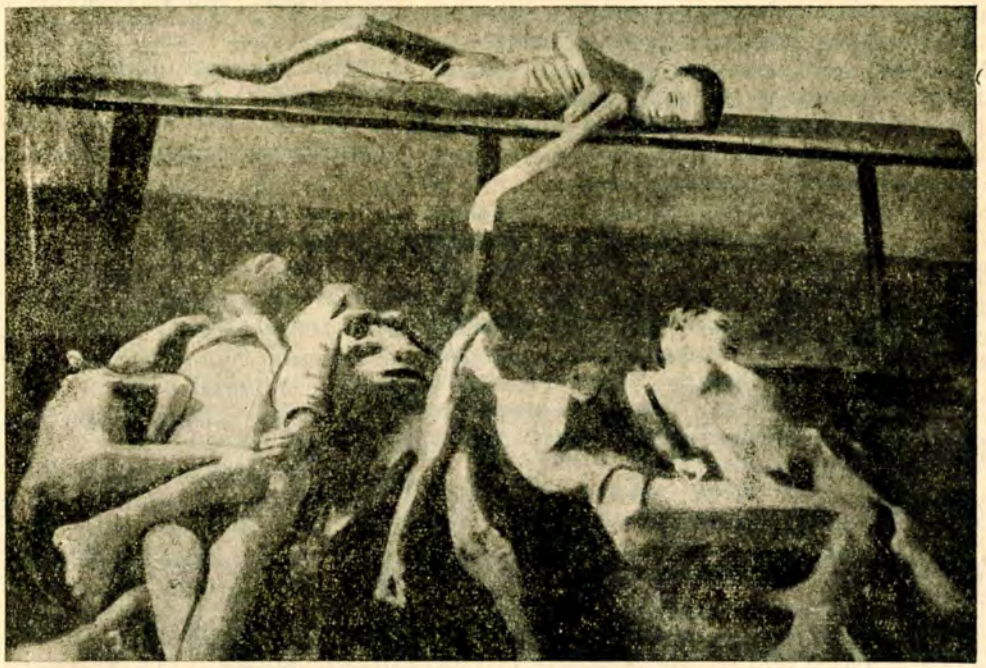
ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1·20 зол., РІЧНО 2·40 зол., за границею річно 1 доляр. — Адреса Редакції і Адміністрації: Львів Японська 7. II пов Тел. 294-56. — Видає „Мета“, Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. Редагує. Колєгія Відповід. ред. Петро Козіцький. Друк. „Слово“, Львів, вул. Чацького ч. 6. Тел. 276-24.

Opłatę pocztową uiszczono gotówką

Ч. 43 (159) Львів, неділя 7. листопада 1937. Рік V.

Христос Наша Сила

ПОПУЛЯРНИЙ ТИЖНЕВИК
присвячений поглибленню релігійно-морального і національного життя серед українських родин
Ціна 5 сот.

На світлині бачимо жахливі наслідки кривавого большевицького панування: трупи українських дітей, які померли з голоду на такій багатій українській землі, яку перед большевиками називали „шпихлірем Европи". За 20 літ нечувано жорстоких переслідувань українського народу червоними катами — цвіт України, українські діти виростають дико без Бога, без релігії, без родини, без усякого виховання. Скитаються як дикі звірі по широких шляхах України і гинуть як листки в осені передвчасною смертю з голоду, холоду, нужди і ріжних недуг. Та в Бозі надія, що діявольська влада большевиків, які вже самі себе винищують, скоро скінчиться і Христові прапори замають над християнською Україною.

Листопадові Роковини у Львові

В день 1. листопада 1937. р. Архикатедральний храм св. Юра у Львові, прикрашений внутрі сосниною, заповнили тисячі вірних з усіх верств населення. Перед престолом засіли: ВПреосв. Митрополит Кир Андрей, президент д-р Кость Левицький, б. перший голова Уряду Західньо-Української Народньої Республики, інж. А. Мельник, б. полковник Січових Стрільців, представник б. Української Армії, дальше представники центральних установ і преси, б. старшини УГА і т. д.

В 9. год. Преосв. Кир Никита зачав Архіерейську Службу Божу в наміренні українського народу в сослуженні о. кан. Л. Лужницького, о. ректора М. Хавлюка, о. д-ра Стасюка; діяконували о. І. Белей та о. І. Клюс. Співав гарно Святоюрський мішаний хор. Після св. Євангелії виголосив патріотичну проповідь о. д-р І. Гриньох. Вкінці Владика підніс многоліття в честь українського народу, опісля відспівано гимн „Боже Великий". Настрій був незвичайно піднеслий і торжественний. Б. старшини Української Армії уставилися в шпалір від храму св. Юра аж до Митрополичої палати і вітали нашого Князя Церкви ВПреосв. Митрополита Кир Андрея.

Також у всіх українських гр. кат. церквах Львова відправлено 1. листопада торжественні Служби Божі в наміренні українського народу при великій участі вірних.

В днях 31. X. і 1. XI. відбулися у Львові в усіх українських організаціях і товариствах святочні сходини з приводу листопадових роковин.

Забороняють наш часопис!

Одному нашому кольпортерові на Лемківщині комендант постерунку заборонив розпродувати часопис „Христос Наша Сила", і загрозив, що буде покараний. Така заборона зовсім безпідставна і на неї не треба звертати уваги. Наші кольпортери повинні звертатися до своїх Отців Парохів, а вони вже подбають, щоб усякі погрози і заборони поширювати католицьку пресу стрінулися з належним відпором. У всіх католицьких державах продають скрізь католицькі часописи і ніхто за те нікого не карає.

Криваве 20-ліття

Дня 7. ц. м. минає 20 літ, як большевики заволоділи Росією, а кілька літ пізніше й Україною. Большевики виповіли війну Богові, релігії, родині, і завели свої порядки, зовсім противні дотеперішнім. Большевицькі пляни, переводжені в життя, довели до повної невдачі, до голодової смерти міліонів осіб, головно на Україні. Розуміється, що большевицькі розпорядки мусіли викликати обурення, спротив, навіть повстання селян і робітників. Чотири роки горіла Україна повстаннями проти совітського насильства — і ці повстання затопили червоні кати в морі крови.

Большевики позамикали і понищили майже всі церкви, позасилали на Соловки або вистріляли майже всіх епископів і священиків. Одначе вони не знищили релігії, яка живе в серцях міліонів нещасних совітських підданих.

Тому, що всі большевицькі „пятилітки" кінчаться повною невдачею, большевики приписують всю вину не собі, але зовсім невинним людям, яких примушують признаватися до уроєних злочинів, щоби їх відтак покарати Соловками або розстрілом. Історія не знає більш жорстокого панування, як большевицьке. Вже 20 літ рік-річно большевики винищують голодом, арештами, засланнями на Соловки і на Сибір, розстрілами міліони людей. Совітські часописи щоденно переповнені вістками про арешти, суди, заслання й розстріли „ворогів народу". В совітах ніхто непевний життя. Кожний совітський підданий може бути кожної хвилі арештований, вивезений і без суду розстріляний. Не вільно навіть, щоб члени рідні допитувалася за арештованого, бо зараз і їх арештують як „ворогів народу". Большевики не признають ніякої людяности. Всевладно панує там ГПУ (давніше „чека"), жахлива катівня людей.

Вся большевицька влада спирається на страху і терорі, при помочі яких 170 міліонів рабів вже 20 літ стогне у невиносимім ярмі. Від постійного страху тепер є 8 міліонів божевільних в „райській" державі.

Червоний „рай" відмежований від усього світа таким непрохідним муром, що ані туди дістатися, ані звідтам видістатися не можна. Большевики користають з того, що люди не знають правдивих відносин у совітах, і тому хваляться скрізь перед Европою своїми, нібито, великанськими „досягненнями". Деякі легковірні люди даються зловити на большевицьку брехливу агітацію і вірять у совітський „рай" на землі.

З нагоди 20-ліття кривавого панування червоних злочинців треба освідомити собі ясно, що тільки під проводом катол. Церкви можемо успішно боротися з большевизмом і його зовсім знищити. Тільки Христова наука дає моральну силу до витривання в тяжкій боротьбі з червоною заразою.

На наших землях союзниками большевиків є радикали-безбожники і ріжної масти сектанти, які вносять роздор у релігійне і національне життя й приготовляють ґрунт під розкладову роботу жидо-комуни. Тому треба повести велику освідомляючу роботу серед усіх збаламучених, щоб і вони, пізнавши свої похибки, зійшли з манівців на єдино правильний шлях, який вказує нам Катол. Церква.

З нашого життя

У Львові в церкві Успення Пр. Діви Марії при вул. Руській відбувається тепер св. Місія під проводом ОО. Редемптористів. Щоденно до 10. ц. м. в год. 5.30 перша читана Служба Божа, год. 6. наука, год. 6.30 друга читана Служба Божа, год. 7.30 трета читана Служба Божа; год. 11. Богослуження і наука; год. 18.30 Вечірня і Молебен до Н.С.І.Х.; год. 19 Велика місійна наука. Дня 10. ц. м. пополудні хресний похід, уділення Апостольського Благословлення, вечором закінчення св. Місії.

В Куровичах під Львовом відбулася св. Місія під проводом ОО. Місіонарів М. Марисюка і Р. Барабаша ЧСВВ. Наук слухало велике число вірних, до св. Пречастя приступило до 3.000 осіб. На закінчення св. Місії прибув Преосв. Кир Іван і відправив Архієрейську Службу Божу. Зійшлося до 10.000 вірних з цілої околиці. Місія мала великий успіх.

В Золочеві відбудеться 7. листопада ц. р. ювілей 25-ліття існування місцевої прив. міш. 7-кл. всенар. школи ім. М. Шашкевича Т-ва „Рідна Школа". В 9-ій год. буде святочне відкриття показу учнівських праць в будинку школи, в 12-ій год відправиться за померших учителів, учнів і прихильників РШ. Панахида, а в 13-ій год. буде Святочна Академія, в часі якої можна буде складати усні й письменні привіти.

Євангелія

НЕДІЛЯ 20.

І сталося відтак, ішов у місто, що зветься Наін, а з Ним ішло багато Його учеників і множество народу. Коли ж приблизився до брами міста, се виносили умершого, сина одинака своєї матері, а та була вдовою; і народу з міста много з нею. А Господь, побачивши її, змилосердився над нею і сказав їй: Не плач. І приступивши діткнувся мар, а ті, що несли, станули; і сказав: Молодче, тобі кажу встань. І мертвець сів і почав говорити; і дав його матері його. І обняв страх усіх, і прославляли Бога, кажучи: Великий Пророк встав між нами і посітив Бог людей своїх.

(Лука, гл. 7, ст. 11-16).

ПОЗІР КАМІНЕЧЧИНА!

Село Дернів, струмило-камінецького деканату, буде переживати світлі хвилини дня 7. листопаду ц. р., а то посвячення надбанних хрестів. Ця радісна подія, що хрест Христовий засіяє на новозбудованій церкві, повинна згуртувати тисячні маси народу. Бо ще недавно не думав ніхто про будову церкви, а нині за 6 місяців здвигнено мурований величавий храм, який нічим не уступає найкращим нашим святиням. Хай буде щира подяка Пречистій Діві Марії за ті обильні ласки. Торжество буде заохотою для тих, які в таких тяжких часах зачинають будову нових церков.

За Комітет: о. Теодор Любінець.

Наказ хвилі

На світі є багато ріжних товариств, які мають ріжні завдання. Дуже корисними товариствами є церковні Братства, що є при наших церквах. Українські церковні Братства мають за собою світлу традицію. Після упадку Української Княжої Держави церковні Братства відіграли велику ролю як оборонці нашої Церкви і віри, як основники шкіл і друкарень.

Нові часи вимагають нових товариств, нових братств. У Франції повстали численні Братства доброї преси, які займаються ширенням католицької преси. Світлий розвиток французької католицької преси завдячують французькі католики своїм Братствам доброї преси. Через те у Франції виходить багато католицьких часописів для всіх ґруп населення (є щоденники, тижневики для всіх, окремо для жінок, молоді, дітей і т. д.).

Пора і нам, Українцям-католикам взятися до закладання таких Братств доброї преси для поширення католицької преси. В краю є вже кілька таких Братств-Апостольств доброї преси, одначе ми небагато знаємо про їх діяльність, бо вони рідко шлють до нас дописи про себе. А шкода, бо такий допис про працю Братства доброї преси може і повинен заохотити інші місцевости, поширювати в себе католицьку пресу.

Досі в нас переважно одиниці, передовсім священики, займаються поширенням католицької преси. А це тягар завеликий для одиниці. До того часто вразі переходу на інше місце, чи вразі занедужання чи інших випадків — кольпортажа в даній місцевості спиняється.

Коли б кольпортажею католицьких часописів займалися не одиниці, але цілі гуртки, Братства, зложені з 5—10 осіб, тоді була би більша тяглість у праці і певність, що не буде перерви внаслідок ріжних обставин.

Найкраще буде, як при кожній нашій церкві повстане Братство доброї преси, зложене з найбільш діяльних осіб. Старшину Братства творитимуть: провідник, заступник провідника, секретар, касієр і орґанізатор кольпортажі. Провідник, зглядно його заступник має дбати, щоби до Братства притягнути найбільш ревних католиків і католичок. Секретар має замовляти католицькі часописи і припильнувати, щоб на час було потрібне число часописів. Касієр має що тижня або найдальше що два тижні висилати гроші за продані часописи до адміністрацій часописів. Орґанізатор кольпортажі має знайти відповідних кольпортерів чи кольпортерок, поділити дану місцевість на райони так, щоб кожної неділі міг кольпортер занести всім новий часопис. (У нас звичайно продають часописи під церквами, та це не все добре, бо з ріжних причин, напр. вразі непогоди, особливо в горах не всі приходять до церкви. Тому найкраще, щоб кольпортери розносили часописи по хатах).

Тільки Братства доброї преси можуть перевести в життя клич: **в кожній українській католицькій родині — українська католицька преса!**

В СОВІТАХ СУДЯТЬ СВЯЩЕНИКІВ.

Покінчивши порахунки між собою, сталінівська кліка, щоб затерти неприємне враження, яке остало в комуністичних кругах, після винищування „старої ґвардії", кинулися тепер на останки духовенства, яке ще якимсь чудом уникнуло Соловок. Большевицька поліція арештувала в місті Орел православного епископа Інокентія і разом з ним двадцять священиків, двох монахів і пятнадцять світських людей під замітом, що вони належали до „контр-революційної реліґійної орґанізації". Це буде один з найбільших реліґійних процесів, про який загал довідається, бо інші численні процеси і присуди держала совітська влада по найбільшій части в тайні і світ довідувався про них тільки згодом, припадково.

ЛИСТОПАД — МІСЯЦЬ УКРАЇНСЬКИХ ІНВАЛІДІВ!

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Український Християнський Календар на рік 1938.

Ціна календаря 75 сот.

На почтову пересилку треба залучити 25 сот.

Хто замовляє понад 10 календарів, дістає рабат 15 сотиків від кожного проданого примірника.

В кожній українській християнській хаті повинен бути Український Християнський Календар на рік 1938-ий.

Спішіться з замовленнями, бо наклад цього найцікавішого і найдешевшого календаря вже на вичерпанні!

Замовлення слати на адресу:
ВИДАВНИЦТВО „МЕТА",
ЛЬВІВ, вул. ЯПОНСЬКА 7.

ПОДЯКА.

В болючій втраті, яку ми понесли зі смертю нашої бл. п. Мами, Бабуні й Прабабуні **Евгенії Бородайкевичевої,** стрінули ми багато співчуття і щиру поміч від численних осіб. Складаємо сердечну подяку передусім Всеч. Духовенству, а також усім Громадянам, що взяли таку численну участь у похоронах і виявили стільки доброго серця й учинности в потребі. Зокрема дякуємо ще Братству Матері Божої Неустанної Помочі і хорові з Рісни Руської, а також місцевій школі під проводом п. упр. І. Вишинської, що звеличали похорони своєю орґанізованою участю.

РІДНЯ.

Присуд на священика. Коломийське староство покарало о. Осипа Годунька гривною 500 зл. або 14 днів арешту за його проповідь, виголошену в храмовий празник Св. Спаса в Космачі 1936. року. В ній він мав виступити проти участи Гуцулів у „свенті ґур". Проти цього орєчення внесено спротив до коломийського суду, котрий присудив дня 20. жовтня ц. р. найвищий вимір кари (параґр. 18.) 500 зл. кари з заміною на 14 днів арешту.

Світова вистава в Парижі

МІСІЙНИЙ ВІДДІЛ

Щоб не розтягати ширше опису Папського павільону, слід іще згадати, що бачимо в ньому дуже вбоге, але миле уладження монаших келій (комнат) різних чинів, дуже цікаву крипту (підземелля), а також головний престіл і бічні престоли, даровані ріжними народами. Між ними незатерте враження робить еспанський престіл: Мальовило над тим престолом представляє св. Тересу, як жертвує Христові еспанських мучеників. В церкві павільону є церковні відправи ввесь час тривання вистави і на це призначені окремі години. Сьогодні хочу згадати про місійну виставу в Папському павільоні або точніше про мистецькі релігійні твори, виконані руками тубильців, серед яких голоситься слово Боже. Отже є тут твори далекої Африки, Океанії і т. д. Одночасно ми наглядно бачимо, що справді Христова Церква хоч обєднює всі народи світа, а проте дає їм спромогу розвиватися так, як це випливає з їх народнього духа і відчування. Св. Церква не хоче накидувати народам чужі форми, але цінить, шанує і прагне освятити кожний поступ, що може витворити добро, як це гарно сказала св. Конґреґація Поширення Віри.

І справді бачимо тут усе те, що творить рука християнина-африканця, такого далекого віддалю, а близького Христові вірою і любовю. Наше око непривичне ні до таких різьб, ні до таких мальовил, проте із тих ніби не дуже вдатних творів промовляє християнська віра, надія і любов.

І так напр. особливу увагу стягає на себе ось такий мідяний відлив: По середині стоїть Христос - Добрий Пастир. У Його стіп стоять ягнята — цей милий образ є гейби живцем взятий з катакомб. З лівого боку Доброго Пастиря, бачимо „Зняття з Хреста", з правого св. Отець Николай з дітьми. Ось і там в Африці, — приходить думка — християнські діти, нераз і дуже бідні, зазнають сердечної потіхи і дитячої радости від доброго св. Отця Николая.

Такі і тим подібні думки вдячности для Матери св. Церкви снує християнське серце, що бачить її печаливу опіку не тільки над душами, але й над усім добрим і гарним, що творить людський ум і серце для своїх ближніх.

Цікава церковна чаша „де Дон Лю", як каже напис. Це чаша монаха Венедиктинця, а колись китайського міністра. В 1935 р., коли він правив першу Службу Божу, його товариші та інші державні урядовці пожертвували йому цю чашу, знаковану ріжними формами і символами. Всі ті речі є в особливій опіці св. Церкви, що підтримує краєве мистецтво, а цінніші з тих творів пильно береже у скарбницях і музеях на науку і пожиток будучих поколінь.

Хто вженився — той змінився. Один директор американської вязниці завважив, що вязні, які виходили з тюрми на волю і женилися, ставали спокійними, порядними людьми і вже не вертали до вязниці. Натомість вязні, які відбули кару в тюрмі і не поженилися, скоро верталися знов за ріжні злочини до тюрми. Тому цей директор вязниці переконався, що женячка це най кращий спосіб поправити злочинця. Він заложив матримоніяльне бюро для вязнів, яке женить кожного вязня, що відбув кару в тюрмі.

О. ГОРИЦВІТ.

Високо несіть прапор!

На цегольні робота йшла на акорд. Пружили мязи хлопці, втирали піт із чола, і звивалися, як вюни. Випалена червона цегла перелітала мигом з рук до рук і укладалася рівненько на високому стосі. Одна до одної дзвонила наче сталь.

— Раз, два, три... Хватай, Степане!

— Гоп! Є! Подавай, Миколо, цю свіжу від печі!

— Он, Андрій несе пять! Давай, Андрію! Скорше, скорше!

— Даю, даю! Н-на...

— Бр-р-рах... Ой!

Зашпортався Андрій, вихопилася цегла з рук і на ногу. Бризнула кров. Присів до землі та зловився за коліно. Хлопці поставали мовчки кругом. Оподалік зявився властитель цегольні. Глипнув на Андрія і каже:

— Навіть не закляв! Дивно!

Хлопці теж переглянулися між собою. Справді Андрій не закляв, хоч певно біль стовченої ноги добирався йому аж до серця.

— Я належу до кружка „Орлів" — всміхнувся Андрій. А по хвилі додав: — І щоб мені цей прокляття поміг, як би я закляв? Чи перестала б нога боліти? Ні! Прокляття є тільки виявом нашого слабого характеру, легкодушности, неопанування та браку критичної думки у рішучу хвилину. Надто понижує нашу гідність, честь і є образою Бога! Треба трошки сильнішої волі.

Хлопці, гей засоромившись розійшлися мовчки. А Андрій перевязав ногу платком, і дальше до праці. Підносив цеглу, подавав до гори, а там укладали все нові колюмни.

На другий день управитель цегольні сказав:

— Андрію! Маєш у мене запевнену постійну працю. Ти добрий робітник, і чесна людина. Будеш робити лекшу роботу!

Андрій всміхнувся. А хлопців завидьки брались. Степан не видержав і питає:

— Андрію, до якого, ти казав, товариства належиш?

— До „Орлів", або як давніше називали КАУМ! — відказує Андрій.

— Е, це якесь дуже побожне!

— А ти б хотів, щоб булс безбожне?

— Ей, мені це все одно! Я Україну люблю!

— А я Бога люблю й Україну!

— Яка з тебе Україні користь? В мене Україна на першому місці! Я все по-радикальному!

— А я тобі кажу, Степане, що хто не вміє Бога любити,

Читання для наших дітей

Просьба союзу пташенят

Вже востанне гаряче літнє сонечко пращало, цілувало пахучі квіти і дрижачі листки дерев. А вони, сердечні, може з туги, може з болю червоніли, золотими платками злітали і горнулися до мами-землі. Востанне любі ластівочки - щебетушечки гойдалися на телеґрафічних дротах та плянували дорогу на чужину. А коли вже сонечко перейшло понад землицею і над різнобарвні хмаринки-подушечки клалося поволі на заслужений спочинок, то верхівя дерев почорніли, посіріли. Зліталися запорошені чорні ворони замітачі, що очищують землю від заразливої падлини; цвірінькали захриплими голосами воробчики - харцизяки, що не пустять з життям ніодної шкідливої комашки, клубилися серед галузок ще й інші пташки, що не летять у вирій, бо люблять рідну землю і навіть у тяжку годину — холодну зиму її не спускають.

Гей, гей! Який же тут гамір, який вереск! Певно якусь раду радять. Та нічого чоловік не довідався б, якби не язиката сорока. Це перед зимою крилаті сотворіння закладають свою орґанізацію. Союз пташенят. Вони вирішують не чубитися зимою поміж собою, бо вже сама зима кожного бє. А найгірше їм дошкулює, так як людям, брак помешканя і недостача поживи. Як завіє холодний вітер, і закриють світ мокрі сніжинки, ого! Тоді доля бідного пташеняти страшна і тяжка.

І ось сьогодні союз пташенят укладає просьбу до добрих українських дітей.

„Любі українські діти! Побудуйте нам з дерева маленькі ясні хатинки, вложіть теж дрібку сіна, щоб ми не позамерзали. Ті хатинки поукладайте на деревах. Ми літом своїм невинним щебетом будемо просити Бога , щоб вернув вам вашу Велику Хату.

А також кришок хліба нам не жалуйте. Вкопайте в землю дрючок, а на ньому прикріпіть дощинку. На неї кладіть щодня дрібку поживи, але не забудьте побудувати дашок, щоб нас сніг не засипав. Ми літом будемо ловити всіх комах і гусельниць, щоб гарна ярина і смачні овочі для вас були. І в сільця нас не ловіть, бо самі добре знаєте, що неволя є прикра і дошкульна. Сердечно вас просимо, зробіть те все вже тепер, щоб ми могли добре розглянутися і призначити кожному його місце.

З правдивою до вас любовю

За „Союз Пташенят“

Мирон Щиглик голова — **Осипа Сорока** секретарка

ЦІКАВІ ДРІБНИЦІ

Господарська честь. Кожний порядний господар, кожна порядна господиня має собі за честь кинути що неділі і свята 5 грошів на тацу, щоб Отець Парох і Провізори мали за що спровадити скринку найліпших свічок „КЕРОС“ просто з фабрики.

Найстарші „ґазети“. За найстаршого попередника нинішніх ґазет уважають учені єґипетські фіґурки великих хрущів. Ці каміяні фіґурки мали під сподом вириті важні новини, і їх розсилали єґипетські володарі-фараони своїм високим урядовцям у ріжних частинах держави на те, щоб вони довідалися про цікаві події в державі. Знайдено по кільканадцять таких фіґурок з одною і тою самою вісткою, написаною під сподом — і з того видно, що це вже було щось в роді нинішніх ґазет. Найстарші такі фіґурки єґипетських хрущів походять з р. 1422. пер. Хр. — отже мають уже майже 3 і пів тисячі літ.

Як большевики мучать людей. В київській „чека“ привязують арештованого до стіни або до стовпа, потім привязують до його живота одним кінцем залізну руру, до якої пускають щура. Другий отвір рури замикають дротяною сіткою, щоби щур не втік. Руру від сторони сітки зачинають огрівати огнем. Ошалілий зі страху і болю щур старається видобути з розігрітої рури через тіло мученого, шарпає йому шкіру, вгризається до живота, щоби перегриститися на другий бік. Такі нелюдські муки тривали доти, доки нещасна жертва не вмерла. Тільки рідко траплялося, що щур перегризся через тіло мученої людини. Звичайно щур дусився внутрі людини через брак воздуха. Тоді до рури впускали другого щура і мука тривала доти, доки мучений не вмер серед страшних терпінь. В трупі одно-

---

цей не буде правдиво України любити! Хто не вміє пошанувати прав і законів Божих, цей не пошанує прав і законів своєї нації. Усе буде некарним її членом. Здається мені, що для тебе в кожній справі буде одна засада „все одно“.

— Не бійся, товаришу! Я вже прочитав не одну книжку!

— Але може ні одної доброї! Бо книжок є міліони, тільки треба вміти зпоміж них вибрати ці, що найліпші.

. . . . . .

Минув рік. Андрій дальше був активним членом КАУМ-„Орлів“, поглиблював свою свідомість на християнсько-національних засадах, плекав силу й чистоту свого характеру, та учився національної карности. Його думки наче на вірлиних крилах усе змагали до найкращих і найвищих ідеалів. При єднував до Товариства ціраз свіжих членів, навіть вписався Микола, товариш праці на цегольні.

Одного дня приніс Микола Андрієві новину:

— Ти чув, що зробив Степан на повітовому здвизі „Просвіти“? Відкинув жовто-блакитну відзнаку, і вчепив собі жидо-комуністичну, червону бинду.

— Бідний, нещасний! Йому все одно! — жалував Андрій. У нього затратилася відповідальність перед Богом, тай слідом за цим затратив відповідальність перед українською нацією. Це ще один доказ, що треба нашу національну роботу спирати на Божих основах, щоб ніякі пекольні сили не змогли її знівечити. Тому обєднуймо, Миколо, наших юнаків, щоб вони високо несли наш національний прапор із побідоносним знаком св. Хреста!

го українського старшини знайшли аж пять великих щурів, які по черзі дусилися з браку воздуха. Скільки мусіла витерпіти жертва большевицьких катів! — Крім цього большевики мучать своїх вязнів ріжними способами, як здирають скіру з волоссям з голови, скіру з рук, до тісної келії впихають 20--30 людей так, що один на другім лежать як оселедці, заморожують у ямі, обливаючи нагих вязнів холодною водою в зимі і т. д. Ці тортури виконують переважно жиди і китайці. Жидівські часописи кричать на весь світ проти „фашистівського террору", а мовчать супроти большевицьких звірств.

Протижидівський рух польських студентів постійно зростає. На їх домагання у Варшаві ввели на всіх високих школах окремі лавки з лівої сторони для жидів. Жиди не хочуть сідати до окремих лавок, волять стояти підчас викладів. Також у середних школах польські учні домагаються, щоб жидів саджати окремо. Деякі учителі розсаджують жидів окремо. Жиди роблять великий „ґевалт" з того приводу і домагаються рівноправности. Одначе вони самі не признають рівноправности для жінок. Жиди щоденно моляться: „Дякую Тобі Боже, що Ти не сотворив мене жінкою, ґоєм ані невільником". Жидівський Талмуд пише: „Вистерігайся йти між двома жінками, собаками або свиньми!" В жидівських синаґоґах вільно бути жидівкам хіба тільки на ґалерії. Жидівки не мають права молитися, бо їх молитва не буде вислухана -- так каже Талмуд.

Сині й зелені люди. Американський професор Ґ. Паркер мав винайти такий „„лік", що коли його вщепити людині під шкіру, то ця людина ціла прибере довільний колір, напр. зелений, синій, чи який інший. Можна буде, нібито, довільно змінити краску своєї шкіри. Але такі „вчені винаходи" робиться звичайно лише в Америці, і потім показується, що це звичайні ошуканства.

Нехай не буде ніодної української робітниці, яка не належала би до свого Т-ва „Будучність"!

ЩО ДІЄТЬСЯ В СВІТІ?

Війна в Еспанії зближається до кінця. Італійські військові специ припускають, що національні війська здобудуть Мадрит ще перед зимою. Вся Астурія (північна частина Еспанії) вже під владою ґен. Франка, тепер національні війська очищують цей край від малих большевицьких відділів. Таким чином північний фронт уже не істнує. Національні війська взяли там около 60 тисяч полонених. Червоні відділи, що їх покинули їх команданти, масово піддавались. В Астурії, як відомо, червоний уряд мав дуже багато приклонників. Тому Анґлійці та Французи звернулись до ґен. Франка з проханням, щоб його військо відносилось до населення людяно й прихильно. Вони боялись, що побідники схочуть мститись на населенню за його симпатії до червоних. Але побоювання виявились безпідставними, бо поперше ті симпатії вже давно охололи, а подруге національна влада ревно заопікувалась масами населення, дуже зголоднілого під панованням червоних. І так наприклад до Хіхону повстанці привезли для голодуючого населення 4.000 хлібів, 2.000 кґ. мяса, 10.000 літрів молока та в багатьох місцях відчинили полеві військові кухні для цивільного люду. Після рішаючої побіди на північнім фронті ґенеральний штаб національної армії приготовляє бльокаду тої частини побережа Еспанії, яку займають червоні, щоб замкнути всі пристані й унеможливити якунебудь поміч для червоних зі сторони моря.

Нарада 9-ти держав відбувається тепер в Брюсселі (столиця Бельґії). Представники найбільших держав мають призадуматися спільно, що зробити з війною на Далекім Сході. Спонуку до такої міжнародньої конференції дав американський президент Рузвелт; він у відомій промові в Чікаґо виступив проти Японії в обороні Китаю і предложив скликання такої міжнародньої наради. В ній мають взяти участь усі ті держави, які в спільнім договорі забезпечили самостійність Китаю. Одначе є дуже мало надії, щоб та нарада могла щось порадити, також Німці не вислали своїх заступників на нараду. Японці почуваються сильно, знають, що ніяка велика держав не може їм перешкодити господарити в Китаю, як вони самі хочуть. Тому Японці не дуже зворушуються тим, що десь там далеко в Европі збираються держави на наради в справі війни в Китаю. За те Китайці дуже бояться японської переваги й усіми способами натискають на учасників нарад, щоб їх держави взяли їх в оборону; вони домагаються теж, щоб проголосити проти Японії санкції, себто, щоб заборонити всім державам доставляти до Японії якінебудь товари (таке було з Італією, коли вона воювала з Абісинією). Але про такі санкції проти Японії ніхто поважно не думає, бо це без порівнання трудніше від недавних санкцій протиіталійських.

А війна в Китаю тимчасом ні трохи не вгаває. Воєнне щастя на фронтах змінне, як завжди; раз перемагають Японці, то знов побіджають Китайці. Але в загальному Японці перемагають, бо постійно посуваються вперед. В останніх днях були незвичайно кровавi бої за місто Шанґгай. Завзяті наступи і протинаступи чергувались безнастанно по обох сторонах. Вкінці японські війська здобули Шанґгай. Японці починають уже робити новий лад в тих провінціях, що їх досі відібрали від Китаю. В монгольській провінції Сеюан відбувається зїзд провідників монгольських племен під проводом князя Тега, там мають проголосити незалежну монгольську державу під опікою Японії. Японський фронт в Китаю простягається на лінії 1.500 кільометрів, а японського війська в Китаю є звиж 400 тисяч. Такої великої маси війська досі ще ніколи Японці не вислали на азійську землю.

В Данціґу прийшла до влади націоналістична партія коротко після того, як Гітлер здобув владу в Німеччині. В останнім часі ця партія розвязала останню з опозиційних партій, т. зване „центрум". В Данціґу були теж протижидівські демонстрації. Жидівські ґазети з того приводу алярмують цілий світ і хочуть

вмовити другим, що Данціг хоче получитись з Німеччиною.

В Чехословаччині настала велика незгода між Чехами й Словаками, які в 1919. році добровільно прилучились до чеської держави. Тепер Чехи хотіли б обмежити права Словаків і тому доказують, що чехословацька умова з 1919 в Пітсбургу (Америка) є неважна, бо Словацька Ліга, з якою Чехи робили договір, не істнувала. Словаки відповідають, що вона не тільки істнувала, але щобільше, дала Чехам пів міліона долярів, як вони потребували грошей. Чехи опинились тепер в дуже тяжкім положенню: мають великі клопоти з судетськими Німцями, а теж і з німецькою державою, ворогують з Мадярами і Поляками, тепер знов посварились зі Словаками. Щоби хоч на однім фронті мати наладнані відносини, почали вони заводити автономію на Закарпаттю.

В Палестині боротьба Арабів з анґлійською владою стає дуже безоглядна і жорстока. Араби обстрілюють жидівські кольонії, зривають бомбами залізничі дороги, палять державні будинки. Анґлійці за це обмежують свободу населення. В місті Ліддо (де Араби спалили летунську стацію) тільки протягом двох годин на добу можна виходити на вулицю, а решту 22 години треба сидіти дома. Арабський терор до тої міри роздразнив Анґлійців, що вони хапаються навіть дуже острих засобів: анґлійська поліція починає висаджувати динамітом доми тих Арабів, які запідозрені в терористичній роботі. Це все мобілізує весь арабський світ проти Анґлії і доводить анґлійсько-арабські взаємини до небувалої досі гостроти. Великого муфті інтернували Французи в однім селі в Сирії (край, що сусідує з Палестиною). Провід у протианґлійській боротьбі перебрав Ібн-Савд, дуже популярний і загально знаний серед Арабів.

В листопаді — місяці українських інвалідів зберіть жертви від знакомих та вишліть їх на адресу: УКТОДІ, Львів, вул. Потоцького ч. 48.

КАЛЄНДАР.

Листопад 1937.

Стиль н.	Стиль ст.	Дні	СВЯТА греко-катол.
7	25	Н	20. по С. Маркіяна
8	26	П	Димитрія вмч.
9	27	В	Нестора мч.
10	28	С	Параскеви
11	29	Ч	Анастазії
12	30	П	Зиновія, Зиновії
13	31	С	Стахія, і Амплія

СОНЦЕ сходить 7. ц. м. в год. 6.54, заходить в год. 16.34.

МІСЯЦЬ сходить 7. ц. м. в год. 10.41, заходить в год. 19.33. Перша кватира 11. ц. м.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ

Щоб вірні краще пізнали, що вони членами Христового Тіла.

Пізнати глибше свою приналежність до Христа, до Його св. Церкви, жити життям християнським, підсилюваним причастям Тіла і Крови Христової -- оце деякі з тих вязів, що лучать членів з Головою -- вірних з Христом. Св. Йосафат. митр. Йосиф Рутський. що над усе любили Христа і Його Обручницю св. Церкву, стають нам гарним життям стаємо спричинниками тіста і св. Церкви, боліти їх ранами, це якраз повинно ціхувати правдивого християнина. А коли ми своїм праведним життям станемо спричинниками тієї святої радости і своєю ревною католицькою акцією серед занедбаних і опущених зменшуємо біль св. Церкви, ось тоді наше членство з братьми в Христі і в Ньому Самому є і буде живе і заведе нас до вічного життя, де живе і царює Безсмертне Життя з Отцем і Св. Духом на віки.

Евген Олесницький

В жовтні цього року минуло 20 літ від смерти великого нашого громадського й економічного діяча Евгена Олесницького. Своєю працею він дуже причинився до поправи долі нашого селянства. Тому товариство „Сільський Господар“ у Львові, яке займається хліборобськими справами й організує українських селян, вшанувало память Олесницького поминальним Богослуженням і урочистою академією.

Коли він як адвокат у Стрию брався до праці на громадській ниві, то в тім часі положення наших селянських мас було дуже тяжке. В українськім селі панував тоді всевладно жид-коршмар, жид-арендатор і жид-лихвар. Ліцитація і лихва лютували серед селян і пускали їх з жебрачими торбами.

Олесницький скоро зрозумів, що всяка громадська робота буде так довго безуспішна, доки не поправиться долі українського селянина, доки він не стане самостійним і незалежним під господарським оглядом. На зборах філії Просвіти в Стрию 1892. р. розвинув він обширний плян економічного піднесення нашого села. І почав той плян переводити в життя. По селах закладав господарські спілки. В спілці мали всі члени громади дбати спільно про інтереси всіх спілчан, про те, щоб збільшувати дохід з землі, і про те, щоб земля не виходила з рук українського селянина. Спілки-читальні Олесницького помогли дуже багато українським селянам в боротьбі з лихвою і ліцитаціями, та взагалі в боротьбі з економічним визиском села. В Стрийщині сам Олесницький переводив господарську організацію українського селянства і через те стрийська земля вела провід в господарськім життю цілого краю. З яким розмахом працювали організації під його проводом, видно з того, що кредитове товариство в Стрию мало в однім році пять мілионів корон обороту. А коли Олесницький став головою Сільського Господаря, то скількість членів цього товариства протягом півтора року зросла з 400 до 15.000.

Він працював не тільки в господарській, але теж і в просвітній та політичній ділянці нашого життя. Українське селянство скоро оцінило якслід його заслуги і вибрало його послом до сойму а згодом і до парляменту. До його промов і домагань в користь українського села прислухувалися з увагою навіть вороги українського народу. Світова війна перервала той величезний розмах його творчої і корисної праці. Але коли всі інші опадали на дусі, він перший отрясся з загального пригноблення. В часі найбільшого занепаду серед воєнного лихоліття казав думати про відбудову і сам дуже багато причинився для відбудови українського села, знищеного війною. Оден зі свідків його невтомної праці казав про нього: „Олесницький працював завжди при всіх важніших справах, працював і думав за всіх“. Працював до останнього віддиху. Життя закінчив 26. X. 1917. р.

Тепер у світі такі часи, що селянин-хлібороб без своєї хліборобської організації не має ніякого значіння. Якщо доведемо до того, що в кожнім селі буде існувати і працювати Кружок Сільського Господаря (для старших) і Вишкіл Хліборобської Молоді (для молодших), то це буде найкраще вшанування памяти Олесницького.

ДОПИСИ

З КУЛЬТУРНОГО ЖИТТЯ села ОЖИДОВА. Ожидів, повіт Золочів належить до тих кількох сіл в повіті, де праця на народній ниві не вгаває ні на хвилинку. Розкинене в стіп Білої Гори, числить до 500 домів.

Працюють і гарно розвиваються кооп. спож. „Самопоміч“, „Районова Молочарня“ і кредитова кооп. „Ощадність“.

З культурно-освітніх товариств живуть повним життям „Просвіта“, „Рідна Школа“, „Сільський Господар“ з „Хліборобським Вишколом Молоді“; Кружок „Відродження“, що в останньому часі припинив діяльність, переорганізовується знов до праці.

До ясних і радісних хвилин села треба зачислити прибуття Преосв. Епископа Кир Никити до села з нагоди Шашкевичівського обходу на Білій Горі.

Дня 5. IX. ц. р. відбулася академія в честь о. М. Шашкевича у 100-ліття появи „Русалки Дністрової". Рано о. Давидович на Службі Божій виголосив патріотичну проповідь. По Службі Божій відправлено панахиду за душу о. М. Ш. О 5 год. пополудні саля „Народнього Дому" була переповнена. На зміст академії зложилися вісім пісень, чотири деклямації і змістовне слово, яке виголосив Володимир Король. Треба піднести працю й старання о. пароха Давидовича, що не жалів труду й довгими вечорами вчив хор. З так підготовленим концертом мігби хор сміло й з успіхом виступити і в місті. На сцені провадив хор дяк Семен Андрушків.

У днях від 6 - 11. IX. відбувся в Ожидові другий з черги в золочівському повіті „Зелярський Курс" при участи 32 осіб з сіл: Ожидів 11. Підлися 7. Юськовичі 3. Цішки 3. Розваж 3. Підгірці 2. Загірці 2 і Закомаря 1. З того 18 дівчат і 14 хлопців. Прелєгентами були: Інж. Цішецький з Філії „С. Г." агроном Коропецький з ПСК в Золочеві та інстр. Король з рамени „Зелоцентру". Управителем курсу був о. Е. Давидович.

Сектанти які пробували сіяти в громаді роздор, — дістали від молоді доброго прочуханця і присіли. Побажати б лише, щоб дехто з молоді перестав запиватися по шинках, а більше горнувся до Церкви і Народнього Дому. Ожидівська Молоде! Ставай під кличем тверезости в ряди „Відродження"!.

Читання для господарів

Господарські пригадки під зиму. Подбайте заздалегідь про те, щоб у стайні, хліві та курнику було в зимі тепло. Якщо домашні звірята безпотрібно в зимі мерзнуть, то господар на тім багато тратить. Бо змерзла худоба більше хоче їсти, корови в зимні гірше дояться, кури перестають нестися, а свині менше ростуть. Змерзла звірина їсть в першу чергу на те, щоб огрітись, а не щоб давати молоко чи яйця, або рости й товстіти. Тому треба понаправляти й ущільнити двері в стайні й хліві, позамазувати глиною всі шпари в стінах, дати загату з соломи, листя, в крайнім випадку навіть з гною, приготовити соломяні мати на двері, вичистити вікна; де в стайні нема вікна, треба доконче вставити. Худобі дуже шкодить для здоровля, якщо в стайні, хліві, чи курнику темно. Стіни в стайні треба від середини вибілити вапном, щоб було чисто. Хочете мати в зимі молоко й яйця, то заздалегідь подбайте про теплу стайню і теплий курник. — Зимувати не сміє ні один загін незораний глибоко. Заоріть усе на зяб, а матимете менше праці на початку весни і зможете скорше засіяти яре збіжжя. — Приготуйте кусник доброго, близького, соняшного поля під люцерну. — Гній під буряки вивезіть на поле в осени і приоріть; весняне гноєння та орання для буряків шкідливе, бо воно висушує ґрунт. — Подбайте про уліпшення сіножатей і пасовиськ. Прокопайте рови та просушіть підмоклі луки і пасовиська. Угнійте їх штучними погноями.

В КІЛЬКОХ СЛОВАХ

Краєвий Комітет допомоги українському студенству у Львові видав відозву, в якій взиває складати жертви для незаможньої студентської молоді.

Тиф у Косівщині. В Розтоках, повіт Косів, є кілька випадків черевного тифу. Померла одна особа, дві відвезли до лічниці.

Як у нас діти „бавляться"? Недалеко Бродів пастухи обкидали камінням особовий поїзд і вибили шиби в сиґналових ліхтарнях. Один пастушок кинув каменем і вибив шибу в поїзді, що їхав зі Львова до Самбора. Поліція веде слідство і виновники будуть покарані. Батьки повинні повчати своїх дітей, що це дуже погана „забава" кидати камінням до поїзду.

В Німеччині заборонили їсти свіже печиво. Багато здоровіше їсти хліб другого дня по спеченні.

Червоний еспанський уряд втік з Валєнсії до Барсельони, бо він сподіється великого наступу військ ґен. Франка на Валєнсію.

Велика повінь у Сирії. Внаслідок довготривалих дощів виступили з берегів ріки в Сирії на просторі 10.000 квадратових кільометрів. Понад 50.000 осіб остало без даху над головою, втопилося 1.000 осіб. Вода знищила зовсім містечко Демеїр, що мало 8.000 мешканців.

Заяць в повному бігу зробить за 10 секунд 220 метрів дороги.

В кожній християнській родині — християнський часопис „ХРИСТОС НАША СИЛА"!

ЗІ СПОРТУ

УКРАЇНА — ПОҐОНЬ І. б. 3:1 (2:1).

Гарну і жертвенну гру показали грачі України 31. X. на змаганнях з Погонею І. б., скріпленою ліговими грачами. Цим разом поміч України (Скоцень І., Цимбала і Романець) здержувала всі атаки Погоні і підсилювала мячами напад, який раз-у-раз загрожував воротам противника, особливо в другій половині. Ворота для України стрілили Скоцень II. (2) і Пєтрів (1). Гра була остра, бо грачі Погоні намагали брутальністю, та це їм не багато помогло. Суддював п. Равх. Глядачів коло 3.000. По цій перемозі Україна є тепер на 4. місці в табелі.

В неділю 7. ц. м. Україна змагається з Другим Соколом у Львові.

ВЕСЕЛИЙ КУТИК

ВЗІР СОВІТСЬКОГО ГРОМАДЯНИНА

Іван Палкін з колхозу Стахановка під Калугою заслужив на титул селянського „Стахановця", бо підчас жнив віддав державі значно більше збіжжа понад приписану скількість. Для заохоти інших селян в Москві вирішили дати Палкінові високе совітське відзначення.

Коли делєгати з Москви приїхали до колхозу, стрінули на дорозі похорон.

— Де тут мешкає товариш Палкін? — питають.

— Власне його хоронимо! — відповіли.

Провідник делєгації завісив ордер на домовині і виголосив промову, в якій поставив Палкіна за взір усім колхозникам.

— А на що помер товариш Палкін? — спитав він одного колхозника.

— З голоду, товаришу, з голоду!...

В СУДІ.

— Чим ви є?

— Кравцем.

— Самостійним?

— Ні. Я жонатий!

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1·20 зол., РІЧНО 2·40 зол, за границею річно 1 доляр. — Адреса Редакції і Адміністрації; Львів Японська 7. II пов Тел. 294-56. — Видає „Мета", Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. Редагує. Колєгія Відповід. ред. Петро Козіцький. Друк. „Слово", Львів, вул. Чацького ч. 6. Тел. 276-24.

Opłatę pocztową uiszczono gotówką

Ч. 44 (160) Львів, неділя 14. листопада 1937. Рік V.

Наша Хрестос Рідна Школа

ПОПУЛЯРНИЙ ТИЖНЕВИК
присвячений поглибленню релігійно-морального і національного життя серед українських родин
Ціна 5 сот.

За українську школу!

УКРАЇНСЬКИЙ ШКІЛЬНИЙ ПЛЕБІСЦИТ.

„Рідна Школа“ переводить ще цього року шкільний плебісцит, себто всенародній вияв волі батьків (опікунів) дітей у шкільному віці за українською школою з українським учителем у кожній місцевості, де є четверта часть українського населення в Галичині, Волині й Поліссі. Негайно треба створити Плебісцитові Комісії де є кружки „Р. Ш.“, а де їх нема, то Комітети, які мають поучити українське населення про плебісцитовий закон і довести до того, щоб у кожній українській громаді, де є бодай 40 українських дітей у шкільному віці (від 7 до 14 літ) внесли до кінця цього року шкільні декларації за українською мовою навчання. Шкільні декларації замовляти в книгарні „Р. Ш.“, Львів, вул. Сикстуська 20.

Місцеві Плебісцитові Комісії і Комітети подбають про відповідну скількість шкільних декларацій, повідомлять батьків, як вони мають поступати при плебісциті, поучать батьків, як мають виповнювати декларації, звернуть увагу, що нічого не можна скреслювати, що підписувати їх треба щойно перед війтом у громадській канцелярії. Вони мають зібрати в селі всі добре виповнені і підписані декларації, зробити з них 3 списки і всі шкільні декларації з 2 списками передати до Повітової Комісії (Комітету), а один примірник списку залишити в себе, щоб знати, хто подав свою декларацію. Якби не було Повітової Комісії чи Комітету, то місцева Комісія або Комітет мають самі внести декларації до шкільного інспекторату і передати їх за потвердженням на т. зв. „рубрум“. На „рубрум“ треба приліпити стемпель за 20 сот. Декларації можна переслати також почтою, але за рецепісом.

Декларації мусять бути доставлені до 31. грудня 1937. р., бо зложені пізніше будуть неважні. Один друк декларації можна виповнити за кількоро дітей, якщо це діти тих самих батьків чи належать до одного опікуна. До дітей у шкільному віці зачисляються і ті, що будуть обовязані до школи щойно від вересня 1938. р. Війт має обовязок підписувати декларації або назначити свого заступника або урядовця до підписування; за підпис війт не має права брати ніякої оплати. Якщо війт не хотів би підписувати декларацій, батьки мусять піти до староства, суду або нотаря, щоб потвердити підпис. Рівночасно треба внести скаргу на війта до староства, воєвідства або й до міністерства внутрішніх справ. Про всі перепони треба повідомити зараз повітову Комісію чи Комітет і Головну Управу „Рідної Школи“.

Винесення хреста на церкву у Бирові, пов. Камінка Струмилова.

Хто підписав одну декларацію, не повинен підписувати іншої. Від січня 1938. р. шкільні інспектори чи урядовці староства будуть перевіряти правдивість даних у деклараціі. Не треба датися застрашити ніякими погрозами, бо підписування декларацій за українську школу це законна річ. Дітям треба наказати, щоб не підписували батьків на ніяких друках, хоч би учитель того вимагав. Всі українські батьки повинні підписати декларації за українською мовою навчання. Кожна Повітова чи Місцева Плебісцитова Комісія (Комітет) повинна постаратися книжку „Рідна Школа в ідеї і житті“, в якій є всі приписи і поради в справі шкільного плебісциту. (Ця книжка коштує 2 зл. пересилка 50 сот.; замовляти в Гол. Управі „Р. Ш.“, Львів, вул. Сикстуська 46).

Справу шкільного плебісциту треба припильнувати, бо це тепер одна з найважніших справ. Від висліду плебісциту залежатиме, чи українські діти ходитимуть до української школи.

Чого вимагає від нас Листопад?

По цілім краю, скрізь по наших селах і місточках торжественно обходимо Листопадові Роковини. Це гарно свідчить про патріотизм наших людей і вказує на те, що Українці не забувають про великі події зі своєї минувшини.

Але замало є вшанувати великі Листопадові Роковини самим тільки словом. Бо слово прогуло тай минуло. Лиш діло залишає завжди по собі тривалу вартість, тільки чин має тривале непроминаюче значіння в житті народу. Тому найкраще і найбільш достойно вшануємо Листопадові Роковини, якщо вшануємо їх ділом. А таким найліпшим ділом буде скріплення нашої діяльности в усіх наших товариствах і орґанізаціях.

По наших селах і містечках є багато таких товариств, які гарно розвиваються, проявляють живу діяльність і можуть послужити прикладом корисної громадянської праці, праці для загального добра. Але є теж багато таких місцевостей, що мають не одно а кілька товариств, де нема ніякої діяльности. Такі товариства істнують тільки на папері, або інакше кажучи, не істнують взагалі. Вони не приносять ніякого хісна громадській справі, а навпаки, можна навіть сказати, що замісць користи, приносять шкоду, бо члени таких неживих орґанізацій призвичаюються до безділля на громадській ниві, не виховуються на добрих громадян, а тільки деморалізуються. Тому такі бездільні товариства є шкідливим явищем в нашому національному житті. Треба змагати до того, щоб їх як найскорше оживити.

Отже постановім собі в місяці листопаді скріпити і поглибити діяльність у наших орґанізаціях, щоб вони світили ще кращим прикладом жертвенної праці і згідливої співпраці для загального добра цілого народу. А ще більше постановім собі оживити наші мертві товариства і запрягти до більшої праці малодіяльні установи. І ще в цьому місяці, в місяці листопаді, коли обходимо память великих Роковин, почнім переводити в діло нашу тверду постанову. Нехай в цьому місяці управа кожного нашого товариства поважно призадумається над способами, як оживити і як поглибити та поширити громадську працю.

Не легковажмо цього, бо це преважна справа. Взірцева жива праця в наших низових орґанізаціях по селах і місточках має величезне значіння. Бо в тій праці виховуються українські люди на карних і здисциплінованих громадян свого народу. В громадській діяльности вчимося співпраці, себто вчимось працювати разом з другими орґанізовано, згідливо, пляново, для загального нашого добра. В такій орґанізованій праці виховуються і гартуються низові провідники, без яких не можлива ніяка громадська праця. А це все разом робить нас, як цілість, як нарід більше зрілими, більше здібними до того, щоб український нарід осягнув свій найвищий ідеал.

Отже не тратьмо ніодного дня, тільки зараз берімся до скріплення громадянської активности. Це буде наша найкраща пошана Листопадових Роковин.

З нашого життя

Львів-Личаків. Велику річницю 1. листопаду 1918. року обходив Личаків урочисто. В навечерію відправлено в церкві по вечірні панахиду за Поляглих Борців, а відтак Сокіл IV. урядив „1 - листопадовий Звіт“ при співучасти старшини Сокола-Батька і гнізда. В день 1. листопаду відслужено торжественну Службу Божу, підчас якої виголосив гарну проповідь о. проф. Новосад. Відтак в читальні „Просвіти“ відбулася Академія, підготована Ремісничою Бурсою і читальнею. В тих церковних і національних торжествах личаківське громадянство взяло дуже численну участ. — Новозаснована захоронка на горішньому Личакові (І. Бічна Пасічної) щораз то краще розвивається; до її розквіту мусить причинитися ціла парохія, бо ця справа одна з найважніших. — В днях 25 — 28. листопаду відбудеться „триднівка“ в честь св. Йосафата, закінчена академією в честь нашого великого Митрополита Йосифа Рутського, що стільки зі св. Йосафатом трудився в винограді Христовім для правдивого добра українського народу.

Листопадові роковини в Замарстинові, передмістю Львова, відбулися заходом усіх місцевих культ.-освітніх товариств 31. м. м. В год. 5.30 о. М. Харина відправив панахиду за поляглих Героїв, відтак відкрив він листопадову академію короткою промовою, взиваючи одномінутовою мовчанкою вшанувати память поляглих. Дальше слідували: реферат студ. Яр. Мотала, деклямація „На барикадах“ Левця Матвіїва, уч. І. кл. нар. школи, виступи дитячого хору захоронки під управою п. Галі Неділки, реферат п. М. Доскочинської, збірна деклямація. Нац. гимном закінчено цю гарну академію. Старші і молодь заповнили всю салю. На нац. цілі зібрано 14.61 зл.

Євангелія

НЕДІЛЯ 21.

Вийшов сівач сіяти своє насіння, і як сіяв, одно впало при дорозі, і подоптано його і птиці небесні видзьобали його. А друге впало на камінь, і зійшовши, всохло, бо не мало вохкости. А інше впало між тернину, і тернина, що виросла разом, заглушила його. А інше впало на добру землю, і зійшовши, принесло плід в сотеро. Се сказавши, закликав: Хто має уші слухати, нехай слухає. І питали Його ученики Його, що значить ця притча? А Він сказав: Вам дано знати тайни царства Божого, а іншим у притчах, щоби дивлячись не бачили, і слухаючи не розуміли. Єсть же ця притча: Насіння се слово Боже; а ті, що при дорозі, це ті, що слухають; опісля приходить діявол і бере слово з їх серця, щоби увіривши, не спаслися. А ті, що на камені, це ті, що почувши, з радістю приймають слово, та ці кореня не мають, вони до часу вірять, а в часі покуси відпадають. А те, що між тернину впало, це ті, що слухають, але журбами і багатствами і розкошами життя придавлені, відходять і не приносять плоду. А те, що на добру землю, це ті, що добрим і благим серцем слухаючи, слово заховують і плід приносять у терпеливості.

(Лука, гл. 8, ст. 5—15).

В Журавні відбулася в днях 16 — 24. м. м. св. Місія під проводом оо. Василіян о. ігумена Й. Чепіля зі Львова та о. ігумена Й. Лучинського зі Станиславова. Майже всі парохіяни й багато вірних з околиці вислухували ранішніх і вечірніх Богослужень і проповідей оо. місіонарів. До св. Тайн приступило понад 2.500 осіб. На закінчення св. Місії відбувся величавий хресний похід при участи понад 3.000 вірних.

Перша Марійська Дружина української мужеської інтеліґенції повстала в Ярославі 27. X. ц. р. Торжество попередили реколєкції, в яких взяло участь понад 100 мужчин. До Марійської Дружини мужчин вступило 15 членів. Реколєкції давав і заприсяження та приняття перших членів перевів о. Ір. Назарко ЧСВВ. Головою Мар. Дружини вибрано б. інспектора скарбу п. Степана Чернявського.

Світова вистава в Парижі

Уважний читач вже на основі описаних досі павільонів може собі уявити, що кожний нарід хоче показатися тут перед людьми з усім тим, що має найкраще і найбільш притягаюче. Тому то в кожному павільоні бачимо десятки чудових великих знимок, на яких оглядаємо красу і здобутки краю.

І так нпр. в австрійському павільоні ми бачимо чудові гори Альпи з великими вигодами для прогульковців. Це приманює глядача не лише до павільону, але й до самої Австрії.

Норвеґія — країна гір і славних спортовців, показує своє тривке спортове приладдя і солідні одяги.

Дуже милий і гарний є спільний павільон Литви, Естонії і Лотви. Коли совітський і ще один павільон я опускав з обриджением, то тут вертався кілька кратно. Ясні і затишні виставові кімнати не дозволяють на скорий вихід. Кожна з них прикрашена своїми національними прапорами, а далі національними виробами. Литва виставила ковенські столярські вироби.

Ось так перед очима глядача переходять кімнати за кімнатами, павільони за павільонами. В одному з них я завважив такий натовп жінок, що годі було протиснутися. Це був — павільон моди... Незвичайно цікаві павільони промислу, електрики, а далі вистава мистецтва, книжки і т. д.

Окрему величезну площу займають павільони і будки африканських кольоній. Між ними швендаються „правдиві" чорно-червоно-жовто-лиці Африканці і хто зна що за люди. А що був я тут в саме полудне, коли сонце добре гріло, то хвилями здавалося, що я в Африці.

На виставовій площі повно ресторанів і всі вони — повні; їда і всякого рода напитки доволі дешеві. А ввечері серед ріжно-барвних світляних водограїв пересуваються рікою Сеною освітлені кораблики з розспіваними прогульковцями. Їх веселі голоси щораз то втихають, зливаються мирно з розливними водами ріки і пливуть з нею в далеку чужину.

Думка глядача тужливо лине за ними в свій рідний край, де йому найкраще й наймиліше.

о. О. Годунько.

Католицька преса — це постійна місія

Що року відбувається у нас багато місій, які відновляють духово наші міста й села. Одначе не у всіх містах і селах що року відбувається св. місія, бо не стає місіонарів. Також не всі люди можуть брати участь у св. місіях і то з ріжних причин, як службові обовязки, недуга і т. д.

Як є велика ріжниця між парохією, де відбулася недавно св. місія, а де її давно не було, таксамо є велика ріжниця між парохією, де розходиться більша скількість католицьких часописів, а такою парохією, де зовсім не розходяться католицькі часописи, або де розходиться їх дуже мало, так що вони не мають ніякого впливу на загал парохіян.

Добра, католицька преса виконує постійну місію, якої ніщо не всилі заступити. Так як по св. місії парохія відновлюється до нового релігійного життя, так і добре поширена католицька преса приносить постійну обнову релігійного життя і духовні користи. Місія ділає тільки на деякий протяг часу, а католицька преса постійно ділає, тільки треба її постійно піддержувати, щоб вона правильно приходила до читачів кожного тижня.

Тільки в деяких наших парохіях завдяки ревним священикам, розходиться по 100 і більше примірників часопису „Христос Наша Сила"; пересічно є від 10 — 30 часописів, а в деяких парохіях нема зовсім або є дуже мало примірників. Якби скрізь поширювали ревно католицьку пресу, тоді можна було би подвоїти і потроїти наклад нашого часопису, збільшити його обєм, дати більше ілюстрацій кращий папір і т. д. Наші кольпортери звичайно не відсилають що тижня або хоч що два тижні зібраних грошей, тільки чекають, аж назбирається більша сума. Кожного тижня адміністрація мусить платити за склад, друк, папір, почтову оплату і т. д. Про це повинні памятати наші передплатники і кольпортери та якнайскорше слати передплату і гроші за розпродані примірники. В цей спосіб улекшують працю нашій адміністрації і причиняться до піддержання і розбудови католицької преси.

Тепер, у 20-ліття свого кривавого панування, большевики повели великий наступ на цілий світ. Католицька преса станула до боротьби з пекольними силами червоного царства антихриста і візвала всіх католиків доброї волі під Христовий прапор. Якщо послухаємо заклику католицької преси і подбаємо, щоб католицькі часописи були в кожнім католицькім домі, тоді можемо бути певні перемоги!

В листопаді — місяці українських інвалідів зберіть жертви від знакомих та вишліть їх на адресу: УКТОДІ, Львів, вул. Потоцького ч. 48.

ЩО ДІЄТЬСЯ В СВІТІ

Закарпатська Україна по 18 літах дістає тепер постепенно автономію (самоуправу). Тому 18 літ президент Чехословаччини Масарик підписав умову з представниками закарпатських Українців, на підставі якої Закарпаття прилучилося до Чехословаччини як автономний край. Чехи довго зволікали з виповненням того договору, піддержували москвофілів проти Українців. Тепер якраз Словаки і Німці ведуть боротьбу з чеським урядом, який хоче собі зєднати закарпатських Українців автономією.

Так отже 600.000 Українців на Закарпатті має автономію, а 10 разів стільки Українців під Польщею досі не має ніякої автономії, хоч Польща зобовязалася дати Галичині автономію і під тою умовою антанта признала Галичину Польщі. Галицькі Українці втратили навіть ті права, які здобули собі довголітною боротьбою в Австрії.

В **Совітах** приготовляються до виборів на день 12. грудня ц. р. Мають вибрати кандидатів до совітського „парляменту", який буде складатися з двох палат, з ради СССР і з ради народів СССР. На підставі нової „сталінської конституції" 100 міліонів виборців голосуватиме на кандидатів, які визначуть комуністичні виборчі комісії. На сов. Україні поставили як кандидатів таких „Українців", як Сталін, Ворошилов, Єжов, Каґановіч (жид), Косіор (Поляк) і багато інших Москалів і жидів. З Українців ввійде мало хто до совітського парляменту. Рівночасно з приготуваннями до цих „демократичних" виборів щоденно ГПУ розстрілює „ворогів народу" та виарештовує визначних комуністів, урядовців і старшин. В жовтні розстріляли 800 осіб.

В **Польщі** відбуваються великі переміни. Повстають нові політичні партії, старі партії переорґанізовуються, лучаться в союзи з іншими, а всі приготовляються до нових виборів. Полковник Коц, провідник ОЗН (Обозу Зєдноченя Народового) веде дальше підготовні праці для створення урядової партії щось в роді давнішого ББ, але має великі труднощі з ріжних сторін. Його акцію піддержує маршал Сьмігли-Ридз. З початком грудня зачнеться буджетова сесія сойму і сенату.

Польсько-німецькі взаємини знов поліпшилися, бо 5. ц. м. оба уряди оголосили заяву, якою вирікаються винародовлення сво їх національних меншин. Польські меншини в Німеччині, а німецькі в Польщі матимуть повну свободу в свому релігійному, освітному і господарському розвитку. Це безсумнівно причиниться до затіснення приязних сусідських взаємин між Польщею і Німеччиною в обличчі спільного ворога, яким є большевія.

Ціла **Німеччина** живе тепер під знаком кольоній. Німецькі часописи і численні зібрання домагаються звороту німецьких кольоній в Африці, які поділили між собою Анґлія та Франція. Незабаром в цій справі говоритиме Гітлєр на засіданні німецького парляменту.

Італія обходила торжественно 15-ліття фашистівського походу на Рим. Мусоліні виголосив велику промову, в якій домагався звороту німецьких кольоній. Італія підписала спільно з Німеччиною і Японією договір проти комунізму. Ці три сильні держави дають запоруку, що комунізм не запанує над світом.

О. Горицвіт.

На ярмарку

Вийшов Роман Синюк на ярмарок поросята оглядати. Уже кілька тижнів жінка спокою не давала. Усе: купи порося, і купи порося! Нема на подвірю ні корови, ні гуски, та нехай хоч порося буде. То сим, то тим, пригодується по трошки, тай буде або на гроші, або хоч сало своє. Нехай би хоч бульбу зо шкварком зїсти, щоби пісна не дряпала у горлі.

І послухав Роман. Покинув капці направляти, взяв міша на плечі, і потяг на торговицю оглянути поросята. Таки на краю дороги стояв возом Матвій Кислиця з недалечкого села Баранівки. Це Романів знайомий ще з давних часів. У койці коло воза кругікало пятеро біленьких поросят. Тай пристав Роман з Матвієм на розмову, може по знайомости добре порося купить.

Втім дорогою проходив священик. Роман скинув шапку, і поздоровив: „Слава Ісусу Христу!"

— Ви перед ким скидаєте шапку? — визвірився Матвій на Романа.

— А перед Богом! — каже Роман. — Не чули ви Матвію, як я казав: „Слава Ісусу Христу"? А священикові віддав пошанівок. бо це наш о. парох. Духовна особа!

— Дивіться, які у нього руки біленькі, пухкенькі! — каже Матвій, і завернув очима, наче б його хто колькою шпигнув у бік.

— Таж священик не буде ходити з брудними руками до церкви! — відказує Роман.

— Що церква! Моя хата така сама, як ваша церква! — буркнув Матвій.

— Чи ви здуріли, Матвію, чи з горячки таке говорите? — каже Роман. — Та ви перше такі не були. Що вам сталося на старість? Та ви уже будете мати поверх шістьдесять літ!

— Або ви були на моїх хрестинах? — відтяв Матвій.

— Та не був! Але ви самі знаєте, що вас охрестили. Який же ви християнин? Де ж можна такі богохульства говорити? Та ж Бог є над вами! Та ж заповіді Його тяжать на вашій совісті!

— Що мені заповідь? Я знаю таку заповідь, що як я собі не зароблю, то мені ніхто не дасть! — бовкнув Матвій.

— Ну, а як ваш син потягне вас дручком по голові?

— То я йому віддам!

— Ну, а як він буде сильчіший від вас? Бо вам таки вже буде поверх шістьдесять!

Замнявся Матвій трохи і каже:

— Я не маю жадного сина!

— Ну, а що мають робити ті, що мають? Та ж людина без Божої заповіді гірше звірини! Чи ж ви не знаєте, яке нині злодійство?

— Нехай краде! З чого буде жити? — врубав Матвій.

В **Еспанії** ґен. Франко приготовляється до рішаючого наступу на Валенсію, звідки вже втік червоний уряд. Національні літаки і кораблі не допускають кораблів до червоних пристаней. Недавно син Мусолінія, Вітторіо, який зголосився як летун-доброволець на еспанський фронт, затопив анґлійський корабель, що віз збіжжа для еспанських большевиків.

Анґлія вислала свого представника до Бурґосу, тимчасової столиці національної Еспанії. Анґлійці передбачують скору перемогу ґен. Франка, тому хочуть з ним наладнати добрі взаємини.

В столиці **Бельґії, Брюсселі,** зачалися наради 9 держав у справі війни між Японією і Китаєм. Після першого засідання ухвалено запросити знов Японію і Німеччину, хоч вони відмовилися від участи в цій нараді.

Новий бельґійський уряд має створити міністер Спак.

Франція хоче порозумітися з Німеччиною, бо вона непевна союзу з СССР. Араби у французькому Мароку бунтуються проти панування Французів. Італійці зручно використовують обурення Арабів на Анґлію і Францію та спричинюють обом цим державам великі клопоти. Муссоліні проголосив себе опікуном музулман, а італійська радіостація в Барі надає арабські програми, в яких взиває боронити Палестини перед жидівськими заходами створити в ній жидівську державу.

В **Китаю** Японці дальше наступають на всіх фронтах. Вони осягнули вже намічену лінію і тепер годяться на переговори з Китайцями під умовинами, що комунізм у Китаю буде знищений, зникне протияпонська пропаґанда, повстане незалежна держава з 5-ох північно-китайських провінцій. — Під опікою Японії повстала незалежна держава Монголія, яка має відділити Китай від совітів.

Знищення читальні „Просвіти". В селі Залаве, повіт Теребовля, кільканадцять польських хлопців з сусідніх Підгайчик напали недавно в ночі на недокінчений будинок читальні „Проти" і майже зовсім його знищили. Кількох справників нападу пізнали. В цій справі ходила делеґація до староства, одначе досі невідомо, чи і яку кару понесуть справники нападу.

Нова цікава книжечка

Вже вийшов 4 випуск

„ХРИСТІЯНСЬКОЇ КНИЖКИ"

„СОЛОВКИ"

острови мук і смерти

(Спомини соловецького вязня)

Ціна 20 сот., почтова пересилка 10 сот. Хто замовляє 10 примірників, не платить порта. Замовляти: Львів, вул. Японська ч. 7. II. п., Видавництво „МЕТА".

Ця нова книжечка особливо актуальна тепер, коли большевики використовують 20-ліття свого кривавого панування для скріпленої аґітації в нашім краю. По деяких наших селах большевицькі аґенти стяґають наших людей слухати большевицького радія. Наші люди слухають українських програм з Києва, Харкова, Одеси, слухають не тільки музики і пісень, але і промов большевицьких крикунів, які захвалюють на всі заставки червоний „рай". Дехто зачинає вже і вірити большевикам. Але хто прочитає уважно цю книжечку, напевно перестане вірити большевицьким обманцям про „райську" державу робітників і селян, які гинуть масово на Соловках.

— То ви Матвію, якийсь большевик, чи комуніст?

— Мені всьо одно!

— Ах! Так відразу сказалиб! — каже Роман. Подумав щось хвилину, і хап за ніжку порося з койця, та в мішок, та на дорогу.

— Положиш! Положиш... — ревнув Матвій на цілу торговицю, і вхопив за ворчик.

— Хе, хе, хе! Та я лиш так жартую! — каже Роман, і назад перекинув порося до койця. — Я думав, що, як ви маєте в дома тринацять морґів поля, то нічого вам не зашкодить, як собі одно порося візьму за дармо Ви ж багатир, а я бідний міщух, швець.

В цей мент збіглися люди Одні одних зачали випитувати, що тут сталося такого. А тоді Роман зачав чесати Матвія:

— А ти старий безбожнику! То ти кажеш, що церква, то хата? То ти кажеш, можна бити, можна красти? То ти такий комуніст? То ти приїхав на ярмарок богохулити? То ти аж на старість такого „розуму" набрався? А фе!... Спамятайся старий безбожнику! Та тобі вже й до гробу недалеко! Та схаменися, поки час!

Як довідалися люди про що йде, так усі були б кинулися на Матвія. Але прибігла поліція і розігнала збіговище, а Матвія випровадили з поросятами аж за місто.

А до Романа підійшов якийсь чоловік з Матвієвого села, і каже:

— Не дивуйтеся! Він уже пятий рік сидить з одною жінкою на віру! Він давніше такий не був, аж тепер сатана так його опанував. Бо розпустою найскорше ловить сатана людей на свій гачок. Але нині дали ви йому добру відправу. Може аж від нинішнього ярмарку спамятається старий Матвій. Я би йому дав якусь добру католицьку книжку прочитати, але що ж, як він письма не знає, і темний.

ЦІКАВІ ДРІБНИЦІ

Купуючи до Церкви літурґічні свічки дивіться, чи мають вони знак „КЕРОС-ВВ", або „КЕРОС-АА". Чому? Бо лише ті свічки вповні відповідають усім вимогам, які ставить до літурґічного світла св. Конґреґація для Обрядів у Римі, а фабрика „КЕРОС" зложила Митрополичому Ординаріятові приречення, що того розпорядку при виробі літурґічних свічок буде строго придержуватися.

Без фальшу. Сьогодні всім відомо, що всякі вісти і числа про осяги комуністів, це здебільша брехня і фальш. Натомість є певні джерела, з котрих довідуємося про дикунство й жорстокости червоних. Оце тепер появився лист еспанських єпископів, де подано ось що: комуністи знищили 20 тисяч церков і вимордували 40 процент священиків, а в деяких околи-

цях 80 процент. Лист подає, що вимордували триста тисяч католиків. Багатьох з них мучили перед смертю. Всіх розстрілювали без суду; їх провиною було те, що визнавали католицьку віру. Треба памятати, що смерть за Христа, це геройська й славна смерть.

Цікава телєфонічна розмова. В 1928. році адмірал Бирд відбув дуже важку виправу на південний бігун. Він мав зі собою бездротний телєґраф, яким міг порозуміватися з редакцією одного американського часопису в Ню Йорку та з американським ученим Майнгольцом. Одного вечора редакція хотіла зателефонувати за чимсь до Майнгольца — але не могла його докликатися звичайним телєфоном, бо Майнгольц на ніч вилучив телєфон, щоб мати спокій, бо хотів розмовляти бездротним телєґрафом з Бирдом. Тоді в редакції в Ню Йорку впали на помисл, щоб порозумітися з Майнгольцом, який мешкав в тому самому Ню Йорку, — через південний бігун. Зателєґрафували до Бирда, щоб він потелєґрафував до Майнгольца. За кілька мінут Майнгольц відібрав з південного бігуна телєґраму, щоб зараз зателєфонувати до редакції. Ця розмова без дроту в одному і тому самому місці зробила окружну дорогу 30 тисяч кільометрів.

Ранений лис напав на дитину. Власник маєтку Прусовщизна під Вильном, Лентовський, вибрався з братами і синами на дики. По дорозі стрілив до стрічного лиса, але той пострілений втік до ліса. Незабаром синок Лентовського побачив під кущем лиса, зблизився до нього, але ранений лис кинувся на хлопця і покусав його. На крик хлопця надбігли старші і добили лиса. Це був той сам лис, якого пострілив батько покусано го хлопця.

Нова „Мавританія". Після розбірки величезного корабля „Мавританія", будують тепер у Анґлії новий величезний корабель того самого імени. Буде це найбільший анґлійський корабель. В порівнанні з попередньою „Мавританією", скорість нового корабля буде далеко більша.

Цікавий автомат. Хто їздив залізницею, цей напевно бачив на більших стаціях такі бляшані шафки, до яких вкидається 10 чи 20 сотиків, а за те вилітає з них чеколада, цукорки чи що інше. Такі машини називаються автомати. Є й такі автомати, до яких можна вкинути більшу монету, напр. 1 золотого, а він вам викине напр. чеколяду за 20 сотиків і 80 сотиків решти, і под. Але знайшлися ошуканці, що почали використовувати такі автомати. Виробляли круглі бляшки, розмірами і вагою подібні до правдивих грошей, кидали їх масово до автоматів і вибирали з них товар за безцін. Щоби тому зарадити, винайшов один шведський інжинір такі автомати, що розріжняють правдиві гроші від фальшивих, і фальшиві викидають назад. При цих автоматах є теж така машинка, що зачинає голосно дзвонити, коли хтось вкине фальшивий гріш; а щоби ошуканця можна тим лекше зловити, цей автомат відразу сфотоґрафовує кожного, хто кинув би до него фальшиві гроші.

Памятник, що говорить. Вашинґтон, столиця Злучених Держав Північної Америки, може похвалитися одиноким того рода памятником, який промовляє до прохожих. Цей памятник представляє Колюмба і постійно говорить по анґлійськи: „Я відкрив Америку". В дійсності Колюмб не говорив по анґлійськи, тільки по еспанськи, португальськи й італійськи.

Зїзд продуцентів сіна відбувся в одному анґлійському університеті. На зїзді були продуценти сіна з 37 держав. З нарад зїзду слухачі довідалися, що трава є найважнішою поживою для домашніх звірят, які дають нам мясо і товщ. Є на світі аж 4.500 ріжних родів таких поживних трав. Дуже багато сіна виробляють в Анґлії. Сіно, вироблене в тому краю за один рік, має вартість 4 міліярдів золотих.

Журба шкодить здоровлю. Американський лікар Вітвокер досліджував вплив ріжних настроїв і душевних станів на здоровля людей. Виявилося, що радість і веселість збільшують скількість виділюваної жовчі, а журба і смуток зменшують виділювання жовчі або й зовсім спинюють доплив жовчі, наслідком чого цілий обіг крови відбувається ненормально. Журба і сум ослаблюють людський орґанізм щораз більше і доводять до сухіт, недуг шлунка, жовтачки і жовчевих камінів.

Дивна сплячка. В Шікаґу померла одна дівчина, яка перед смертю переспала 5 літ. Тепер друга дівчина спить там уже 2 тижні і лікарі не можуть нічого порадити.

Малини в листопаді. Тепла осінь сприяє розвиткові деяких ростин і дерев. В Рудках у деяких городах зацвили вдруге малини.

10.000 долярів для кітки. В Америці все можливе. Можливе навіть таке, що вмираюча жінка лишила велике майно для своєї кітки, хоч багато людей коротає свій вік у нужді. В місті Ню-Орлінс якась стара дивачка перед смертю записала 10.000 долярів для своєї кітки. Сусіди мають доглядати кітку, а як вона згине, то решта грошей для них.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Український Християнський Калєндар на рік 1938.

Ціна калєндаря 75 сот.

На почтову пересилку треба залучити 25 сот.

Хто замовляє понад 10 калєндарів, дістає рабат 15 сотиків від кожного проданого примірника.

В кожній українській християнській хаті повинен бути Український Християнський Калєндар на рік 1938-ий.

Спішіться з замовленнями, бо наклад цього найцікавішого і найдешевшого калєндаря вже на вичерпанні!

Замовлення слати на адресу:
ВИДАВНИЦТВО „МЕТА",
ЛЬВІВ, вул. ЯПОНСЬКА 7.

Католики в Японії. Пануюча релїґія в Японії — це наука Будди. Число буддистів сягає понад 41 мілїонів. Поміж ними перебуває і веде апостольську працю 372 католицьких священиків, в тім 99 тубильців. Католики мають 89.119 вірних і 233 церков. Недавно перейшла на катол. віру донька японського міністра.

КАЛЄНДАР.

Листопад 1937.

Стиль н.	ст.	Дні	СВЯТА греко-катол.
14	1	Н	21. по С. К. і Д.
15	2	П	Якиндина мч.
16	3	В	Айталя, Йосифа
17	4	С	Іоанікія В. прп.
18	5	Ч	Галактіона мч.
19	6	П	Павла св
20	7	С	Ієрона. і ин. мч.

СОНЦЕ сходить 14. ц. м. в год. 7.5, заходить в год. 16.24.

МІСЯЦЬ сходить 14. ц. м. в год. 14, заходить в год. 2.4. Повня 18. ц. м.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ.

Ми одержали такого листа з проханням о поміщення:

До
Хв. Редакції часопису „Христос Наша Сила"
у Львові.

Просимо помістити у Вашому цінному часописі осуд сумної події, яка мала місце в нашому селі.

Дня 30. X. ц. р. деякі члени чит. „Просвіти" і т-ва „Каменярі" в Чесниках, пов. Рогатин, викликали авантуру. Підчас проби аматорського кружка „Рідної Школи" в домівці читальні, деякі члени згаданих товариств перешкаджали пробі. На трикратне візвання режісера, не заперестали насміхатися. Режісер післав по голову місцевого кружка „Р. Ш." На двократне візвання голови кружка „Р. Ш.", щоб авантуристи опустили домівку, вони не виконали цього. Тоді голова збив шкло лямпи. коло якої гуртувалися анархісти, після чого зачалася метушня. На домагання присутних старших громадян, серед диких вигуків та образ голови кружка, авантурники вийшли з салі і зачали камінням бити шиби домівки читальні і облягати її, погрожуючи побиттям на адресу голови кружка „Р. Ш." Щойно. коли побачили, що громадський уряд вислав підводу по поліцію, герої зза плоту вивтікали. Поліція списала протокол.

Наведений факт до глибини обурив зорганізоване українське громадянство села Чесник. Підписані організації Чесник осуджують киріню безвідповідальних типів зпід стягу „людового фронту", який скрився під фірмою місцевої чит. „Просвіти".

Домагаємося від головного Виділу Матірного Т-ва „Просвіта", визволити місцеву читальню з лабет безпросвітної темноти.

Чесники, дня 2. XI. 1937. р.

За Надзірну Раду кооп. „Власна Поміч":
Мих. Кордунський голова **Маланчук Іван** за секретаря
За Раду „Союзу Українок":
Катерина Владика голова **Марія Кечиківна** секретар
За Раду „Сільського Господаря":
Мих. Онищук голова **Мих. Сухоребський** секретар

За Раду кред. кооп. „Єдність":
Михайло Шеремета голова **Михайло Ястріб** за секретаря
За Раду кружка „Рідна Школа":
Кордунський Мик. заст. голови **Адам Яновський** секретар

Читання для наших дітей

Погані плазуни

Кажуть, що ген за морем, за далеким у гарячій Африці живе поганий тонконогий ящур — хамелєон зветься. Оцей ящуроватий плазун своїм довгим липким язиком ловить усяку комашню і на землі і на деревині. Та не тим він цікавий, а тим, що як піде між зелені кущі, то його шкіра — зеленіє. Скочить на сіру галузь — сіріє, стане на червону квітку — червоніє. От таке то діється з тим плазуном і тому він не боротьбою, а підступом добуває собі поживу. Та на жаль нераз уже діти стають погаными плазунами-хамелєонами. Хто вони? Ось піде порядний хлопець між старших збиточників - курців, а вони сміються, що він не вміє курити. І хлопець, що в домі і в школі є порядний — хоче бути подібний до злих хлопців і сам стає курити. А другий поганий хамелєон це той, що чує погану розмову, і сам докидає погане слівце, бо мовляв, на чийому возі їдеш, того пісню співай. Або буває і таке, що безбожні діти ходять поза церкву, і до них долучується хлопець, що досі такого зла не творив. Усяка людина, що міняє гарну науку на злу, що міняє добре життя на зле, щоб тільки приподобитися зіпсутим людям є таким хамелєоном - плазуном. Хто стидається своєї Церкви, святого обряду і української нації — цей поганий плазун.

Не дай Боже, щоб між українськими дітьми виростали підлі плазуни - хамелєони, а щоб виростали ідейні, шляхотні діти, що нізащо в світі не віддадуть добра за зло, що не міняють правди за брехню. Українська дитина повинна бути благородним лицарем, що радше впаде в бою, ніж зрадить Святого Бога й Любу Батьківщину.

О. Год.

Читання для господарів

Вчасно посіяна озимина виростає досить буйно часто ще до зими. Її звичайно тоді в нас випасають худобою. Ліпше таке жито чи пшеницю валувати, бо худоба зїдає багато зародків колосся, тому спашена озимина мусить на весну вдруге витворювати зародок колоска, але вже слабший від попереднього. Худоба втоптує теж ріллю ратицями і робить ями, де потім на весні збирається шкідлива для озимини вода. До валування вибираємо день, коли озимина є зверху суха, і їдемо по ній круглим валком середнього тягару. Вал пригинає ростину і стримує на якийсь час у рості. — Коли озимина є слабо розвинена і рідка, треба на поле „на лист" посіяти на оден морґ 100 кґ. азотняку змішаного з компостом. Такий азотняк дається легко розсівати. З весною він почне добре ділати на згущення озимини. Азотняк треба розсівати по збіжу в погідну днину, щоб міг легко спадати з листків озимини. За те азотняк лишиться на листю ріжної хопти і її спалить. В такий спосіб позбудемось теж хопти.

Як пасти пізно в осени? Виганяючи худобу пастися в дуже холодні але сухі дні, треба корови накривати плахтами, щоб дуже не мерзли. Бо на сильнім вітрі або морозі корова на пасовиску більше тратить чим зискає. В західній Европі корови накривають в осени спеціяльними коцами. Прикрита корова не змерзне і тому вся паша, яку зїсть, вийде їй на пожиток і піде на молоко. Не виганяти худоби н холодну росу, або коли трава покрита інеєм; треба підождати, аж роса підсохне, або підкормити худобу в стайні, а тоді виганяти. Пригнавши до стайні, треба напашені корови натерти віхтями, щоб огрілись.

ДО ЛЮДЕЙ ДОБРОЇ ВОЛІ!

На 1 сторінці цього числа бачимо недокінчену церкву у Вировi, повіт Камінка Струм. На її докінчення треба ще багато грошей. Хто може, нехай пришле свою жертву на докінчення Божого храму у Вирові на адресу: Гр. кат. Уряд Парох., Вирів, п. Желехів Великий.

В КІЛЬКОХ СЛОВАХ

Вийшов на волю о. Володимир Яценків, парох Клепарова, передмістя Львова. Тому 6 тижнів арештували о. Яценкова в ночі як вертався до дому під замітом припадкового вбивства поліціянта. Арештували свідка, який фальшиво зізнавав, буцімто о. Яценків убив поліціянта. Через помилку і фальшиві зізнання о. Яценків був 6 тижнів арештований. Польська преса писала про о. Яценкова, як про вбивника і намагалася при цій нагоді оклеветати все українське духовенство. Тепер повинна вона відкликати свої злобні наклепи.

Арештували священика. З доручення судді в Сяноці арештували о. декана М. Мілянича під закидом, що він як катехит у школі в Мочарах біля Устрік Долішніх, нібито намовляв шкільну дітвору до ушкодження в школі портрету одного з державних достойників. Такі зізнання мала зложити малолітня шкільна дітвора і на цій підставі арештували о. Мілянича. Дітвору переслухала спершу місцева учителька, відтак прибула поліція, придержала дітвору і вечором перевезла її до городського суду в Устріках, до переслухання. Нема сумніву, що судове слідство виявить невинність о. декана Мілянича, дуже поважного і загально шанованого українського священика.

В Тернополі поліція розвязала листопадові сходини в „Міщанському Братстві". Переслухано 5 священиків, що правили панахиду за поляглих і орґанізаторів листопадових роковин.

На Лемківщині не дозволяють основувати кружків „Сільського Господаря". Такі заборони одержали села Лосе, Ростока В. і Злоцьке. Цю заборону староства в Новім Санчі затвердило краківське воєвідство.

На Волині поліція опечатала „Районову Молочарню" в Княгинінку. Ця молочарня належала до найсильніших, обеднувала 1.200 селян, виробляла денно до 250 кг. масла і збувала його через „Маслосоюз", що не подобалося деяким „приятелям".

„То що іншого"... Львівський магістрат подарував великі площі під будову костелів на Личакові, Замарстинові, Богданівці, на Стрийськім, крім того признав великі гроші на будову костелів. За те відкинув прохання українських мешканців Замарстинова, дати площу на будову церкви. Так виглядає „справедливість" львівського магістрату.

Влом до гр.-кат. приходства у Страдчу. В ночі з 2. на 3. ц. м. невідомі злодії вломилися через вікно на приходство в Страдчу, недалеко Львова, та ограбили в пароха о. М. Вояковського постіль, білля і ін. річи вартости коло 1.000 зл. Вломникам перешкодила жінка о. пароха, яка ненадійно ввійшла зі світлом до кімнати. О. М. Вояковський знаний в цілій околиці зі своєї ревної душпастирської праці. Перед кількома тижнями одержав він анонімові погрози (від невідомих осіб). Поліція веде слідство.

У Львові за Жовківською рогачкою жиди побили українського хлопця за те, що роздавав нашим селянам реклямові летючки української кооперативи „Кома". Жиди думають, що ніхто не сміє робити реклями для своїх фірм, тільки вони. Як їх бють, то нарікають на несправедливість і кривду, а самі де можуть тільки, там нищать безоглядно своїх конкурентів. Словом, дуже „приємні" люди...

На Волині в Луцьку староство розвязало філію „Сільського Господаря". Це була остання українська господарська орґанізація на цілій Волині.

В Ню-Йорку (Америка) повстало бюро „Українська Пресова Служба", що має на меті інформувати про життя Українців на цілому світі.

ЖЕРТВИ

На будову церкви св. Івана Богослова у Львові зложили: Марійське Товариство Пань у Самборі 20 зл., Ст. Федусь з Коцюбинчик 1 зл.

На Ремісничо-Промислову Бурсу у Львові зложило Т-во українських міщан і ремісників „Родина" в Ярославі 3.50 зл.

ШИРІТЬ НАШ ЧАСОПИС!

ЗІ СПОРТУ

УКРАЇНА — II. СОКІЛ 2:0 (2:0).

Передостанні змагання в осінній черзі виграла Україна вповні заслужено з твердою дружиною II. Сокола. З України грав найкраще напад і оборона. Воротар України не мав багато роботи. В помочі найкращий Романець. Ворота для України стрільли Скрегота (з карного) і Скоцень II. Мимо амбітної гри напад України не використав багато підворітних ситуацій. Грачі II. Сокола грали жертвенно і намагали брутальністю, та це їм нічого не помогло. Суддював добре п. Пшибильський. — По цій перемозі Україна заняла трете місце в табелі після Польонії і Чорних.

В неділю 14. ц. м. Україна змагається з Польонією в Перемишлі.

ПЕРША ПЕРЕМОГА БОКСЕРІВ „УКРАЇНИ"

Львівське спортове т-во „Україна" заложило боксерську секцію, яка 7. ц. м. станула вперше до змагань зі Стшельцом і виграла їх у відношенні 9:7. Боксери України: Кіт, Левкович, Микита, Ощудляк, Пащин, Помірко, Рудницький і Тизьо заповідаються дуже добре.

Боксерський спорт (боротьба на пястуки, а не залізними боксерами!) дуже поширений в Америці, Анґлії, Німеччині й Італії. Він виробляє відвагу, зручність, притомність, скору орієнтацію, такі потрібні для мужчин у небезпеці. Боксерський спорт надається до масового поширення серед нашої мужеської молоді, бо він добре гартує її до тяжкої боротьби і вчить самооборони.

ВЕСЕЛИЙ КУТИК

НЕ ХОЧЕ БУТИ ГЕНЕРАЛОМ!

Як відомо, в совітах розстріляли цього року багато червоних ґенералів. Один молодий червоний полковник, якого мали іменувати ґенералом, закликав зі страхом:

— Змилосердіться! Не робіть з мене ґенерала! Я ще молодий, а життя таке гарне!

ХТО ЛІПШЕ ВИЗНАЄТЬСЯ?

Самохід потрутив якогось старшого чоловіка. Зачалася сварка.

— Це ваша вина — каже кермани́ч самоходу. Я добре визнаюся у своїм фаху, їзджу вже 20 літ і ще мені таке не трапилося!

— А я ще ліпше визнаюся, — каже погручений, — ходжу вже 50 літ і також мені таке ще не трапилося!

ОГОЛОШЕННЯ

(за оголошення Редакція не відповідає)

ГАРНІ КИВОТИ, проповідальниці, іконостаси, виконує по дешевих цінах різьбар ДМИТРО СТАЩИШИН в Олеську, почта в місці. — Прошу жадати оферт. — — — — — —

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1·20 зол., РІЧНО 2·40 зол., за границею річно 1 доляр. — Адреса Редакції і Адміністрації: Львів Японська 7. II. пов. Тел. 294-56. — Видає „Мета", Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. Редагує. Колеґія. Відповід. ред. Петро Козіцький. Друк. „Слово", Львів, вул. Чацького ч. 6. Тел. 276-24.

Opłatę pocztową uiszczono gotówką

Ч. 45 (161) Львів, неділя 21. листопада 1937. Рік V.

Христос Наша Жизнь

ПОПУЛЯРНИЙ ТИЖНЕВИК

присвячений поглибленню релігійно-морального і національного життя серед українських родин

Ціна 5 сот.

Поклін Пробудителеві Галицької Землі

126-ті роковини народин Пробудителя Галицької Землі, о. Маркіяна Шашкевича, читальня студентів-богословів ім. М. Шашкевича у Львові при Гр. Кат. Богословській Академії вшанувала гідно його память торжественною Панахидою на його гробі на Личаківському кладовищі, яку відправив о. Мітрат Д-р Йосиф Сліпий, Ректор Гр. Кат. Богословської Академії в сослуженні ОО. Настоятелів Духовної Семинарії. Співав гарно хор студентів-богословів. Крім студентів-богословів були також представники „Просвіти" і інші громадяни. Гріб о. Маркіяна був гарно прибраний квітами і лентами.

Дві річниці

Дня 20. листопада 1917. року Українська Центральна Рада видала третій універсал, який проголошував створення Української Народньої Республики.

Дня 21. листопада 1921. р. большевики розстріляли 359 повстанців під Базарем.

Перша річниця — це радісна подія проголошення Української Держави над Дніпром по більше як 250 літах тяжкої московської неволі. Друга річниця — Базар — це одна з найбільш трагічних подій підчас українських визвольних змагань за вдержання Української Держави.

Але і одні, і другі роковини творять національно-державницькі традиції, так дуже потрібні нашому народові.

Св. Йосафат -- мученик за релігійну єдність Українців

Особа св. Священомученика Йосафата Кунцевича, Епископа Полоцького, тісно звязана з життям українського народу і нашої гр.-кат. Церкви. Уроджений на волинській землі у місті Володимирі, вже в ранніх роках свого життя черпає силу і кріпить свого духа безпосередньою участю в церковних відправах, які є найстаршою і найкращою виховницею християнської праведности.

Із тим привязанням до Богослужби йде молодий Кунцевич у місто Вильно добувати купецького заняття, дбайливо шукаючи при тому евангельської перли — правдивої віри Христової і святости. А знайшовши її, кидає все: родину, певну надію на земне щастя і маєтки, а посвячується виключно службі Богові у манастирі, де стає згодом настоятелем, і священиком.

Христове бажання, щоб „усі були одно" — стає його бажанням. Для його здійснення невпинно молиться, працює, проповідує, пише, покірно приймає епископські свячення, щоб опісля як добрий пастир збагривши Витебськ своєю кровю — віддати життя за єдність св. католицької Церкви.

Невтомний „душехват" вже по смерти оглядає своє жниво — Український нарід під кермою Намісника Христового — Папи Римського. Тепер тільки Галичина і Закарпаття визнають католицьку віру — інші землі ждуть віднови того діла, яке посіяв св. Йосафат, а знищило московське насилля.

А та віднова прийде тоді, як у народі буде жива віра, жертва і посвята для Божої і народньої справи. Її треба черпати у молитві і наслідуванні ревности і гарячого невтомного духа св. Священомученика Йосафата.

Не занедбаймо преважної справи!

Товариство „Рідна Школа“ завзиває все українське громадянство до шкільного плєбісциту за українською школою. В по переднім числі ми помістили заклик Рідної Школи і з него ви довідались про подробиці того плєбісциту. Не злегковажте тієї справи! В листопаді і грудні це перший наш національний обовязок, найважніше наше громадське завдання.

Вже небагато часу лишилося. Треба братись зараз, негайно, як найскорше до плєбісцитової справи. В кожній місцевості, де є Кружок Рідної Школи, має зараз повстати плєбісцитова комісія, що візьме провід у плєбісцитовій праці. Де нема Кружка, там нехай свідомі громадяни створять безпроволочно плєбісцитовий комітет. За всякими ближчими поясненнями треба звертатися до повітового Кружка Р. Ш., а якщо його нема, то до Рідної Школи у Львові (вул. Сикстуська 46.).

Шкільний плєбісцит полягає в тому, що кожний батько, (чи опікун), що має дітей у шкільному віці, повинен віддати декларацію за українською мовою у народній школі своєї місцевості. Від того, як українські громадяне виконають тепер свій плєбісцитовий обовязок, залежа тиме, чи школа в слідуючім шкільнім році буде українська, польська, чи двомовна. Від вашої декларації залежить, чи ваша дитина буде вчитись у рідній мові, чи в мові чужій. А це не є всеодно, це не є маловажна річ. Бо школа має величезний вплив на душу дитини. Дитину вихову ють батьки, Церква і школа. Якщо всі ці три виховники не будуть гармонійно і в згоді працювати, то дитина на тім багато втратить. Її душа буде зломана, а її світогляд і спосіб думання будуть звихнені. Така дитина не виросте на здорового і корисного члена громадянства, вона не стане потіхою і славою родичів. Тямте, що тільки українська школа може гармонійно і в згоді працювати разом з батьківським домом і з Церквою для до бра ваших дітей. Тому не прогайнуйте нагоди, щоб віддати ваш голос за українською мовою навчання.

Кожна людина в культурнім світі має право домагатись шко ли в своїй рідній мові. Таке право мають теж і цілі народи. Шкільні закони в Польщі дають українському народові дуже мало можливостей до боротьби за українську школу. Але ті скупі й обмежені можливости, які маємо, мусимо використати на сто відсотків. Не тільки батьки шкіль них дітей мають обовязки супроти плєбісциту. Теж і ті українські громадяни, що таких дітей не мають, мусять допомогти у тій справі батькам порадою, заохотою, усвідомленням, та обороною перед неслушними перешкодами. Бо українська школа це справа всіх нас, справа цілого народу, а не тільки батьків шкільних дітей.

У плєбісцитовій праці напевно стрінетесь з тисячними перешкодами й перепонами з усіх сторін. Не дайтесь залякати ані застрашити! Не бійтесь ніяких погроз, всеодно звідки б вони приходили. Шкільний плєбісцит є законною річю, закон польської держави на него дозволяє. А за сповнювання таких громадських справ, які не противлять ся законам, не сміє вам ніхто робити ніяких перепон.

Шкільний плєбісцит мусимо виграти! Тому негайно берімся до праці.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ

Святочне відкриття українського християнського інтернату відбулося у Львові 7. ц. м. Преосв. Кир Никита відправив Архієрейську Службу Божу, відтак на академії відчитав письмо ВПреосв. Митрополита Кир Андрея до українського студентства.

Десятьдневна св. Місія відбулася в церкві Успення Преч. Діви Марії у Львові під проводом ОО. Редемптористів о. В. Величковського та о. В. Стерню ка. Велике число вірних з цілого Львова вислухувало 10 днів прегарних наук ОО. Місіонарів. На закінчення св. Місії 9. ц. м. Преосв. Кир Никита відправив Архієрейську Службу Божу і посвятив місійний хрест. Величавий був похід з місійним хрестом навколо церкви і глибоко зворушлива кінцева проповідь о. В. Величковського. Св. Місія мала великий успіх.

Академічні Вечорі Богословського Наукового Т-ва у Львові зачалися 14. ц. м. О. Мітрат Д-р Йосиф Сліпий відкрив перший Акад. Вечір, відтак о. д-р В. Лаба виголосив цікавий виклад „Ісус Христос у світлі ліберальної критики“.

Душпастирство для українських ремісників і робітників. Митрополичий Ординаріят установив душпастирем ремісників і робітників у Львові о. Всеволода Дурбака. В неділю 21. ц. м. в 8. год. відправить він у храмі Преображення Св. Спаса при ул. Краківській першу Службу Бо-

Євангелія

НЕДІЛЯ 22.

Один чоловік був багатий, і одягався в порфіру та виссон і забавлявся кожного дня розкішно. І був один убогий, на імя Лазар, що лежав перед його воротами, цілий у струпах. І бажав насититися окрушинами, що падали зі стола багатого; тільки пси приходили та лизали його струпи. І сталося, що вмер убогий, і занесли його ангели на лоно Авраамове; умер же й багатий, і поховали його. І в пеклі будучи в муках підняв свої очі і побачив Авраама здалеку, і Лазаря на його лоні. І закликавши, сказав: Отче Авраме, помилуй мене і пішли Лазаря, щоби замочив конець свого пальця в воді і охолодив мій язик, бо я мучуся в сій полуміни. І сказав йому Авраам: Сину, згадай що ти зазнав добра в своїм житті, а Лазар так само зла: нині ж він тут тішиться, а ти мучишся. Та ще й до того між нами а вами велика пропасть утвердилася, щоби ті, котрі хотять перейти звідси до вас, не змогли, ані звідти перейти до нас. І сказав: Прошу тебе отже, отче, пішли його в дім мого батька. Бо я маю пятьох братів, нехай заклинає їх, щоби й вони не прийшли у це місце муки. І сказав йому Авраам. Мають Мойсея і пророків, нехай їх слухають. А він сказав: Ні, отче Авраме; але коли хто з мертвих прийде до них, покаються. І сказав йому: Коли Мойсея і пророків не слухають, то й коли би хто з мертвих воскрес, не повірять. І сказав до своїх учеників: Неможливо є, щоби не прийшли соблазни, та горе тому, через кого приходять. Ліпше йому, коли би млинський камінь завішено на його шию і вкинено в море, як щоби соблазнив одного із цих малих.

(Лука, гл. 16, ст. 19-31).

жу і виголосить проповідь для українських ремісників і робітників, які являться зорґанізовано зі своїми прапорами.

900-ліття віддання України під Покров Преч. Діви Марії. вшанувала золочівська парохія. Торжественна Служба Божа і акт віддання парохіян на службу Преч. Д. Марії започаткували торжество. Оті величаві роковини повинні ми обходити не тільки в церквах, але теж і в світських товариствах та орґанізаціях. В золочівській парохії перша під тим зглядом дала початок читальня Просвіти в Фільварках. Читальня уладила „Вечір слави Пречистої Діви Марії". З огляду на невідповідну погоду „Вечір" відбувся не під вільним небом (як плянувалось), а тільки в салі Шашкевича в Золочеві. Читальняний „Вечір" мав багату програму й випав дуже гарно.

За що карають священиків? Старосто в Городку покарало о. М. Мулярчука з Верещиці гривною 100 зл. за те, що він по Службі Божій вийшов до захристії, коли шкільна молодь співала „Боже цось Польскен". Одначе цю пісню зачали співати тоді, як священик уже йшов до захристії. Внесено відклик.

Вистава української преси на Богданівці під Львовом відбулась у днях 7—10. XI. Вистава пройшла з великим успіхом, від відало її поверх триста мешканців Богданівки. В часі вистави було кілька викладів про значіння доброї преси для недержавного народу. Вистава української преси це дуже корисна річ, бо вона збільшує зацікавлення нашим рідним друкованим словом. Тому треба як найбільше таких вистав уладжувати зимовою порою по наших селах і місточках.

Дернів п. Камінеччина. Ранком 7. ц. м. зі всіх сторін йшли люди до Дернова на посвячення надбанних хрестів. Свято зачалося в 10 год. Службою Божою, яку відправив о. шамб. М. Цегельський в сослуженні о. М. Сивенького і о. Т. Любінця. Співав гарно місцевий хор під проводом М. Шушкевича. По Службі Божій усі процесіонально удалися до величавої новозбудованої церкви, де мало бути посвячення 11 хрестів, гарно прибраних у вінки. Перед посвяченням хрестів виголосив проповідь о. Теодор Любінець; він представив Христовий Хрест як символ нашого спасення. Заохочені гарною проповідю вірні жертвували великі датки, так що проповідник зібрав на хрести 1200 зол. Відтак о. шамб. М. Цегельський завізвав усіх до дальшої витревалої праці. Скріплені на дусі вірні розходилися домів; в серцях їх лишиться на довго незабутнє посвячення хрестів у Дернові.

Українці в Англії обходили першого листопада день великих роковин. Наші земляки в Манчестері розпродували в той день календар українського інваліда серед членів української кольонії. Українське бюро в Лондоні святочною хвилиною мовчанки вшанувало память наших героїв. Живу діяльність проявляє український клюб (гурток) в Манчестері. Між іншим клюб заснував освітні курси для молодих Українців, що вродились на чужій землі, аби вони навчились рідного письменства.

Українське студентство в обороні своїх прав. Серед польського студенства найбільший відлам творить польська шовіністична молодь. Останніми часами вона веде на всіх польських високих школах неперебірчиву й дуже некультурну боротьбу з жидами і домагається від університетської влади, щоби призначила жидам окреме місце в викладових салях. Під її натиском ректор львівського університету зарядив серед студентів голосування в тій справі. Українські студенти на великім зібранню у Львові заявились проти того голосування, бо воно ображує їх національну гідність. Старше громадянство одобрило поставу нашого студенства.

„День української книжки" відбувся в Бережанах заходом філії Просвіти. Він пройшов з повним успіхом. Добра українська книжка є великим скарбом нашого народу. Тому такі імпрези получені з виставою книжки повинні уладжувати не тільки філії, але теж і читальні Просвіти по наших селах. Шануйте українську книжку. Купуйте її і читайте. Таким чином піддержуєте українську культуру і скріплюєте свого національного духа.

ПАРИЖ

В останніх часах багато наших людей опинилося у Франції, шукаючи там кращих заробітків Але не тільки тому. Франція, головно її столичне місто Париж, це один з найбільших у світі осередків людської науки, красного письменства, величавого будівництва і мистецтва. Що року їдуть туди сотки-тисячі людей, щоб у мурах паризьких шкіл і музеїв довгими роками добувати знання, або пробувають тут хоч короткий час, щоб налюбувати око мистецькою красою майже триміліонового міста, якого одну четвертину творять чудові сади і квітники, де людина почувається легко й весело.

Була пізна пополуднева година, коли наш міжнародній поїзд наближався хутко до Парижа. За собою мали ми хліборобські та промислові околиці Німеччини, чудові краєвиди Бельґії, де природа з людською працею створює людині миліше життя на землі. Цікаві одноповерхові, вузькі і високі дімки бельґійських робітників. Всі вікна прислонені ніжно серпанком кружива, за котрим криється домашнє життя.

Та поїзд мчить, гейби розумів нетерпеливого прогульковця, що рад би раз нарешті побачити Париж.

Ось ми вже на підпаризьких полях. Скрізь дбайливо доглядані яринні городи сміються до нас разом зі своїми власниками. Та ось показуються перші камяниці Парижа.

Всі тиснуться до вікон цікаво, та відвертаються збентежені. Камяниці обідрані, як жидівські буди. Тільки десь далеко мріє в останніх промінях сонця, якась величава візантійська церква. Це, як пізніше я побачив, французька церква, побудована на зразок наших східніх церков, бо висококультурна Франція вміє належно цінити і творити в себе те, що гарне і величаве. **(Далі буде).**

О. Год.

ПОДЯКА.

Впп. Бабієвій, О. Гнильох, Ревюкові за дари для Ремісничої Бурси складає щире спасибі.

Управа Рем. Бурси у Львові Пасічна 2.

Відділ для хорих

ПРОХАННЯ ХОРОГО

Ісусе! Я так терплю...
Я так страждаю,
Що вже у болях завмираю...
О, дай мені силу
З любови до Тебе терпіти...
Дай мені ласку
Любовю горіти
На хресті моїх страждань!

ІСУС:

Кріпися сину!
Глянь на Мої рани...
Ця червона Кров пливуча
Це Моя любов жагуча,
Що капля по каплі
Кожної хвилини
Спливає у серце
Хорої дитини.
Ця любов могуча
Скріпить твої сили
Нести хрест терпіння
Аж до брам могили.

М. П.

СЛАВА ІСУСУ ХРИСТУ!

Дорогі співстрадальники Христові!

У швайцарській санаторії Лявзен лежить від кількох місяців один тяжко хорий наш священик, член Апостольства Хорих. Цими днями надіслав він цінного листа; а думки в ньому такі щиро сердечні, що вважаємо потрібним подати їх до відома інших членів Апостольства Хорих. Першу частину того листу передаю нині на цьому місці:

„Хочу написати до Вас пару слів про справу, яка мене особисто дотикає, що є все жива і не переводиться поміж нами, а саме про смуток терпіння і хвороби, які не минають ніодної людини на землі. Звичайно ділимо людей на здорових — щасливих, та на хорих — нещасливих. Такий людський, механічний розподіл є неправильний і ми християни-католики ніколи не повинні його вживати, бо не повинно людей ділити це, що має їх найтривкіше лучити. Та щоби це зрозуміти, треба якслід зглибити достоїнство хвороби, важкий хрест життя, ту хвилю, яку називаємо навіщенням Божим. З глибини достоїнства хвороби пізнати, чи це щасте, чи нещасте, може тільки той, хто зуміє зібрати всі свої сили до великого змагу з болючою дійсністю і, покріплений Христовою ласкою, в таких хвилинах не заломиться, хто зуміє піднестися понад себе, хоч би дійсність була безнадійна і по людському беручи, страшна.

Хто досвідчив на собі якоїнебудь хвороби, цей добре розуміє, що це значить, тим більше розуміти це буде, коли та хвороба велика, або невилічима. Хвороба гамує звичайний спосіб життя, а спрямовує його на хрестний шлях Голгофти. Тільки людей малої віри ломить біль і вони тоді скиглять і сумують, попадають у розпуку, кленуть свою долю, лякаючися глянути правді у вічі. Люде повні віри в Христа, люди з великою душею, в таких обставинах дістають нові сили, їх кожний новий удар болю підносить усе вгору. Вони не заломлятся, їм не треба слів людської потіхи. Вони на них не ждуть. Вони добре розуміють, що в часі хвороби не слід шукати земської осолоди, але шукати треба засобів до героїчних діл.

Правда, важка хвороба, а ще більше невилічима, залишає мало природних засобів з якими можна починати таку працю: але все таки не позбавляє їх зовсім. Лише треба їх уміти шукати, треба хотіти їх шукати у стіп Страдаючого Христа, щоби виповнити те, що можна сповнити, що можна жертвувати. І ту саме відчиняються безконечні можливості повноти життя душі, повноти щастя.

Знана це річ, що навіть в імя простих правд природи призначенням людини є прямувати до побіди духа. А досвід терпіння і праці відслонює нам повноту християнського значіння терпіння і болю. Це Бог навіщає душу, відвідує її. І блаженна та душа, що розуміє це, йде на зустріч Йому і в щирости та покорі бажає викорінити в собі те, що перешкаджає розбудові Царства Божого у її нутрі. А сама боротьба? Не є вона легка. У хорих розпочинається вона кожного дня на ново, коли тільки день засвітає і покине нас сон. Річ у тому, щоби не піддатися, щоби не попасти в зневіру. Скільки разів зачинається біль від початку, стільки разів треба нам кликати: Господи, не опускай мене! Хай кожна ранішна зоря дає мені силу двигати свій хрест та йти слідами за Тобою без нарікання аж до вечірнього сумерку і до сну“.

Чергова Служба Божа в наміренні Членів Апостольства 6. грудня ц. р.

Члени Апостольства жертвують свої страждання для добра душ, що віддалилися від Христа. Поручаємо вашим молитвам і память тих, що не скористали з плодів св. Місії. Нехай ваші страдання, зложені за них в жертві, вимолять для них ласку навернення.

Вписуйтеся в члени Апостольства на адресу: АПОСТОЛЬСТВО ХОРИХ Львів, Підвалля 9. І. п. м. 2.

Староство в Добромилі зажадало від добромильської філії „Сільського Господаря“, щоб вона звільнила з праці в філії аґронома Каратницького. Староство загрозило філії відповідними наслідками, якщо не виконає його зарядження. Такого досі ще не бувало. Аґрономи при філіях Сільського Господаря роблять дуже корисну працю для нашого селянства і тому треба їх всіми силами піддержувати. А до Сільского Господаря повинні належати всі селяни; в якім селі нема Кружка Сільського Господаря, треба його негайно заснувати.

ЦІКАВІ ДРІБНИЦІ

НА ЗИМУ КУПУЮТЬ церковні Провізори свічки композиційні зі знаком на кожній свічці „КЕРОС-К“ Це свічки не дорогі, а горять гарно, не коптять і не скапують.

Цікаві спортові змагання. В Америці відбулися спортові змагання у витривалості бігу, т. зн. хто зможе бігти без перерви найдовше. До змагань стануло 16 спортовців з ріжних американських держав. Найвитривалішими показалися індіяни з племени Тарагуляра, що замешкують область Ріо-Бжаво. Два змагуни з того племени виграли змагання; вони пробігли без перерви 16 разів довкола великого міста Мексико. Змагун з Чіле потрапив оббігти місто навколо 14 разів, а потім упав непритомний. Дальшою найліпшою змагункою була якась 23-літня Індіянка, мати 3-ох дітей. Індіяни з племени Тарагуляра знані зі своєї витривалости в бігу. Вони полюють на диких звірят без зброї в той спосіб, що бігають за звірятем так довго, доки воно не впаде з умучення.

Австралійські клопоти. В році 1938. Австралія обходитиме 150-ліття заложення міста Сідней. Вже тепер починаються в цілій державі приготування до ювілейних торжеств. Але при цьому вийшов клопіт. Річ у тому, що першими основниками міста Сідней і інших австралійських міст були злочинці, виселені з Анґлії на самітну і дику австралійську землю. І так, у році 1788 Анґлійці заложили табор для злочинців Пост Джексон, а з него розвинулося нинішнє місто Сідней, котре аж до року 1839. було карним табором для злочинців. Тепер Австралійці встидаються таких ганебних початків своєї історії і тому державна влада Австралії рішила, що на ювілейних торжествах треба промовчати ці неприємні справи. Тимчасом деякі Австралійці вважають, що не можна замовчувати правди — із того вийшли великі сварки.

Дивний випадок. У французь кому місті Марсей живе різник Люї Бонам, який має численну родину. Але якось так сталося, що батько родини може багато

заощадити на уродинових подарунках і гостинах — бо всіх 14 членів його родини мають свої уродини в той самий день. І так дня 22. серпня уродився не лише сам Люї Бонам і два його брати, що живуть разом в однім домі, але також жінка Люї Бонама і всіх девять його дітей. Що більше: найстарший син різника залюбився і оженився з дівчиною, котра, як виявилося, також уроджена 22. серпня. Як бачимо, це дуже вигідно. Але щасливий різник каже, що ще ліпше було б, коли б усі вони були родились 29. лютого. Тоді уродини всіх 14ох осіб припадали б не лише на один день, але й лише раз на 4 роки.

Як Французи будують памятник свому письменникові? Французька почта видала недавно марки з образком письменника Пєра Льоті. Ті марки трошки дорожчі, ніж звичайні почтові марки й дохід з них призначений на будову памятника письменникові в його рідному місті Рошфорі. Французи радо купують ці марки, хоч вони і дорожчі — бо знають, що цим способом помагають здвигнути памятник письменникові. За один місяць продали 290.000 марок з портретом Льотія, і тим способом заробили на будову його памятника 58.000 франків.

Залізничий пором. Болгарія переговорює саме з Румунією в справі будови залізничого получення між наддунайськими пристанями Русе і Джурджу. Річ у тому, що там тяжко виставити залізничий міст — і тому рішено вибудувати великий пором, який перевозив би цілі поїзди з одного берега на другий. На тому поромі будуть залізничі шини, так, що коли пором підїде до берега, поїзд буде міг заїхати на них. Подібним способом перевозять поїзди і по морі Нпр. з Німеччини до Швеції можна їхати одним і тим самим поїздом — а робиться це так, що над морем цілий поїзд заїздить у спеціяльно до тої цілі збудований корабель, а в Швеції виїздить на беріг і їде далі.

ЩО ДІЄТЬСЯ В СВІТІ

На совітській **Україні** і взагалі в цілому **СССР** відбуваються дальше масові арештування. З Москви повідомляють, що в Киеві арештували Бондаренка, голову ради народніх комісарів, Кудрявцева, другого секретаря комуністичної партії України, Гикала, секретаря харківського партійного комітету. Також арештували Шаранґовича, секретаря компартії Білоруси. В Москві арештували головного редактора „Ізвестій" Таля, визначних дипльоматів Юренєва, Подольського і багато інших. В 20-ліття большевицької революції відбулася в Москві велика парада війська. Коли начальний вождь червоної армії, маршал Ворошилов, їхав на цю параду, хтось стрілив кілька разів до нього. Одна куля вцілила в сідло Ворошилова, та йому нічого зло го не сталося. Видно, що дуже його люблять...

В Еспанії має уступити червоний уряд Неґріна, який втра-

О. ГОРИЦВІТ.

Жінки помогли

— А де так ідете, пані Мілянчукова? — питали жінки Катерину, жінку столяра, вийшовши з Вечірні.

— Та йду до „Народнього Дому"! На сходини! — відказує Катерина Мілянчукова.

— Чого? На які сходини? — питають жінки.

— А сходини Товариства Служниць мають бути!

— А вам нащо цього? Хай служниці йдуть, як це для служниць! — кажуть жінки.

Але ж і служниці люди! — каже Катерина. — Оттак іду трошки побути з ними, поговорити, порадити. Бо це бідні дівчата, опущені, всіми забуті, ще й бувають неграмотні, несвідомі, і хто будь їх обманює, використовує. Треба їм помогти!

Жінки зніяковіли якось і кажуть: „Та ми теж помогли б, але діти дома, і свій клопіт усе!"

— Тай у мене діти є! Двоє ходить до школи, старший уже до ґімназії йде, але я всетаки і до читальні загляну, і на збори, і на анкети, а на сходини служниць усе приходжу. Бо я колись теж служницею була!

— Пст... Тихо! Пані Мілянчукова! Та не говоріть цього! — зацитькували жінки Катерину.

— Або що ж? Чи ж це служити — ганьба? Кожна чесна праця приносить людині честь і шану. Я й дівчиною не соромилась признатись, що я служниця, робітниця. Інші служниці встидались признатися до цього. Казали „я на посаді", „я в обовязку", „я занята", чіпали на себе беретки, модні лахи, „торебки" купували на руки, але що ж з цього? Кожний і так знав, хто вони! Вони до нині поневіряються по службах, а я вже стільки літ своєю господинею. Бо я таки трималася своїх чобіт і спідниці, жила гідно і чесно, сподобав собі менс мій чоловік, і нині мені добре. А були такі дівчата, що свого імени і прізвища встидалися, перекручували на „Гася", „Тося", „Ковалювна", „Мацітрувна", встидалися рідної мови, народу, а деякі повиходили заміж за якихсь пройдисвітів, і нині долю свою проклинають.

— Ай, це правда! — кажуть жінки. — Марнуються наші дівчата в місті. В суботу чи в неділю вистойкують на жидівських порогах з батярнею, волочаться по вулицях, по парках, і тільки розпусту ширють. А в церкві їх жадної нема!

— А хто ж має ними заопікуватися, хто має їм порадити, помогти, як не ви? — питає Катерина. — Та ж мужчини їх не зорґанізують, тільки свідомі жінки. Бо все жінка жінці скорше довіряє! А це й буде Католицька Акція з вашої сторони.

— Ой, та воно правда! — кажуть жінки.

— То ж ходіть, жінки, зі мною на сходини! Бідні служниці втішаться, як побачать, що більше жінок цікавиться ними. Ходіть!

І пішли жінки. Пізніше що неділі ходили. І горнулись бідні служниці до свого товариства, слухали доброї ради й науки, а жінки опікувалися ними, як рідними дітьми. І не марнувалися дівчата у місті. Щадили запрацьований гріш, і виходили заміж за чесних і порядних Українців.

тив вже надію у свою перемогу. Анґлійські і німецькі політики намагаються привернути знов монархію в Еспанії. Королем мав би стати князь Іван, наймолодший син б. еспанського короля. Ґен. Франко приготовляється до рішаючого наступу на Валенсію. Обі сторони стягають свої війська на полудне від міста Сараґосси. В рішаючій битві візьме участь разом 700.000 вояків по обох сторонах. Між чер воними великий упадок духа, масова дезерція і голод.

Португалія і Японія мають визнати уряд ґен. Франка.

В **Ірляндії** дальше неспокійно. Ірляндці підложили знов кілька бомб, зірвали англійський прапор і його спалили.

Англійський уряд вислав вже свого представника до Саляманки, тимчасового осідку уряду ґен. Франка. Англійський Льорд Галіфакс має відвідати Гітлера, щоб з ним обговорити всі важні справи, головно справу німецьких кольоній забраних Анґлією по війні, яких звороту домагається чимраз остріше ціла Німеччина.

Заключення протикомуністичного порозуміння між Німеччиною, Італією та Японією викликало велике враження в цілому світі. До цього протибольшевицького бльоку мають приступити національна Еспанія, Португалія, Австрія, Мадярщина, Бразилія і інші держави Полудневої Америки. Це порозуміння спрямоване проти злочинної діяльности комінтерну. Досі совіт ський уряд заявляв усе, що він не має нічого спільного з комінтерном. Тепер совітський посол в Римі заявив італійському міністрові, що приступлення Італії до протикомуністичного договору совітський уряд уважає як неприязний акт. Знов представник совітів у Варшаві заявив польському міністрові закордонних справ, що приступлення Польщі до протикомуністичного бльоку уважатиме за ворожий акт. Так отже самі представники совітів признали, що комінтерн і совітський уряд це одно і те саме.

У **Франції** видно деяке протверезіння проти союзу з большевиками. Соціялістичний міністр Фор сказав недавно: В Росії розстріляно тисячі ґенералів, полковників і вищих старшин. І з якої причини? Що вони заграничні аґенти! Коли це правдиве, то це дійсно страшенна річ. Колиж неправдиве, коли тисячі вій ськових невинно пішли на розстріл, то чого можемо надіятися від такої держави?" — Французький міністр закордонних справ Дельбос приїде незабаром до Варшави. Большевики просили його вступити і до Москви, та він відмовився. Тому всі ліві часописи, які виходять у Франції, зачали виступати проти Польщі, мовляв там приготовляється якийсь переворот.

В **Бразилії** відбувся фашистів ський переворот без одного вистрілу. Військо заняло всі державні будинки. Президент Бразилії Варґас видав декретом нову конституцію, яка заводить лад, зближений до фашистівського. Як відомо, бразилійські комуністи старалися кілька разів викликати большевицьку революцію, одначе на щастя ці змови на час викривали і унешкідливлювали. Бразилійські патріоти зрозуміли, що фашистів ський лад, опертий на християнських основах, зможе забезпечити їх від червоної небезпеки, тому допомогли свому президентові завести сильну владу.

В **Китаю** Японці розбили зов сім китайські війська під Шанґаєм, які втратили там 60.000 вояків — і відступають дальше перед японським наступом. В північному Китаю Японці створили автономну монгольську державу, яка подібно як Манджурія, підлягає Японії. Зате большевики відступили Китайцям т. зв. Зовнішню Монґолію, яку вони давніше заняли і збольшевізували. Зовнішня Монґолія має сильну армію, узброєну в нову зброю (літаки, танки і т. д.), під проводом совітських старшин. Цю червону монгольську армію хочуть большевики ужити проти Японців, щоб здержати їх побідний похід у північному Китаю. Большевики хочуть чужими руками побити ненависних їм Японців, та ледви, чи це їм вдасться, бо Японці кинули клич „Азія для Азіятів", хочуть зєднити всі азійські народи під своїм проводом і знищити всякі комуністичні впливи в Азії.

ЛИСТОПАД — МІСЯЦЬ УКРАЇНСЬКИХ ІНВАЛІДІВ!

Читання для наших дітей

Сента Ґрен

Хто це? Смілива і відважна дівчинка. Тільки такі Україні потрібні, і тому тільки такі я люблю. А живе Сента на відлюдній скелі, окруженій кругом безкраїм, холодним морем. Хижі вітри її вістунами, грізні хвилі її пестійками. Ця скеля - остров називається Скаґен.

Тато Сенти був першим провідником рятункової дружини, що жила на цьому острові і коли розшаліла буря розбивала кораблі, то він з дружинниками рятував потопаючих. Небезпечна праця. Розгнуздані вихри гарцюють по безмежному морі, а воно зневажене і сердите, безчисленними раменами — запіненими хвилями тягне в лячну безодню очайдушних смільчаків. Багато людей врятував тато Сенти, аж раз сам по лицарськи загинув в хороброму дужанні з розбурханим морем.

Сирітка Сента стає тепер сама в ряди дружинників. Їй всього кільканадцять років, та відваги і мудрости в ній за десятьох. Коли дружинники боять ся моря, що в божевільному герці поглочує людське життя, вона перепоясана рятунковими шнурами стає сама в маленьку лодку.

Такі були доньки Вікінґів, що в київські пристані причалювали, та й не диво, що мужчини йдуть за Сентою на надлюдську борню. І вона завжди перемагає.

В нагороду за благородну посвяту для ближніх одержує з рук королівського міністра медалю. І коли з тієї нагоди уладжують скромний пир — долітає до їх ушей крик потопаючих... Сента покидає пир, ідучи рятувати ближніх.

І так минає день за днем, ніч за ніччю в неспанні і невигоді, в вірній службі батьківщині і ближнім. Сенті тепер вісімнадцятий рік і вона є провідником трьох десяток дружинників.

Поконані хвилі моря шепочуть її славу, крилаті вітри співають їй боєві пісні перемоги, бо хоробра і завзятуща є Сента Ґрен. Щоденна праця і невтомна посвята зробили її такою.

Ах, як нашій Україні потрібні сотки і тисячі таких лицарських Сент Ґрен!

О. Год.

КАЛЄНДАР.

Листопад 1937.

Стиль н.	Стиль ст	Дні тиж.	СВЯТА греко-катол.
21	8	Н	22 по С. С. арх. Мих.
22	9	П	Онисифора мч.
23	10	В	Ераста, і ин. ап.
24	11	С	Міни, Віктора
25	12	Ч	† Йосафата, сщм.
26	13	П	† Івана Золот.
27	14	С	† Филипа, (Пущ.)

СОНЦЕ сходить 21. ц. м. в год. 7.16, заходить в год. 16.16.

МІСЯЦЬ сходить 21. ц. м. в год. 19.42, заходить в год. 10.23. Остання кватира 25. ц. м.

Читання для господарів

Бараболя в кіпцях вже гниє. Гниє теж і в пивницях, бо цього року селяни поспішилися і заскоро викопали бараболю. До того весною була посуха, бульба зійшла пізно й не мала досить часу, щоб достигнути й стужіти. Вчасно викопана починає гнити. Загляньте до ваших пивниць і кіпців. Якщо бараболя гниє, треба її всю перебрати, гнилу й надпсуту викинути, бо від неї буде гнити здорова. Перебрану бульбу найліпше пересипати вапняним порохом, він хоронить бараболю від гниття.

Дбаймо про копита коней. Добрий кінь мусить мати сильні здорові ноги, а важною частиною ноги є копито. Тому на копито коня треба добре зважати і держати його в порядку. Міцне, тверде копито видержує сильну працю, слабе — мягке або крихке нищиться, вимагає частого куття. Копито росте. Дикі некуті коні стирають собі ріг об камінь, а домовим коням, що стоять в стайні, треба бодай раз в місяць стинати копито і вирівнювати стрілку. Треба також дбати про чистоту копита. Жадними мастями смарувати копита не треба, бо копито росте і потребує доступу свіжого повітря. Треба бодай раз в тиждень мити їх рижовою щіткою. При тому належить звертати увагу на стрілку, бо там громадиться бруд, що може викликати гниття. Кінь повинен все стояти на сухій підстілці. Спочені ноги треба все витерти віхтем соломи. Перед куттям коня, треба ріг копита змягчити. В тій ціли обкладаємо його глиною, розроблено в воді. Підкову треба допасувати до копита, а не противно Уважати при тому, щоби коваль не прикладав розпеченої підкови, бо від того ріг копита крушіє.

Що робити, коли корова яловіє. По перше: Не треба йти до знахора ні до ворожки. На це є інші способи. Отже треба корові до її паші (очивидно крім паші ситної) додати вівса, або замінити ситну пашу вівсом. Протягом кількох днів давати корові по пів кільограма вівса денно; а ліпше ще овес змочити, аби скільчився і скільченим кормити корову. Замість вівса можна давати квасне тісто. Німецькі хлібороби дають такій корові ½ кг. квасного тіста, по 2 годинах знов ½ кг. і чекають два дні. Коли це не поділає, повторюють його знов. Якщо і тим разом нема успіху, то звертаються до ветеринара за порадою, бо тоді це вказує, що корова є хора.

Як прати вовняні річи. Напевно багато з вас має і носитиме в зимі гарні й теплі вовняні светери, спідниці та хустки. Але вовняні річі бувають гарні тільки до часу, поки нові та чисті. А як забрудняться — тоді настає біда, бо більшість не знає як їх треба прати, щоб вони й кольору не стратили й вигляд зберегли та були чисті. Отже, береться невеликий кусник мила, найліпше з Центросоюзу, щоб прикро не пахло. Мило треба дрібонько покришити й дати до горнятка. Потім до горнятка наливаємо зимної води й ставимо на плиту чи піч, щоб закипіло. Води в горнятку повинно бути не менше як літра. Мила за 20 сотиків вистарчить на 4 літри води. Одначе чим більше дамо мила тим ліпше. Як мило закипить, тоді його відставляємо й приготовляємось до прання. В нецьки (ночви) чи миску наливаємо трохи мила й розводимо його теплою водою. Води треба давати небагато, а саме стільки, щоб светер чи хустка могли тільки намокнути. Тоді починаємо легенько руками віджимати. Мусить бути багато піни з мила. Як уважаємо, що річ уже чиста, беремо другу. Однак з випраної річі мило-піну тільки вижимаємо, але не викручуємо: викручувати не можна. Потім ще раз беремо трохи мила й води й там полощемо випрані вперше річі. Так робимо до трьох разів. При кінці також випраних річей не викручуємо, а тільки вижимаємо з них піну й не тріпаємо, а розтягуємо в руках. Потім вішаємо на шнурку, щоб сохло. За кілька годин випрані так вовняні річі висохнуть й будуть пушисті, чисті й делікатні, як ніби тільки що принесені зі склепу.

БАТЬКО й СИН

Один батько на старі літа став „модерним поступовцем“ і змінив свої давні погляди на сучасні. От і говорить він одної неділі синові:

— Бери воли та їдь в поле орати.

— Та ж сьогодні, тату, неділя. У заповіді ж сказано: — „Семий день — Господеві Богові твоєму“!

— Але не базікай, — відказує батько, — заповіди вигадано лише для малих дітей. Ну, збірайся швидче.

— Мушу вірити батькові, — сказав тоді спокійно син. — Отже, коли заповіди Божі тільки для малих дітваків, то я вже не маю чого згадувати — „Почитай Отця твого“. Отже, якщо хочеш, їдь орати сам, а я піду на Службу Божу.

Нова цікава книжечка

Вже вийшов 4 випуск

„ХРИСТІЯНСЬКОЇ КНИЖКИ“

„СОЛОВКИ“

острови мук і смерти

(Спомини соловецького вязня) Ціна 20 сот., почтова пересилка 10 сот. Хто замовляє 10 примірників, не платить порта. Замовляти: Львів, вул. Японська ч. 7. II. п., Видавництво „МЕТА“.

Ця нова книжечка особливо актуальна тепер, коли большевики використовують 20-ліття свого кривавого панування для скріпленої аґітації в нашім краю.

В КІЛЬКОХ СЛОВАХ

Перший сніг впав у Львові в ночі з 12. на 13. ц. м. Він скоро стаяв, але 14. ц. м. зачав падати густий сніг, який вкрив землю. Рівночасно значно похолодніло.

Посвячення кооперативного дому в Дідушичах Великих відбулося 10. XI. При цій нагоді уладжено великий кооперативний обхід, в якім взяло зорганізовану участь сім сусідніх сіл. В кооперативнім поході під проводом 4 священиків ішло карними лавами кілька тисяч громадян. Національна свідомість в Дідушичах гарно розвинена, селяни читають і передплачують багато українських газет („Христос Наша Сила" розходиться у 125 примірниках).

Вечір стрілецької пісні відбувся в Дернові (Камінеччина) заходом читальні Просвіти.

Еспанці в українських музеях. Гурток еспанських артистів, що якраз перебувають у Львові, відвідав українські музеї. Еспанці захоплювалися красою українського мистецтва.

В Почаєві на Волині розвивається дуже гарно „Овочарська Кооператива". Вона має навіть своє авто, а на ньому виписана фірма кооперативи в українській і польській мові. Недавно отримала та кооператива зі староства наказ перемалювати на авті український напис на польський. Досі нема в Польщі такого закону, який заборонявби українські написи фірм. Цікаво на якій підставі староство видало свій наказ?

Втікли з большевицького пекла. До пристані Констанца над Чорним Морем в Румунії приплив човен з двома большевицькими вояками. Один з них помер з ран по дорозі, другий був виснажений до краю. Він оповів, що втік човном з Одеси разом зі своїм товаришем, бо не міг пережити страшних умовин життя в совітськім війську. Коли він втікав, прибережна сторожа тяжко зранила його товариша, який помер по довгих муках.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Український Християнський Календар на рік 1938.

Ціна календаря 75 сот.

На почтову пересилку треба залучити 25 сот.

Хто замовляє понад 10 календарів, дістає рабат 15 сотиків від кожного проданого примірника.

В кожній українській християнській хаті повинен бути Український Християнський Календар на рік 1938-ий.

Спішіться з замовленнями, бо наклад цього найцікавішого і найдешевшого календаря вже на вичерпанні!

Замовлення слати на адресу:
ВИДАВНИЦТВО „МЕТА", ЛЬВІВ, вул. ЯПОНСЬКА 7.

ЧИ ВИ НЕ З ПЕКЛА?

Один старець ішов дорогою й стрінув на шляху віз. Біля возу був чоловік, що дуже бив слабого коника й страшенно кляв. — Приятелю, сказав старець, — чи ви часом не з пекла? — Тю на тебе, блазне! Й чого тобі таке в голову впало? — Як чого? — відказує старець, — коли я стріну когось, що говорить по французькому, — гадаю, що то — Француз. Коли — по німецькому, думаю, що Німець. Коли ж хтось кляне, — гадаю: чи цей часом не з пекла, бо ж прокляття — це мова чортів!

ЖЕРТВИ.

НА УКРАЇНСЬКИХ ІНВАЛІДІВ

Збірка в церкві в селі Трач, п. Коломия 5.45 зл.

ЗІ СПОРТУ

УКРАЇНА — ПОЛЬОНІЯ 1:2 (1:2). Останні змагання за мистецтво окружної ліги цього року відбулися в Перемишлі 14. ц. м. Грачі України не виявили волі до перемоги, тому гра була не цікава. Перші і останні ворота для України стрілив Скоцень І. Найкраще з наших грачів грали Скрегота, Скоцень І, Романець і Мікльош. Решта наших грачів більше приглядалися грі, як грала. Суддював п. Саварин. Україна заняла остаточно третє місце в табелі після Польонії і Чарних.

ВЕСЕЛИЙ КУТИК

„ДОБРЕ" СЕРЦЕ

В лісі засілися бандити на багатого жида, який має вертати з ярмарку. Минає година, дві, три, чотири, зачинає темніти, а жида як нема так нема. Бандити зачали непокоїтися.

— Чому він так довго не показується? — шепче один до другого.

— А може йому щось злого сталося?

ЩИРИЙ ХЛОПЕЦЬ

Суддя: Чи то ти підпалив будинок?

Хлопець: Я, паночку! Але не будинок, тільки лазню.

Суддя: Гм. А чому ти це зробив?

Хлопець: Бо господар сказав: Біжи синку і підпали лазню!

В ГОСТИННИЦІ

Гість до господаря:

— Звідки у вас така маса блощиць?

— Яка там маса! Може зо шість сім блощиць — борониться господар.

— Жартуєте! Таж я бачу повні стіни блощиць!

— Е, та це не мої! Це з долини від сусідки до мене налазять. А моїх є всього кілька штук!

ОГОЛОШЕННЯ

(за оголошення Редакція не відповідає)

НА СВЯТОГО МИКОЛАЯ конечна для вистав на сцені книжка Ю. Шкрумеляка „СВЯТИЙ МИКОЛАЙ У СЕЛІ", Свят-Миколаївський Вечір у двох частинах: для дітей і для дорослих. Дві одноактівки, пісні і деклямації. Ціна 1 зл.

НА РІЗДВО ХРИСТОВЕ маємо до вибору такі **ВЕРТЕПИ** Юри Шкрумеляка:

1) **ГОСТІ З ВИФЛЕЄМУ, 11 осіб.** Ціна 40 гр.

2) **ТРИ КНЯЗІ В ВИФЛЕЄМІ, 19 осіб:** Князь Володимир, Гетьман Мазепа, Отаман Петлюра, Лицар, Козак, Січовий Стрілець та ін. З додатком Дитячого Вертепу „Божі Пастушки". Ціна 60 гр.

3) **ВЕСЕЛИЙ ВЕРТЕП „БІДА В МІШКУ", 9 осіб.** Ціна 40 гр.

4) **ІРОД І СМЕРТЬ ТА МАРКО ПРОКЛЯТИЙ, Найновіший Вертеп, 11 осіб.** Ціна 40 гр.

ЦІ ВСІ ВЕРТЕПИ ДОЗВОЛЕНІ ЦЕРКОВНОЮ ВЛАДОЮ.

Надаються для дому і вистав на сцені.

5) **Найновіший КОЛЯДНИК.** Старі й цілком нові коляди, веселі коляди Івана Сорокатого та дитячі коляди, а також віршовані різдвяні бажання. Ціна 80 гр.

Можна купити у всіх книгарнях або замовляти на адресу:
КНИГАРНЯ Т-ва ім. ШЕВЧЕНКА, ЛЬВІВ, РИНОК 10.

Висилається тільки по надісланні належитости. Книгарням і ретельним продавцям значний опуст. 1—4

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1·20 зол., РІЧНО 2·40 зол., за границею річно 1 доляр. — Адреса Редакції і Адміністрації: Львів Японська 7. II пов Тел. 294-56 — Видає „Мета", Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. Редагує. Колегія Відповід. ред. Петро Козіцький. Друк. „Слово", Львів, вул. Чацького ч. 6. Тел. 276-24.

Opłatę pocztową uiszczono gotówką

Ч. 46 (162) Львів, неділя 28. листопада 1937. Рік V.

Христос Наша Зима

ПОПУЛЯРНИЙ ТИЖНЕВИК
присвячений поглибленню релігійно-морального і національного життя серед українських родин
Ціна 5 сот.

Українські шляхотські діти народньої школи „Рідної Школи" в Березові Нижнім повіт Коломия. Українська шляхта Березова Нижнього дорожить своєю рідною школою та не жаліє коштів, тільки щоб вивінувати її якнайкраще. Тільки в українській рідній школі можуть наші діти виховатися на корисних і свідомих громадян. Тільки з української школи можуть бути вдоволені українські батьки. Тому не прогайнуйте шкільного плєбісциту і зложіть декларації за українською школою до кінця грудня цього року!

До наших Читачів!

ВАШ ЧАСОПИС СТАЄ БІЛЬШИМ, ЦІКАВІШИМ І КРАЩИМ!

Хоч наш часопис є й тепер найкращий і найцікавіший зпоміж усіх, коли брати під увагу його РЕКОРДОВО НИЗЬКУ ЦІНУ — то всетаки, йдучи назустріч бажанням наших Передплатників і Читачів, ми рішили З НОВИМ РОКОМ 1938 ВПРОВАДИТИ ЩЕ ЦІЛИЙ РЯД ДАЛЬШИХ УЛІПШЕНЬ.

І так, у першу чергу, це буде ПОБІЛЬШЕННЯ ОБЄМУ ЧАСОПИСУ, при чому ЦІНА ЗАЛИШИТЬСЯ НЕЗМІНЕНА.

Крім того ми рішили впровадити ПОСТІЙНІ ДУХОВНІ НАУКИ на основі Євангелія кожної неділі.

У відділі статтей даватимемо більше матеріялу з ділянки НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ та докладно обговорюватимемо усі НАЦІОНАЛЬНІ РІЧНИЦІ Й ПАМЯТНІ ДНІ.

Впроваджуємо також ПОСТІЙНІ ОКРЕМІ СТОРІНКИ з однородним матеріялом. І так У КОЖНОМУ ЧИСЛІ нашого часопису буде окрема СТОРІНКА ПОЛІТИЧНИХ НОВИН, і окрема ГОСПОДАРСЬКА СТОРІНКА з цінними статтями й порадами для хліборобів. Крім того на переміну будемо давати в кожному числі цілу СТОРІНКУ ДЛЯ ЖІНОЦТВА з практичними домашніми порадами, ДЛЯ МОЛОДІ зі статтями на ідеольогічні й організаційні теми і з оповіданнями, або ДЛЯ ДІТЕЙ з віршиками, казками і загадками.

В КОЖНОМУ ЧИСЛІ будемо поміщувати також УСІ ДОТЕПЕРІШНІ ВІДДІЛИ, а крім того поширимо ВІДДІЛ ВЕСЕЛИХ ОПОВІДАНЬ І ДОТЕПІВ, та заведемо нові відділи ПРАКТИЧНИХ ПОРАД І ЗАГАДОК.

Постараємося також давати по змозі БІЛЬШЕ ГАРНИХ, ВИРАЗНИХ ОБРАЗКІВ.

Для заохоти нашим Читачам проголошуватимемо час від часу ріжнородні КОНКУРСИ з нагородами. Окремі НЕСПОДІВАНКИ приготовлюємо для наших постійних і точних ПЕРЕДПЛАТНИКІВ.

Усі ці значні уліпшення — це речі дуже коштовні, але ПОМИМО ТОГО ЗАЛИШАЄМО ЦІНУ НАШОГО ЧАСОПИСУ НЕЗМІНЕНОЮ, 5 СОТИКІВ ЗА ПРИМІРНИК, А В ПЕРЕДПЛАТІ ЗЛ. 2.40 НА ЦІЛИЙ РІК. Такого гарного, цікавого, а при тому дешевого часопису ЩЕ В НАС НЕ БУЛО!

Надіємося, що громадянство зрозуміє наші ДОБРІ НАМІРИ та МАСОВОЮ ПЕРЕДПЛАТОЮ Й КОЛЬПОРТАЖЕЮ улекшить нам нашу ВАЖКУ ПРАЦЮ.

В РУКАХ НАШИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ, ЧИТАЧІВ І КОЛЬПОРТЕРІВ ЛЕЖАТЬ ВЕЛИКІ МОЖЛИВОСТІ ДАЛЬШОЇ РОЗБУДОВИ НАШОГО ЧАСОПИСУ, ЩОБ ВІН СТАВАВ З КОЖНИМ ДНЕМ БІЛЬШИЙ, КРАЩИЙ І ЦІКАВІШИЙ. З Новим Роком 1938. дамо Вам ЗАВДАТОК поліпшення нашого часопису. Дальший розвиток ЗАЛЕЖИТЬ ВІД ВАС! Зокрема залежить нам на тому, щоб ЯКНАЙБІЛЬШЕ наших постійних Читачів стало з Новим Роком нашими ПОСТІЙНИМИ ПЕРЕДПЛАТНИКАМИ. Це вигідніше і для нас, бо знаємо наперед, скільки часопису друкувати —

„ЗА ВІРУ й ОТЧИЗНУ“

Кілька слів про українську шляхту.

Вступ.

Про нашу шляхту тепер багато говорять і пишуть так Українці як і Поляки. Це пішло з того, що польські ґазети почали ширити дуже неправдиві погляди про українську шляхту. Тому хочемо вияснити деякі справи, звязані з нею, щоб Читачі не далися ввести в блуд мильним поглядом.

Де живе наша шляхта.

На українських землях в Польщі живе дуже багато Українців шляхоцького походження. Є їх звиш 200 тисяч. Це переважно селяни, тому й звуть себе загоновою шляхтою, бо живуть на власнім загоні, на власній землі. Збитою масою живуть ці селяни - шляхтичі в землі самбірській, стрийській, перемиській та сяніцькій, є вони і в інших околицях Галичини, є теж на Волині й Поліссю.

Давний суспільний лад.

В наших часах, в теперішніх суспільних відносинах шляхоцтво немає практичного значіння. Сьогодні є воно спомином. Щоб якслід зрозуміти, що є шляхоцтво, треба вернути думкою в давні часи. В давніх століттях громадський лад на наших землях, як і в усій Европі, був такий: селяни, робітники, ремісники, бідніші міщани не мали ніяких політичних прав, цебто вони не брали жадної участи в громадськім і державнім житю. Щойно вища верства — шляхта мала всі політичні права. Заразом вона сповняла теж і всякі громадські обовязки супроти держави. Наприклад: служила в війську й ішла на війну.

Походження української шляхти

Такий лад був і в Галицько-Волинській Державі, коли на наших землях панували українські князі. І теперішня наша шляхта — це нащадки українських шляхоцьких родів з Галицько-Волинської Держави. По розвалі тієї держави наш край опинився під владою давньої історичної Польщі. Вона вже застала на тій землі багато шляхоцьких родів; їх нащадки збереглись ще до сьогодні по наших шляхоцьких селах. Опинившись під Польщею, ота шляхта вела протягом довгих століть вперту боротьбу за свої станові права, бо нова влада не хотіла їх признавати. Ота боротьба увінчалася в багатьох випадках успіхом і нова влада признавала давні привілеї українських шляхоцьких родів.

Тим пояснюється, чому всі шляхоцькі документи списані в латинській, або польській мові, бо це були урядові мови в історичній Польщі. Теж усі шляхоцькі метрики (цертифікати) виставлені в польській мові, бо виставляв їх за Австрії Галицький Краєвий Виділ, який урядував по польськи. З того зовсім не виходить, що теперішні власники тих документів, або їх колишні предки були Поляками. Зовсім ні. І хто хотів би таке твердити, цей говорив би неправду. Бо мова тих документів не має нічогісько спільного з національною приналежністю нашої шляхти.

„За віру і Батьківщину“.

Нащадки тої стародавньої шляхти княжої доби були великими українськими патріотами. Вони записались золотими буквами в нашій історії. Українська шляхта, коли опинилась під Польщею, розпочала дуже тяжку, завзяту й вперту боротьбу за права українського народу. Вона в минулих століттях разом з нашим міщанством винесла на своїх плечах весь тягар боротьби за нашу віру. Найвище її гасло було: „За віру й отчизну!“ Боротьба за предківську віру і за рідну батьківщину була її життєвим завданням. З рядів тієї шляхти вийшло дуже - дуже багато великих і визначних людей, що мають неоцінені заслуги для українського народу. Українськими шляхтичами були: Сагайдачний, Хмельницький, Виговський, Мазепа До високих шляхоцьких родів належить і рід Шептицьких, з якого походить наш ВПреосвященний Митрополит Андрей. Все це золоті імена в нашій історії А є їх багато більше. Всі вони є проречистими й незбитими доказами на те, що весь загал української шляхти завжди служив українській національній справі чесно, вірно і з пожертвуванням. Завжди боронив українського народу своїм життям і своєю кровю. Нехай же ж ті світлі імена будуть для сучасної нашої загонової шляхти прикладом жертвенної праці для українського народу, нехай стануть прикладом гідним наслідування.

Неправдиві погляди про шляхту

Серед Поляків є такі люди, які всю цю правду навмисне заперечують. Вони ширять серед нашої загонової шляхти свідому брехню про те, що вона з українським народом не має нічого спільного. Вони кажуть, що це шляхта польська, що вона тільки через брак відповідного освідомлення вживає української мови, мови для неї чужої. Не вірте їм, бо вони голосять брехню. Рідною матірньою мовою тієї шляхти є мова українська, мова її предків і прапредків. В обороні прав тієї мови чесно боролись ті предки. Отакі люди зпосеред Поляків видають у польській мові спеціяльну ґазету „Побудка“. Вона призначена на те, щоб між нашою шляхтою поширювати брехню і ширити неправду про минуле української шляхти. Тому ніякий чесний чоловік і щирий Українець не повинен брати її в свої руки. Та ґазета не тільки

І ДЛЯ ВАС, бо вплативши дрібну суму зл. 2.40, МАЄТЕ ЦІЛИЙ РІК СПОКІЙ і що тижня дістаєте до дому свіже число нашого часопису, а крім того, як постійні передплатники, будете мати окремі НЕСПОДІВАНКИ. То ж ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ МАСОВО часопис „ХРИСТОС НАША СИЛА“! КОЛЬПОРТЕРИ повинні також ЗНАЧНО ОЖИВИТИ свою діяльність, щоб ЗРОСЛО також число примірників розпродаваних поодиноко.

Коли всі сповните свій обовязок відносно Вашого часопису — піднесете його рівень і тим самим скористаєте й Ви! То ж ДО ПРАЦІ НА ФРОНТІ ДОБРОЇ ПРЕСИ!

РЕДАКЦІЯ Й АДМІНІСТРАЦІЯ.

євангелія

НЕДІЛЯ 23.

І приплили в землю Гергесенців, що є напроти Галилеї. Коли ж вийшов на сушу, зустрів Його один муж з міста, що мав біса і від довшого часу не одягався в одежу, ані в хаті не жив, а в гробах. Сей побачивши Ісуса, упав перед Ним і закричав великим голосом та сказав: Що мені і Тобі, Ісусе, Сине Бога Вишнього? Благаю Тебе, не муч мене. Бо приказав нечистому духові, щоби вийшов з чоловіка; бо від довгого часу поривав його: і вязано його ланцухами і в кайданах стережено; та розриваючи ланцухи, гонений був бісом на пустиню. І спитав його Ісус, кажучи: Як тобі на імя? А він сказав: Легіон; бо много бісів увійшло в нього. І просили Його, щоби не наказував їм іти в безодню. А було там велике стадо безрог, що паслося на горі; і просили Його, щоби позволив їм в них увійти. І позволив їм. І вийшли біси з чоловіка і увійшли в безроги; і кинулося стадо з берега в озеро і потонуло. Коли ж ге, що сталося, побачили пастухи, повтікали і розповіли в місті і по селах. І вийшли побачити, що сталося і прийшли до Ісуса і знайшли чоловіка, з котрого вийшли біси, одягненого, і при здоровім розумі, сидячого в ногах Ісуса, і злякалися. І сповістили їх ті, що бачили, як біснуватий одужав. І просило Його ціле населення Гергесенської країни, щоби відійшов від них, бо обняв їх великий страх. А Він вступивши в човен, вернувся. І просив Його муж, з котрого вийшли біси, щоби був при нім; та Ісус відпустив його, кажучи: Вертай у свій дім і розкажи, що тобі вчинив Бог. І пішов по цілім місті, оповідаючи, що вчинив йому Ісус.

(Лука, гл. 8, ст. 25—39).

ЖЕРТВИ.

В нашій Адміністрації зложив о. Ярослав Мартинюк з Салашів Брукенталь: на церкву в Рудні 1 зл., на політичних вязнів 1 зл., на безробітних 1 зл.

ширить неправду, вона навіть відважується кпити собі з найвищих ідеалів українського народу

Найвищий наказ.

Клич „за віру і батьківщину" був найвищим наказом давньої історичної нашої шляхти. Нехай той клич буде найвищою вимогою і для нас, не тільки для української загонової шляхти, але й для цілого нашого загалу. Коли той клич будемо здійснювати всі в чесній співпраці і згоді, тоді не страшне нам буде те люте время, що тепер настає.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ

Зимова поміч безробітним під опікою наших Владик. Українське робітниче товариство „Сила" переводить працю за допомогою нашим безробітним. Комітет, який тим займається, звернувся до греко-католицьких Владик у Львові, Перемишлі і Станиславові з проханням, щоб вони перебрали опіку над цею допомоговою акцією. ВПреосв. Митрополит Андрей і Преосв. Епископи Перемиський та Станиславівський погодилися на це.

Відзначення греко-катол. Епископа. З приводу коронації короля Великої Британії англійський уряд відзначив почесною медалею Преосвященного Кир Василія Ладику, Епископа греко-католиків Українців у Канаді.

В день св. Михаїла, Патрона Т-ва „Орли", о. пралат Леонтій Куницький відправив в Э. год. Службу Божу і виголосив відповідну проповідь у храмі св. Юра. Головна Рада Т-ва „Орли" і члени явилися з прапором. Відтак відбулося святочне засідання Головної Ради Т-ва „Орли", на якому о. др. І Гриньох виголосив прегарну науку про завдання української католицької молоді.

Першу Службу Божу в наміренні українського робітництва відправив 21. ц. м. в храмі Преображення Св. Спаса о. Всеволод Дурбак, капелян українського робітництва. Він виголосив проповідь на тему „Христос — Робітник" і відправив відтак панахиду за Полеглих під Базарем. Українське робітництво наповнило вщерть простору церкву Св. Спаса. Члени Т-ва „Сила" прибули зорганізовано, зі своїм прапором.

Поклін Героям Базару у Львові. Стараннем Т-ва „Сила" і вихованків Ромісничої Бурси з ул. Пасічної відбулася в салі Т-ва „Сила" Академія в честь Полеглих під Базарем. Академія стягнула велику скількість слухачів, і причинилася до поглиблення свідомости серед нашого робітництва.

25-ліття смерти Лисенка. Нема здається такого Українця, який не знавби, хто такий Микола Лисенко. Він поруч Шевченка і других визначних українських поетів, мистців та учених належить до тих, що імя України зробили славним у цілім світі. Лисенко це великий український музик і композитор. Він списав дуже багато українських народніх пісень. Теж сам створив чимало нових пісень, укладаючи ноти до невмірущих поезій Шевченка. Цього року минає 25 літ від його смерти.

В 20-ліття самостійности України. В Празі відбулися збори представників усіх українських організацій. На зборах вибрано спеціяльну комісію, вона має випрацювати програму, як Українці в Празі обходитимуть двацятьлітні роковини проголошення самостійности України.

Зїзд українських організацій в Югославії. В Білгороді відбувся зїзд союзу українських еміґрантських організацій в Югославії. На зїзді вибрали нову управу.

І на Закарпаттю цькують проти Українців. Величавий просвітянський здвиг, що відбувся в Ужгороді на Закарпатській Україні, не дає спати тамошнім ворогам українського народу. Зо збільшеною ненавистю почали цькувати проти Українців москвофіли і мадярони. Вони роблять брехливі доноси на визначніших українських діячів. В наслідок таких доносів чеська жандармерія переводить численні ревізії в ріжних українських інтеліґентів. Але національний рух на Закарпаттю вже такий сильний, що його не згноблять ніякі цькування ані утиски.

Великі похорони в Вибудові. В селі Вибудові, повіт Бережани, поліцай Ольховий посґрілив смертельно Прокопа Ковалика і той помер від ран у бережанськім шпиталі. На похорон покійного прибули масово селяни з сусідних сіл. Над свіжою могилою попрощав пок. Ковалика в останне зворушливою промовою парох Вибудова. Прокуратура веде слідство в справі того вбивства.

Українська громада в Берліні вшанувала 25-літні роковини смерти Лисенка відповідними сходинами; на сходинах виголошено реферат про Лисенка і відспівано кілька пісень Лисенкового укладу.

Рай чи пекло?

Ще й досі ходять по світі люди, які числячи на темноту й безграмотність селянина, втовкмачують йому в голову всякі нісенітниці про „рай“ у большевії, про тамошню „справедливість“ і „лад“. Кожний свідоміший селянин, робітник чи ремісник уже давно знає, що думати про таких захвалювачів кривавої комуни: це напевно або платні, здебільша пейсаті, агенти большевиків—або люди безнадійно дурні, які дають використовувати себе для злочинної большевицької роботи. Але є ще, на жаль, поміж нашими селянами й міщанами люди настільки темні, що вірять на слово кожному сурдутовцеві з міста, отже даються баламутити також усяким червоним агітаторам. Для таких легковірних і безграмотних людей призначена ця стаття. Прочитайте і поясніть її їм — може прозріють.

Ото ж звичайна це на світі річ, що всякий передусім собі добра бажає Тому й про большевицькі звірства дехто каже, що вони, мовляв, потрібні як засіб винищення ворогів працюючого народу. Таке становище вже саме по собі погане і неморальне — але крім того воно оперте на брехні. Бо большевики винищують по звірськи не лише своїх противників, але й самі себе. Відома це річ, що саме найстарші і найбільш заслужені комуністи тепер у неласці в большевицькій державі, що їх там вистрілюють і засилають на Соловки. Для прикладу — ось вам список найвищих достойників і творців большевицької революції з 1917. року. Погляньте, що з ними тепер сталося! Ленін — помер. Найвищий комісар з 1917 року Риков — у вязниці. Комісар закордонних справ Троцкий — на вигнанню. Комісар праці Шляпніков -- у вязниці. Комісар торговлі Ногін — покінчив самогубством. Достойники політбюра з 1917. року Зіновєв і Каменєв — розстріляні. Члени військового ревкому Свердлов і Урицький -- убиті. Такий список можна б продовжувати у безконечність. А все це — найвизначніші большевицькі достойники. То ж скажіть: чи ті, що так жорстоко винищують самі себе, можуть впровадити дійсний лад і справедливий порядок у своїй державі? Чи люті, хижі звірі можуть добре рядити людьми?

А до чого доводить правління большевиків у кінцевому висліді, про це ви самі знаєте.

ЗАМОВЛЯЙТЕ
Український Християнський Календар на рік 1938.
Ціна календаря 75 сот.
На почтову пересилку треба залучити 25 сот.
Замовлення слати на адресу:
ВИДАВНИЦТВО „МЕТА“, ЛЬВІВ, вул. ЯПОНСЬКА 7.

О. ГОРИЦВІТ.

ДВІ СОТКИ

У второк був ярмарок у містечку, але у Пилипа всі були в хаті. Нема грошей по ярмарках ходити. Старий Пилип гріє кости коло печі, зять сперся на стіл і дрімав, а Пилипиха крутилася коло кухні. Тільки дочки робили. Висока молодиця пряла кужіль під вікном, а чорнява Ганка вишивала ручник.

І тишина була в хаті. Лиш зять хропів на столі, і дорогою гуркотіли фіри, то сюди, то туди. Аж рипнули двері, і до хати ввійшов якийсь незнайомий чоловік. Поздоровкався, огляднувся по хаті, і каже:

— Чи не продали б, господине, молока? Здалека я подорожую, тай голодний уже!

— А скільки вам? Якого молока? — питає Пилипиха.

— Та якогобудь! Може бути і вареного пів літри. Я заплачу! — сказав незнайомий і розсівся на лаві.

І подала йому Пилипиха горнятко, а старий Пилип питає:

— А звідки ви йдете?

— Я аж з Румунії! Ой, і ще мені дорога не близька! — каже чоловік.

— А як там у Румунії? — знову питає Пилип.

— Та добре, як кому добре поводиться! А як у вас?

— Тай у нас таксамо! — каже Пилип. — Як кому ведеться, то ведеться, а мені цього року, як з Петрового дня. Літом гуси поздихали, а тепер я одну конину продав, а друга вже тиждень кульгає, та може й здихати схоче!

— То нераз така нечиста сила найде і пакости творить! — каже чоловік.

— Ая, ая! — каже Пилип. — То мойому сусідові Гринькові ведеться. Усі люди кажуть, що він дітька має у пивниці, тай багатир такий!

— Бо це, що у вас мало би — каже чоловік — напевно бути, то до нього переходить! Злий дух шкодить вам. Давайте сюди мищину води, давайте яйце, а я вам його зараз покажу! О, я на таких річах знаюся!

Усі хатою зрушилися на ці слова. Навіть зять підняв голову, і зачав зівати. А старий Пилип глипнув на жінку, і каже: „Ану, стара! Давай мищину тай яйце! Може справді вгадає чоловік?“

Подала Пилипиха мищину з водою, пошукала яйця, а незнайомий зробив якийсь знак, розбив яйце над водою, і з захопленням каже: „Є! О! Дивіться! Видите, який злий дух?!“ — І показує пальцем якусь чорну плямку на жовткові яйця.

Всі обступили навкола мищину, дивляться, і лиш очима кліпають. Потім одне на одного дивилися мовчки, і не знали що казати. А чоловік каже:

— А видите, що є! О, я йому тепер карк скручу! Я практикований ворожбит! Аж тепер буде вам інакше велося на газдівстві. Давайте кропила, я його викроплю аж за сему хату!

Подала Пилипиха кілька житніх колосків, а незнайомий чоловік зачав кропити по кутах у хаті. А потім каже: „А тепер ще відчиніть комору, най і там викроплю і пороблю знаки“.

І пішов чоловік з водою до комірки, а за ним старий Пилип.

сліді — це найкраще видно з останнього перепису населення, що його переведено в СССР цього року. Висліди його такі страшні, що большевики їх затаюють — і лише з деяких познак можна догадуватися, що замісць приросту населення стверджено в большевії за останніх 20 літ постійне зменшування числа людей, так, що тепер є в СССР о 30 міліонів людей замало.

Большевицька тюрма народів вимирає від голоду й жорстоких знущань — а всякі платні аґенти та їхні темні підпомагачі горлають про совітський „рай". То ж знайте, добрі люди, що **не рай це, а найстрашніше пекло на землі!**

„Івани без роду". В червоній Еспанії бореться окремий український відділ ім. Шевченка. Від багатьох добровольців надійшли листи до родин у Галичині. Українські „Івани без роду", які борються за інтереси червонсї Москви, прибрали собі еспанські призвища.

ЦІКАВІ ДРІБНИЦІ

ЗАВДАННЯ ЦЕРКОВНИХ БРАТСТВ. Браття і Сестри церковні! Погляньте чи свічка, яку тримаєте в руках має в долі витоплений знак „КЕРОС". Якщо ні, то жадайте від Старшого Брата, чи Сестриці, щоби при закупні свічок не купував чужих, не знати де вироблених свічок, коли ми вже маємо свою фабрику „КЕРОС". Купуючи свічки фабрики „КЕРОС" докидаєте і Ви цеголку до розбудови рідного промислу, та даєте працю своїм людям.

Людрські чуда. Кожний католик знає, що в місцевості Люрд у Франції, де пастушці Бернадеті (тепер признаній за Святу) зявилась Мати Боже, раз у-раз і в нинішні дні з ласки Пречистої Діви творяться великі чуда. Недавно голова людрської лікарської комісії д-р Валлет подав до друку такі відомости. До Людрів прибуває щороку приблизно по 25.000 неміч них. Найменше 10 випадків річно буває повного уздоровлення, цілком непоясненого медичною наукою. Кожний лікар має вільний приступ до лікарської комісії, й щорічно в тій комісії працює приблизно по 800 лікарів. Всі немічні, що прибувають до Людрів, повинні перед тим, як підуть поклонитись статуї Матері Божої, зголоситися до лікарської комісії, де кілька лікарів докладно їх переглядають. По уздоровленні так само немічні йдуть на перегляд до тієї ж лікарської комісії. Лікарі поступають дуже обережно, часом ви магають, щоб уздоровлений аж за рік прибув знову на перегляд. Звичайно уздоровленого переглядає комісія, що має найменше 25 лікарів. Випадків уздоровлення душевно чи нервово хорих комісія взагалі не бере на рахунок. Якщо ж і узнає, що уздоровлення невилічимих недуг сталось тоді, коли перед тим ця комісія узнала, що неміч є цілковито невилічима, — то в своїх протоколах лікарська комісія ні коли не зазначує, що сталось

Вернув за хвилину Пилип до хати, і поставали як затуманені, та чекають. Кожна хвилина роком ставала. Самі не знали, що це з ними подіялось, і що ще буде? А Пилип каже до жінки: „Слухай, стара! Але там у коморі у скринчині дві сотки лежить, що за конину взяв!"

— Ая! — каже Пилипиха. — Таки піди старий, тай подивися! Пішов до комірки Пилип, а за ним Пилипиха, зять і дочки Відчинили двері, а по ворожбитові і слід застиг. Кинулися до скринчини, де гроші, а грошей нема. Вернули запоморочені до хати, і поставали, як погорілі. Лиш мовчки одне на одного споглядали, якби води в рот набрали. Аж увійшов до хати розумний сусід Микола, і питає: „Чим ви люди так зажурились, що поставали, як не ті:"

— От, чуєте, нещастя сталося, тай вже! — каже Пилипиха.

— Яке нещастя? Що такого? Кажіть!

— Аво, дві сотки нам вкрав!

— Хто, коли, звідки?

— Аво, приходить якийсь ворожбит, показував нам злого духа, і дві сотки взяв з комори!

— Та якого злого духа?

— Та показував на яйці!

—І ви виділи цього злого духа?

— Та не виділи, але щось показував! А потім ходив ще до комірки, і дві сотки взяв!

— Люди! Та ви щось таке оповідаєте, як малі діти! — каже сусід Микола. — Та це хіба якийсь злодій ворожбит! А ви чого ще такі темні і в чари вірите? Та цей злий дух таки у вашу голову впакувався, бо перша заповідь каже у Бога вір, а ви вірили в чарівника! Та біжіть, лапайте злодія, бо шкода двох соток!

— Ай, тихо, тихо, не гомоніть! — каже Пилип — Я вже не шкодую за грішми, тільки що поробив нас туманами. Щоб хоч люди не дізналися, бо сором на ціле місто.

— Люди! Та чого мовчати? — каже Микола. — Та то біжіть, кричіть ґвалт, рятуйте, лапайте злодія! Ограбив нас! Кричіть, най ціле місто знає! Най другі стережуться, щоби їх цей лиходій не ограбив!

— Та він виглядав на якогось побожного! — каже Пилип.

— Але ж люди! Та нині такий дурисвіт і побожного буде вдавав, щоб вас обдурити, обманити. А читаєте ви яку добру ґазету? — питає Микола.

—Та де є коли читати! Так все не було грошей ! — каже Пилипиха.

— То для ворожбита дві сотки мали ви, а на добру католицьку ґазету 2 злотих не маєте? За двома сотками, кажете, уже не жалуєте, а 2 злоті на рік на ґазету жаль вам?

Та ж у ґазетах пишуть: Люди уважайте! Не дайте себе обманути всяким дурисвітам, ворожбитам, злодіям, чарівникам, аґентам, стережіться їх, а ви бідненькі цього не читали, тай не знали. Та схаменіться люди! Та читайте! — говорив Микола, аж зачервонів з досади.

І протверезів старий Пилип. Аж тепер отворилися йому очі. Таки другого дня усі ходили до св. Сповіди, а на другу неділю вже була на столі католицька газета „Христос Наша Сила".

чудо, лише, мовляв, стався випадок, якого не може висвітлити наука. Знаменитий дослідник ракової немочі, д-р Каррель, що за свою працю в тій галузі дістав Нобелеву грошеву нагороду, надрукував такі свої слова: „Я вірю в чудесні уздоровлення. Ніколи не забуду приголомшуючого почуття, що його я зажив в Людрах, коли сам бачив, як великий раковий боляк на руці робітника перед моїми очима стягся й зник так, що на його місці лишилася тільки ледве помітна близна. Зрозуміти цього я, дійсно, не можу Але ж не можу й мати сумніву в тім, що бачив на власні очі". Д-р Каррель не є католиком.

Світ за 50 літ. Американський учений Салівен видав книжку, в якій описує світ за 50 літ. Він доказує, що за пів століття у великих містах будемо мешкати в хмародерах на кількадесять поверхів. В однім такім хмародері буде пересічно 20.000 кімнат, де кожний мешканець буде займати 5 до 6 кімнат. В кожнім хмародері буде церква, театр, кіно, всякі крамниці, летунська площа на плоскім даху, бо люди будуть літати літаками навіть з одної вулиці на другу. Хмародери будуть получені з собою підземними залізницями. Вулиці будуть рухомі. Жінки не будуть варити бо всі будуть відживлятися консервами. Люди житимуть пересічно 90 літ. Лікарська штука так розвинеться, що столітні старці будуть почуватися зовсім молодими. Про страшні недуги рак, сухоти і т. д. люди будуть довідуватися тільки з книжок. Робітники будуть працювати тільки 4 години денно і до фабрики літатимуть літаками з скорістю 500 миль на годину. Хто схоче їхати до Америка, тот сяде до спеціяльної ракети і за дві години з якихнебудь Печихвостів залетить до Ню-Йорку. Телєвізія розвинеться так, що можна буде говорити телефонічно з людьми з другого кінця світу і рівночасно бачити їх. Техніка використає світло сонця і силу вітру до тої міри, що життя буде лекше, краще і вигідніше, як тепер. Треба тільки дожити того часу. Розуміється, що це відноситься передовсім до Америки.

ЩО ДІЄТЬСЯ В СВІТІ

Закарпатська Україна.

Після величавого просвітянського Зїзду в Ужгороді на Закарпатській Україні, рішено відновити діяльність Центральної Руської Ради. Вона повстала 1918. р. по розпаді Австрії і висловилася була за злукою Закарпатської України в одну соборну Українську Державу. Одначе внаслідок відомих подій ухвалено прилучити Закарпаття до чехословацької республики.

Жид премієром сов. України.

Недавно арештували в Києві голову ради народніх комісарів УССР Бондаренка. Його місце заняв жид Ізраель Леплєваний. На совітській Україні, як і в цілому СССР відбувається дальше безконечна чистка на всіх урядах.

Замах на Сталіна.

Шведські часописи пишуть, що в Москві викрили новий замах на Сталіна. ГПУ арештувало надворного фотографа Сталіна, Кісена, який вложив до свого фотографічного апарату пекольну машину великої вибухової сили. У звязку з тим арештували багато австрійських комуністів, які втікли до совітів після невдалого комуністичного перевороту в 1934. р.

Важне засідання поль. сойму.

Буджетова сесія варшавського сойму має зачатися 30 ц. м. Заступник премієра (голови уряду) міністр Квятковскі представить буджет і виголосить велику промову про господарське положення. Мають внести ріжні законопроєкти, між іншим і в жидівських справах.

Зближення між Анґлією й Німеччиною.

Гітлєр приняв анґлійського лорда Галіфакса і розмовляв з ним майже 5 годин про справи міжнародньої політики. Повідомляють, що та розмова відбулася в дуже приязному настрою.

Сподіваються, що наступить зближення між Анґлією та Німеччиною. Анґлія погодилася вже з перемогою ґен. Франко в Еспанії, висилаючи туди свого представника; мусіла погодитися з протикомуністичним договором Німеччини, Італії та Японії. На Далекім Сході розвиваються події некорисно для Анґлії. Найцікавіше, що багато Анґлійців і навіть найповажніший анґлійський часопис „Таймс" домагається звороту німецьких кольоній, забраних Анґлією та Францією по війні. Порозуміння Анґлії з Німеччиною це значна запорука мира в Европі.

Національна Еспанія з Богом.

Ґенерал Франко, вождь національної Еспанії, заявив: Боронимо Церкву, релігію та християнську цивілізацію, тому католики всього світа повинні піддержати наш рух. Ми є прихильниками суспільного добробуту. В господарських справах кермуємося наукою Католицької Церкви. Нова Еспанія буде справді демократична, всі громадяни візьмуть участь у творенні уряду. Скасується всі закони червоного уряду, які заборонили чернечі чини, навчання релігії, сконфіскували церковні забудування. Католицьке духовенство зможе виконувати свобідно свою місію. Католицизм був і буде справжнім знаменем Еспанії.

Кінець війни в Еспанії?

Перемога ґен. Франко в Еспанії очевидна для всіх. Крім Анґлії визнали уряд ґен. Франко Японія, Мадярщина, Австрія і Манджурія. Навіть совіти погодилися признати ґен. Франкові права воюючої сторони, рівнорядної з червоним урядом Еспанії. Президент Катальонії Компаніс має переговорювати з представниками національного уряду ґен. Франка в справі перемиря. Обі сторони мали погодитися, щоб еспанським королем став князь Іван, наймолодший син б. еспанського короля. Розуміється, що большевицькі аґенти стараються не допустити до згоди між Еспанцями і хочуть дальше воювати ґазами. По останнім вісткам в Еспанії наступило перемиря і завішення зброї.

Франція на переломі

Франція зачинає помалу відвертатися від совітів і шукати зближення з іншими державами. Міністр скарбу Дельбос їде до Варшави, щоб затіснити французько-польський союз. Праві французькі кола домагаються, щоб французький уряд за при-

кладом Англії вислав свого представника до національної Еспанії та, щоб навязати з нею торговельні взаємини. Поліція викрила в Парижі тайні склади зброї та амуніції, яка мала належати до правої організації „Білих каптурів".

Швайцарія нищить комунізм.

Швайцарська поліція арештувала голову комуністичної партії Швайцарії Дроца і багатьох визначних комуністів. Переведено ревізію в редакції комуністичного часопису „Фрайгайт", де найдено важні документи. Швайцарські комуністи вербували добровольців до червоної еспанської армії.

Протикомуністичний фронт.

Крім Німеччини, Італії і Японії мають на днях приступити до протикомуністичного договору національна Еспанія та Манджурія. Також мають приступити Португалія, Австрія, Мадярщина і держави Полудневої Америки. Німецька преса очікує, що й Польща, яка називає себе заборолом християнства, приступить теж до протикомуністичного фронту.

Війна в Палестині.

Ціла Палестина немов на вулкані. Щоденно гинуть люди від арабських і жидівських терористів. Англійська поліція арештувала багато Жидів і Арабів та замкнула їх у концентраційному таборі. На поміч палестинським Арабам спішать Араби з сусідніх країв цілими ватагами. Англійське військо зводить завзяті бої з добре узброєними відділами Арабів.

Японці йдуть вперед

По здобутті Шанґаю, найбільшої китайської пристані, Японці йдуть на Нанкін, столицю Китаю. Китайський уряд утік з Нанкіну до Чун-Кіну. Китайці будуть боронити своєї столиці до останнього вояка, одначе супроти технічної переваги Японців мабуть не встояться. Японці заняли північні китайські провінції і господарять там, як у есбе дома.

Відібрали будинок української гімназії в Рівнім. Повітовий виділ в Рівнім відібрав будинок, де від 1929. р. містилася українська гімназія.

КАЛЄНДАР.

Листопад 1937.

Стиль		Д н і	СВЯТА
н.	ст		грекo-катол.
28	15	Н	23 по С. Гурія
29	16	П	† Матея ап. єв.
30	17	В	Григорія еп чуд
1	18	С	Лист. Плят. Роман
2	19	Ч	Авдія
3	20	П	Григорія
4	21	С	Введення Пр. Б.

Сонце сходить 25. ц. м. в год. 7.17, заходить в год. 15.30.

Місяць сходить 25. ц. м. в год. 2.30, заходить в год. 13.9.

ДОПИСИ

З ЖИТТЯ ЛЬВОВА-ЛИЧАКОВА.

Дня 14. ц. м. обходили дівчата з т-ва „Будучність" у своїй домівці памятку 1. листопада 1918. р. П. Слава Филипів виголосила відповідний відчит. Опісля вихованки з Ремісничої Бурси при вул. Пасічній відспівали під проводом п. Цепенди кілька пісень і відіграли один терцет. Дівчата з т-ва „Будучність" і з „Круціяти" віддеклямували кілька віршів. Це торжество, дбайливо підготовлене і закінчене національним гимном, лишило якнайкраще враження.

Дня 18. ц. м. в Ремісничій Бурсі відбувся „День ощадности", на якому вихованки бурси М. Щуровський, З. Єлиїв і збірщик В. Туркевич виголосили відповідні реферати; вихованкам роздано даром пропаґандивні книжечки „Пром-Банку", з котрих довідуємося, що вихованки заощадили досі 3.71 зл.

Від дня 25. — 29. листопада відбувається на Личакові тридневка у честь св. Йосафата. Служба Божа правиться в год. 6.30, а вечірні молебні і науки в год. 5.30. В неділю 28. ц. м. по вечірні уладжує Ремеснича Бурса (вул. Пасічна 2) академію у честь Митрополита Йосифа Рутського.

ГОРОДОК.

Дня 14. XI. 1937. в Городку біля Львова відбулося торжественне посвяченя площі коло церкви св. Івана Хрестителя і посвячення та вкопання памятного хреста. Заходами о. дек. Роздольського і братського комітету закуплено від жидів сумежну коло церкви площу і старий дім для церкви св. Івана Хрест. за ціну около 5.000 зл., що їх жертвувало городецьке громадянство. Цього літа площу відповідно сплянтовано, закуплено нову огорожу і дім зовсім перебудовано, та віддано до вжитку. Літом містився у ньому дитячий садок під управою Церкви. Тепер призначений на приміщення товариств Кат. Акції.

Службу Божу у день посвячення відправив о. декан Е. Роздольський. На акт посвячення зійшлися процесії усіх церков і велике число парохіян. Посвячення площі і хреста довершив о. дек. Роздольський в сослуженні о. катехита Омеляна Квіта. Проповідь при піднесенню і вкопанню хреста виголосив о. Думанський з Добростан, взиваючи вірних до єдности, любови і жертвенности. Вечором цьогож дня заходами церк. братства відбулася вечірка з приняттям, на якій промовляли численні відпоручники городецьких установ.

Католицький дім має 6 кімнат, в яких будуть міститися католицькі установи, як У. К. С., Т-во „Орли", сирітський захист, т-во служниць, та інші. Коли взяти під увагу, що в нинішній час збіднілі люди по містечках є схильні переходити на латинський обряд, (навіть з городецької гімназії щораз переходять бувші учні й матуристи на лат. обряд), тоді такі катол. товариства одинокі можуть бути заборолом нашої віри, обряду і нації. — Цього року городецьке Староство не дало дозволу Сестрам Служебницям на переведення збірки в повіті на сирітський захист. Хтож поможе сиріткам? Тільки свідоме громадянство, ведене християнською любовю і жертвенністю. Одначе це громадянство мусить бути зорганізоване в католицьких товариствах. А власна домівка і площа дають можність католицьким організаціям у Городку якнайкраще розвинутися.

ЖЕЛЕХІВ ВЕЛИКИЙ, пов. КАМІНКА СТРУМ.

Такого памятного, святочного дня що його обходив Желехів Вел. 7. ц. м. давно вже не переживав. В тім дні відправив першу св. Службу Божу уроженець тогож села, о. Филимон Курчаба Ч. Н. Ізб. (Редемпторист). Це радісне торжество почалося о год. 10. процесійним походом до мешкання о. Филимона. Тут на подвірю виповненім людьми, виголосив прекрасну проповідь місцевий парох о. сов. Ковальський, згадуючи, що цей день найкращий в житті парохії, бо вона видає нового борця за Боже Царство на землі. А звертаючися до самого о. Курчаби побажав йому у його місійній праці багато Божих благодатей. Опісля рушив похід до церкви, де о. Филимон відправив св. Літургію в асисті о. Мисака Ч. Н. Ізб, як діякона і Т. Дурбака, як піддіякона. Співав гарно місцевий хор під управою абсольвента Богосл. Академії, п. Матвієва. По св. Євангелію промовив також о. Гр. Мисак, підкреслюючи вагу цього торжества. Вкінці в коротких словах подякував усім о. Курчаба, уділив єрейського благословлення і роздав памятки. Нарід розходився піднесений на дусі і радісний з того, що з їх села вийшов новий працівник у Христовім винограді.

Австрія за Габсбургами. Австрійські монархісти вшанували дуже торжественно 25-ті роковини уродин архикнязя Оттона, найстаршого сина австрійського цісаря Карла.

ПРОБУДИТЕЛЕВІ ГАЛИЦЬКОЇ ЗЕМЛІ.

Дня 14. ц. м. Гологірщина віддала поклін о. М. Шашкевичеві з нагоди 100-ліття „Русалки Дністрової". Почин до цього дав Кружок Р. Ш. Рано після Служби Божої відправив о. Гр. Панчишин панахиду за о. М. Шашкевича і виголосив річеву проповідь про його значіння для відродження українського національного життя в Галичині. В год. 2. попол. зачалася святочна Академія. Змістовне вступне слово виголосив член Кружка Р. Ш. з Гологірок п. Ганець, відтак слідували хорові точки у виконанні мужеського і мішаного хору під диригентурою дяка п. Зубара. Реферат про о. М. Шашкевича виголосив п. Дм. Дубас з Гологір — Волі. Горішний І., с. Петра віддеклямував гарно вірш Завадовича. Найкращий успіх мала деклямація „Я є Українець" малого 4-літнього хлопця Михася Бурбана з Гологір — Волі. Академію закінчено відспіванням національного гимну. В ній взяло численну участь громадянство Гологір і околиць.

УЧАСНИК.

Читання для господарів

ЯК НАЙКРАЩЕ СПОЖИТКУВАТИ ЛИСТЯ ЛІСОВИХ ДЕРЕВ.

Доброю додатковою пашою на зиму для овець є чисто переховане листя лісових дерев, як дуба, тополі, вільхи, берези, клену, верби, ясену і навіть шпильки сосни. Треба давати його в малій кількости, кожноразово після звичайної їжі. Воно регулює травлення, але мусить бути дуже чисте, тому опале, зі землі, не надається, а треба натрусити на плахти або нарвати таки руками з дерева. Переховувати в сухім місці, тонкою верствою, щоб не спарилось, бо зашкодить.

В КІЛЬКОХ СЛОВАХ

Найбільший сьогодні німецький часопис „Фелькішер Беобахтер", урядовий часопис гітлерівської партії помістив велику статтю під наголовком „Політична доля України". В тій статті коротко переповіджена історія українського народу та причина нашого упадку за княжих, козацьких і недавніх часів. Стаття кінчиться закликом до держав західньої Европи, щоби помогли Україні стати знову вільною державою. Тоді вона сталаб на Сході Европи знов сторожем ладу і мира. За цю статтю сильно обурилась польська преса на німецький часопис. А найбільше розгніваний „Ілюстровани Куріер Цодзенни" з Кракова, відомий зі своїх протиукраїнських виступів.

Процес ОУН в Бережанах. Перед бережанським судом присяглих відбулась розправа проти Стельмаха, Николишина та Возняка з села Поручин. Їм закидують, що з наказу ОУН мали виконати замах на солтиса своєї громади. Вони мали стріляти до солтиса вночі, але не вбили. Стельмаха засудили на 8 літ вязниці, Николишина на 2 і пів, а Возняка звільнили.

Дивна заборона. Чит. „Просвіти" в Кропивній внесла до старостава в Золочеві подання в справі вистави пєси „Ой видно село" і комедії „Свідки". На відіграння комедії староство дало дозвіл, а виставу „Ой видно село" заборонило зогляду „на спокуй, пожондек і безпеченьство публічне".

З листів до Редакції

Наша Редакція дістала такого листа до поміщення:

Дня 10. XI. ц. р. по 16 роках мойого душпастирювання в Зборові переносився я на парохію в Збоїсках. Помимо щирих пращань, які уладили мені ОО. Кондеканальні, школи, Хуторці, Погрібці, „Орли" та всі парохіяни Зборова збірно в день св. Димитрія, найбільшою для мене несподіванкою було те глибоке почування дитинної беззастережної любови, яку виявила мені вся тисячка парохіян, коли 10. ц. м. відпроваджувала мене на двірець. Всі оклики, повні сердечного жалю: „Тату наш — чого нас покидаєте?" — всі рясні сльози на очах старших громадян, те уолосне хлипання молодих — були для мене великою несподіванкою. Вони були для мее дорожчі, як ті щедрі дари (прегарна чаша, срібна ваза, атляс України, розкішний вазон і ін.), якими нас з дружиною обдарували.

Оцим сповняю приречення, дане тим, що своїми гарячими сльозами облили свої обличчя при пращанні та зросили мої руки.

Цією дорогою, через часопис „Христос Наша Сила" шлю сердечну подяку за привязання, за щирість, вдячність і за щедрість у дарах. Запевняю б. моїх Дорогих Парохіян Зборова, що день у день, у моїх молитвах при Св. Жертві молю Всемогучого за обильні ласки туземні і надприродні для них. Прошу їх, щоб з такою самою любовю відносилися до кожного свого душпастиря та разом з ним працювали на славу Божу, спасення своїх душ і нашого народу.

Цим докажуть, що їх сльози мали вартість небуденну, але надземну — спасенну. Хай буде — Слава Ісусу Христу!

Збоїска, 20. XI. 1937.

1—1 о. Василь Кулик.

ВЕСЕЛИЙ КУТИК

ЗАПІЗНО.

До поліційного комісаріяту вбігає задиханий панок і кричить:

— Панове! Цофаю свою скаргу. Знайшлися мої гроші за підшивкою.

На те поліціянт:

— Запізно, мій пане! Злодій уже сидить у криміналі.

БАТЬКО І СИН.

Батько: Чи учитель завважив, що я помагав тобі при задачі?

Син: Здається мені, що так, бо сказав, що так багато похибок я не міг сам зробити.

ОГОЛОШЕННЯ

(За оголошення Редакція не відповідає)

ДЛЯ СВЯТОГО МИКОЛАЯ конечна для вистав на сцені книжка Ю. Шкрумеляка „СВЯТИЙ МИКОЛАЙ У СЕЛІ", Свят-Миколаївський Вечір у двох частинах: для дітей і для дорослих. Дві одноактівки, пісні і деклямації. Ціна 1 зл.

НА РІЗДВО ХРИСТОВЕ маємо до вибору такі ВЕРТЕПИ Юри Шкрумеляка:

1 ГОСТІ З ВИФЛЕЄМУ, 11 осіб. Ціна 40 гр.

2) ТРИ КНЯЗІ В ВИФЛЕЄМІ, 19 осіб: Князь Володимир, Гетьман Мазепа, Отаман Петлюра, Лицар, Козак, Січовий Стрілець та ін. З додатком Дитячого Вертепу „Божі Пастушки". Ціна 60 гр.

3) ВЕСЕЛИЙ ВЕРТЕП „БІДА В МІШКУ", 9 осіб. Ціна 40 гр.

4) ІРОД І СМЕРТЬ ТА МАРКО ПРОКЛЯТИЙ, Найновіший Вертеп, 11 осіб. Ціна 40 гр.

ЦІ ВСІ ВЕРТЕПИ ДОЗВОЛЕНІ ЦЕРКОВНОЮ ВЛАДОЮ. Надаються для дому і вистав на сцені.

5) Найновіший КОЛЯДНИК. Старі й цілком нові коляди, веселі коляди Івана Сорокатого та дитячі коляди, а також віршовані Різдвяні бажання. Ціна 80 гр.

Можна купити у всіх книгарнях або замовляти на адресу:

КНИГАРНЯ Т-ва ім. ШЕВЧЕНКА, ЛЬВІВ, РИНОК 10. Висилається тільки по надісланні належитости. Книгарням і ретельним продавцям значний опуст. 2—4

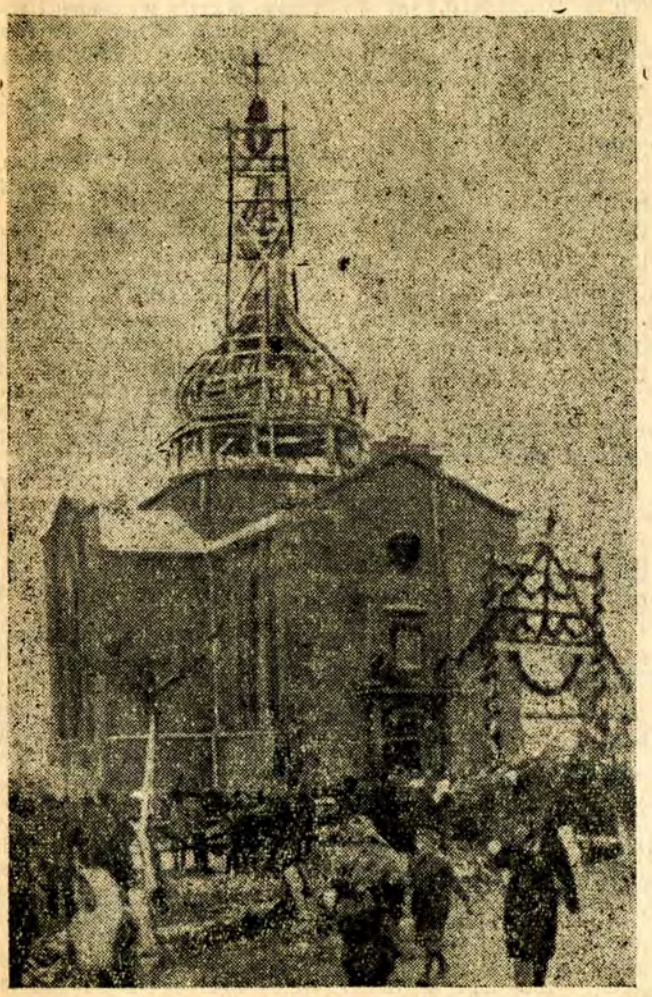
ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1·20 зол., РІЧНО 2·40 зол., за границею річно 1 доляр. — Адреса Редакції і Адміністрації: Львів Японська 7. II пов Тел. 294-56 — Видає „Мета", Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. Редагує. Колегія Відповід. ред. Петро Козіцький. Друк. „Слово", Львів, вул. Чацького ч. 6. Тел. 276-24.

Opłatę pocztową uiszczono gotówką

Ч. 47 (163) Львів, неділя 5. грудня 1937. Рік V.

Христос Наша Сила

ПОПУЛЯРНИЙ ТИЖНЕВИК
присвячений поглибленню релігійно-морального і національного життя серед українських родин
Ціна 5 сот.

Нова церква в селі Березина, парохія Розділ, пов. Жидачів. Посвячення і винесення надбанних хрестів відбулося 14. XI. ц. р. Службу Божу відправив о. кан Д. Лопатинський зі Львова в сослуженні оо. Власенка, Павловича, Лавришина, Вірчака і Возняка. Прегарні науки виголосили о Кан. Лопатинський о. Возняк і о. Вірчак. Співав гарно хор з Крупська під проводом п. Борисовського. До кінчення будови цієї церкви вимагає ще багато гроша і праці. В парохії Розділ з присілками розходиться що тижня 250 примірників часопису „Христос Наша Сила". Досі розлічилося там 70 „Українських Християнських Календарів" і багато інших релігійних видань Це примірний наслідування.

Українським безробітним

За Благословенням усіх наших Владик, товариство українських робітників „Сила" у Львові приступило до переводження зимової допомоги українським безробітним. Всі Українці обовязані перед Богом і рідною нацією помогти нашим найбіднішим братам з усіх своїх сил. Не сміє бути ніодного між нами, якому була б чужою і байдужою доля його голодного брата! Спільним всенаціональним зусиллям допоможемо нашим потребуючим братам! Зложимо всі наш даток на фонд допомоги українським безробітним, сповняючи християнський обовязок любови ближнього.

Всі на фронт допомоги українським безробітним!

Жертви проситься слати на адресу: Львів, Т-во „Сила", вул Рутовського 22. III. пов.

25-ліття гр. кат. Епископства в Канаді

Цього року минає 25 літ, як у Канаді повстало українське гр.-кат. Епископство. Першим українським гр.-кат Епископом у Канаді був Преосв. Кир Никита, теперішній львівський Епископ - Помічник. Тепер гр.-кат. Епископом Українців у Канаді є Преосв. Василій Ладика. З приводу цього ювілею видав він Пастирський Лист до вірних, в якому взиває їх до дальшої ревної праці для збереження релігійної і національної єдности українського народу.

—

На сов. Україні

брак збіжжа.

Багато колгоспів (колективних господарств) на совітській Україні має так мало збіжжа, що не вистарчає навіть на власні потреби. Збори колгоспників вислали до совітської влади тисячі резолюцій, в яких повідомляють про брак хліба. Що зробить совітська влада з тими колгоспниками, ще не відомо, але що збіжжа з них стягне силою, це певне. Бо за що будуть большевики робити розкладову аґітацію по цілому світі, як не за українське збіжжа, видерте силою від українських селян?

Преважна справа

Всі Українці повинні вміти читати!

Тому около 900 літ, коли Українська Княжа Держава була одною з наймогутніших держав Европи, українські князі, епископи, священики і монахи звертали велику увагу на ширення освіти між українським народом. Вже князь Володимир Великий закладав школи в Киеві, а його син князь Ярослав Мудрий, заложив велику бібліотеку при катедральній церкві св. Софії. При всіх численних церквах і монастирях княжої України були школи, де вчилося багато українських дітей.

Пізніше, за татарського лихоліття, освіта на Україні дещо підупала. Але за козацьких часів українські землі знов вкрилися численними школами.

За часів Хмельницького подорожував по Україні діякон Петро Алепський. Він дуже цікаво пише у своїх споминах, що на Україні весь народ письменний та що в церквах усі моляться і співають з молитвенників. Розуміється, що це була заслуга тодішнього українського духовенства і монашества. Не так було тоді в Московщині, де, як пише той сам Петро Алепський, мало хто тоді був грамотний.

Коли Україна стала кольонією Москви, Москалі заборонили українські школи і завели свої московські, щоб якнайскорше змосковщити Україну. На українських землях під Австрією кермуючі чинники також не хотіли допустити до розвитку українського шкільництва.

Підчас світової війни кілька літ були замкнені наші школи. Через те багато наших дітей не ходило зовсім до шкіл, і тепер маємо багато неграмотних у віці 30—35 літ. На всіх 6 міліонів Українців у Польщі було на підставі спису населення в 1931. р. аж 1,719.000 неграмотних. З того у Східній Галичині є 850.000 неписьменних.

Як побороти неписьменність? Треба негайно, не зволікаючи, взятися до праці всім нашим освітнім, господарським, і взагалі всім українським товариствам. Також усі письменні люди поодиноко повинні взятися до науки неписьменних. Кожний письменний повинен за зиму вивчити хоч кількох неписьменних. До цеї справи треба братися дуже обережно, щоб таку людину відразу не зразити до науки. Неграмотні, особливо старші, не люблять, щоб багато говорити про це їх духове каліцтво. Тому треба до них підходити по приятельськи, без тіни погорди і без підкреслення своєї вищости; треба старатися почати їх учити незамітно для них самих. І весь час науки треба поводитися дуже культурно й терпеливо та ніколи не дати пізнати, наче б то ми вважали неграмотного за нижчого від себе. Лише при такому підході можна рахувати на добрі успіхи при науці дорослих неграмотних.

В кожній нашій місцевості добре було б зорганізувати комітет боротьби з неграмотністю, який співпрацюватиме з читальнею чи з філією „Просвіти".

Не можна устійнювати одного пляну поборювання неграмотности для всіх, бо треба просто суватися до ріжних місцевих обставин. В кожнім разі не сміємо допустити, щоб польські організації виручували нас у ділі поборювання неграмотности. Бо разом з чужою освітою вони вносили б у серця наших людей чужого духа, і через те неодна неосвідомлена людина могла б пропасти для свого рідного народу. Не можемо також допустити, щоб поширюванням грамотности занялися люди, що пропаґують безбожництво і всякі інші розкладові гасла, бо разом з грамотою вони давали б нашим людям большевицьку отруту. Навчаючи читати й писати, одночасно мусимо вщіплювати в серця своїх учнів найважніші засади реліґійно-національного виховання та пильнувати, щоб такий прозрівший чоловік не вжив новонабутої вмілости читання на шкоду своїй душі. Щойно тоді, коли разом з письмом дамо людям і здоровий зміст, здорову науку — щойно тоді зможемо сказати, що ми виховуємо дійсно повновартні одиниці. А таких одиниць треба нашому народові якнайбільше. Кожний, хто за цю зиму вивчить грамоти бодай одного-двох незрячих братів та освідомить їх у реліґійно-національному дусі — добре прислужиться українській справі.

євангелія

ВВЕДЕННЯ У ХРАМ ПРЕЧ. ДІВИ МАРІЇ.

І сталося, коли ішли, і Він увійшов в одно село, а одна жінка, на імя Марта, приняла Його в свій дім. А була в неї сестра, на імя Марія, котра й сіла в ногах Господніх і слухала Його слова. А Марта клопоталася всілякою послугою. І ставши, сказала: Господи, чи Тобі байдуже, що моя сестра саму мене оставила послугувати? Скажи отже їй, щоби мені помогла. А Господь у відповідь сказав їй: Марто, Марто, журишся і клопочешся про многе, а мало чого потреба. Марія добру часть вибрала, котра не відбереться від неї.

(Лука, гл. 10, ст. 38—42).

НЕДІЛЯ 24.

І сталося, коли вернув Ісус, приняв Його нарід; бо всі Його дожидали. І се прийшов муж, на імя Яір, а сей був наставником божниці, і припав до ніг Ісусових, благаючи Його, щоб увійшов в його дім, бо була у нього донька одиначка дванацятиліття, і та вмирала; а коли Він ішов, нарід тиснувся до Нього. А одна жінка була кровоточива від дванацяти літ, котра на лікарів видала весь свій маєток, і не могла ні в одного вилічитися; вона приступила ззаду і діткнулася краю Його одежі; і зараз устало течення її крови. І сказав Ісус: Хто діткнувся Мене? А коли всі випиралися, сказав Петро і ті, що були з Ним: Учителю, нарід товпиться коло Тебе і тиснеться. А Ісус сказав: Діткнувся Мене хтось, бо Я почув, що сила виходила з Мене. А жінка побачивши, що не втаїться, прийшла дрожачи і припала до Його ніг та сказала перед усіми людьми, з якої причини діткнулася Його і як зараз одужала. А Він сказав їй: Доню, віра твоя спасла тебе; іди в мирі. Коли ще Він говорив, прийшов один до наставника божниці, кажучи йому: Вмерла твоя донька, не труди вже Учителя. А Ісус почувши відповів йому: Не бійся, тільки віруй, а буде здорова. І прийшовши в дім, не позволив ніодному з собою увійти, тільки Петрові і Яковові і Йоанові, і батькові та матері дівчини. І плакали всі і ридали за нею. А Він сказав: Не плачте, бо не вмерла, тільки спить. І насміювалися з Нього, знаючи, що вмерла. А Він узяв її за руку і закликав, кажучи: Дівчино, встань. І вернув їй дух, і зараз встала. І звелів дати їй їсти. І дивувалися її родичі; а Він наказав їм нікому не говорити, що сталося.

(Лука, гл. 8, ст. 40—56).

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ

Ювилей нашого Владики в Канаді. Канадійські Українці вшанували недавно 25-літний ювилей священства греко-кат. Епископа Кир Василія Ладики. Архієрейську Службу Божу в день ювилею передавали три канадійські радіостації (в Вінніпегу, Йорктоні і Ріджайні). Того ж дня вечором у великім театрі Орфіюм у Вінніпегу була торжественна академія в честь Епископа. З нагоди ювилею канадійські Українці дарували Епископові великий гарний автомобіль.

Українське студенство борцям з-під Базару. Заходом львівських студентських орґанізацій відбулась у храмі св. Юра Панахида за душі поляглих під Базарем. 21. XI. 1921. р. большевики окружили останки партизанського відділу української армії і розстріляли зі скорострілів 359 українських стрільців і старшин. Цілий український нарід обходив у місяці листопаді память тих борців. Теж Українці в Варшаві 21. XI. в роковини траґічної події відбули торжественні сходини присвячені згадці героїв з-під Базару.

З життя Українців в Америці. Недавно відбулося в Філядельфії посвячення нового великого захисту для старців і українського шпиталя біля катедрального храму. Посвячення довершив Преосв. Константин Богачевський. Новим домом і шпиталем завідують СС. Служебниці. — Українець Михайло Дармограй, капітан американської армії в резерві, дістав ранґу майора. Він широко відомий українському громадянству в Америці як орґанізатор ветеранів (себто бувших учасників великої війни) української національности.

Нищать хрести на могилах. Як кожного року так і цього, патріотична молодь Красного коло Золочева поклала вінці на могилах летунів колишньої Української Галицької Армії на місцевім цвинтарі. По кількох годинах ці вінці счезли з могил. На другий день молодь знов сплела вінки і поклала на могили українських летунів. Але в ночі з 10. на 11. XI. якісь злочинці знищили не тільки вінки, але також і гарні березові хрести на могилах. Цей дикунський вчинок гідний як найбільшого осуду. Бо на цілім світі могили поляглих на війні шанують і бережуть усі без огляду на племінні і національні ріжниці.

Панахида по поляглих в Букарешті. Громада Українців-еміґрантів у Букарешті (столиця Румунії) уладила панахиду у память Симона Петлюри і всіх тих українських старшин і козаків, що згинули в боротьбі за волю України. Як бачимо, Великі Листопадові Роковини обходять Українці, де б вони тільки не були. Память про великі події обєднує всіх нас разом у нерозривній духовій єдности.

Повне видання творів Шевченка. Український Науковий Інститут у Варшаві видає повну збірку творів Тараса Шевченка. Оце повне видання матиме 16 книжок. На днях вийшов з друку одинацятий том, який містить між іншим 160 Шевченкових картин. Як відомо, наш великий кобзар був теж визначним артистом-малярем. Досі появилось уже 11 книжок того повного видання.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ часопис „ХРИСТОС НАША СИЛА!“

Вишкіл хліборобської молоді в Зборові. Щоб вишколити рухливих передовиків у Секціях Вишколу хліборобської молоді уладила філія Сільського Господаря в Зборові курс для передовиків Вишколу. Цей курс перебуло 55 учасників з околиць Зборова. Фахово освічені спеціялісти викладали на курсі про управу ріллі. На закінчення курсу відбувся іспит перед комісією. Всі учасники здали цей іспит з добрим вислідом. Такі курси приносять дуже велику користь для хліборобської молоді, бо вони вчать її як раціонально і найбільш доцільно господарити — а це в наших тяжких часах є незвичайно важне. Крім того такі курси вишколюють рухливих діячів для орґанізації хліборобської справи.

Українець знову послом у Нюйорку. Українського адвоката Степана Ярему вибрали в Нюйорку вже третий раз послом до сойму в стейті Альбона. Він дістав більше голосів, чим два інші кандидати разом, що кандидували проти нього.

Калущина орґанізується під католицьким прапором. Від кількох місяців іде в калуськім повіті оживлена підготовка до зорґанізування української молоді в рядах т-ва „Орли“. Завдяки кільком одиницям, що зрозуміли вагу справи, та праця має поважний і діловий характер. Орґанізаційну працю веде спеціяльний орґанізатор, якого ревно підтримує духовенство калуського деканату. 21. XI. у храмовий день калуської парохії вшанували Українці Калуша 900-ліття віддання України під Покров Богородиці. На це свято зложились: торжественна Служба Божа з відповідною проповіддю, Вечірня і соборна Панахида за померших парохіян Калуша. Того ж дня на закінчення ювилейного торжества відбулась Академія. Вона була поважно підготовлена, тому стояла на високому мистецькому рівні.

Українська інтервенція в міністра хліборобства. У міністра хліборобських справ, Понятовського, була делеґація наших економічних установ. В склад делеґації входили представники ЦСУК і Маслосоюзу. Вони представляли міністрові справу розвязання районової молочарні в Княгинінку (на Волині) і завішення діяльности філії Сільського Господаря в Луцьку. Також представили міністрові положення українських господарських установ на Волині, яким адміністраційна влада загрозила розвязанням. ,

Затвердили конфіскату календарів. Окружний суд в Луцьку затвердив конфіскату календарів „Просвіта“ і „Золотий Колос“ на 1938. р. Отже виходить, що не вільно читати на Волині того, що у Львові перейшло державну цензуру.

Церкву замінили на костел. В Козині, пов. Дубно (на Волині), в присутности старости й урядо-

вих кругів перемінили православну церкву на римо-католиць кий костел На Волині дуже бага то православних церков в останніх роках замінено на костели.

Українські посли у премієра. Голова ради міністрів ґен. Склад ковський приняв послів Мудрого і Пеленського, та директорів Маслосоюзу Палія і Мудрака. Розмова українських політиків торкалася господарських справ.

Закарпатські Українці побідили при шкільнім голосованню. Шкільна влада на Закарпаттю у ладила голосування між батьками шкільних дітей про те, яких підручників уживати в школі: українських чи московських. За українськими книжками заявилось 60 відсотків голосуючих, не зважаючи на те, що москвофіли і мадярони всіми силами перешкоджували Українцям у голосованні. Такий вислід шкільного плебісциту свідчить, що національна свідомість закарпатських Українців сильно зросла і скріпилась.

Покидають рідні стріхи. З Луцька виїхав до Ґдині великий транспорт еміґрантів, около 500 осіб. Вони їдуть до Бразилії та Аргентини. Всі ці еміґранти це українські люди з Волині; тяжкі невідрадні умовини приневолили їх покинути рідну землю і в далекій незнаній чужині заробляти на кусок чорного еміґрантського хліба. Сумно і болюче, що наша земля не може вижити своїх рідних синів Українські селяни мусять іти в світ за очі, а рівночасно приходять на нашу землю чужі.

Не занедбайте шкільного плебісциту!

Хто може підписати шкільні деклярації?

У звязку з шкільним плебісцитом, що тривае для українських батьків до кінця грудня ц. р. подаємо додатково такі вказівки, що відносяться до підписів на шкільних деклярациях:

1. Підписувати деклярації може батько дитини. Мати може лише тоді підписувати, якщо батько не живе, або якщо він з якихнебудь причин не сповняе батьківської влади. Якщо обоє родичі не живуть, чи не виконують батьківської опіки, тоді маe право підписати декларацію опікун дитини, призначений судовою владою.

2. Не може підписувати жінка за мужа, ані дитина за батька, чи за маму.

3. Ніхто не може підписувати за грамотного батька, опікуна, чи за грамотну маму.

4. За неграмотного вважати тільки того, хто не вміе підписатися ніяким письмом, признаним у Польщі. Хто вмів би тільки польську азбуку, нехай власноручно підпише по польськи.

5. Хто підписуе неграмотного, нехай підпише й себе з дописком: „підписав на виразну вимогу"...

6. Хто хвилево не міг би підписати (був тяжко хорий, спараліжований і т. п.), то нехай його ніхто не підписуе, хоч би він навіть когось уповноважнив. Краще зрезигнувати з його декларації.

7. Не вживати ніякого натиску для добуття підпису на деклярації; або хтось підписуе добровільно, або його полишити.

8. При потвердженні підпису на деклярації мусить конечно бути приявний той, що підписуе декларацію.

Плебісцитові деклярації можна набути тільки у книгарні Рідної Школи, Львів, Сикстуська ч. 20. — по ціні 2 сот. за штуку.

Приватні особи, чи Комітети можуть замовляти тільки за попереднім надісланням належної суми, або за післяплатою.

Присилайте передплату

о. Василь Попадюк.

Мудрий внук

Пішла по селі чутка, що Іван Мотовило зле жиє зі своїм татом, тяжко його кривдить. Так говорили люди.

Іванові було це не в смак. Правда, він тата не бив, але жалував йому на старі літа кусника хліба, ложки страви. А це ще гірше було для тата, якби його бив. А син думав, що як він над татом не збиткувався, то його совість вже чиста, й нема на ній гріху ані на лік.

— „А чого від мене люди хочуть? Що кому до того, чи мій тато голодний, чи ситий? Що часами не доїсть? Овва! Це пусте! Старий вже не довиджуе, в господарстві мені не помагае, а їсти дай, та дай! Та ще коби щось і доброго! Ігі... і що то вже раз ноги не задре?! — так оправдувався і кляв Іван Мотовило.

А ці татові слова й проклони, чув його син, дідів внук Юрчик, дуже мудрий хлопчина. Він так дідуня любив, що собі від уст відбирав, а дідові давав. Куди дід, туди й Юрчик.

— „Чого, дідуню, тато від вас хочуть? Чому вони жалують вам їсти й так вас кленуть? Що ви їм винні?" — спитав внук

— „Вовк, дик, Юрчику, навіть не кусають тих, що їх зродили і викормили. А оце, видиш, мій власний син, кусника хліба мені жалуе!" — відповів дідуньо.

На нещастя син зі сіней почув дідові слова. Впав до хати, та до діда:

— „А ти старцуне сліпий! То ти перед моею дитиною будеш мене обмовляти? Ану, гайда мені з хати! Юрку, йди до комори і принеси дідові міх, най йде на жебри!"

Юрчик зліз з дідових колін і з плачем пішов по міх. Знав, що з татом нема жарту. Але чогось довго не приходив з тої комори. Не знати, чи міха не міг знайти, чи що таке. Але ні. Він не то, що один, але аж два міхи вишукав, тому так довго не вертав. І приніс оба міхи до хати. Один міх кинув перед ноги дідуня, а другий перед татові ноги.

— „А ти нащо аж два міхи приніс? Я тобі казав один принести!" — крикнув розлючений тато.

Але Юрчик не відповідав зараз. Втік найперше на піч, аби тато не бив і зза комина відізвався:

— Та то один міх дідові, а другий вам, тату!"

— „А мені нащо?" — спитав тато.

— „Якто — нащо?" — пояснив Юрчик. — „Так як ви тепер свого тата проганяете на жебри, то так само я зроблю колись з вами! Беріть і сховайте собі міх, заки я не виросту такий як ви!"

Не бив тато Юрчика. Стягнув його з печі, вхопив на руки й голубити почав. А дідуневі до рук припав й прощення благав.

ЩО ДІЄТЬСЯ В СВІТІ

СМЕРТЬ ЗА РЕЛІҐІЮ.

Анґлійські часописи повідомляють, що совітська влада засудила на смерть казанського православного митрополита Кирика за „реліґійну пропаґанду“ Переслідування духовенства прибрало в совітах останніми часами застрашаючі розміри. Винищують останки православного духовенства. Католицьке духовенство вже знищено зовсім у совітах. Недавно засудили на смерть епископів з Орла і Минська й багато священиків з Петрозаводська. Тепер наспіли вісти про численні арештування священиків в Оренбурзі, Уфі, Казані та Омську. — Так виглядає „свобода“ в червонім „раю“.

ҐЕНЕРАЛЬНА „ЧИСТКА“ в СССР.

Сталін дальше лютує. Наперед „вичистив“ червону армію від найздібніших ґенералів і старшин, тепер взявся до совітських дипльоматів - політиків. Відбулася велика ревізія в комісаріяті закордонних справ. Ревідували і самого комісаря Літвінова-Фінкельштайна (жида) Кажуть, що його дні вже почислені. Усунено совітських послів з Польщі, Румунії, Литви, Лотви, Естонії, Фінляндії, Китаю, а з ними багато урядовців. Всіх їх чекає вязниця і розстріл. Без суду розстріляно Бухаріна, старого большевика, товариша Леніна, і то на приказ Сталіна. Ця безконечна „чистка“ скінчиться мабуть аж тоді, коли „вичистять“ самого Сталіна.

НІМЕЧЧИНА й АНҐЛІЯ.

Відвідини представника анґлійського уряду Галіфакса в Німеччині викликала велике враження в цілому світі. Анґлійський премієр Чемберлєн заявив, що Анґлія хоче вияснити всі спірні справи з Німеччиною. Галіфакс розмовляв довго з Гітлером і з іншими німецькими достойниками. Гітлєр мав домагатися звороту кольоній, вільної руки в Австрії, а за те мав обіцяти співпрацю з Анґлією над заведенням мира на Далекому Сході.

НОВИЙ УРЯД РУМУНІЇ.

В Румунії утворив новий уряд Татареску. Новий уряд розвязав парлямент і розписав нові вибори на 20. грудня. Зачалася вже передвиборча боротьба. Народня Селянська Партія веде французьку політику, а інші, націоналістичні партії, є за зближенням Румунії до Німеччини й Італії. Від висліду виборів залежатиме, чи Румунія стане по стороні Франції чи Німеччини.

ХАОС у ФРАНЦІЇ.

Людовий фронт у Франції тріщить. Радикали і соціялісти не хочуть більше слухати комуністів, які дістають приказ просто з Москви. Комуністи, які довели до роздору між робітництвом, хочуть, щоб комуністична і соціялістична партія получилися в одну. Але на це не хочуть згодитися соціялісти. Недавно в Парижі викрили „тайний комітет революційної акції“, який мав орґанізувати оборону перед комуністичним переворотом. Поліція викрила в підземеллях Парижа великі склади зброї. Арештовано багато осіб, між ними одного ґенерала, що мали кермувати заговором. Заговірники мали повалити республику і завести монархію у Франції. Досі ще невідомо, чи це справді викрито монархістичний заговір чи це тільки нова провокація комуністів, щоб нацькувати полїцію і загал проти національного табору та відвернути увагу від приготувань до комуністичної революції.

НОВИЙ УРЯД у БЕЛЬҐІЇ.

Після довшої кризи новий бельґійський уряд створив Жансон. До нового уряду входить 7 католиків, 5 соціялістів і 3 либерали.

ФРАНЦІЯ ПРОТИ ІТАЛІЇ.

Французький міністр маринарки Кампенші мав виголосити в Тульоні промову до моряків. В ній виступив остро проти Італії. Мав сказати м. ін.: „Війна проти Італії необхідна; вона принесе нам перемогу. Можу вас запевнити, що скіра фашизму залишиться в наших руках“. — Італійські часописи виступили остро проти цієї воєнної промови. Італія приймає цей визов, — пишуть Італійці, — але невідомо, чи міністр Кампенші додержить слова. Ця мова французького міністра свідчить про воєнні наміри деяких французьких партій, що є на услугах московського комінтерну.

КАТАЛЬОНІЯ ХОЧЕ МИРА.

Президент Катальонії мав бачитися у Брюсселі, столиці Бельґії, з представниками ґен. Франка. Він заявив їм, що Катальонія готова признати віднову монархії в Еспанії під умовою, що буде збережена автономія Катальонії. Лише таким способом можна положити кінець братовбивчій війні в Еспанії.

КАНАДА ПРОТИ КОМУНИ.

Уряд канадійської провінції Квібек зачав остру боротьбу з комунізмом. В цій боротьбі підтримують уряд католицькі священики і всі католики.

КИТАЙЦІ БОРОНЯТЬСЯ ЗАВЗЯТО.

Японці наступають трьома шляхами на Нанкін, столицю Китаю. Китайці окопалися над озерами і каналами та завзято боронятся, хоч мають великі втрати. В провінції Шантун Китайці зірвали три греблі на Жовтій ріці; вода затопила багато японських вояків.

ЯК ЖИВУТЬ РОБІТНИКИ в СССР?

Провідник соціялістичної партії в Злучених Державах Північної Америки Норман Томас вернув недавно з подорожі по СССР. Він заявив прилюдно, що політика совітів — це насильство над всіми основними засадами демократії і громадянської волі. Совітський робітник вдесятеро гірше одягнений і гірше харчується від усіх европейських робітників. У совітських крамницях можна дістати такі товари, які в Америці уважають за відпадки. По 20 літах комуністичної влади можна там бачити лише сумні наслідки жадоби влади, яка панує над усім прилюдним життям.

САМОГУБСТВО КАТА УКРАЇНИ.

З Москви повідомляють, що Постишев, бувший диктатор і кат совітської України, застрілився тому, що ГПУ розстріляло його жінку.

П А Р И Ж.

II.

Та ось ми вже на стації. Залізнична прислуга миттю забирає наші клунки й вантажить їх на великі автобуси. Скрізь лунає французька мова, жива і скора, як тарахкання скорострїла. Деякі подорожні стають на боці й чіхаються журливо в голову, як собі дати раду з тим „тарахканням". Але як дають собі раду наші селяни, що їдуть на роботу до Франції, так порадять собі й ті люди, що колись училися тієї мови.

Виїздимо зі стації в автобусах. На це дає знак поліцай. Але ж бо і чемні тут поліцаї! Коли в Німеччині поліцаї дуже поважні і урядові, а деінди дуже неотесані, так тут вони завжди усміхнені і ніби байдужі, але свою службу виконують совісно з вдовіллям громадян. Тут вони виявляються правдивими і зичливими слугами суспільности.

Отак вїздимо на одну з головних вулиць Парижа. Враження справді могутнє. Величез не муравлище людей котиться невпинно, а тисячі самоходів і автобусів тихо і без гамору женуть по гладкій як шкло дорозі.

Цікава річ! У Львові тих кіль кадесять трамваїв і кількасот самоходів і возів спричинюють такий гамір, гейби при будові Вавилону. Ніхто не держиться приписів, а вже при стрічі самоходу з возом чується добру порцію лайок і проклонів.

Тут не бачиться і не чується щось подібного, і хоч рух є неімовірно великий, то все йде, як у годиннику. Бачучи зараз на вступі те зберігання добрих приписів, що втримують такий лад у тому мілїоновому місті, відразу стало мені ясно, чому той нарід такий вічно живий, панівний і вміє володіти і тут в Европі і там за морем, у своїх кольоніях.

Така життєва засада: хто вміє панувати над собою, вміє панувати і над іншими. Серед таких думок наближаємося до гостинниці. Їдемо попри елеґантні камяниці з деревляними заслонами від сонця. Врешті здержуємося близько величавої церкви св. Магдалини в осередку міста.

Вдоволений з такого примїщення йду до своєї кімнатки, але відразу завважую, що берлінські кімнатки були далеко чистіші і чепурніші. Та нема багато часу на роздумування, бо ось дзвонять на вечеру. Всі збираються у спільній їдальні цікаві, яка французька кухня.

(Далі буде).

Чого очікують від нас наші діти?

Перед днем св. Миколая віденська почта має багато роботи. Діти бідних родичів або сироти пишуть листи, адресовані „До Дорогого св. Отця Миколая". В листах просять св. Миколая білої булочки, цукорків, тістечок, овочів, дівчата лялечок, хлопці вояків і т. д. Віденські листарі заносять такі листи до багатих Віденців, що мають добре серце і не мають дітей. Вони стараються сповнити бажання бідних дітей. Листи, в яких діти просять св. Миколая помогти хорій матері, листарі відносять до лікарів, які негайно спішать з помічю.

І в нас є гарний звичай уладжувати в навечеря св. Миколая — Миколаївський Вечір. Тоді діти дістають ріжні дарунки від св. Миколая. Скільки радости переживають тоді наші діти!

Йде про те, щоб кожна українська дитина дістала на св. Миколая дарунок. Про те повинні подбати не тільки всі українські родичі, але і весь наш загал.

Тепер скрізь збирають на зимову поміч для безробітних. Коли старші потребують тепер допомоги, то ще більше потребують її малі діти, які ще не годні заробити собі на удержання. Нехай день св. Миколая буде днем допомоги для дітей. Всі українські діти повинні бути обдаровані. Про це повинні заздалегідь подбати родичі, учителі і наші діячі. Нехай ніодна українська дитина не буде цього року без свято-миколаївського дарунка.

Розстрілюють без памяти. В Москві розстріляли славного будівничого літаків Туполєва, який за 15 літ побудував понад 40 ріжних родів літаків.

Читання для наших дітей

МАЛЕНЬКА МАРІЯМ

В єрусалимському храмі кінчилася відправа — „жертва вечерняя". Її приносив єдиному Богу праведний єрей Йоаким. Народ стояв у набожному скупленні духа, і слухав натхнених слів псальмів, які співали співаки.

„Нехай спрямується молитва моя,
як кадило перед Тобою..."

лунала пісня і змішана з урочистим приношенням пахучого кадила підіймалася до неба в тузі за обіцяним Месією Христом Ніщо не каламутило святого спокою, тільки легенький вітрець з кедрових гір Ливану піднімав слова молитви і ніс їх у кожну ізраїльську хату.

А в хаті праведних Йоакима й Анни гралася безжурно-весело маленька Маріям. Праведна Анна снує повагом великі мрії. Завтра ж її найлюбіша доня Маріям іде на довго-довго в храм єрусалимський служити жертвенно Господеві. Чи віддати Богові ту дитину? А хто ж тоді заопікується мною на старі літа? Та не довго журиться віруюча Анна Чи ж не співають у псальмах: „Господь охорона твоя по правій руці твоїй. У день сонце не припече тебе, ані місяць у ночі. Господь охоронить тебе від усякого зла, охоронить душу твою Господь".

І та молитва вливає мирний спокій у душу матері. І коли проміні сонця слідуючого дня позолотили пишні стіни єрусалимського храму, коли востаннє розцілувалась мама з любою дитиною, маленька Маріям сміливо підіймає дрібненькі ніжки і вступає на широкі сходи, що ведуть у храм. Тут буде Богові молитися і вірно служити.

На стрічу дитині виходять єреї і сам архієрей, а ровесниці співають:

„Звеселився я, коли казали мені: Ходім до дому Господнього! Щасливий, хто живе в домі твоїм! По віки будуть тебе хвалити".

Радісна пісня підіймалася пташиною ген-ген поза високі склепіння святині; Бог любить і нагороджає кожну жертву при-

ЦІКАВІ ДРІБНИЦІ

ЧОМУ СВІЧКИ зі ЗНАКОМ „К Е Р О С—ВВ“ називаються свічками ЛІТУРГІЧНИМИ? Бо ті свічки виробляє фабрика точно після розпорядку св. Конґреґації для Обрядів у Римі.

Воздушні бої відбуваються в нинішніх часах не лише при помочі літаків і цепелінів. Ще завзятіші щоденні війни відіграються у воздухах -- при помочі радія. Ріжні держави побо рюють себе тут взаїмно та стараються внеможливлювати противникові висилання ворожих радієвих вісток. Найбільше пропаганди проти інших держав чуємо у радію Німеччини, Італії, Анґлії, Франції — а передусім большевії. Кажуть, що хто буде мати найліпше радіо, цей виграє майбутню світову війну. У воздухах ця війна вже відбувається. Напр. німецькі радієві станції бунтують африканських муринів проти Анґлії й Франції, італійське радіо атакує англійську владу в Палестині, Єгипті й Іраку. Анґлійські стації гостро виступають проти тої ворожої пропаґанди. Москва в ріжних мовах ширить щодня радієм большевицьку отрую по всіх закутках Европи. Москву чути добре навіть у Еспанії й Анґлії. Інші держави протиставляться большевицькій пропаґанді та остерігають перед нею. І слушно. Бо большевицька отруя найнебезпечніша з усіх, хоч часом і замаскована гарною музикою або цікавими вістками. Це повинні памятати також і наші люди!

Підозріла корова. На Словач чині сталася недавно така подія: мандрівний швець Михайло Урі ча продавав по селах черевики. Випродав увесь свій запас, і мав уже на другий день вертатися додому зі заробком. Пішов переночувати в одного господаря в стайні на соломі. Під голову підстелив собі камізельку, а в ній була мошонка з уторговани ми грішми — ок. 700 злотих. Рано збудився і зі страхом побачив, що камізелька лежить коло корови, а з мошонки щезли всі гроші. І тепер не знати, чи вночі був у стайні злодій і обікрав шевця — чи паперові гроші зіжерла корова. В кожному разі на корову спадає поважне підозріння. А бідний швець утратив весь свій зарібок.

КАЛЄНДАР.

Грудень 1937.

Стиль		Д н і	С В Я Т А
н.	ст		греко-катол.
5	22	Н	24 по С. С. Филимона
6	23	П	Амфілохія
7	24	В	Катерини вмч.
8	25	С	Климентія
9	26	Ч	Алипія
10	27	П	Якова,
11	28	С	Стефана

СОНЦЕ сходить 5. ц. м. в год. 7.34, заходить в год. 16.7.

МІСЯЦЬ сходить 5. ц.м. в год. 9.19, заходить в год. 18.24. Нів 3. грудня.

Місячне намірення.

ЩОБ НЕБЕСНИЙ ОТЕЦЬ ПІСЛАВ РОБІТНИКІВ НА ЖНИВО.

„Жниво велике, а робітників мало“. Просіть отже Господа, щоб післав трудящих женців на лан. Отак кожному християнинові, кожному українцеві мусить лежати на серці справа проводу, аби він був добрий, розумний, чесний і мудрий. Про таку важну річ, щоб до свого духового проводу відносится з довірям, пошаною і любовю. А ще треба памятати, що багато-багато душ, відкуплених Чесною Кровю Христовою пропадає через те, бо не стає робітників-священників, які несли б до всіх світло євангельської правди і науки. Отже для всіх опущених і непросвічених просім багато добрих і ревних провідників.

Вже появився кишеневий календарець „Готовсь“ на рік 1938. Він має дуже ріжнородний і багатий зміст, багато практичних інформацій. Ст. 96, ціна 20 сот Хто замовляє більшу скількість, дістає 20 відс. провізії. Замовлення слати на адресу: „Українське Юнацтво“, Львів, вул. Петра Скарги 5.

З життя львівських парохій

Празник св. свщм. Йосафата в Замарстинові. У каплиці св свщм. Йосафата при вул. Замарстинівській дня 25. XI. ц. р. зібралося багато вірних. Братство вийшло на вулицю, щоб привитати Преосвященного Кир Никиту. Від церкви привитав Преосвященного о. сов. Каштанюк, а дітвора відспівала привіт. Преосв. Кир Никита відправив Службу Божу в сослуженні о. сов. Каштанюка, а діяконував о. Др. Б. Липський. Співав мішаний хор з церкви св. Пятниць. В часі Служби Божої виголосив змістовну проповідь о. сов. В. Яценків. Після заамвонної молитви промовив Преосв. Кир Никита.

Львів-Личаків. Дня 28. XI. ц. р. відбулася тут Академія в честь Митрополита Йосифа Рутського. Її відкрив о. проф. І. Новосад коротким вступним словом, повним глибоких і дуже цінних думок. Відтак хор Ремісничої Бурси з вул. Пасічної відспівав дві пісні, в тому одну в честь св. Йосафата. Личаківське громадянство, старше й молодше виповнило вщерть салю читальні „Просвіти“ і на закінчення відспівало катол. гимн. Оця Академія була рівночасно закінченням триднівки у честь св. Йосафата.

несену радісним серцем.

Та в ту радісну хвилину може і ніхто не прочував, що пізніше з тієї Маріям народиться Спаситель світа, що принесе радість усьому світові. Ніхто не відав, що тими самими сходами йтиме пізніше Божественний Син Маріям, щоб нести людям науку і спасення.

О, так! Молитва і посвята дитини відчиняє небо і стягає Боже Благословення на землю і на нарід. Чи українські діти памятають про це?

НОВІ ВЕРТЕПИ!

Видавництво „ДЕШЕВА КНИЖКА“ повідомляє, що у відділі „НОВА СЦЕНА“ видало чотири нові, досі ніде недруковані вертепи укладу знаного автора інсценізацій В. КОВАЛЬЧУКА.

1. ЦАРІ ХОДЯТЬ — похатній вертеп.

2. РАДУЙСЯ ЗЕМЛЕ!

3. РІЗДВЯНА КАЛИНА.

4. НАД ВЕРТЕПОМ ЗВІЗДА ЯСНА — всі три на сцену.

Всі ці вертепи різняться від видаваних досі тим, що їхня дія основана на українській історичній традиції. Виступають у них постаті української княжої, козацької та визвольної доби. Крім того всі вертепи мають ноти до всіх пісень, точні рисунки сцен, одягів та докладні режисерські примітки.

Ціна одного вертепу 1 зл., з пересилкою 1.30 зл. Замовляти у видавництві „ДЕШЕВА КНИЖКА“, Львів, Гродзіцьких 1. III. п. (ч. розр. переказів 130). — Зазначувати наголовок бажаного вертепу. 1—2

ЧИТАННЯ ДЛЯ ГОСПОДАРІВ.

ЯК ПЕРЕХОВАТИ ОВОЧІ НА ЗИМУ.

На переховок треба вибрати зовсім здорові овочі (яблука, грушки). Хробачливі, потовчені і з плямами не дадуться довго перетримати. Добірні, вибрані яблука треба ще два - три тижні протримати на купі щоб випотились, опісля знов перебрати і відкинути всі, що дістали якінебудь плями, або почали псутись. Якщо маємо мало яблок, то найліпше переховувати їх в бочці в пивниці. Накладається до бочки на переміну верству яблок і сухого торфу. Навіть як якесь яблуко зогниє то в торфі не заразить гниллю других.

Більшу скількість овочів переховуємо в сухих і чистих пивницях. Разом з овочами не можна держати квашених огірків чи капусти, бо від того почали б гнити яблука. Пивницю треба вичистити, а саме викурити її добре сіркою та вибілити стіни, стелю і землю вапном. Сірка і вапно знищать всі зародки гнилі й плісні. Попри стіни пивниці уставити густо одну понад другою поличкі з чистих лат (лата при латі з малими щілинами). На кожну поличку накладається тільки одну верству яблок. Наложені овочі треба щотижня переглянути і відібрати кожне, що псується, аби не заражувало других. Воздух в пивниці мусить бути сухий і холодний, тому треба часто провітрювати пивницю та держати там трохи паленого вапна, аби втягало вогкість. В теплі дні провітрювати пивницю в ночі, а в холодні в полудне, коли найтепліше.

НЕ МАРНУЙМО ГНОЇВКИ.

В господарстві нашого хлібороба на гноївку звертається найменше уваги. Звичайно гноївку виливається на гній або до рівчаків; в однім і другім випадку вона спливає або на дорогу або до придорожних ровів і безкорисно пропадає. А шкода, бо гноївку можна з хісном використати для господарства і зискати на тім кількадесять а в більшім господарстві навіть кількасот золотих річно.

Щоб корисно зужити гноївку, не треба великих заходів. Треба тільки подбати про відплив гноївки зі стайні в безпечне місце. Зібраною гноївкою поливати город, сад, поле, сіножать; через те з певністю дістанете більший або навіть подвійний урожай. Хто хоче вести взірцеве господарство, яке дає найбільше зиску, повинен вицементувати долівку в стайні, з відповідним нахилом і рівчаком для відпливу та з бетонованим збірником гноївки. Видаток на цемент і муляра напевно скоро повернеться а навіть оплатиться. Хто на це не може зпромогтися, нехай виправить рівно долівку, щоб була в однім напрямі спадиста. В куті викопати яму, вилożити її щільно дошками, або змістити там бочку.

Якраз тепер під зиму поливайте гноївкою город, за кілька тижнів цілий город буде добре угноєний. Теж підливайте гноївкою щепи в саді, але гноївкою наполовину розпущеною водою. Поливати не близько пня, а дальше під краями корони дерева. Ще ліпше поробити загостреним паликом півметрові ями і в них вливати розпущену гноївку. По угноєнню саду вивозіть гноївку на поле. Вивозити в бочці, а ще ліпше в скрині, яку кожний господар зможе сам собі зробити. Щоб гноївка не вихлюпувалась зі скрині, прибиваємо з боків скісно по дощині, а з переду і з заду загороджуємо скриню поперечними дошками бодай пів метра в гору. В хмарні, вогкі, а ще ліпше в дощеві дні поливайте гноївкою пшеницю, жито, або зяблю під бураки. Дуже добре поливати сіножать та пасовисько. В такий спосіб за зиму зможете угноїти собі гноївкою більшу часть поля. А хосен з гноївки побачите дуже скоро самі.

ПЕРЕПИСКА АДМІНІСТРАЦІЇ:

Вп. ПЕТРО БАБІЙ, Стрілків. Гроші отримали. Заплачено до 1. квітня 1938. року.

Вп. М. СЕРГАНЮК, Виноград коло Калуша. Заплачено до 1. вересня 1937. року.

Веселий куток

У ВЕЛИКОМУ МІСТІ.

Два директори, один місцевий, другий замісцевий, йшли вулицею великого міста. У великому натовпі стратили себе з очей. Замісцевий директор зачав кричати:

— „Пане дирекгоре! Пане директоре!“

На його крик збіглося багато людей. Надбіг і поліціянт. Хтось крикнув:

— „Ловіть злодія!“

В одній хвилі вулиця опустіла, бо всі повтікали.

ШКОТСЬКИЙ ГУМОР.

Шкоти мають славу найскупіших людей на світі. Один Шкот оженився. На другий день вийшов з жінкою на прохід. По дорозі вступив до цукорні, купив чоколяду, вломив малий кусник, дав жінці, другий кусник зїв сам, а решту сховав до кишені, кажучи:

— А це буде для наших дітей!

ОГОЛОШЕННЯ

(за оголошення Редакція не відповідає)

ДО СВЯТОГО МИКОЛАЯ конечна для вистав на сцені книжка Ю. Шкрумеляка „СВЯТИЙ МИКОЛАЙ У СЕЛІ“, Свят-Миколаївський Вечір у двох частинах: для дітей і для дорослих. Дві одноактівки, пісні і деклямації. Ціна 1 зл.

НА РІЗДВО ХРИСТОВЕ маємо до вибору такі ВЕРТЕПИ Юри Шкрумеляка:

1) **ГОСТІ З ВИФЛЕЄМУ, 11 осіб. Ціна 40 гр.**

2) **ТРИ КНЯЗІ В ВИФЛЕЄМІ, 19 осіб: Князь Володимир, Гетьман Мазепа, Отаман Петлюра, Лицар, Козак, Січовий Стрілець та ін. З додатком Дитячого Вертепу „Божі Пастушки“. Ціна 60 гр.**

3) **ВЕСЕЛИЙ ВЕРТЕП „БІДА В МІШКУ“, 9 осіб. Ціна 40 гр.**

4) **ІРОД І СМЕРТЬ ТА МАРКО ПРОКЛЯТИЙ, Найновіший Вертеп, 11 осіб. Ціна 40 гр.**

ЦІ ВСІ ВЕРТЕПИ ДОЗВОЛЕНІ ЦЕРКОВНОЮ ВЛАДОЮ. Надаються для дому і вистав на сцені.

5) **Найновіший КОЛЯДНИК. Старі й цілком нові коляди, веселі коляди Івана Сорокатого та дитячі коляди, а також віршовані Різдвяні бажання. Ціна 80 гр.**

Можна купити у всіх книгарнях або замовляти на адресу:

КНИГАРНЯ Т-ва ім. ШЕВЧЕНКА, ЛЬВІВ, РИНОК 10. Висилається тільки по надісланні належитости. Книгарням і ретельним продавцям значний опуст. 3—4

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1·20 зол., РІЧНО 2·40 зол, за границею річно 1 доляр. — Адреса Редакції і Адміністрації: Львів Японська 7. II пов Тел. 294-56 — Видає „Мета“, Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. Редагує. Колегія Відповід. ред. Петро Козіцький. Друк. „Слово“, Львів, вул. Чацького ч. 6. Тел. 276-24.

Оплату поштову уіщерзоно готівкою

Ч. 48 (164) Львів, неділя 12. грудня 1937. Рік V.

Христос Наша Сила

ПОПУЛЯРНИЙ ТИЖНЕВИК
присвячений поглибленню релігійно-морального і національного життя серед українських родин
Ціна 5 сот.

Образ ВПреосв. Митрополита Кир Андрея, який українські політичні вязні зложили з ріжних родів соломи.

У ДЕНЬ СВ. АНДРЕЯ

День св. Апостола Андрея нагадує вірним української греко-католицької Церкви радісні іменини Високопреосвященного Митрополита Кир Андрея. У той день стають перед усім народом великі жертви, труди цілого життя Того, що завданням свого життя поклав благородну думку Апостола Павла: „стати всім для всіх". В сьогоднішніх часах всенароднього лихоліття Достойна Особа Князя нашої Церкви розбуджує віру у зневірених, бадьорість у втомлених, веде на верхівя пожертви тих, що жертвенно працюють по Його прикладові і вказівкам.

Все те, овіяне духом вдячної молитви всіх вірних нехай стане покріпленням серця для Високодостойного Архипастиря, Якому враз з цілим українським народом долучаємо і ми з глибокою пошаною китицю щирих побажань.

ВАЖНА СПРАВА.

Звертаємо увагу нашим Передплатникам і Кольпортерам, що хто не вирівнає залеглости за 1937. рік, той не дістане великого різдвяного числа нашого часопису разом з ілюстрованим стінним календарем.

Sygn. VI. 1. Pr. 228/37. Wyciąg z protokołu wspólnego posiedzenia niejawnego. Sąd Okręgowy Wydział VI karny we Lwowie w składzie: Wiceprezes S. O. Ł. Malicki. Sędziowie S. O.: Dr. J. Locker i W. Kapecki w sprawie konfiskaty N. 42 czasopisma pt: „Chrystos Nasza Syła" z daty Lwów, dnia 31 października 1937 r. do Sygn. VI. 1. Pr. 228/37 — na posiedzeniu niejawnym w dniu 3 listopada 1937 r. po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 27 października 1937 r. przez Starostwo grodzkie Lwów, konfiskatę czasopisma pt. Chrystos Nasza Syła" № 42 z daty Lwów, dnia 31 października 1937 r., zawierającego: 1/. w napisie pod ilustracją na stronie 1. od słów: „jakij pamiatnoho" — do końca. — 2/. w artykule pt.: „Radisni rokowyny", a/, w ustępie od słów: „czy prohołoszennia" — do słowa; „Derżawy", b/, w ustępie od słów: „Teper uże" — do końca artykułu — 3/, w artykule pt: „Na zhadku welykoho dnia" — w całości, — znamiona zbrodni z art. 154. § 2. k. k. — zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z dnia 17. grudnia 1862. Dz. p. p. № 6 ex 1863. t. j. zasądzenie za przekroczenie nagrzywnę do 400 złotych. — Uzasadnienie: Ogłoszenie drukiem wymienionych wyżej artykułów ma na celu przez propagandę nacjonalistycznych ukraińskich haseł separatystycznych, nawoływanie do popełnienia zbrodni stanu względnie pochwalanie tej zbrodni. Według §§ 467, 489, 493 p. k. oraz §§. 36 i 37 ustawy prasowej jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. — Przewodniczący: Ł. Malicki w. r. Protokolant: Skut w. r. — Za zgodność: (podp. nie czyt.) kier. sekr. —

Грізні небезпеки

Ми дуже заняті боротьбою за хліб насушний і за збереження тих громадських здобутків, які пощадив нам досі скріплений наступ на наше життя. Через те ми замало приглядалися тому, що діялось і діється поза нами, що робиться серед галицьких Полякiв. Серед них діються такі річи, що матимуть для нас тяжкі наслідки, якщо не візьмемось до праці.

А саме: вони дуже збільшили свою активність у громадській ділянці. Оживили й поширили плянову акцію за збільшенням польського стану посідання, себто за тим, щоб було більше сильних і діяльних польських установ, щоб у них було більше членів, щоб притягнути до культурно-освітньої праці в тих польських установах якнайбільше наших малосвідомих людей, а не треба вже казати, пощо вони їх там тягнуть.

Дальше вони дуже дбають про те, щоб навіть найменший кусень землі з парцеляцій не дістався до рук українського селянина. Стараються про те, щоб якнайбільше польських купців і ремісників приходило з заходу і осідало на наших землях. Вони ревно займаються будовою косьцюлків, каплиць, польських шкіл і захоронок, польських читалень і бібліотек не тільки в польських, але теж головно в українських селах. Це на те, щоб при помочі польської книжки і газети, при помочі косьцюлка і захоронки перетягати українських дітей.

Крім того всі польські орґанізації, що існують на наших землях, обєднались разом в так званім „Порозумівавчім Комітеті" і вибрали одноцілий провід. Цей провід запряг тепер усі орґанізації до дуже плянової, передуманої і доцільної праці за збільшенням і поширенням польщини на наших землях. Галицькі Поляки досі не були одностайно зорґанізовані, вони себе теж часто поборювали. Але це вже скінчилось. Тепер вони всі разом цупко обєднані на те тільки, щоб з більшим успіхом поширювати польський стан посідання на наших землях.

Все це грозить для нас дуже тяжкими наслідками. Бо спільно, обєднаними силами зможуть польські орґанізації багато лекше доходити до своїх цілей. Тому відразу мусимо собі докладно усвідомити велику небезпеку. Кожний Українець і кожна Українка мусять собі виразно усвідомити, що від їх праці в громадській ділянці українського життя залежить чи ми як нарід будемо рости, міцніти та здобувати щораз більші права, чи навпаки — будемо слабнути і тратити те що ще маємо. Мусимо зараз таки здобутися на жертвенну працю в усіх наших установах. Бо наступ іде, наступ кріпшає з кожним днем, а ми не ставимо такого опору, як це було б потрібно.

А працю нашу мусимо розпочати від обєднання всіх громадських сил. Погляньмо по наших селах — кілько там ріжних партій, ґруп, гуртків, що одні других не люблять, ненавидять, поборюють, одні другим шкодять і перешкоджують собі взаїмно в громадській роботі. Все те виходить нам на велику шкоду, бо нас ослаблює, за те цювали пляново і в згоді, згідно з засадами Христової науки і любови рідного народу.

В часі великої небезпеки ми кличемо до всіх щирих сердець українських: **обєднайтесь в українських установах, ґуртуйтесь для спільної оборони, поборюйте партійництво, всяку ворожнечу і незгоду, ґризню і кириню!** Змагайте до того, щоб добрі установи, які існують у вашім селі і в вашій околиці працювали пляново і в згоді, згідно зі засадами Христової науки і любови рідного народу.

Настають люті часи. Тому дбайте про те, щоб українські люди ізза дрібних особистих спорів не розбивали наших установ, щоб завжди вміли підпорядкувати свої приватні справи інтересам своєї громади, інтересам загалу й цілого українського народу. А тоді напевно переможемо.

Євангелія

НЕДІЛЯ 25.

І се один законник встав і спокушував Його, кажучи: Учителю, що треба робити, щоб доступити життя вічного? А Він сказав до нього: В законі що написано? Як читаєш? Він же сказав у відповідь: Люби Господа Бога твого всім серцем твоїм і всею душею твоєю і всею силою твоєю і всею думкою твоєю, а ближнього свого, як себе самого. І сказав йому: Добре відповів єси; се чини, а житимеш. Він же хотячи оправдати себе, сказав до Ісуса: А хто є моїм ближнім? А Ісус у відповідь сказав: Один чоловік ішов з Єрусалиму в Єрихон і попав між розбійників, котрі і обдерли його і рани завдали і відійшли, оставивши його на пів живим. А припадком один священик ішов тою дорогою, та побачивши його, минув. Так само й левіт, прийшовши на те місце і побачивши його, минув. А один Самарянин ідучи, прийшов до нього, і побачивши його, змилосердився, і приступивши, обвязав його рани, поливаючи оливою і вином, посадив його на свою скотину, привів його в господу, і доглядав його. А на другий день виняв два динари і дав господареві і сказав: Доглядай його, а що понад се видаш, я, коли поверну, віддам тобі. Хто з сих трьох, думаєш, є ближнім для того, що попав між розбійників? А він сказав: Той, що вчинив милосердя над ним. І сказав йому Ісус: Іди і ти роби так само.

(Лука, гл. 10, ст. 25 — 37).

Духовна наука

Найбільший Законодавець — це Ісус Христос. Він один має повне право сказати: „Дана мені всяка власть на небі і на землі". Право Його коротке: любіть Бога і ближнього, заховуйте Божі заповіди. Право Христа вічне, правдиве й незмінне, яке і нас обовязує. Зпід того права ніхто не сміє виломлюватися під загрозою запропащення душі (Пс. 118, 1і9). Блаженними натомість називає псальмопівець тих, що йдуть непорочною дорогою Божого закону, і шукають його цілим серцем (пс. 118, 1—2). Коби то Бог дав, щоб ми належали до тих блаженних! Та не зможемо зберегти Заповідей Божих, без помочі неба. Треба її невпинно просити, головно у хвилях покус і терпінь. А коли трапиться нещастя попасти у ґріх, тоді пізнаймо свою неміч і нужду і кличмо в покорі: Я заблудив як вівця, що згинула, відшукай, Господи, слугу Твого, щоб ніколи не забути мені Твоїх Заповідей.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ

В Т-ві українських робітниць „Будучність“ у Львові відбулися 28. XI. ц. р. святочні сходини в честь св. свящм. Йосафата. Провідник т-ва о. проф. С. Дурбак виголосив повчаючий виклад про життя і діяльність св. свящм. Йосафата для численно зібраних членок т-ва.

Храм св. Йосафата в Варшаві. У храмовий день гр. кат. церкви св. Йосафата ОО. Василіян відбулася урочиста архієрейська Служба Божа, яку відправив Преосв. Кир Йосафат, Епископ Перемиський. На свято прибув Папський Нунцій Ексц. Кортезі з рим. кат. духовенством. Підчас богослуження співав дуже гарно церковний хор, на що спеціяльно звернув увагу Нунцій. Наш обряд дуже подобався Папському Нунцієві.

Озірна вшанувала гідно 14 XI. ювілей „Русалки Дністрової“. Після панахиди за душу о. М. Шашкевича відбувся ювілейний концерт з добірною програмою. Відповідну промову виголосив о. І. Шулим. На програму складалися: міш. хор під проводом п. Чорного, фортепянове сольо п. І. Антоняківної. сольо п. Чорної, деклямація п Майданівної, сольо п. Чорного. жіночий хор під проводом п Л. Гірнякової. Концерт закінчено нац. гимном.

Лещетарський табор Т-ва „Орли“ відбудеться в Гребенові коло Сколього від 24. цм. до 2. січня. Участь у ньому можуть брати юнаки повище 14 літ. Кошти удержання 15 зл. Зголошення слати до 15. ц. м. на адресу: Т-во „Орли“, Львів, вул. Шептицьких ч. 14.

Стінний календар „Рідної Школи“ вже появився. Цей календар ілюстрований, як кожного року, гарними картинами з життя Р. Ш. Весь дохід з календаря призначений на цілі рідного шкільництва.

Зїзд українських садівників. У Львові відбувся другий зїзд садівників і городників, зорганізованих у садівничій секції Сільського Господаря. Та секція улаштувала в багатьох околицях садівничі курси, скликувала наради та зїзди і з великим успіхом уладжувала садівничо-городничі вистави. Зїзд ухвалив кілька резолюцій в обороні інтересів українських садівників. Всі українські садівники повинні належати до садівничої секції Сільського Господаря, бо в єдности можуть з більшим успіхом боронити своїх справ.

Десятиліття кооперативи „Пласт“. Кооп. „Пласт“ обходила 27. XI. цр. десяті роковини заснования. Вона обеднує головно прихильників пластового руху. Кооператива веде торговлю спорговим приладдям а крім того виробляє дріжджевий порошок і олійки до печива. Оба відділи підприємства розвиваються гарно.

Торговельно - промисловий банк „Пром-Банк“ у Львові уладив оригінальний день ощадности. Він був призначений для прихильників і збирачів дрібної ощадности. За оден рік вплинуло до банку 100 тисяч зол. з дрібних ощадностей. На імпрезі співав хор Бандурист, були теж деклямації і реферат про ощадність. Найкращі збирачі ощадности дістали нагороди.

Міжпартійне обеднання на Закарпаттю. В наслідок збільшеної нагінки на Українців Закарпаття обеднались разом всі українські партії, товариства й установи. Вони утворили „Загальну Народну Раду“. Головою Ради вибрали загально поважаного і дуже заслуженого діяча о. Августина Волошина.

Українці у Франції. У Франції є досить багато Українців всі вони якось примістились і незле їм живеться. Деякі вже мають гарні господарства, нераз більше як 100-морґові. Є українські крамниці і підприємства. Є Українці і в французькій армії. Молодь ходить до французьких шкіл. але не забуває про рідну мову, бо в вечірних школах і курсах учиться української мови.

Українська фільма в Льондоні. В останнім часі протягом кількох днів висвітлювали майже всі льондонські кіна фільму з „Пресвітянського Зїзду“ в Ужгороді. Фільмові образки були цікаво підібрані. Анґлійці звертали особливу увагу на прекрасні строї українського селянства; а вишивані жіночі сорочки викликували у відвідувачів голосне одушевлення.

Листопадові роковини в Харбіні. Харбін є головним містом Манджурії. В навечеря Листопадових роковин уладили дві орґанізації, Українська Національна Кольонія і Українська Далекосхідня Січ торжество 1. листопада.

Дивна заборона. В Кракові строго заборонили жовнірам греко-катол. обряду вступ до гр.-кат. церкви. В кожну неділю і наше свято стоїть перед брамою церкви військовий жандарм і не впускає на богослуження жовнірів греко-католиків. Такої нечуваної заборони не можна собі пояснити. Вона викликала серед краківських Українців силь не обурення.

Знов знищили стрілецьку могилу. В ночі з 10. на 11. м. м. невідомі злочинці зрізали хрест на могилі Січових Стрільців у Щирці на Золотій Горі. Все громадянство Щиреччини з обуренням натягнувало цей дикунський вчинок.

Львівське староство припинило діяльність Товариства допомоги українському студенству.

Ревізії і арештування. Поліція перевела в Коломиї цілий ряд ревізій і арештувань. Прізвища арештуваних держать в тайні. Теж у Дрогобиччині переведено серед багатьох Українців ревізії і арештування. В Щирці арештовано кількох молодих Українців.

Ревізія в Акедемічнім Домі у Львові, де тепер міститься христіянський студентський інтернат. Поліція перевела в помешканню двох студентів інтернату ревізію. Студента Галамая арештували й відвезли до Золочева.

Український театр на Волині під дирекцією Миколи Певного розпочав знов свої вистави після довшої перерви. На відкриття зимового сезону театр виставив у Луцьку в салі міського театру „Марусю Богуславку“.

Щ О Д І Є Т Ь С Я В С В І Т І

Домагання Українців у Польщі

Буджетова сесія варшавського сойму зачалася 1. ц. м. Заступник голови ради міністрів п. Квятковський виголосив велику промову, в якій зазначив що господарське положення Польщі значно поліпшилося. В дискусії промовив м. ін. голова Української Парляментарної Репрезентації посол Василь Мудрий. Він підкреслив, що Українці в Польщі домагаються територіяльної автономії, українського університету, українського шкільництва всіх родів, заперестання кольонізації, участи в самоуправі, принимання до урядів і т. д. Від того, чи уряд полагодить ці справи залежатиме чи українські посли голосуватимуть за буджетом чи проти.

Нова атака комуни.

Після програної в Еспанії і Бразилії, комінтерн організує тепер великий наступ на краї, що межують з совітами, як Фінляндія, Естонія, Лотва, Литва, Польща, Румунія, Туреччина й Китай. В усіх цих краях мають повстати т. зв. людові фронти, які мають стати помостами до большевицької революції. На цю розкладову роботу призначили большевики великі мільони, загарбані від своїх нещасних рабів. В тій цілі совіти змінили майже всіх своїх послів у сусідніх краях (багато з них вже розстріляли) і прислали нових послів, які мають всіми силами довести ці краї до большевицької революції.

Москва готовиться до війни.

Недавно відбулася в Москві важна нарада найвищих совітських достойників під проводом Сталіна. На цій нараді дійшли до переконання, що на весну 1938. р. зачнеться світова війна. Тому ухвалено перевести великі зброєння і підготовитися якслід до цієї рішаючої війни за панування над світом. Загально сподіються, що на весну 1938. р. японські війська зачнуть наступ на совітську Зовнішню Монголію, що буде початком совітсько-японської війни.

В дні 12. грудня мають відбутися в совітах вибори до найвищої ради СССР. Скрізь висувають на перше місце Сталіна й його найближчих співробітників, передовсім чекістів. На сов. Україні висувають на перше місце Москалів і Жидів, а Українців на дальші місця. З намічених кандидатів на Україні есього одна четвертина Українців. А совітські часописи і радіо кричать на весь світ, що „сталінські вибори будуть найсправедливіші і найдемократичніші!"

Два бльоки в Европі.

Під сучасну пору рішаючий вплив на европейські справи мають два бльоки — Берлін - Рим і Париж - Льондон. До першого бльоку націоналістичного належать вже, або мають намір належати Японія, національна Еспанія, Португалія, Австрія, Мадярщина і Югославія. З другими демократичними бльоками співчувають Чехословаччина Румунія та навіть совіти, великі „оборонці демократії" за границею, які в себе всякого „демократа" посилають під „стенку". Польща вагається між цими двома бльоками. Недавно Польща затіснула свої взаємини з Німеччиною. Тепер приїхав до Варшави Дельбо, французький міністр закордонних справ, щоб скріпити французько-польський союз, заключений зараз по війні.

Франція та Англія.

Коли вернувся з Берліна англійський льорд Галіфакс, який перевів важні розмови з Гітлером, тоді англійський уряд запросив французького голову ради міністрів Шотана й міністра закордонних справ Дельбоса, щоб їм представити висліди розмов з Гітлером. Ці дуже важні розмови відбулися в тайні. Що підчас них ухвалено невідомо; знаємо тільки, що Французи відїхали вдоволені, бо вісь Париж - Льондон скріплено.

Національна Еспанія певна перемоги.

Ген. Франко вже певний перемоги. Всякі спроби помирити його з червоними, він відкинув заявляючи, що свою волю накине зброєю. „Еспанська молодь — сказав він — жертвувала своє житя на те, щоб звільнити нашу країну від злих сил, які довели її над край анархії. Простягаємо руку до всіх Еспанців і запрошуємо будувати завтрішню Еспанію, що буде краєм справедливости й братерства. Війна вже виграна не тільки на полях бою, але також у господарській, торговельній, промисловій і суспільній ділянці".

Досі 11 держав визнало національний уряд Еспанії ген. Франко: Німеччина, Італія, Португалія, Японія, Австрія, Мадярщина, Югославія, Альбанія, Манджурія, Бразилія і Гватемаля.

Незабаром має зачатися великий наступ армії ген. Франко.

Що діється в Китаю?

Японці доходять уже до столиці Китаю Нанкіну. Китайські війська мали великі втрати в останніх боях, головно від японських літаків, і втікають в переполосі. Китайський уряд дістав велику позичку від Англії, Франції та Америки на зброєння. Сотки совітських літаків вже в дорозі до Китаю. Цікаво, як далеко Японці переслідуватимуть Китайців, які мають куди відступати, а Японцям не дуже безпечно запускатися в глибину великого краю з 400 мільонами ворожого населення. Недавно Японці зробили в англійській дільниці Шанґаю свою військову параду. Китайці на знак протесту кидали бомби і ручні гранати на японських вояків. Англійські часописи пишуть, що військові паради Японців в англійській дільниці Шанґаю означають близький кінець 90-літнього панування Англійців у цьому найбільшому торговельному місті Китаю, бо Японці хочуть заняти цілий Шанґай.

УВАГА!

В грудні шліть передплату за цілий 1938. рік. Це дуже вигідне і для Передплатників, які мають спокій цілий рік, і для часопису, бо можна тоді устійнити висоту накладу і відповідно його розбудувати, побільшити та поліпшити.

Як поліпшимо свою долю?

Куди не повернутися, всюди чути нарікання на злі часи. Але жаліється на життя лише той, хто байдужий у житті, хто не йде вперед, хто вважає життя за спокійне русло, а не за постійну боротьбу. Боротьба в житті — це необхідність. Одним з найкращих способів боротьби за краще завтра є знання. Як у всіх часах, так і нині знання грає одну з перших роль. Без знання не поможе в житті ні працьовитість, ні пильність, витривалість, ні гроші. Прикладів на те маємо багато. Нераз бувають люди працьовиті, що від ранку до вечора на ногах, пильні або й доволі заможні — а мимо того вони бідують і одного дня без нарікань не проживуть. А все тому, що бракує їм найкращого помічника: знання. Не знають, як найуспішніше використати все те, чого вони панами.

Один англійський кореспондент, подорожуючи по нашому краю, подивляв працьовитість наших селян і сказав: коли б то їм те знання, яке має наш селянин, то вони були б найбогатшими селянами в світі.

Отже тільки знання дасть нам нині раду.

Та звідки приходить те знання? Знання набувають люди в школах, у церкві, у розмовах з мудрими людьми, з проповідей, з гутірок у читальні, з читання книжок і т. п.

Але найкраще та найскорше набудемо знання, читаючи добрий часопис. Часопис цікаво й приступно інформує нас про світові події, про життя цілого нашого народу, вчить нас чесного життя, радить що добре й поплатне, а що ні, та вказує правдиву дорогу до поліпшення своєї долі.

Наш нарід дуже мало читає часописів і нічо дивного, що бідькається на життя. В чужих народів хата-в-хату є добрий часопис. Там навіть менші містечка мають свої часописи, щоденники. Там тяжко стрінути чоловіка, що не читав би часописів. Тому й не дивуймося, що там люди багато краще живуть.

Кажуть нераз наші люди: я читав би, та грошей нема на часопис. Це правда — але добра охота викруту не признає. Зрештою наш часопис так дешевий, що кожний його може купити.

Тому в кожній хаті нехай буде добрий часопис, а ним є часопис „Христос Наша Сила“ Читаймо, здобуваймо знання, — а поліпшимо собі долю.

Реміснича газета

Наше відоме Т-во „Праця“ буде незабаром видавати фахово-практичну шевську, кравецьку і столярську газетку. Вона принесе користь і сільським самоукам ремісникам, і тим, що в місті кінчили ремісничу школу. Згодом будуть у тих газетах подавати поради і про інші фахи. Крім цього те Т-во організує ріжні курси. Ось тепер організується курс для кравців, а потім для шевців і столярів. На них можна набути нове знання, і доповнити старе. Треба конечно запізнатися з тими газетками й курсами, і в тій справі звертатися на адресу: Т-во „Праця“, Львів, вул. Здоровля 7.

о. В. ГЕРАСИМОВИЧ.

Св. Отець Миколай

і українські діти.

І. ВІДСЛОНА.

Сцена: Стіни кімнати вибиті голубим папером, на якому наліплено чимало золотих зірок. В головній стіні пообабіч круглі віконця, посередині фотель, перед ним стіл, покритий скатертю. В обидвох бічних стінах двері, — ліві ведуть у світи, праві до дальших небесних теремів. При дверях стоїть на сторожі по двох Херувимів. При столі з лівого боку сидить св. Іван Милостивий і перегортає товсту книгу. На столі каламар, пера.

Св. ІВАН (до Херувимів). — О, сьогодні, дітоньки, жде нас чимало праці. Наш отець Миколай знову вибирається на землю з дарунками між чемні діточки. А тут ще маємо і інші клопоти. Мусимо приймати новоприбувші діточі душечки.

І. ХЕРУВИМ (входить): Святий Угоднику Милостивий! Гурток українських душечок діточих під дверима.

Св. ІВАН: — А багато їх там?

І. ХЕРУВИМ: Ні. Всього пятеро.

Св. ІВАН: — Хай увійдуть! (Херувим пішов. Правими дверима входить св. О. Миколай з жезлом у руці).

Св. О. МИКОЛАЙ: — Слава Ісусу Христу. Господеві нашому!

Св. ІВАН: — На вічні віки слава Йому!

Св. О. МИКОЛАЙ: — Я вже й упорався. Незабаром тай у дорогу. Комора дарами навантажена, ангели до дороги хмарку приготовляють. Мигнем облачком покотимося на землю. На жаль, не між усю українську дітвору прийдеться сьогодні йти, бо там, де антихрист ще царює, ще й цього року не піду.

Св. ІВАН (зносить руки горі): Ах — доки ж цей Божий допуст каратиме бідних Українців, що стогнуть там у стисках тих — безбожницьких — слуг духа темряви?!

Св. О. МИКОЛАЙ: Годі, отче Йване! Роптати нам не годиться. Божа воля, Він Передвічний один відає кого та за що карати чи досвідчати має. А в Його відвічних присудах усе мусить таки вкінці вийти на добро. (За лаштунками чути діточий спів: „Ой хто, хто Миколая любить“... і тд.). Чуєш, брате Йване? Душечки українських діточок зближаються.

Св. ІВАН: — Так. Херувим пішов за ними. (Дзвінок). (Двері відчиняються широко, входить пять душечок, перші три біленько вдягнуті, веселі; за ними — дві — хлопчик і дівчинка, чорні, в лахміттях, на личках синяки. Перші троє вривають пісню, плещуть в долоні, з захватом розглядаються).

ПЕРШІ ТРОЄ: — Ах, як тут гарно! Ах, небо!

І. ДІВЧИНА з ТРОЇХ: — Краще навіть, як це мені вчора мама розказували, як я хора була. (До св. Миколая): — То це може Бозя? (Клякають всі троє. Другі двоє стоять).

Св. О. МИКОЛАЙ: — Ні, дитинко. Я тільки слуга Божий. Незабаром поведуть вас ангелики до Бозі, до Ісусика й до Його Матінки Пречистої. Я св. отець Миколай.

ВСІ ТРОЄ (розкладають руки): — Ах, св. отець Миколай!

ДРУГА ДИТИНА: — Ах, це Ви мені торік таку гарну книжечку принесли й медівничка й яблочко золотом обліплене й горішків.

Св. МИКОЛАЙ: — Так, доньцю, це я. Я кожного року в свій день ідучи між чемні діточки на землю й їх обдаровую. А коли ви тепер до мене прийшли, то я вас велю завести в небесні райські огороди, де будете Господню велич і красу оглядати й Йому на честь і славу враз із ангеликами будете пісоньки співати. Тепер підійдіть, діточки — ближче — до цього Ангела-Херувима, він вас усіх троє в книгу вічного життя позаписує. А звідкіля ви?

ТРЕТЯ ДИТИНА: — Ми всі з одного села. А в нас тепер прокинулася така пошесть на діти. От, горло заболить, наче якийсь огонь обхопить, потім гейби засипляємо і будимося — аж ось тут.

Ц І К А В І Д Р І Б Н И Ц І

ВАЖНЕ ДЛЯ НАШИХ ЦЕРКОВ! Котра церква не замовила ще на Різдво скринку свічок у нашій фабриці **„КЕРОС“**, просимо замовити негайно не відкладаючи. Адресувати: „КЕРОС“ Львів 15. вул. Окружна 108 а.

Скільки є птиць на світі? В Анґлії має бути тепер около 200 міліонів птиць ріжних ґатунків, значить вчетверо більше, як людей. В інших краях птиць є далеко менше, бо тільки в Анґлії закони гостро карають за знущаня над крилатими сотвореннями та за знищення їх гнізд. Учені обчисляють, що на цілому світі є 15 міліярдів птиць. (Людей є 2 міліярди).

Книжка для одного чоловіка. Вчений доктор Верґозе на Манілі написав книжку, яку вміє відчитати лише він сам один на світі. Книжка написана мовою Геліґайонів, які колись жили на островах Филипинських і мали своє письмо, подібне до китайського. Др. Верґозе довгі літа працював, заки навчився відчитувати ці старі значки — а тепер написав цим письмом цілу книжку. Цю книжку автор зложив лише сам для себе, бо ніхто інший не вміє її відчитати. Письмо в ній читається здолини нагору, а не, як у нас, зліва направо.

Дослідник повітряних висот і морських глибин. Таким дослідником є відомий бельґ. проф. Пікар. Він літав уже нераз у своїм спеціяльнім бальоні дуже високо вгору — в т. зв. стратосферу. Ці його відважні, наукові виправи у воздушні простори принесли людям чимало пожиточних відомостей. Досліди проф. Пікара м. ін. показали, що на значніших висотах понад землею людина не може правильно віддихати ані думати. Тому й летуни, що відважувалися підлетіти надто високо, майже все кінчили свій лет катастрофою, бо не могли опанувати машини. Щойно проф. Пікар у замкненій кабіні потрапив підлетіти найвище з усіх без шкоди для здоровля. Прослідивши воздушні простори високо над землею, тепер проф. Пікар починає досліди морських глибин. Він дасть себе спустити у глибину в великій сталевій кулі, що матиме вікна з дуже грубим шклом, щоб витримало тиснення великих мас води. В такій кулі Пікар буде досліджувати великі морські глибини десь між Азією й Австралією. В кулі буде вбудований величезний рефлектор (ліхтарня), при якого світлі перший раз буде сфотоґрафоване морське дно в значній глибині. Бо ж, як відомо, в морських глибинах зовсім темно

Винахідник „вічного пера“. Кажуть, що „вічне перо“ вигадав один вбогий капуцин, брат Кандит з Маглянду, що жебрав для монастиря в Савої у Франції. Причиною ж до того була така пригода: Одного разу брат Кандит ночував у пароха в с. Контамині. Тому, що капуцини не мають на собі білля, лише самий габіт, — то брат ліг у ліжко одягнений. Але що був дуже зморений, забув відчепити від паса фляшечку з чорнилом, яким записував добродіїв, що давали жертви на монастир. Вночі корок випав з каламарчика

І. ХЕРУВИМ: — Святий Отче! А ще цих двоє стоїть. Такі бідні, залякані, обдерті. (Ця трійка підступає до Херувима, що сидить при столику й пише).

Св. МИКОЛАЙ: — А! Підійдіть-но, ви двійко до мене ближче!

ХЛОПЧИК у ЛАХМІТТІ: — Де ми? Що це таке гарне-синеньке? (Залякано глядить на о. Миколая підчас як його ангел підпихає ближче). — А, а, бити нас ніхто не буде?

Св. МИКОЛАЙ: — Не лякайтеся, дітоньки, підходьте ближче! (Ангел підсуває їх, вони зупиняються). Ви звідкіля? Певно з радянщини.

ДІВЧИНКА: Ми всі троє в хаті, я, онтой мій братчик Івась (вказує на хлопця) і мама вже чотири дні нічого не їли. Прийшли тамтого тижня якісь товариші з города з крісами на плечі, все нам дочиста забрали й зерно і корову красулю й тата десь кудись пігнали. Кричали злісно: „а куркуляче кодло“.

Св. Миколай: — А чули ви коли, дітоньки, від кого про Господа Бога?

ХЛОПЧИК: Ба, я чув. Ще як менший був, а бабуня наші жили, то нам про Бозю розказували і нам завжди молитву проказували. Але тільки вечір, як уже світла в хаті не було. Полягаємо обидвоє з бабунею на печі, а вони нам тоді всілякого нашепочуть. І казали нам, бувало, що ми нехрещені, й казали, що товариші якісь чортівські „звіздини“ з нами робили. Тай бабуня одної ночі мене й Марійку водицею охрестили... А я потім Марійку „Отченашу“ тай „Богородиці“ привчив... А в осени цего року я пішов до школи. То товаришка вчителька навчала нас, що ніякого Бога нема, тільки є десь там далеко у Москві такий найбільший товариш, що хібаж до нього нам молитися, бо він усе може й усего нам дасть, чого тільки потрібно. Але я все таки ввечір у постелі тую молитву говорив якої мене бабуня навчили. І видко, нас товаришка учителька піддурила, бо як бачу, й небо є й може самого Господа Бога побачимо. Тепер розумію, що я в полонні втопився й що ми тепер на небі, а ви, чую, св. отець Миколай. Про вас нам теж бабуня розказували, що ви дуже любите діточок.

Св. МИКОЛАЙ (гладить його по голові): — Так, синку, добре кажеш. На ваш край прийшов важенький Божий допуст, та він минеться, бо на землі все минається, — а Господь Милосердний не бажавби чейже на віки такий великий край досвідчувати... Так, тут вами заопікуємося. Ангели поведуть вас уперід перед лиця угодників Божих. Там побачите ваших князів Володимира й Ольгу й преподобних Антона й Богдана Печерських й священномученика Йосафата Полоцького й багато инших. Вона вас опісля введуть перед престіл Триединого Бога. Там зглянеться на вас і Милостивий Спаситель Ісус Христос і Його Пречиста Матінка. А ви, як увійдете вже у хороми вічного щастя, раз - у - раз моліть милостивого Спаса, щоби поклав край тяженьким мукам вашого українського народу. — А Він Всемилостивий! Я ваші діточки дуже люблю, та ще сьогодні там до вас не піду, аж поки не скінчиться у вас те царство тьми. А піду сьогодні до ваших братчиків і сестричок на сумежні землі. Там ще злобні люди Божих храмів не поруйнували; Божі слуги, отці духовні там діточок навчають, як слід жити, щоби Господеві вгодити. Отче Іване Милостивий! Візьми ці душечки в свою опіку й заведи їх у хороми їхніх українських Угодників, бо на мене, пора тай у далеку путь. (До Анґелів): Ладьте все до дороги! Ідемо!

Св. ІВАН МИЛОСТИВИЙ бере діточок двоє за ручки, за ним слідують другі в праві двері.

ЗАВІСА.

ІІ. ВІДСЛОНА.

(Завіса небаром підноситься. На сцені Св. Миколай в архієрейських ризах, в мітрі з жезлом; біля нього два Ангели. Коло них всюди стоїть багато кошиків з дарунками).

І. ХЕРУВИМ: — Святий отче Миколаю, ми вже причалили.

Св. МИКОЛАЙ: — Слава Госпо-

й чорнило вилилося, облило капуцинові габіт, а ще гірше було те, що заплямив усю постіль господинного пароха. З великим сумом пішов далі бідний капуцин і все міркував про те, як вдруге уникнути такої халепи. Й впало йому на думку наливати чорнило до мідяної дудочки, на кінці якої було б перо, що на нього викапувало би чорнило тонісенькою дірочкою. Прийшов додому, трохи поморочився й зробив таке перо з чорнилом усередині.

Всім, кому капуцин свою вигадку показував, вона дуже сподобалась. Почали йому радити, щоб опатентував свій винахід. Кандит послухав ради, а незабаром в місті Салянш утворилась акційна спілка, що й випустила в продаж перші „вічні пера", зроблені вже далеко докладніше, як перше перо Кандитове. Пера дуже сподобались й товариство враз почало дуже багатіти. Тоді капуцин злякався, що стане багачем, й через рік відкликав свій патент, і дозволив виробляти „вічні пера" кожному без патенту. Тепер майже кожна письменна людина в світі має „вічне перо", яке здебільшого тільки так зветься, бо перестає служити досить швидко.

Де найбільше самовбивців? В Прусії в роках 1891—1900 на один міліон євангеликів було 247 самовбивств, а на один міліон католиків тільки 93.

В Чехословаччині в р. 1930. на 100.000 католиків було 29 самовбивств (багато з тих, що рахуються як католики, є безвірцями, то ж число правдивих католиків-самовбивців значно менше), а на 100.000 безвірців за той же час було 43 самовбивства, тоб то, майже вдвічи більше, як католиків.

„ГОТОВСЬ" підручний календарець українського юнацтва на звичайний рік 1938. Опрацював Андрій Гарячий. Львів 1937. В-во „НАША МАЙБУТНІСТЬ" — 96 сторін 32⁰ — ціна 20 сот. Календарець „ГОТОВСЬ" приносить багатий зміст, що вяжеться з великими роковинами 950-ліття християнства в Україні та 20-ліття відродження Української Держави. Фермат дуже догідний, кишеневого календаря. Ціна примірника 20 сотиків, при більших замовленнях 20% провізії. Адреса В-ва: „УКРАЇНСЬКЕ ЮНАЦТВО" Львів, вул. П. Скарги ч. 5. П. К. О. 501.460. ч. розрахункового переказу ч. 74.

деві. А причалили так, як я велів?

ІІ. ХЕРУВИМ: Так, Отче Святий! Ось діти зібрані ждуть Тебе, Отче!

Св. МИКОЛАЙ: — Слава Господеві! — (підходить ближче рампи) — Слава Ісусу Христу, дітоньки любенькі! Ось у цей день, коли то мені ввесь мир хрещений честь віддає, я прийшов між вас, бо ви були чемні. До свого Божого Дому радо горнулися, на Богослуження вчащали, своїх отців духовних слухали й шанували, в брацтво згуртувалися. Я радію, що ви згуртувалися під опікою св. Церкви, що порозуміли, що Вашим Царем Христос, а Царицею Пречиста Матінка безнастанної Помочі. Я певний цього, що ви вже гаразд тямите, що завжди й усюди тільки Христос наша Сила! Ви вже мабуть чули, які бідні ваші братчики й сестрички, що тою самою українською мовою говорять, а живуть ось там недалеко за Збручем річкою. Там їх навіть хрестити не позволяють, ті діточки про Бога довідатися не сміють. Ні молитов нема кому їх навчати. Церкви розвалені, душпастирі або в неволю запроторені або повбивані. Вважайтеж дітоньки, як ви повинні Господеві дякувати, що ви в тім краю не породилися і не живете, за цю ласку, що можете тут Божих правд навчатися, Божого закона держатися. Моліться завжди щиро за себе, за свою рідню, за ввесь ваш добрий, християнський український народ, за всіх бідних і нещасливих, а особливо за тих безталанних, а вам рідних, бо теж українських діточок зза Збруча, моліться за кращу долю всього українського народу. (До Ангелів). А ви, Ангели небесні, добувайте гостинці, які я, приятель дітвори всього світу, призначив у цей мій день роздати діточкам цього села (Ангели добувають гостинці). Ось вам, дітоньки, даруночки від мене, щоби ви мене, завжди в тямці мали і про це, що я вам сьогодня сказав завжди собі нагадували й того держалися. Божий закон шанувати, завжди бути вірними св. католицькі вірі, рідному св. грецькому обрядові, своїй українській народності, звичаям і мові. Будете дітоньки так робити, як я оце вам наказую? (Діти на салі: Будемо!).

СВ. МИКОЛАЙ: — Прирікаєте перед Господом Богом?

ДІТИ: — Прирікаємо!

Св. МИКОЛАЙ: — Не відречетеся ніколи св. Католицької віри й Церкви, св. грецького обряду, української народности й мови?

ДІТИ: — Не відречемося!

Св. МИКОЛАЙ — (до Ангелів): Тож Ангели мої любі, один читайте, що я кому призначив, а другий передавайте дітям. Ви дітоньки підходіть і приймайте мої гостинці. Нехай вас дітоньки, Господь благословить так, як я вас благословлю в Ім'я Отця й Сина й Святого Духа. Амінь! (благословить). — (Роздача подарунків).

Читання для господарів

ПРИГАДКА ДЛЯ САДІВНИКІВ.

Коли хочете мати на другий рік в саді здоровий овоч, то пам'ятайте, що вашими союзниками в тій справі є комахоїдні пташки, як чижі, ластівки, шпаки, синички і т. д. Деякі з них відлітають у вирій, а деякі зимують у нас, тримаючись в зимі ближче осель, по садах, і вибирують в щілинах кори і дуплах різні шкідливі комахи, жучки та їх яєчка. Отже окрасіть їм життя, хай вони ваш сад полюблять, так щоб і літом не втікали з нього в ліс. Побудуйте для них гнізда і умістіть так високо, щоб до них не дістались їхні вороги — коти.

ЯК ВИГУБИТИ ВОШІ в ХУДОБИ.

Найдешевший засіб це вода з бараболі вареної в лупах, або вода з бараболяних книдлів. Нею зливати худобу щоденно через пять днів. Якщо не поможе, то знов повторити. Вода не повинна бути солона. Помагає теж ріпаковий олій чистий або змішаний на половину з нафтою. Радять теж зварити в літрі мочу пачку тютюну і тим виваром змастити скіру худоби 2—3 разів (але не більше). Якщо такий вивар подразнивби скіру, змити водою і помастити оливою. Найліпша охорона перед вошами це чистота в стайні і часте чищення худоби.

НОВІ ВЕРТЕПИ!

Видавництво „ДЕШЕВА КНИЖКА" повідомляє, що у відділі „НОВА СЦЕНА" видало чотири нові, досі ніде недруковані вертепи укладу знаного автора інсценізацій В. КОВАЛЬЧУКА.

1. ЦАРІ ХОДЯТЬ — похатній вертеп.
2. РАДУЙСЯ ЗЕМЛЕ!
3. РІЗДВЯНА КАЛИНА.
4. НАД ВЕРТЕПОМ ЗВІЗДА ЯСНА — всі три на сцену.

Всі ці вертепи різняться від видаваних досі тим, що їхня дія основана на українській історичній традиції. Виступають у них постаті української княжої, козацької та визвольної доби. Крім того всі вертепи мають ноти до всіх пісень, точні рисунки сцен, одягів та докладні режисерські примітки.

Ціна одного вертепу 1 зл., з пересилкою 1.30 зл. Замовляти у видавництві „ДЕШЕВА КНИЖКА", Львів, Гродзіцьких 1. ІІІ. п. (ч. розр. переказів 130). — Зазначувати наголовок бажаного вертепу. 2—2

КАЛЕНДАР.

Грудень 1937.

Стиль н.	Стиль ст	Пост	СВЯТА греко-катол.
12	29	Н	25 по С. Парам.
13	30	П	† Андрея ап.
14	1	В	Наума пр.
15	2	С	Авакума
16	3	Ч	Софронія
17	4	П	Варвари
18	5	С	† Сави Освящ.

СОНЦЕ сходить 12. ц. м. в год. 7.41, заходить в год. 16. 6.

МІСЯЦЬ сходить 12. ц. м. в год. 12.26, заходить в год. 0.65.

З наших парохій.

ДОЛИНА — СВ. СВЯЩМ. ЙОСАФАТОВІ. Від 25 — 28. XI. відправляли що вечора молебен до св. Йосафата з суплікацією. Дня 28. XI. відбулася в „Братській Хаті“ святочна академія в честь св. Йосафата. Відповідну промову виголосив о. М. Чорнега. Діти з сирітського захисту виконали гарно пісні, деклямації і реліценку „Поворот св. Йосафата“. Сала „Братської Хати“ була виповнена. Зібрано 40 зл. з добровільних датків які призначено на сирітський захист.

ТУХОЛЬКА КОЛО СКОЛЬОГО Місцевий Кружок КАУМ розвивається чимраз краще. Має тепер 42 членів, з того 13 дівчат. Члени Кружка передплачують і розпродують українські католицькі часописи. Кружок має бібліотеку з 215 книжками. Місцевий парох о. Микитяк дав Кружкові домівку в парох. уряді і ревно займається ним. Кружок уладив гарні концерти в честь Матери Божої — Цариці України, свого Патрона св. Михаїла, Т. Шевченка, низку амат. вистав. — Так повинна працювати українська молодь в кожному селі й місті.

БЕРЛИН, ПОВ. БРОДИ. В днях від 4 — 10. X. відбулася св. Місія під проводом о. З. Ковалика Ч. Н. Ізб., яка мала великий успіх. Величаве було закінчення св. Місії на храмовий празник св. Параскевії, в якому взяло участь понад 5.000 вірних. Процесія з місійним хрестом, кінцева наука, відновлення присяги на вірність Христу Цареві, масове приступлення до Братства Матери Божої Неустанної Помочи і пращання о. Місіонаря полишили тривалі сліди і незабутні спомини серед парохіян.

СЛАВНА, ПОВ. ЗБОРІВ. Чотиродневні реколекції відбулися від 25 — 28. XI. під проводом о. дра Ф. Побігушка. 28. XI. було посвячення й вмурування в стіну церкви пропамятної таблиці УМХ. Підчас реколекцій приступлено до заснування Кружка „Орли“ КАУМ, щоб побороти впливи комуністів і сектантів-баптистів між молодю. Щасть Боже!

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ.

Корчин, дня 25. XI. 1937. р

Слава Ісусу Христу!

До
Хвальної Редакції
Часопису „Христос Наша Сила“
у Львові.

Таки сьогодні на сходинах у тутешній шляхотській читальні „Просвіти“ відчитали ми дуже цінну статтю Вашого Хв. Часопису п. н. „За віру й отчизну“ (Кілька слів про українську шляхту). Ця стаття усім приявним дуже подобалася, бо вона така зараз актуальна і така річева і приступно передана.

У висліді приявні члени-шляхта висловили побажання, щоб Хв. Редакція час до часу порушувала ці питання загонової шляхти або таки по можності в кожному числі і пляново присвятила бодай один стовпок сторінки цьому так пекучому питанню, тимбільше, що „Побудка“ нічого не жалує, але й тут обильно сіє.

Це щире побажання передаю Хв. Редакції на виразне прохання нинішніх читальняних сходин і рівночасно поручаю ввічливо ласкавій памяті й увазі Хв. Редакції порушену тут справу, яка є життєвою справою не тільки наших українських шляхотських громад, але справою цілої Нації і то справою і релігійною і національною невідлучно.

Сьогодні на місці порішено поширити кольпортажу часопису „Христос Наша Сила“ до 50 примірників.

З християнським привітом

(Підпис).

ВІД РЕДАКЦІЇ: Ми дуже тішимось, що українські шляхтичі кріпко держаться нашої Церкви і батьківщини. Бажаємо всій українській шляхті, а втім і нашій шляхті Корчина витривати у вірности до українського народу й дальше іти слідами великих предків, оборонців нашої батьківщини. Справу української шляхти трактуємо дуже поважно й будемо по змозі якнайчастіше займатись нею на сторінках нашого часопису.

Веселий куток

ПРИТОМНІСТЬ УМА.

Одного разу в Америці бандити напали на поїзд. Вони приказали всім подорожним станути під вагонами з руками вгору і зачали перешукувати валізи і кишені. Між подорожними були два жиди, які стояли коло себе. Коли бандит прийшов до одного з них, він відізвався до одного бандита:

— Пане бандит, чи ви мені позволите вложити два пільці в кишеньку від камізельки?

— Позволяю! — крикнув бандит.

Жид витягнув стодолярівку, всунув її свому сусідові в кишеню і сказав:

— Шмуль, тих сто долярів, що я тобі винен, віддаю тепер при свідках.

ХЛОПСЬКИЙ „УРЛЬОП“.

— А куди так ідете куме?

— Та до гарешту відсидіти!

— А за що?

— Пес зірвався з ланцюха і бігав по дорозі — 2 дні гарешту; комісія ствердила, що вікно в хліві на 7 цм. за вузьке — 3 дні; потребника не витинкував приписово — 2 дні; корова згедзилася і вертала сама з пасовиська гостинцем — 7 днів; сам собі вичистив комин, не чекаючи на урядового коминяря — 2 дні; шопу на сіно сам собі поставив, без переслання пляна нів до староства — 2 дні; виробляв з бурака мелясу та вживав її замісць цукру — 4 дні; дитина вибігла на дорогу якраз тоді, як переїздив воєвода — 1 день; запалював кресалом — а не сірником — 2 дні; за участь у вічу — 3 дні гарешту.

— То маєте 29 днів відсидіти.

— Так, але я для рівного рахунку відсиджу 30 днів. Такий то хлопський урльоп. А той 1 день то попрошу зачислити на конто кар на другий квартал.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ
часопис
„ХРИСТОС НАША СИЛА!“

ОГОЛОШЕННЯ

(За оголошення Редакція не відповідає)

НА СВЯТОГО МИКОЛАЯ конечна для вистав на сцені книжка Ю. Шкрумеляка „СВЯТИЙ МИКОЛАЙ У СЕЛІ“, Свят-Миколаївський Вечір у двох частинах: для дітей і для дорослих. Дві одноактівки, пісні і деклямації. Ціна 1 зл.

НА РІЗДВО ХРИСТОВЕ маємо до вибору такі ВЕРТЕПИ Юри Шкрумеляка:

1) ГОСТІ З ВИФЛЕЄМУ, 11 осіб. Ціна 40 гр.

2) ТРИ КНЯЗІ В ВИФЛЕЄМІ, 19 осіб: Князь Володимир, Гетьман Мазепа, Отаман Петлюра, Лицар, Козак, Січовий Стрілець та ін. З додатком Дитячого Вертепу „Божі Пастушки“. Ціна 60 гр.

3) ВЕСЕЛИЙ ВЕРТЕП „БІДА В МІШКУ“, 9 осіб. Ціна 40 гр.

4) ІРОД І СМЕРТЬ ТА МАРКО ПРОКЛЯТИЙ, Найновіший Вертеп, 11 осіб. Ціна 40 гр.

ЦІ ВСІ ВЕРТЕПИ ДОЗВОЛЕНІ ЦЕРКОВНОЮ ВЛАДОЮ. Надаються для дому і вистав на сцені.

5) Найновіший КОЛЯДНИК. Старі й цілком нові коляди, веселі коляди Івана Сорокатого та дитячі коляди, а також віршовані Різдвяні бажання. Ціна 80 гр.

Можна купити у всіх книгарнях або замовляти на адресу:

КНИГАРНЯ Т-ва ім. ШЕВЧЕНКА, ЛЬВІВ, РИНОК 10. Висилається тільки по надісланні належитости. Книгарням і ретельним продавцям значний опуст. 3—4.

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1·20 зол., РІЧНО 2·40 зол., за границею річно 1 доляр. — Адреса Редакції і Адміністрації; Львів Японська 7. II пов. Тел. 294-56 — Видає „Мета“, Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. Редагує. Колегія Відповід. ред. Петро Козіцький. Друк. „Слово“, Львів, вул. Чацького ч. 6. Тел. 276-24.

Opłatę pocztową uiszczono gotówką

Ч. 49 (165) Львів, неділя 19. грудня 1937. Рік V.

Христос Наша Відома

ПОПУЛЯРНИЙ ТИЖНЕВИК
присвячений поглибленню релігійно-морального і національного життя серед українських родин
Ціна 5 сот.

Св. Отець Миколай, Великий Чудотворець. Він був епископом міста Мира Лікійського в Малій Азії в третім столітті по Христі. Був великим Опікуном і Добродієм малих дітей, дівчат на відданні і моряків. Тому Його память святкують торжественно всі християнські народи на цілій земній кулі. Український нарід віддає особливу почесть св. Отцю Миколаєві, присвячуючи Йому багато гарних церков на всіх українських землях і навіть на еміграції в Америці.

Поборім темноту!

ВПреосв. Митрополит Кир Андрей та українські краєві установи видали спільну відозву, якою закликають до боротьби з неграмотністю. На наших західніх землях є аж 1 міліон 723.000 (41%) неграмотних, з того в самій тільки Галичині є 836.000 (34%) неграмотних. Всіми можливими способами треба поборювати неграмотність; при помочі курсів, гуртків чи таки поодиноко треба вчити неписьменних. Кожний письменний нехай навчить хоч одного неписьменного!

Англійський письменник про ВПреосвщ. Митр. Шептицького

Анґлійський письменник Фр. Мек Куллідж видав недавно книжку про переслідування християнства в большевії. В тій книжці пише він теж про греко-католицьку Церкву. Про нашого Митрополита Кир Андрея висловлюється він так: „Головою уніятів і найсильнішою серед них індивідуальністю є безсумніву Митрополит Андрей ґраф Шептицький. Львівський Архиепископ має під кожним оглядом характер великости. Це чоловік безмежної віри, мужеського оптимізму і направду апостольського запалу. Одним словом — він подібний до тих Епископів середньовіччя, людей з великим розмахом, яких за житя переслідували, але яких імена по смерти були виписувані на військових прапорах. Так і його достойна постать буде на ордерах, що прикрашуватимуть королівські груди".

Великі роковини хрещення України

В 1938. році припадають небуденні роковини. Цього року минає 950 літ, як могучий володар України князь Володимир Великий приняв у 988. році християнську віру. Разом з ним приняв світло Христової науки цілий український нарід. Хрещення України це найсвітліша подія в житті українського народу. З приняттям християнства наш нарід пізнав і приняв правдивого Бога, пізнав світло вічної Правди. Епохальний чин князя Володимира Великого не тільки вказав шлях українському народові до вічного спасення, він теж започаткував золоту добу в нашій історії, добу найбільшої могучости і слави українського народу.

Український Католицький Союз у Львові вже розпочав приготовання до того, щоб українське громадянство гідно відсвяткувало роковини хрещення. Католицький Союз, як найповажніше наше релігійне товариство, найбільше надається до того, щоб у підготовці ювілейних торжеств взяти керму в свої руки.

Спішіть з передплатою на 1938. рік, щоб ми вислали Вам святочне число, що буде побільшене, і до нього буде долучений великий ілюстрований стінний календар.

ЧИ МИ АНТИСЕМІТИ?

Антисемітизм тепер дуже в моді. У Львові майже на кожній другій вулиці стрінете на мурі напис „Бій жида". Теж по селах невідомі руки розкидають чи розліплюють летючки в польській мові, які накликають до протижидівських виступів. В корінній Польщі антисемітизм став уже масовим явищем. Серед Поляків найшлись навіть такі священики, що стараються погодити з християнською моралю такий розбишацький антисемітизм, який виписав на своїм прапорі гасло „Бій жида".

В українськім громадянстві протижидівські виступи лучаються досить рідко.

Ми відкидаємо антисемітизм з двох причин: поперше він незгідний з наукою Католицької Церкви. А подруге відкидаємо антисемітизм тому, що він як засіб боротьби з Жидами з нашого національного становища недоцільний, а навіть шкідливий.

Жиди дуже багато нашкодили нашому народові в минулому і шкодять йому в сучасному. В часах панщини вони дуже безоглядно визискували наше селянство, дерли з нього останню шкуру. Крім того деморалізували його горівкою і шинками. Жиди завжди йшли з силь нішими і помагали їм панувати над нашими людьми. А тепер сама польська преса признає, що жиди помагають у польонізації наших земель. В часі українських визвольних змагань все жидівство і наше і світове стало проти нас. Були вправді Жиди і в українській армії, але це були рідкі виїмки.

Можна б довго вичисляти ті численні шкоди, які українському народові нанесли Жиди. А мимо того ми відкидаємо антисемітизм як форму боротьби з Жидами. Порівнаймо наші часи з давнішими, а побачимо, як дуже далеко вперед пішов український нарід у визволенню себе зпід жидівської залежности. А все це осягнули ми не гласливим і розбишацьким антисемітизмом, не вибиванням жидівських шиб, не розбиванням жидівських голов, не руйнуванням жидівського майна. Це здобули ми невсипущою працею над розбудовою українського життя. Ширенням тверезости і поглибленням християнської моралі увільнили ми у українське селянство від язви лиянства і жидівських шинків. Власна економічна організація, наші склепи, кооперативи, підприємства, банки, фабрики освободили нас вже в великій мірі від економічної залежности від Жидів.

Тим шляхом треба йти послідовно дальше. Антисемітизм міг би тільки шкодити нам у тій праці, бо штовхнув би нас на невластивий і шкідливий шлях у боротьбі з жидівством. З Жидами змагаємося тільки тому, що Жиди свідомо стають на перешкоді у розбудові нашого економічного життя. Вони не хочуть допустити до того, щоб наш нарід став вповні самостійний в економічній ділянці. А ми знов мусимо змагати до того, щоб здобути якнайбільше господарської незалежности, бо того вимагають найживотніші інтереси українського народу. Ми повинні довести до того, щоб усі товари і продукти, які потребують українські люди, продукували у своїх підприємствах і фабриках та продавали в своїх склепах виключно Українці. Шлях до такої цілі це клич „свій до свого по своє". Але цей клич треба здійснювати все і всюди безкомпромісово при кожнім купні і продажі.

Якраз тепер, коли зближаються свята, пригадуємо цей клич. Перед святами кожна українська родина робитиме більші закупи. Памятайте про цей клич, бо він веде до нашої господарської сили.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ
часопис
„ХРИСТОС НАША СИЛА!"

Євангелія

НЕДІЛЯ 26.

І сказав до них притчу, кажучи: одному багатому чоловікові зародила нива. І міркував собі, кажучи: Що зроблю, що не маю де зібрати своїх плодів? І сказав: Отсе зроблю: розберу мої стодоли і більші збудую: і там зберу всі плоди і моє добро, і скажу моїй душі: Душе, маєш много добра, що лежить на многі літа: спочивай, їж, пий, веселися. І сказав йому Бог: Безумний, сеї ночі твою душу візьмуть від тебе, а те, що наготовив єси, кому буде? Так є з тим, хто собі збирає, а не в Бога багатіє. І сказав до Своїх учеників: Длятого кажу вам: не журіться душею, що їстимете, ані тілом, в що одягнетеся. Душа більш від поживи, а тіло більш від одежі. Погляньте на круків, що не сіють, ані жнуть; у котрих нема комори, ані стодоли, а Бог кормить їх; оскільки ви далеко ліпші від птиць. Хто ж з вас журбою може додати до свого зросту один локоть? Коли отже ані того, що найменше, не можете, чого ж про інше журитеся? Погляньте на лелії, як ані не працюють, ані прядуть; а кажу вам, що й Соломон у всій своїй славі не одягався, як одна з сих. Коли ж траву, що сьогодня на полі, а завтра в піч вкидають, Бог так одягає, оскільки більш вас, маловіри? І ви не шукайте, що їстимете, або що питимете; і не виносіться вгору: бо того всего народи світа шукають, а ваш Отець знає, що ви потребуєте того. Ви ж шукайте тільки царства Божого, а се доложиться вам.

(Лука, гл. 12., ст. 16—32).

В ДЕНЬ СВ. ОТЦЯ МИКОЛАЯ.

І зійшовши з ними, станув на рівнині, і багато Його учеників, і велике множество людей з усеї Юдеї і Єрусалиму і поморя Тиру й Сидону, що прийшли послухати Його і вилічитися від своїх недуг. І мучені нечистими духами уздоровлялися. І весь нарід старався Його діткнутися, бо сила з Нього виходила і уздоровляла всіх. А Він взніс очи на Своїх учеників і говорив: Блаженні убогі, бо ваше є царство Боже. Блаженні, що тепер голодні, бо насититеся. Блаженні, що тепер плачете, бо будете сміятися. Блаженні ви, коли зненавидять вас люди і коли проженуть вас і зганьблять і відкинуть ваше імя, як нечесне, ізза Сина Чоловічого. Радуйтеся в той день і веселіться, бо се нагорода ваша велика на небі; бо таксамо робили пророкам їх вітці.

(Лука. гл. ст. 17—23).

Духовна наука

День св. о. Миколая, — був досі днем радости для дітвори. Але діяльність святого епископа-суспільника каже нам бачити в ньому взір приходу християнського милосердя, що поміч матеріяльну вміє гармонійно злучити з поміччю духовою, і так заслужити собі сповнення обітниці Христової. Блаженні милостиві, бо

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ

В день Св. Андрея, 13. ц. м. в архикатедральному храмі св. Юра у Львові Преосв. Іван в сослуженні вищого Духовенства відправив Архиєрейську Службу Божу в наміренні ВПреосв. Митрополита Кир Андрея.

Поклін українських робітниць Митрополитові. В середміському кружку Т-ва „Будучність“ у Львові при вул. Собіського 28, у власній домівці, відбулися 12. ц. м. святочні сходини з нагоди іменин ВПреосв. Митрополита Кир Андрея, Великого Добродія й Опікуна цього товариства. Сходини відкрив відповідною промовою о. провідник проф. С. Дурбак. Відтак п. А. Костюк віддеклямувала вірш „В суздальській тюрмі“. Голова Т-ва, п. Гординська виголосила реферат про заслання ВПреосв. Митрополита до Росії і тріюмфальний поворот до Батьківщини. Після ще одної деклямації хор робітниць під управою Малюци відспівав многоліття Князеві нашої Церкви й народу; його образ пишався на стіні, гарно прибраний вишиваними рушниками і сосниною.

В честь Митрополита Сембратовича, великого Подвижника тверезости, уладила філія „Відродження“ в Кракові гарне торжество. Після торжественної Служби Божої з проповідю і панахидою відбулася святочна Академія з добірною програмою.

Представники українського громадянства в Апостольського Нунція. В Ексц. Кортезі Папського Нунція в Варшаві явилися о. сенатор Лободич і сен. Децикевич. Вони зложили намісникові Папи Римського чолобитню в імені Української Парляментарної Репрезентації і всього українського греко-католицького населення в Польщі. Нунцій приняв делеґатів дуже сердечно. В довшій розмові інформувався він про українські справи та уділив свого благословення.

Академія в Добромилі відбулась 12. ц. м. з нагоди 30-ліття священства і 20-ліття владицтва Преосвященного Кир Йосафата Коциловського, Епископа в Перемишлі.

Не дозволили докінчити. У Львові відбулась вечірка присвячена памяти 750-літних роковин „Слова о полку Ігоревім“. На вечірці були реферати про „Слово“, співи і деклямації. Підчас кінцевого викладу представник поліції розвязав вечірку, використовуючи таку дрібну формальність як те, що вечірку названо в афішках академією і про це не повідомлено поліції. — „Слово о полку Ігоревім“ це прекрасний поетичний твір, який оспівує похід українських князів на Половців, степових ворогів Української Княжої Держави. Цей твір має велику славу в цілім культурнім світі.

Перша греко. - кат. парохія у Франції. Довголітня мрія тисячів греко-катол. Українців у Франції сповнилась. В Парижі засновано першу греко-кат. парохію. Таким чином наші земляки у Франції мають уже свого душпастиря.

За події з 1918. року. Проти Михайла Хомяка, бувшого булавного Української Галицької Армії відбувся в жовтні процес за вбивство Лінтнера і родини Мехонських. Хомяка засудили за Лінтнера на кару смерти з заміною на 15 літ вязниці. На першій розправі лава суддів присяглих заперечила вину Хомяка щодо вбивства Мехонських. Тому відбулась недавно друга розправа; на ній засудили Хомяка вдруге на кару смерти з заміною на досмертну вязницю.

75-ліття Української Бесіди. Українське громадянство Львова обходило 8. XII. 75-літний ювилей Товариства „Українська Бесіда“. Це товариство було осередком товариського життя львівських Українців.

Приневолюють зміняти обряд. Тернопільське воєвідство зажадало від о. декана Дрелиха з Новосілок Ліських, щоб змінив метрики 12 осіб з греко-католицького на римо-католицький обряд. Як причину того домагання, не обоснованого ніяким законом, подало воєвідство що ті особи походять з мішаних подруж. Закон каже, що ті, які покінчили 14 літ, самі рішають про зміну обряду. Заінтересовані особи, що скінчили 14 літ, заявили що свойого обряду не покинуть. Не дайтесь залякати ніякими погрозами ані не дайтесь переконати ніякими намовами. — Кріпко держіться своєї віри і нашого греко-католицького обряду!

Головний Виділ Т-ва „Просвіта“ у Львові видав відозву з нагоди 70-ліття існування „Просвіти“. В ній закликає всіх Українців стати членами „Просвіти“ і складати ювилейний дар „Просвіті“, щоб це найстарше українське товариство могло гідно сповнити свої високі завдання, виростити нове, обновлене українське покоління. В місяці грудні, що є місяцем „Просвіти“, сповнім наш обовязок супроти того дуже заслуженого товариства і зложім даток на потреби „Просвіти“.

Заборонили збірку. Староство в Сокалі не дало дозволу Повітовому Кружкові Рідної Школи на переведення збірки на рідношкільні потреби. Рідна Школа виконує велике діло, бо організує українське шкільництво. Тому всі Українці повинні своїми датками піддержати Рідну Школу.

вони милосердя доступлять. Зимовий лютий час приневолює діячів Катол. Акції засновувати комітети допомоги бідним. Ввесь найкращий християнський елемент скупчується біля них. Бідних матеріяльно і морально скрізь повно, Комітети матимуть чимало мороки. Та все ж і серед тієї праці не забудьмо віднестися до спомаганих делікатно, тактовно. Легенди не чи не оце підкинення св. Миколаєм милостині молодим дівчатам є напевно висловом християнського пошанування людської гідности, з одного боку, і скромности в подаванні з другого. Для бідних, що пють з чаші страждань, мусить християнин виявити стільки любови, що Великому Страднико-ві з Оливної Гори — Христові. і тільки тоді сповниться на нас Його слово: Що ви вчинили одному з тих менших, Мені ви це вчинили.

ЩО ДІЄТЬСЯ В СВІТІ

Арешти і розстріли на совітській Україні.

Велике враження викликало арештування в Києві Затонського, комісаря освіти сов. України, одного із найвірніших слуг Москви. Крім цього в Києві розстріляли 18 Українців за націоналістичну діяльність. Між розстріляними була співачка Петруненко і співак Донець, які минулого року дістали від самого Сталіна найвищі відзначення — ордери Леніна. У винницькій окрузі 118 колгоспів застрайкувало і перестало везти до цукроварні цукрові буряки, домагаючись підвишки на 35 відс.

Сталінські „вибори".

В неділю, 12. ц. м. відбулися в цілій большевії вибори до „Верховного совіту СССР". Велика більшість вибраних — це передовсім сталінські держиморди, чекісти і військові. Селян і робітників вибрано дуже мало. Ці вибори нічого не змінять, бо Сталін буде дальше розстрілювати без кінця своїх найближчих співробітників, аж доки не урветься терпець нещасних совітських рабів і його самого не розстріляють.

Безголовя в червоній Еспанії.

Внаслідок перемог ґенерала Франка, до Барсельони, столиці Катальонії, зїхалося аж шість червоних „урядів": „уряд еспанської республики", „уряд Катальонії", „уряд Баскії", „уряд Астурії", „уряд Сантандеру" і „уряд Маляґи". Крім того є там два парляменти, еспанський і катальонський.

Баскійські діти в чер. неволі.

Баски, нарід, що живе в північній Еспанії, вислали письмо до Св. Отця з благанням рятувати їхніх дітей, вивезених до совітів. Підчас боїв в Баскії червоні вивезли коло 60.000 дітей до совітів, буцімто щоб забезпечити їх перед страхіттями війни, вдійсності як закладників. Коли в Баскії скінчилася війна, вони повинні вернутися до своїх родинних домів. Тимчасом боль шевики хочуть зробити з баскійських дітей червоних яничарів і ужити їх пізніше до викликання нової революції в Еспанії. Доля баскійських і взагалі еспанських дітей у совітському пеклі дуже важка, як усіх дітей у большевії.

Клопіт з Чехословаччиною.

Німці, які заселюють північну Чехословаччину, домагаються автономії. В цих слушних домаганнях піддержує їх не тільки Гітлєр, але також Анґлія й навіть Франція. До Праги, столиці Чехословаччини, поїхав тепер франц. міністр Дельбо, який має наклонити Чехів до заспокоєння німецьких домагань. Анґлійські часописи пишуть, що ні Франція ні СССР не поможуть нічого Чехам, якщо вони не погодяться з Німцями.

Національна ідея перемагає.

Балканські держави мають у найближчому часі визнати уряд національної Еспанії. Чимраз більше народів прилучається до табору національних держав, які виповіли на життя і смерть боротьбу комунізмові і всім розкладовим чинникам.

Завзята оборона столиці Китаю

Японці підійшли з трьох сторін до столиці Китаю, Нанкіну, і навіть вдерлися до нього „брамою слави". Сім японських полків при помочі численних літаків і танків штурмувало столицю Китаю. Одначе ґвардія китайського вождя, ґен. Чанґ-Кай-Шека, відкинула Японців з Нанкіну шаленним протинаступом. Японці заскочені несподіваним сильним опором Китайців. Коли пишемо ці стрічки, Китайці ще держаться в Нанкіні. Ґенерал Чанґ-Кай-Шек благає помочі від совітів.

Перед наступом ґен. Франко.

Не зважаючи на зимову пору війська ґен. Франка підготовляються до рішаючого наступу. Недавно відбувся великий бій, в якому брало участь 100 літаків з обох сторін. Національні літаки зістрілили 20 червоних літаків, а 10 ушкодили так, що вони мусіли осісти на землю. Національна фльота бомбардувала пристань Аліканте. Замкнення границі між національною Еспанією та Францією означає близький ґенеральний наступ на червоних.

Відділ для хорих

Слава Ісусу Христу!

Дорогі співстрадальники Христові! Попереднього місяця передав я вам слова, які сприймував до вас один з чільних членів Апостольства — священик. Нині подаю продовження.

Час хороби використайте, дорогі співстрадальники Христові, на розважання, на краще і основніше пізнання самих себе. Із кожної години горя збирайте досвід для себе і шукайте прямого шляху до сонця, до неба, до Бога. Не гарячкуйтесь і не роздражнюйте себе! Глядіть добрим оком на окруження, серед якого відбувається ваша трагедія — не робіть тих хвиль важкими як олово, а чорними, як пекло. Не затроюйте життя здоровим, навпаки у спільноті святих давайте їм то, чого вони не мають, або чого їм недостає.

А ви, здорові, зрозумійте хорих: те, що сьогодні нам, це може завтра статися вам. Пречінь нас лучать спільні вузли життя. Ви їх не розривайте і живих не закопуйте в гріб! Хай у вас відізветься серце, хай наші великі чи малі справи не будуть вам байдужі, не будьте злосливі, зїдливі, не кпіть! Не забувайте, що всі жиємо, стоїмо перед судом Божої Справедливости.

Якщо знов зуміємо удохотворити себе, здобудемо собі частинку тої волі, що володіє над світом. Не марнуймо дорогоцінних хвиль життя! Бувають у світі великі життя, жертвенні, криваві, що на наших очах палають, як смолоскипи і перетворюються в ґігантні чини, геройство, витривалість, посвяту і любов. Але бувають і такі, які є зовсім незнані, в укриттю, а яких душевна сила сама собою ділає, перетворюючись в джерело необчисленої сили, духове вогнище, що гріє далеко кругом. Ці дивні вогнища надприродної сили найдете передовсім при ложах болізни і печалі тих, що вміють з хрестиків життя належно користати.

Всі ви здорові і хорі досвідчали на собі благословенне ділання св. Тайн, зокрема св. Тайни Покаяння та Евхаристії.

Добрі наші, часті св. Причастія переміняли нас так, що ми нераз самі себе не пізнавали.

В таких хвилинах благий стан нашої душі давав нам можність небо на землі переживати!

Чи так не може і не повинно бути завжди? Шукаймо свойого щастя у опіці вселаскавої Пречистої Діви Марії, Матери Неустанної Помочі. Шукаймо любови у Пресвятому, Пресолодкому Серцю Христа Ісуса.

Шукаймо сили волі і чину в Евхаристійного Ісуса. Ісусе! В руки Твої віддаю нечистого духа мого. З Тобою хочу жити та побіджати, вмирати і в небі бути по віки вічні.

Христос Наша Сила!

*

Подаємо до відома членам Апостольства Хорих, що живуть в границях Перемиської Епархії, що до Апостольства надійшло письмо Епископ-

Сторінка для українських дітей

Листи до св. Миколая

Вже з самого ранку, а може ще скоріше, хтось так з висока, з захмареного неба гейби з широкого решета спускав на землю білі цяпки, — мягкі сніжинки. Тихцем лягали вони на вузькі ниви і безлисте гилля придорожніх дерев. Діти сиділи на вікні і цікавими оченятами придивлялися, як налітає на беззахисну землю холодна зима. А сніжинки невпинно летіли-летіли і чіпалися також сільських шибок. У малу хатчину входив сумерк. Вступіться діти від вікна, бо таки не годен писати, обізвався найстарший хлопець, Степан, з третьої кляси. А що ти таке пишеш, спитали всі діти і свої кучеряві головки звернули на Стефанка. Лист до св. отця Миколая, відповів Стефанко, і в ту мить у хаті зробилося ясніше, бо діти охочі були прочитати листа. А білий папірчик лежав відкритий і тільки ті чорні рядки, гейби надумчиві зморщики, манили очі до себе. Діти похилися над столом і читали листа. Він був адресований по українському ось так: До Святого Отця Миколая—Чудотворця в Небі, почта тамже. Святий Отче Миколаю, Любий Приятелю Дітей! Наперед поздоровляємо Вас і ціле небо нашим гарним привітом: Слава Ісусу Христу, і знаємо, що ангелики і святі Божі з Пречистою Матінкою відповідять нам: Слава на віки. Ми пишемо до Вас з нашої коханої України. Деякі з нас мають своїх батьків здорових, а деякі, то каліки-інвалідів, ще з української війни. А деяких татів вивезли комуністи на Соловки, а старших братів замкнули. Але ми не плачемо, а молимося за свій нарід і родину. Ми чули, що у Вас добре, мягке серце і даєте свідомим і побожним дітям гарні памятки. То ми Вас просимо принести нам, як Ваша ласка, гарних книжечок і газеток про Україну, бо ми її так дуже кохаємо і любимо. Для дівчаток просимо гарних ляльок, але в українських одягах. При тій нагоді просимо ще випросити нам українських пань-учительок і багато рідних шкіл, бо по чужому ми нічого не розуміємо. А для тих дітей, що не вміють писати, то просимо дитячих садочків, бо то так гарно виглядає, як маленькі діточки співають і танцюють. А голодним дітям не забудьте принести хліба і теплої одежини. А може є там які санки, або лещета, або лижви?! Якби Вам самим було тяжко, то поможуть може ангелики, або архангелики. Більше не пишемо, бо вже темно і місця нема.

Кланяються Вам побожно
Українські діти.

Такого листа вислали діти до неба, а потім заспівали:

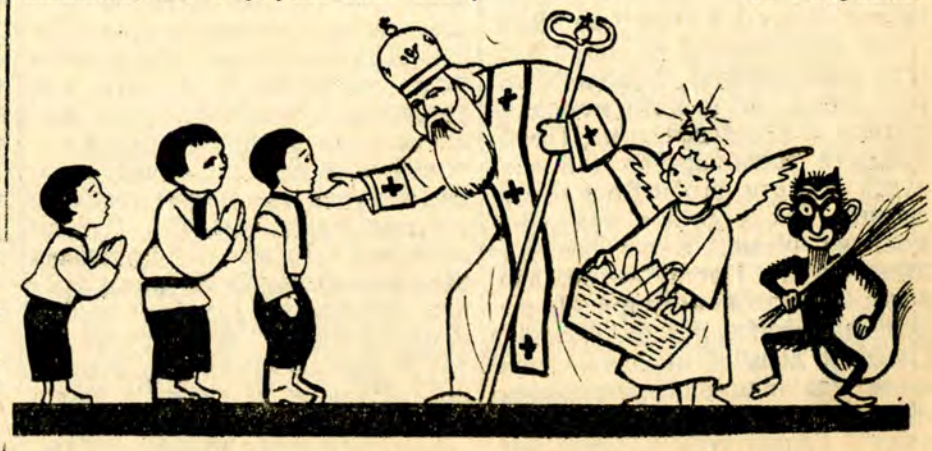
О, хто, хто Николая любить,
О, хто, хто, Николаю служить,
Тому святий Николай,
На всякий час помагає.

А невинна пісня дітей плила до неба, до св. Миколая, який якраз з доброю усмішкою взявся читати листа українських дітей.

О. Годунько.

Пречиста Діва Мірія як мала дитина, зі Своєю Матірю, св. Анною, якої світлу память обходимо 22. грудня.

ського Ординаріяту в Перемишлі такого змісту:
Ч. 6079.

„...Епископський Ординаріят уділяє апробату на акцію Апостольства Хорих і в тутешній Епархії і з радістю уділяє для сего богоугодного і спасенного діла Архієрейське Благословення"...

Від гр. кат. Еписк. Ординаріяту Перемишль, дня 7. грудня 1937.
† ЙОСАФАТ Епп.

Печать.

Це письмо Преосв. Ординаріяту повинно бути товчком до масового поширення Апостольства Хорих між вірними Перемиської Епархії і до спрямовування великих скарбів народнього терпіння і хрестів в хосен нашої Церкви і громадянства.

Чергова Служба Божа в намірені Апостольства 3. січня 1938. р.

На потреби Апостольства зложили: Ярім 2 зл., Юрчук 5 зл., Герега 2 зл., о. Ліщинський 2.50 зл., Хрищук 3.00 зл., Івалюк 1 зл., Олійник 2 зл., Турко 2 зл., Дуда 1 зл. — Щире Спасибіг.

О дальші жертви просимо. Потребуючих много!

Поширюйте ідею Апостольства в крузі знакомих, людей доброї волі — зголошуйте своє приступлення на адресу: Апостольство Хорих, Львів, Підвалля ч. 9. І. п.

Св. Миколай приходить

Заясніла ціла хата,
І в Івана і в Кіндрата,
Хтось у двері стук, стук, стук,
Дітям серце: пук, пук, пук!
В ризах з цвіту - оксамиту
Присипаний білим снігом
Миколай святий іде,
Дітям гостинці дає:
Кому книжку з образцями,
Кому стяжечку з чічками,
Одним прецлі і штольверки,
Другим яблука, кармельки,
На всіх мило поглядає
(Деяких тихцем полає)...
Діти радо все приймали,
І щиреньку дяку склали.

О. Г.

Допильнуйте шкільного плєбісциту. Памятайте, що з 31. грудня минає речинець для вношення деклярацій за українською мовою в школі. По 31. грудня шкільна влада таких деклярацій уже не прийме. Не відкладайте до останного дня, тільки заздалегідь внесіть деклярації, щоб не було запізно.

ЦІКАВІ ДРІБНИЦІ

Кілько на світі книжок. Зїзд бібліотекарів у Парижі спробував обчислити, скільки є книжок на світі. За 400 літ, відколи зачали друкувати книжки, люди видрукували 300 міліонів ріжних книжок (а кожну книжку друкують бодай по 1000 примірників, а деякі доходять до 1 міліона примірників!). Річно виходить тепер 200.000 ріжних книжок в кількох міліонах примірників. Найбільше книжок написали про Наполеона.

Через жінку став пустинником. На поліції в Гдині зголосився якийсь Крохмаль у подертому одязі. Він оповів, що від червня укривався в лісах, де жив як лісовий чоловік. Живився тільки лісними ягодами і корінцями, мешкав у землянці, яку собі побудував. Тепер через зиму хоче знов вернути до міста. Як причину свого пустинного життя подав утечу перед жінкою, що заскаржила його до суду. В місті всі уважали його небіжчиком.

Хто може, втікає з большевицького пекла. Через Польщу переїхала до Німеччини група німецьких громадян, видалених з совітів за нібито протиреволюційну і шпигунську діяльність. Подорожні оповідали жахливі речи про нелюдські знущання большевиків і катування вязнів. Большевики не хочуть випустити з вязниць багатьох чужинців.

Як звірята скачуть? Як відомо, багато звірят скаче далеко дальше в порівнанні з людиною. Найдальше скаче цікаве звірятко ґаляґо, що живе на островах індійського океану. Воно довге на 2—3 стопи, по обох боках тіла має болону, яка лучить усі частини тіла. Підчас скоку ця болона розтягається і творить щось подібне до легкопаду. Це звірятко скаче одним махом 300 стіп. Кангури скачуть на 60 — 70 стіп і зовсім легко перескакують огорожі високі на 14 стіп. Найбільшу силу скоку розмірно до своєї величини має

Злодій

Михайло Карась стояв перед хатою, коли надійшов його сусід Петро Сенів.

„Слава Ісусу Христу“! — сказав сусід.

„Слава на віки“ — відповів Михайло:

— „Що це, Михайле, було у вас вчера?“ Казали люди, що злодії, чи якісь бандити напали на вас. Я сусід і нічого не знаю.

— „От, видите, як люди вміють перекрутити. А воно було так: Вчера, всі з хати порозходилися, а я остався дома. Пообходив я господарство тай вернувся до хати, щоби Богу помолитися. Так я собі з книжечки молитви читаю, а тут хтось у двері стукає. Прошу — відозвався я і відложив окуляри. На порозі став якийсь підпанок, сказав „добрий день“ і не даючи мені щонебудь відповісти, попросив: „Позвольте, я собі у вас трошки сяду“. Гадаю собі — най там, а тимчасом шукаю по кишені за дрібними, щоби йому дати, може скорше вступиться біда з хати. А він запримітив це тай каже: „Дякую, я за цим не ходжу“ і в тім витягнув з торби якусь книжку — промовив: „Я лише вам дещо скажу і піду дальше“. — Про мене говори! Подумав я собі і слухаю. „Мені тут в селі люди говорили, що ви є мудрий чоловік, отже я вам не потребую довго говорити — зачав панок: Запамятайте собі, що вже недалекий час і католицька Церква впаде“. — Я хотів йому змісця щось сказати, але здержався. — „Щоби отже люди не пропадали в невірстві повстала нова віра, що отвирає людям очі, що дає людям свободу, що має спасти людей. Декуди вона вже є і в нас — продовжав незнаний гість. Треба лише трошки зрозуміння і доброї волі її приняти. На це і я ходжу по селах та шукаю людей. І я певний, що ви також не схочете марно пропадати та приступите до тої „нової, відкритої Євангелії“. Подумайте, ви будете перші, що понесете то світло між темних людей; історія запише ваше імя а портрет ваш буде висіти на видному місці. Бідувати також не будете. Цеї радости діждуться ваші односельчани: Гриць Сміх, Дмитро Задирка, Семко Звір та Іван Билинка, що вже приступили“.

„Чоловіче, — звернувся зразу я до нього злегка, стаючи біля дверей, — мені здається, що вам щось бракує в голові або ви не попали на своє. Вам онучами торгувати, а не вірою займатися. Не бійтеся, Церква не впаде, бо впасти може лише такий як ви. Перший ліпший дурень за діявольські гроші продає святощі та ще людей бідних зводить, в пророка бавиться. Та ти, дурню, пішов би до панів з тим, а не зараз до хлопа, бо він темний. Чому інтеліґенція тим не бавиться?.. І що він мені обіцяє за це? Товариство гордого Гриня, якому голова ще не лопнула з надміру розуму, аж сам тому дивується,

блоха й пільний коник. Блоха може перескочити перешкоду 500 разів більшу від себе, а пільний коник робить одним скоком дорогу 200 разів довшу від свого тіла. Гірська коза може перескочити пропасть широку на 30 — 40 стіп. Вивірка перескакує з дерева на дерево на віддаль 50 стіп. Перегоновий кінь може перескочити рів широкий на 30 — 40 стіп. Скок антильопи доходить до 36 стіп довжини і 10 стіп ширини. Лосось, який перепливає водопад на ріці, кидається нераз у воду з висоти 15 стіп.

Витривалість метеликів. Метелики незвичайно витривалі на зимно. В підбігунових околицях дослідники найшли аж 6 родів метеликів. Серед високих гір прогульковці находять нераз на снігу замерзлих метеликів, які є такі крихкі, що ломляться при дотику. Але ті самі метелики, перенесені в тепліші околиці, зараз оживають.

Пяні собаки. В однім данськім місті була недавно така весела подія. Вулицею їхав тягаровий самохід, який розвозив у пляшках горівку, пиво і молоко. Саме тоді падав дощ. На ховзькому мості самохід зачав котитися взад і вїхав на стовп. Пляшки розсипалися по дорозі і розбилися. Мішанина горівки, пива й молока потекла вулицею. Пахощі її приманили до себе собак з цілого міста, які кинулися хлептати розлиту мішанину. В скорому часі собаки зовсім впилися, порозкладалися на вулиці та поснули. Вони полягали на вулиці так, що годі було переїхати. Закликали пожежну сторожу, яка з трудом очистила вулицю, водою протверезивши пяних собак: собак загнали до окремої шопи, де вони добре виспалися і відтак вернулися до своїх буд.

Цікава вистава. В Мінхені в Німеччині відбувається тепер протижидівська вистава, яка має велике поводження. Ця вистава під назвою „Жид вічний скиталець“ показує життя Жидів на цілім світі і способи, як забезпечитися перед шкідливим впливом жидівства. Висвітлюється фільму, яка представляє жидівський обряд, роботу Жидів в торговельній, культурній і політичній ділянці, участь Жидів у комунізмі та в ріжних злочинах.

або Дмитра, що впертий, як цап, нікого не слухає і дома пекло завжди справляє. Приятельство Семка, що живе „на віру“ — в чужоложстві і лише тому до секти пристав, бо думає в цей спосіб втекти від Божого гніву. А може безхарактерного Івана, що в жадній справі — чи вірі місця не загріє, а за згарок від папіроса до Львова козу погнав би. — Фотографуйте їх і ставте людям за взір! Ех, мав би ти розум та не розбивав би нашої релігійної та національної єдности. Подумав би над словами Христа, що хоче, щоб всі були одно, що наша батьківщина терпить найбільше саме від таких своїх синів, як ти, що нищуть її — розпинають. — І в тій хвилі я вхопив його спітнілого за обшивку і отворив ним двері. Ось вам цей злодій, що вкрадається нераз у хитку християнську душу, щоб вкрасти правдиву, прадідну віру, а в серце влити ненависть - підлоту - гріх“.

о. М. Г.

Виселили з прикордонної полоси. Староство в Скалаті наказало Теодорові Качалубі покинути Скалат і протягом кількох днів перенестись поза граничну полосу. Качалуба, як орґанізатор Українбанку і секретар філії Просвіти, дуже причинився до оживлення громадського життя в повіті.

Безправне домагання. Бурмістр міста Олеська зажадав по 50 сотиків оплати від місцевих громадян, що леґалізували свої підписи на деклярациях за українською мовою в школі. Таке домагання є зовсім протизаконне, бо за леґалізацію підпису на деклярації не вільно побирати ніяких оплат.

Не залягайте з передплатами, не боргуйте, а шліть передплату згори, бо від Вас залежить дальший поступ і збільшення нашого часопису!

ЧИТАЙТЕ ТА ДРУГИМ РОЗКАЗУЙТЕ!

Часопис „Христос Наша Сила“ з Новим Роком ПОБІЛЬШУЄ ФОРМАТ, СТАЄ БІЛЬШИМ, а коштуватиме ТІЛЬКИ 5 сот. вже за тих 5 СОТИКІВ можемо заспокоїти наш духовий голод; бо будемо мати в кожній ХАТІ ДОБРИЙ ЧАСОПИС, що:

1) дає цікаві РЕЛІҐІЙНІ НАУКИ,

2) обзнакомлює з нашим НАЦІОНАЛЬНИМ ЖИТТЯМ

3) є цінним дорадником в ҐОСПОДАРСЬКИХ - ХЛІБОРОБСЬКИХ СПРАВАХ,

4) дає практичні, домашні поради для ЖІНОЦТВА,

5) обучує ідеольоґічно й орґанізаційно НАШУ МОЛОДЬ,

6) приносить СПОРТОВІ НОВИНИ,

7) веселить ОПОВІДАННЯМ і КАЗКАМИ, дітей і старших.

8) і не поминає ніодної корисної для вас НОВИНКИ.

Тому — ВСІ ЯК ОДИН — КУПУЙТЕ! ЗАМОВЛЯЙТЕ наш часопис, голосіться до розпродажі і заохочуйте до доброго діла других! Вже за 20 сот. цілий місяць — щотижня — приносити буде Вам листар наш часопис до хати!

ПОМОЖІМ НАШИМ ХВОРИМ!

„Український комітет допомоги хворим“ старається вміру своїх сил і фондів нести поміч нашим найбіднішим хворим. Та на жаль Комітет не може як слід виконати свого завдання, бо не має постійних фондів. Змушений отже звертатися час до часу до жервенности нашого громадянства. І в нинішню хвилю щле Комітет гаряче прохання прийти з поміччю хочби найскромнішими датками, щоб Комітет міг допомогти хворим в часі Різдвяних Свят та хоч частинно облекшити їх гірку долю. Пожертви в грошах та одежі просимо слати на адресу: „Достава“, Львів, Руська ч. 20.

Заходом Братства Матери Божої Неустанної помочі при церкві св. Петра і Павла у Львові відбудеться дня 22. ц. м. в салі читальні „Просвіти“ (вул. Крупярська 15.) о год. 6. веч. виклад зі світлинами дра Пастернака про розкопки в Крилосі.

Читання для господарів

ЯК ОБХОДИТИСЬ з НОВОНАРОДЖЕНИМ ТЕЛЯТЕМ.

Часто багато новонароджених телят хоруе а то й гине на так звану білу бігунку. Люде звичайно не знають правдивої причини й пояснюють собі це зовсім мильно. Цю хоробу розносять бактерії, що дістаються до орґанізму теляти через пуповий шнурок. Він прориваеться при породі й це уможливлює доступ бактерій до нутра. Тому найважніше по народженню теляти є забезпечити його від зараження через пупок. В тій ціли треба відкаженим шнурочком або тасьмою перевязати пупок около 2 цм. під животом, загнути решту пупка до гори і підвязати сильно під животом другий раз. Кінець пупка відтяти і обмити розчином креоліни, йодини або лізолю. Шнурок до підвязання пупка мусить бути відкажений (відзаразнений), тому треба намочити його в півпроцентовім розчині креоліни, йодини або лізолю, або вивари ти в кипячій воді. Часом при породі пупок вірветься при самій шкірі, тоді треба навколо вистрегти шерсть, ранку докладно зайодинувати і приложити перевязку.

Черговою роботою є осушення теляти. Воно родиться мокре і покрите слизом. Висушити можна двояко: або дати облизати корові, або витерти шматою. Часом обсипають теля грисом, даючи його облизати корові. Грис не шкодить, але сіллю посипати не вільно, бо корова налижеться соли, через те дістае спрагу і хоче багато пити, а це хорій ще корові шкодить. Сіль розпустившись на делікатній шкірі теляти, дразнить ту шкіру і спричинюе її запалення, хотяй ми того під шерстю не бачимо. Витирати теля шматою треба тільки з волосом а не проти волосу.

ЯК САМОМУ ВИПРАВИТИ КРІЛЯЧУ ШКІРКУ.

Суху скірку безволосою стороною намочити в розчині кухонної соли: 1 ложка соли на 1 літр води. Потім зробити густу заправу з житнього заквашеного тіста як на хліб з додатком 1 ложки кухонної соли, 1 і ¼ ложки галуну на кінчик ножа. Вимішати докладно заправу й насмарувати нею скірку від внутрішньої сторони. По 4—5 днях зіскробати заправу й висушити скірку в літній печі. Виправлена скірка має запах старої соломи й є мягка в руках як флянеля. Мязгу належить зіскробати гострим ножем, скірку висмарувати оливою або олієм з лену й розтягнути скіру у всі боки. По висмаруванню скіри — виправляемо футро, обсипаючи гарячим річним піском або крейдою до того часу, поки не одержимо гарного вигляду.

ЯК ЛАТАТИ ДУПЛА НА ОВОЧЕВИХ ДЕРЕВАХ.

Дупла на деревах, коли до них затікае вода, спричинюють гниття й порохнявіння середини. Щоб цьому запобігти, насипмо до середини дупла каміння й засмаруймо зверху цементом. Як ствердне, помастіть дьогтем. Маленькі дупла можна заткати глиною, змішаною з коровяком.

КАЛЄНДАР.

Грудень 1937.

Стиль н.	Стиль ст.	Дні	СВЯТА греко-катол.
19	6	Н	**26. по С. Микол.**
20	7	П	Амвросія єп.
21	8	В	Потапія еп.
22	0	С	**Неп. Зач. Пр. Б.**
23	10	Ч	Мини і Єрмогена
24	11	П	Даниїла пр. і З. м.
26	12	С	Спиридіона еп

СОНЦЕ сходить 19. ц. м. в год. 7.47, заходить в год. 16.8.

МІСЯЦЬ сходить 19. ц. м. в год. 18.33, заходить в год. 8.57. Повня 17-го ц. м.

ВЖЕ ВКОРОТЦІ ПОЯВИТЬСЯ Різдвяне число нашого часопису, що буде дуже гарне й друкуватисяме у великому накладі. Тому просимо всіх кольпортерів у їх власному інтересі заздалегідь прислати замовлення на святочне число, щоб не спізнитись і не наразитись на те, що забракне накладу і не можна буде вислати бажаної скількости часопису. Замовлення і оголошення до святочного числа приймаємо до 27. грудня.

ХТО ХОЧЕ МАТИ великий ілюстрований стінний календар і велике Різдвяне число часопису „Христос Наша Сила“, нехай вирівнає негайно залеглости за 1937. рік, бо в противному разі здержимо висилку!

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ у ХРАМОВИЙ ПРАЗНИК в ЦЕРКВІ св. НИКОЛАЯ у ЛЬВОВІ і ЮВИЛЕЙ XV ЛІТТЯ ОСНУВАННЯ БРАТСТВА „ДОБРОЇ СМЕРТИ“.

Субота, 18. грудня 1937. Навечерія празника: год. 17. Всеночне, Наука, благальня пісня, Благословення Найсв. Тайнами, цілования св. Мощей—Мира св. О. Николая в Барі. Слухання св. Сповіди членів Братства „Доброї Смерти“ від 16. — 21. години.

Неділя, 19. грудня 1937. празник св. О. Николая І-ша Неділя Місяця. Цілодневна адорація Найсв. Тайн. год.: 5.30 Утреня, год.: 6, 7, 8. 9 і 9.30 читані св. Літургії, підчас яких приступають всі члени Братства „Доброї Смерти“ спільно до св. Причастя. Год. 10 торжественна співана Служба Божа з діяконами і посвячення нових церковних хоругов. Год. 10.45 проповідь, год. 13 Водосвяття перед церквою, Обхід. Год 16 Вечірня, Акафист св. О. Николаю, Наука, благальна пісня, Обхід з Найсв. Тайнами довкола Церкви, Панахида і цілование Мощей—Мира. Слухання св. Сповіди від год. 5—13.

Понеділок, 20. грудня 1937. Попразен храма. Год. 7 і 7.30 читані св Літургії, год. 8 співана Служба Божа за упокій 223 померших членів Братства „Доброї Смерти“ з Соборним парастасом. **свящ. В. ЛОНЧИНА.**

Позір Личаків! В день св. Миколая 19. ц. м. розпочинаеться в церкві св. Петра й Павла триденне Богослуження в честь Неп. Зачаття Преч. Діви. Служби Божі в год. 6. рано, вечірні і молебни в год. 6. веч.

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1·20 зол., РІЧНО 2·40 зол., за границею річно 1 доляр. — Адреса Редакції і Адміністрації: Львів Японська 7. II. пов. Тел. 294-56. — Видає „Мета“, Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. Редагує. Колеґія. Відповід. ред. Петро Козіцький. Друк. „Слово“, Львів, вул. Чацького ч. 6. Тел. 276-24.

Opłatę pocztową uiszczono gotówką

Ч. 50 (166) Львів, неділя 26. грудня 1937. Рік V.

Наша Нива

ПОПУЛЯРНИЙ ТИЖНЕВИК
присвячений поглибленню релігійно-морального і національного життя серед українських родин
Ціна 5 сот.

Найкращий приятель і провідник людини — це добра книжка. В довгі зимові вечорі читання книжок це найкраща розвага і заразом наука. На світлині бачимо, як молоді ремісники читають книжки в бібліотеці Ремісничої Бурси у Львові при вул. Пасічній 2. Розуміється, що чим менше буде в нас неграмотних, тим більший рух буде в наших бібліотеках. Тому треба подбати, щоб усі Українці були грамотні і могли користати з цієї великої духової скарбниці, якою є добрі книжки.

Промова Св. Отця
5 нових кардиналів

З приводу вибору 5 нових кардиналів, 3 Італійців, одного Англійця та одного Француза, Св. Отець Пій XI. виголосив промову. В ній звернув увагу на війну в Китаю, на тяжке положення католиків в Еспанії та в Німеччині.

Нові священики

У Львові висвячені 12. ц. м. на священиків: м-р Олександер Буць, Володимир Білинський, Юрій Будний, Василь Галій, Осип Галиш, Василь Коржинський, Ярослав Пришляк, Володимир Слободян, Богдан Смик і Володимир Тарнавський. Бажаємо новим священикам якнайкращих успіхів у їхній душпастирській праці.

Большевики забороняють святкувати Різдво

Совітський уряд заборонив святкувати Різдво. Не вільно дзвонити, ставити ялинки в церквах. Військовим не вільно ходити до церков. Також еспанські большевики, за якими так розпинаються „наші славні" радикали, заборонили святкувати Різдво, бо воно має „реакційний і буржуазний характер"

Чи буде совітсько-японська війна

Відносини між совітами і Японією загострюються. Большевики арештували на Сибірі багато Японців під замітом шпіонажі. Совітська чорноморська фльота вирушила на Далекий Схід. Владивосток і інші сов. пристані над Тихим Океаном сильно укріплюють. Згромаджено великі маси совітського війська на Далекім Сході. Совіти посилають Китайцям сотки літаків і багато всякої зброї. Тому Японці хочуть якнайскорше відділити совіти від Китаю, займаючи цілу Монголію. Та це доведе мабуть до совітсько-японської війни, бо большевики, після програної в Еспанії, покладають всю свою надію на Китай.

Важне для всіх!

Заохочуємо до передплати на видавництво хосенних і дуже повчаючих книжечок п. н.

Христіянська Книжка

Книжки появляються періодично що 2 місяці. Ціна в передплаті виносить 1·20 в рік. Прочитайте уважно наше оголошення на 8 сторінці цього числа і користайте [з небуденної нагоди!

Увага Читачі!

Чергове Різдвяне число нашого часопису вийде з датою 7. січня 1938 р. Воно буде друковане на папері більшого розміру згідно з нашим заповідженням. Крім того воно буде подвійне і тому **коштуватиме 10** сот., а не 5 сот. як кожне інше число. В Різдвяному числі помістимо стінний календар на 1938 рік. Хто не вирівнає передплати за 1937. рік, не дістане великого Різдвяного числа нашого часопису!

Що ми дали в 1937 році?

Звичайно при кінці року люди роблять обрахунок, що вони зробили в році, який вже минає.

Переглядаючи 50 чисел нашого часопису в 1937. році, мусимо звернути увагу передусім на Пастирські Листи і проповіді нашого ВПреосв. Митрополита Кир Андрея з приводу великих свят. Це найцінніше, що ми дали нашим Читачам.

Велику вартість мають духовні науки, статті про релігійні справи і роковини, яких багато в цьому річнику. Вони призначені для поглиблення релігійно-морального життя українських родин. Містимо св. Євангелія на всі неділі і свята. Кожної третьої неділі місяця є відділ для хорих, у якому подані духовні науки для хорих і немічних.

Важним національним роковинам і справам присвячувано постійно багато місця. Були статті про шкільництво, культурно-освітні справи, господарські, про українську шляхту, селянство, робітництво, боротьбу з пиянством, неграмотністю і т.д. Також порушувано справи жіноцтва, молоді і дітей. Були фахові поради, до яких шкіл посилати дітей. Наш часопис інформував про українське життя не тільки в Галичині, але й Волині, Закарпатті, Буковині, совітській Україні, в Азії, Америці, скрізь, де живуть Українці. Зокрема багато уваги присвячено розкопам у Крилосі цього року, де відкопали фундаменти катедри галицького князя Ярослава Осьмомисла.

Про те, що діється в світі, могли наші Читачі довідатися з нашого часопису, де було докладно подавано останні вісти зі світа. Особливу увагу звернено на комуністичну небезпеку, яку часто освітлювано з християнського становища. Також були статті-перестороги проти радикалізму, сектантства, безбожництва і всяких інших розкладових течій. В нинішніх часах не вистарчить тільки ширити добрі ідеї, але треба також скрізь перестерігати перед погубним впливом руїнників нашого релігійного і національного життя. І ми це робимо по нашим силам.

Крім статтей і коротких вісток містили ми вірші та оповідання релігійно-морального характеру, спомини, враження з прощ і подорожей. Особливо цікаві були оповідання О. Горицвіта, о. Попадюка та о. Годунька, в яких крім цікавих історій містилася все глибока, моральна наука.

Особливу увагу звертали ми на діла християнського милосердя, на зимову допомогу для безробітних, передусім для незаможної дітвори.

Щоб наш часопис був більше цікавий і різноманітний, ми поміщували в кожному числі різні цікаві дрібниці з життя звірів, дивогляди природи, нові винаходи, при спорт, вкінці веселий кутик.

З цього короткого перегляду бачимо, що хто читав уважно наш часопис цілий рік, цей міг багато навчитися і довідатися про все, що діялося на українських землях і на цілому світі.

Вступаючи в шестий рік своєї праці сподіємося, що всі наші Передплатники і Читачі підтримають наші змагання і причиняться до розбудови нашого часопису. Як досі, так і на будуче будемо твердо стояти на християнсько-католицькому та щиро-національному становищі, працюючи по своїм силам на славу Божу і на добро українського народу.

ЖЕРТВИ

З нагоди Іменин Митрополита Кир Андрея зложив о. Теодорович на Українську Народню Лічницю ім. Митрополита Шептицького у Львові 5 зл., як збірку з Ріпнева.

В кожній християнській родині — християнський часопис „ХРИСТОС НАША СИЛА“!

Євангелія.

НЕДІЛЯ 27.

І навчав у їх божниці в суботу. І се жінка, опанована духом недуги літ вісімнадцять, була скорчена і не могла ніяк випростуватися. Побачивши ж її Ісус, покликав її до Себе та сказав їй: Жінко, вільна єси від своєї недуги. І положив на неї руки, і зараз випростувалася і славила Бога. А старшина божниці, гнівний, що Ісус в суботу уздоровляв, озвався і сказав до народу: Є шість днів, в котрі треба робити; в ті отже приходіть і лічіться, а не в день суботний. А Господь, озвався до нього і сказав: Лицеміре, ки кожний з вас в суботу не відвязує свого вола або осла від ясел і не веде поїти? А сю доньку Авраама, котру звязав сатана вже вісімнадцяте літо, чи не треба було визволити від сих узів в день суботній? І коли се говорив, завстидались усі Його противники; а весь нарід радувався усему славному, що Він ділав.

(Лука, гл. 13. ст. 10—18).

НЕДІЛЯ СВ. ПРАОТЦІВ

Один чоловік справив велику вечеру і запросив многих. І послав свого слугу в часі вечері, сказати запрошеним прийти, бо вже все готове. І почали разом всі відмовлятися; перший сказав йому: Я поле купив і мушу піти та оглянути його; прошу тебе виправдай мене. А другий сказав: Я купив пять пар волів і йду спробувати їх; прошу тебе виправдай мене. А інший сказав: Я оженився і длятого не можу прийти. А слуга вернувши розповів це своєму панові; тоді господар дому розгнівавшись сказав своєму слузі: Іди скоро на вулиці й вулички міста, та приведи сюди убогих і калік і сліпих і кривих. І сказав слуга: Пане, сталось, як звелів єси, і ще є місце. І сказав пан до слуги: Вийди на дороги й загороди, і силуй увійти, щоб наповнився мій дім. Бо кажу вам: Що ніодин з тих людей, що були запрошені, не покушає моєї вечері.

(Лука, гл. 14, ст. 17 — 24).

ДУХОВНА НАУКА

Неділя св. Праотців — це святкування памяти тих святих і праведних Старого Завіта, що „ходили перед Богом“ в праведности життя. Це ті св. Патріярхи, що жили аж до проголошення Мойсеєм Божого Закону. Ті праведники від Адама аж до Йосифа (египетського), хоч жили і вмирали свято і праведно, одначе не могли оглядати лиця Божого. В окремому місці (аді) вони вичікували приходу Спасителя, і аж по Його хрестній смерти, коли Христос вступив до ада, тоді відчинилося для них небо і аж тоді вони могли побачити Бога і радіти вічним щастям — спасінням.

І коли наша Церква вже від свята Входа в храм у своїх піснях виразно натякує на близький прихід Христа, то в неділю св. Праотців і слідуючу неділю св. Отців, хоче нашу душу основно приготовити на прихід

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ

Величаве свято в честь Цариці України. В Станиславові від святковано заходом ОО. Редемптористів ювілей проголошення Пречистої Діви Марії Царицею України за великого володаря Української Княжої Держави Ярослава Мудрого. В церкві ОО. Редемптористів відправлено торжественну Службу Божу при великій масі вірних Станиславова і дооколичних сіл. Опісля відбулась академія. Преосвящений др. Лятишевський відкрив святочну академію промовою повною глибокого пієтизму для Богородиці. Старанно опрацьований виклад про культ Матері Божої на Україні виголосив о. Величковський, редемпторист. Ціле свято мало величавий характер і лишило глибоке враження.

Посвячення сирітського захисту в Тернополі. Спільними силами громадян Тернопільщини повстало велике діло — збудовано гарний одноповерховий сирітський захист. В нім знайдуть материнську опіку і дбайливе виховання наші сироти. Преосв. Кир Никита довершив акту посвячення, відправив торжественну Службу Божу і виголосив моральну науку до безлічі вірних.

Важне для робітників. Робітничий капелян у Львові о. Всеволод Дурбак повідомляє, що Службу Божу для робітників правитиме що неділі і свята в церкві Успення Богородиці при вул. Руській в год. 12. Всі справи, звязані з духовною опікою полагоджує в понеділки, середи і четверги в „Силі" (Рутовського 22) в год. 6.30 — 7.30 вечором для робітників, а в вівторки, пятниці і неділі в „Зорі" (Вірменська 25) в год. 6.30 — 7.30 для ремісників.

Того, Якого вони вижидали і пророкували. Так і нам у вірі й надії треба готовитися на прихід обіцяного Месії-Христа, щоб у любові Його приняти, в любобві Йому служити і з любовю до Нього вмирати і в будучому житті раювати з Чоловіколюбним Богом нашим Христом. Якому честь і слава на віки вічні — Амінь.

Дві нові церкви в Станиславові будують ОО. Редемптористи і Сестри Василіянки.

Покарали священика. Староство в Самборі наложило на о. Д. Кузьмінського з Пинян кару 50 зл. або 14 днів арешту за те, що молодь у церкві по Богослуженні 7. III. і 4. IV. ц. р. співала „Боже Великий". Покараний вніс відклик до суду в Самборі, де виказав свідками, що 4. IV. не правив Богослуження в Кульчицях. Одначе суд потвердив кару, наложену староством.

Великі перешкоди в плебісцитовій акції. З усіх сторін приходять відомости про великі перешкоди в шкільнім плебісциті за українською мовою навчання. Не дайтеся застрашити усім тим перепонам. Плебісцит відбувається згідно з законом, тому ніхто не сміє в тому перешкаджати. Про всякі перепони повідомляйте Рідну Школу й українську пресу. **Вже найвища пора внести декларації до інспекторатів. Уважайте, щоб не спізнитись. Декларації за українською мовою в школі приймають інспекторати тільки до 31. грудня.** Плебісциту не треба переводити в тих місцевостях, де школи українські.

Зворушливий приклад українських безробітних. Українські безробітні зорґанізовані в Т-ві „Сила" на своїх сходинах у грудні, згадавши, що „Просвіта" вступила з тим місяцем у 70-ий рік існування, зложили з дрібних сотикових жертв ювілейний дар Просвіті в сумі 12 зл. Про патріотичних робітників можна сказати: останній кусник чорного хліба відняли собі від уст, щоб тільки допомогти „Просвіті".

Приклад гідний наслідування. Зпоміж наших сіл перше село Ременів відгукнулось на заклик робітничого товариства „Сила" складати жертви на поміч безробітним. Селяни з Ременова доставили фірами до Львова: 13 корців бульби, 205 головок капусти, 15 кґ муки, 15 кґ фасолі і ще багато інших харчевих продуктів. Крім цього самоосвітній гурток Ременова зложив 5.70 зл. готівкою на ту ціль.

Молодь Ремісничої Бурси у Львові з вул. Пасічної — (режісер М. Щуровський) відіграла з великим успіхом „Лицарів ночі" в дні 5. XII. ц. р. в читальні „Просівти" на Личакові.

Баківці, пов. Бібрка, уладили 4. ц. м. Марійський концерт. Недавно відбувся заходом місцевого кружка „С. Г." курс куховарства. Амат. гурток уладив дві вистави.

Ходачків Великий, пов. Тернопіль. Недавно відбулася св. Місія під проводом оо. Редемптористів з Тернополя.

Перепони в праці „Відродження". Товариство „Відродження", що дуже заслужилось ширенням тверезости серед наших людей, стрічає нераз з боку адміністраційної влади великі перепони. Наприклад: в селі Складисте на Лемківщині ще в літі 1936. засновано кружок „Відродження". Староство в Новім Санчі заборонило заснування кружка, проти того внесено відклик до воєвідства в Кракові. До нині нема ще ніякої відповіді, хоч уже давно почався другий рік. На інтервенцію краківської філії „Відродження" в воєвідстві відповіли, що староство досі не переслало ще відклику.

Новий політичний процес. На Волині в Рівному розпочинається перед окружним судом великий процес проти 56 молодих Українців. Їм закидають приналежність до О. У. Н.

Нова ґімназія на Закарпатті. В Ужгороді торжественно відкрили українську ґімназію оо. Василіян. По Службі Божій виголосив о. протоігумен Булик гарну промову. Були хорові співи, деклямації і промови. В кінцевім слові голова батьківського комітету висловив радість, що нарешті є в Ужгороді українська школа, з якої вийдуть нові борці за краще завтра свого народу.

На Святий Вечір світім лише свічками „К Е Р О С"!

Щ О Д І Є Т Ь С Я В С В І Т І

РІШУЧИЙ КРОК ІТАЛІЇ

Велика Фашистівська Рада в Італії ухвалила виступлення Італії з Союзу Народів. Після Німеччини й Японії, Італія своїм виступленням сильно підірвала значіння Союзу Народів.

УПАДОК ЗНАЧІННЯ ФРАНЦІЇ

По війні Франція була наймогутнішою державою в Европі. Міністри всіх держав їздили до Парижа, шукати там помочі. Тепер німецькоіталійський союз позбавив Францію її недавних великих впливів. Тому франц. міністр закордонних справ Дельбо відвідав тепер Польщу, Румунію, Югославію і Чехословаччину, але мабуть не мав успіхів. Польща радше сприяє протикомуністичному союзові держав і хто знає чи не виступив з Союзу Народів, за прикладом Німеччини та Італії. Румунія не згодилася перепустити крізь свій край совітські війська на поміч Чехам, якщо на них напали б Німці. Югославія заключила перед приїздом Дельбо договір з Італією і має визнати національний уряд Еспанії. В день приїзду Дельбо до Білгороду відбулися там великі демонстрації проти Франції, в яких були вбиті й ранені. Дельбо хотів погодити Чехів з Поляками і Німцями, та це йому мабуть не вдалося, як і ціла його поїздка.

ЯПОНЦІ ДАЛЬШЕ НАСТУПАЮТЬ

Японські війська по 9-ти дневних тяжких боях здобули Нанкін. В його обороні полягло 70.000 китайських вояків. Тепер Японці наступають на Ганкав, новий осідок китайського уряду, і на Кантон, одиноку велику китайську пристань, яка ще є в руках Китайців. Під Нанкіном на Синій Ріці японські літаки затопили 4 американські кораблі. Погибло около 100 Американців, було багато ранених. Також бомбардували англійські кораблі. Коли Америка й Англія запротестували проти цього, Японці перепросили їх та обіцяли покрити всі шкоди.

НОВИЙ УРЯД КИТАЮ

В Пекіні, давній столиці Китаю, повстав новий уряд, зложений з бувших китайських міністрів. Він має виповісти послух урядові маршала Чанг-Кай-Шека, відродити стару китайську релігію Конфуція, розвязати Куомін танг, (велику китайську орґанізацію, яка є під впливом комуністів), приступити до протикомуністичного союзу Японії, Німеччини й Італії, співпрацювати з цими державами в господарських справах. Цей уряд має піддержку Японії.

АМЕРИКАНСЬКІ КАТОЛИКИ ПРАЦЮЮТЬ

В Америці католики розвивають велику акцію. Вони мають свої радіостації, багато своїх часописів і шкіл. Американські католики виграли війну з неморальними фільмами, які заборонили висвітлювати. Тепер католики в Америці зачали боротьбу проти самосудів, яких жертвою падуть переважно Мурини. В сенаті католицькі сенатори зложили проект закону, який забороняє самосуди над Мурінами.

НАЦІОНАЛЬНА БРАЗИЛІЯ

Президент Бразилії Варґас хоче обеднати всі 21 стейтів (округ) в одну сильну державу. Бразилійські комуністи виступають остро проти нього, тому розвязано їхні орґанізації.

Похорон незнаної дівчини

що втекла з червоного „раю“ на тамтой світ

Дзвони скликали людей до церкви в галицькому селі К. над Збручем.

А на західньому березі Збруча лежала нежива кільканадцятьлітна дівчина, бідно вдягнена. Наочні свідки оповідали, що ця дівчина з містечка Сатанова за Збручем. Вона хотіла переплисти на наш бік і вже була недалеко берега.

Одначе в останній хвилі надбігла большевицька сторожа й засипала дівчину градом куль. Ледви вилізла вона з ріки й таки зараз на березі віддала духа ця нещасна жертва червоних катів.

На другий день відбувся величавий похорон при великім здвизі народу. Хата, в якій лежала застрілена дівчина, стояла при самій ріці, так що похоронний похід йшов здовж понад Збруч аж до церкви.

І саме тоді, як задзвонили усі дзвони, музика заграла жалібний марш і похоронний похід вирушив з домовиною незнаної дівчини, весь народ з большевицького містечка Сатанова виляг з хат.

Видно було, як вони падали на коліна, били поклони, хрестилися і молилися з піднесеними вгору руками.

Напроти цього місця, де застрілено дівчину, клячала на колінах старша жінка у великому смутку. Вона хрестилася, затикала очі руками, якби плакала, схиляла голову аж до землі.

Та не довго нещасні совітські невільники приглядалися і прислухувалися християнському похоронові.

Немов кровожадні вовки вискочили большевицькі вовки граничники з крісами і нагаями. Вони порозганяли людей і загнали їх до нужденних хат. Та їх дикі вигуки не могли заглушити церковного співу.

Хоч зазбручанські люди позникали з вулиць і подвір, але зате в багатьох вікнах видно було повно голов. Нещасні поробили діри в шопах і хлівах, а деякі навіть повилазили на дерева, щоб тільки прислухуватися до чудового співу християнського похорону.

Цей похорон незнаної дівчини залишиться на довго в памяті галицьких і забручанських Українців з околиці Сатанова.

—

ЦІКАВІ ДРІБНИЦІ

Геть з чужими виробами по наших церквах! Чи не стати нас на те, щоб на Різдво горіли в кожній церкві, а на Святий Вечір у кожній хаті лише свічки „КЕРОС"?

ОСТАННЄ СЛОВО

До лічниці в одному великому місті привезли хорого селянина, що мав на язиці незлічимий наріст. Професор оглянув хорого і каже:

— Ваша неміч така, що треба негайно відрізати язик, бо інакше розійдеться по всьому тілі грізна загроза.

— Я маю дрібних дітей, — відказує немічний, — не можу їх покинути на саму дружину. Тож ріжте, буду працювати й мовчки.

Перед операцією професор говорить знов до селянина:

— Так, от, приятелю, ще можете щось сказати. Але памятай те, це буде ваше останнє слово

На мить в операційній салі запанувала повна тиша. Хорий селянин промовив ясно й виразно:

— Слава Ісусу Христу!

ДУША.

Один модерний лікар запитав жартом священика:

— Чи бачили ви ту душу, що про її спасення стільки говорите?

— Ні, — відповів панотець, — не бачив.

— То може вухом чули? — Ні, ніколи не чув. — То може її посмакували? — Ні, й не смакував. — А може її обнюхували? — все далі глузував лікар. — Ні, й не нюхав, — каже священик. — А може її відчували? — А певне, це так, відчував і відчуваю. — Але ж, що з того, коли аж чотири змисли нічого про душу не говорять.

— Може й так, — каже панотець, але й мені кортить вас дещо запитати. — Прошу! — А чи бачили ви, пане докторе, недугу? — Ну, ні, — каже лікар. — Так може чули її вухом? — Ні. — А смакували? — Ні. А хоч нюхали її? — Та ж ні. — Ну, то може її відчували? — Та певне, що відчував, як всі інші. — Дивно, — каже на те панотець, — та ж чотири ваші змисли нічого про недугу не знають, а ви й не говорите, що недуга не існує в світі!

ЯК ЖИВУТЬ МУРАШКИ?

Є ріжні роди мурашок, які живуть у громадах, мають добру організацію, люблять порядок і дисципліну. В Америці живуть мурашки, звані кравцями. Вони мають незвичайно сильні щоки, подібні до ножиць. Живуть у величезних муравлищах, які займають часом до 100 квадратових метрів землі і сягають до 10 м. вглиб землі. Мурашки-кравці подорожують великими масами, нападають на поля і роблять мілионові шкоди. Вони кидаються на листя, обтинають його своїми ножицями і тягнуть до своїх гнізд. Там складають листя у великих коморах. З того листя роблять поживу для одного рода грибка. Цей грибок дуже добре розвивається на тій поживі, випускає нитки, а на них є зародні, що є поживою мурашок. Мурашки плекають грибок дуже старанно й його зароднями годують лярви і королеві-матки. Коли мурашки-кравці переносяться в інші сторони, то забирають з собою зародні грибка і в місці нового осідку закладають новий огород. — В Мексику живе ґатунок мурашок, що живиться солодкою виділиною мшиць-ґалясівок. Коли западе ніч, мурашки спішать великими громадами до дубів, на яких звичайно живуть ґалясівки, побирають від них цілу ніч солодкий сік і вертаються до свого муравлища. Там віддають частину соку мурашкам,

1

Na zł. gr.

Imię, nazwisko i adres wpłacającego:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Nr. rozrachunku: **81**

Dzień wpłaty

PRZEKAZ ROZRACHUNKOWY 2

Na zł. gr.

złote słowami

gr.

Odbiorca:

Administracja

„Chrystos Nasza Syła"

Poczta: **Lwów, ul. Japońska 7. II p.**

Nr. rozrachunku: **81**

Nr. wpłaty.....

Dzień wpłaty

(podpis przyjmującego)

Stempel okręgu

3

DOWÓD NADESŁANIA

PRZEKAZU ROZRACHUNKOWEGO

Na zł. gr.

Odbiorca:

Administracja

„Chrystos Nasza Syła"

Lwów, ul. Japońska 7. II. p.

Nr. rozrachunku: **81**

Nr. wpłaty .....

.....

(podpis przyjmującego)

що пильнують гнізда, а з решти роблять запаси на зиму. Так працюють ціле літо. Найцікавіше в них те, що магазином запасу соку на зиму є самі мурашки, які можуть прийняти величезну скількість соку до нутра, роздуваючись при тім непомірно. Мурашки-шпихлірі висять цілий час рядами нерухомо на стінах комор неначе живі бочки, а інші мурашки напихають їх солодким соком, доки животики мурашок не дійдуть до величини малої ягоди. В зимі мурашки висисають замагазинований сік просто з уст мурашок-шпихлірів. — Мурашки дуже дбають про свої гнізда. Коли гніздо ушкоджується, або хтось його ушкодить, тоді мурашки зараз його направляють. Входу до муравлища пильнують мурашки-войовники, які не допускають до середини чужих мурашок. — В полудневій Европі і Швайцарії живуть мурашки-амазонки. Вони самі не хочуть працювати, за них працюють мурашки-невільники. Щоб здобути собі таких невільників, мурашки-амазонки нападають нагло великою лавою на муравлища інших ґатунків мурашок, які заскочені нагло втікають, лишаючи свої лярви. Переможці забирають їх до себе і виховують з них невільників, які працюють опісля на мурашок-амазонок. — Як бачимо, життя мурашок дуже цікаве і ріжнородне, подібне часом до життя людей з їх війнами, народами пануючими і поневоленими.

ЯК НІМЦІ ОЩАДЖУЮТЬ.

В Німеччині в кожнім домі є пачка або кілька і до них мешканці скидають всякі відпадки. До одних скидають лупину з бараболь (по містах) та її забирають і кормлять нею свиней. До іншої пачки скидають старе залізо та всякі металі, ще до іншої старі кости, а окремо старий папір. Металі ідуть до фабрик машин, кости до фабрик по гноїв, а з паперу знову роблять папір. Тепер запровадили ще одну ощадність. Каналові відходи збирають разом до великих ям, там вони всідаються і ними будуть гноїти поля. Все мусить бути використане. — Берім і ми приклад з ощадности Німців.

БОЛЬШЕВИЦЬКЕ „ВИХОВАННЯ“.

Совітські часописи подають як примір клясового освідомлення 14-літнього хлопця, Віталія Абратіяна, який зробив донос до ГПУ на свого батька за „контрреволюцію“. Батька засудили на смерть і розстріляли. Хлопець дістав нагороду за цей ганебний донос на свого батька.

ПРОЗРІЛИ

В Дубівцях, повіт Збараж, відбулася недавно св. Місія під проводом о. Лемішки, Чина Найсв. Ізбавителя. До св. Причастя в наміренні Св. Отця і ВПреосв. Митрополита Кир Андрея приступило 1733 особи. До Братства Матери Божої Неуст. Помочи вписалося 73 нових членів, так що тепер є всіх 376 членів. На закінчення св. Місії о. Місіонар відібрав приречення на вірність Христу-Цареві. Присутні вирекли всього зла, а зокрема злих книжок радикальної „Самоосвіти“ і „Громадського Голосу“. 21 хлопців і дівчат, членів і прихильників „Каменярів“, підписало заяву.

„Ми власноручно підписані заявляємо оцим, що ніколи не будемо належати до протирелігійних товариств, як „Каменярі“. Заявляємо, що ніколи не будемо виступати проти української греко-кат. Церкви. Ніколи не будемо ділати на шкоду читальні „Просвіти“ і кружка „Рідної Школи“, як довго в тих установах буде процвитати національний дух. Взагалі ніколи не будемо шкодити нашій Церкві і Батьківщині, а будемо працювати на її добро і славу. Заявляємо, що будемо всюди заховуватися примірно, як це личить християнинові-Українцеві. Якщо хтонебудь з власноручно підписаних ділав би проти підписаної заяви, буде проголошений прилюдно зрадником і втратить можність бути членом релігійно-культурних установ“.

За прикладом дубівської молоді повинні піти всі ті, які ще нині задурманені радикальними „Каменярами“ і „Громадськими Голосами“. Вся українська молодь повинна обєднатися під покровом св. Арх. Михаїла, Патрона нашої Батьківщини і Товариства „Орлів“, та спільно змагати до осягнення наших ідеалів.

Tytuł czasopisma: .....

Okres prenumeraty: .....

Kolportarz za l. .....

Adres odbiorcy czasopisma: .....

UWAGA: Wszelka korespondencja, zamieszczana na 1-szym odcinku, poza wskazówkami wedle treści nadruków podlega opłacie przez naklejenie znaczka pocztowego w wysokości opłaty taryfowej.

Nr. listy rozsyłkowej .....

wpisał .....

sprawdził .....

Nr. listy rozsyłkowy .....

Dzień nadesłania

(podpis sprawdzającego)

Ще в справі шкільного плебісциту

Шкільні декларації за українською мовою навчаня в державних школах можна складати в кожному часі, бо шкільний закон з 31. липня 1924. і виконний розпорядок до нього з 7. X. 1925. р. не кладе українським батькам ніяких обмежень щодо часу вношення шкільних декларацій. Час вношення деклараций українських батьків має лиш таке значіння, що коли декларація внесена по 31. грудня якогось року, то її важність для шкільної справи числиться щойно від вересня слідуючого року. Коли б перетягнути цей речинець поза 31. грудня, то тоді тратиться цілих півтора року, бо щойно тоді вона буде підставою для вирішення шкільної влади. Розпорядок Президента Р. П. з 29. XI. 1930. говорить про зміну мови навчання що 7 літ, а не про сам „плебісцит“; отже цей розпорядок відноситься до шкільної влади, а не до українських батьків, чи до самого складання деклараций. Тому всякі обмеження чи перешкоди в тій справі є незгідні з законами і в кожному такому випадку мають заінтересовані право вносити жалоби до вищої влади. — Випадки таких обмежень були в повітах Львів, Бібрка, Городок, Самбір, Перемишляни, Чортків та інші. Жалобу може підписати кілька батьків. Таку жалобу писати так:

ДО ВОЄВІДСЬКОГО УРЯДУ

в. . . . . .

Дня..... ми, батьки українських дітей у шкільному віці з місцевости ..... зголосилися в уряді гміни..... повіту..... з устним проханням, щоб гмінний уряд згідно з § 8 уст. 4 розп. Мін. В. і Осв. з 7. I. 1925 потвердив наші власноручні підписи на шкільних деклараціях за українською мовою навчання у школі місцевости ..... Війт (заступник, секретар, чи хто там) заявив нам, що він не буде потверджувати наших підписів,

бо ще не минуло 7 літ від останнього шкільного плебісциту в місцевості..... або:

бо він одержав інструкцію зі староства, щоб тільки батькам деяких місцевостей потверджувати підписи, але між тим місцевостями нашої громади нема, бо ще нема 7 літ від останнього шкільного плебісциту в нашій місцевості.

(В усіх випадках:)

Тому, що ані закон з 31. VII. 1924. ані розп. Мін. Освіти з 7. I. 1925. не передбачує ніяких обмежень щодо часу вношення шкільних деклараций за мовою навчання безперервно,

(Для деяких випадків:)

тому, що наша місцевість ще взагалі не робила шкільного плебісциту за українською мовою навчання —

або:

тому, що українські батьки в..... взагалі не одержали ніякого рішення про мову навчання на основі їх останнього шкільного плебісциту —

прохаємо дати поручення підчиненим адміністраційними органам, щоб вони не обмежували наших прав у використанні шкільних законів, а тим самим, щоб уряд гміни..... потвердив негайно безплатно власноручність наших підписів на шкільних деклараціях і то в такому речинці, щоб ми могли ще перед 31. грудня 1937. предложити шкільному Інспекторові.

ПІДПИСИ

свідки (не ті самі, що підписують).

Трапляються випадки, що уряди гмінні вимагають від батьків оплати за потвердження підписів. (Прим. пов. Яворів, Перемишляни, Долина, Борщів, Ярослав, Чортків, Рогатин і ін). Це противиться дотичному розпорядкові Міністерства Вн. Справ і тому в кожному такому випадку українські батьки мають право вносити жалобу. Її писати так:

До Воєвідського Уряду

в .....

Війт (заступник, секретар чи хто там) гміни ..... зажадав від нас, українських батьків місцевости .... повіту ....., оплат у висоті .... за потвердження власноручности наших підписів на шкільних деклараціях за українською мовою навчання.

(для деяких випадків):

заслонюючися тим, що Рада гмінна ухвалила побирати оплату за всякі потвердження.

Тому, що така вимога суперечна з розпорядком Міністерства Вн. Справ з 19. II. 1925 ч. Ш. 1254, — де говориться, що якби такі ухвали були, то у приміненні до потверджень підписів на шкільних деклараціях „Пан Воєвода зволить ..... знести“, а зрештою нижча влада не може касувати розпорядків вищої влади, — підписані прохають доручити урядові гмінному в ..... щоби потвердив негайно безплатно власноручність наших підписів на шкільних деклараціях за українською мовою навчання і то в такому речинці, щоби до 31. грудня 1937 р., ми могли ті декларації предложити шкільному Інспекторові.

Підписи.

Бувають випадки, що війт (чи хтось з уряду гмінного відкидає шкільні декларації предложені батьками й вимагає метрики дітей (н. пр у гміні Куровичі від громадян Соловий й Печеній, гміна Погорильці від громадян Лагодова, — або, що батько має польське назвисько (як н. пр. в Бусовичах, пов. Рогатин). — Деякі гмінні уряди потверджують шкільні делярації і задержують їх у себе (н. пр. для громадян Кожич пов. Львів), кажучи, що звернуть декларації тоді, як дістануть інструкцію (від кого?).

В таких випадках вносити жалобу так:

До Воєвідського Уряду

в .....

Війт (чи хтось з уряду) гміни ..... повіту ..... не хоче потвердити власноручности підписів на шкільних деклараціях за українською мовою навчання таких батьків місцевости ....., що їх діти вже ходять до народної школи:

або:

що їх діти ще ходять до школи, хоч вони вже у шкільному віці на 1938-9 шк. рік

або:

бо батько має польське назвисько, отже не потребує руської школи;

або:

задержує шкільні декларації в себе.

Тому, що таке поступування противиться шкільному законові з 31. VII. 1924 і розп. Мін. Осв. з 7. I. 1925 й зокрема безправно обмежує свободу батька,

просимо видати негайно потрібні зарядження, щоби ми могли наші декларації зложити до 31. грудня 1937 у шкільного інспектора.

Тому, що у вижиданні на рішення Воєвідського Уряду можна втратити речинець (31. грудня 1937) було б добре вносити одночасно таку телеграфічну жалобу до Міністра Вн. Справ.:

Pan Minister Spraw Wewnętrznych
Warszawa

Urząd gminny . . . powiatu . . . odmawia potwierdzenia podpisów na deklaracjach szkolnych

в деяких випадках:

żąda opłaty za potwierdzenie podpisów na deklaracjach szkolnych.

Prosimy wydać niezwłocznie odpowiednie polecenie.

Підпис.

Місцевість, почта.

ГОЛОВНА УПРАВА
РІДНОЇ ШКОЛИ.

Грудень 1937.

Стиль		Дні	СВЯТА
н.	ст		греко-катол.
26	13	Н	27. по С. † Евстр.
27	14	П	Тирса і Левкія мч.
28	15	В	Елевтерія свмч.
29	16	С	Аггея пр.
30	17	Ч	Даниїла 3 мол.
31	18	П	Севастіяна і ін. мч.

СОНЦЕ сходить 26. ц. м. в год. 7.50, заходить в год. 16.11.

МІСЯЦЬ сходить 26. ц. м. в год. 1.45, заходить в год. 12.11.

Читання для господарів

ЯК ЗИМУВАТИ ХУДОБУ?

Якщо хочемо, щоб корови зимою добре доїлися, треба годувати їх бульбою чи буряками, додаючи макухів чи грису. Треба дбати про тепло в стайнях. Чим холодніше в стайні, тим більше паші потребує худоба. В холодній стайні корова дає менше молока, а молодняк помалу росте. Щодня чистити і чесати худобу і пильнувати, щоб постійно була нова підстілка. Молоду худобу, що має вже рік, перевести на таку пашу, яку мають вже дорослі. Завести контролю молочности і зачати годувати худобу за вказівками інструкторів-агрономів „Сільського Господаря“.

Увага! – ВП. Передплатники й Читачі!

Важне до І. січня 1938.

Користайте з небуденної нагоди!

Хто з Передплатників і Читачів часопису **„Христос Наша Сила“** пришле відразу цілорічну передплату (2·40 зл.), тому в нагороду за точну передплату будемо висилати **безплатно** що два місяці через цілий рік цікаві і хосенні книжки (вартости що найменше 1·20 зл.), тільки на почтову оплату треба долучити 60 сот. Даємо книжечки даром, тільки почтову оплату треба собі заплатити.

Отже треба одним і тим самим переказом прислати 3 зол. Хто з передплатників приєднає нам 5 нових передплатників і за них пришле передплату за рік згори, одержить сам наш часопис даром протягом цілого року.

Увага! Лише наші Передплатники, якщо захочуть передплачувати собі часопис **„М Е Т А“**, який у передплаті коштує 9 зл. річно, дістануть його по зниженій ціні 7·50 зл. отже разом треба прислати за передплату на часопис „Христос Наша Сила“ 2·40, „Мету“ 7·50, а на почтову оплату безплатних книжечок 60 сот., **разом 10·50 зл.** Всі гроші треба присилати **одним переказом і точно написати, за що присилається гроші.**

Хто з наших Передплатників бажав би собі отримувати ще місячник **„Дзвони“** може дістати його також по зниженій ціні за 12 зл. (в передплаті коштує 14 зл.) Разом треба прислати за всі видання, які ми вгорі навели, отже „Христос Наша Сила“, „Мета“ і „Дзвони“ та на почтову оплату дарових книжечок 22·50 зл.

Звертаємо увагу що такі знижки дістануть тільки наші Передплатники, а ніхто більше. Хто хотів би замовити собі осібно ці видавництва, мусить платити передплату в цілості. Гроші наші Передплатники мусять присилати тільки на нашу адресу і нашими переказами, щоби не було ніякого непорозуміння. За гроші присилані на чужу адресу чи чужими переказами хочби і на всі вгорі вичислені видання разом не беремо ніякої відповідальности і не ручимо чи такі неуважні Читачі дістануть згадані видання на тих умовинах.

Для лекшого переслання грошей друкуємо в цім числі наш переказ, який просимо витяти по точкованій лінії і ним переслати гроші на передплату.

Подяка

Цею дорогою складаю прилюдну, щиру подяку ВП. П. Андрієві Сабараєві, різьбареві з Голоска Великого, за артистично а не дорого виконаний кедровий іконостас у гуцульському стилі до церкви в Девятниках, та гарячо поручаю цього українського різьбаря Всеч. оо. Парохам.

Степан Королюк
парох.

ЛЬВІВСЬКА БІБЛІОТЕКА АН УРСР № Ж 3777 П

ПЕРЕПИСКА АДМІНІСТРАЦІЇ.

о. Р. МИРОНІВ, Акришори: Висилаємо що - тижня в середу, просимо реклямувати на почті.

ЯСІНОВСЬКИЙ, Кобиля: Запл. до 1. X. 1938. р.

КОБА ВОЛОДИМИР, Курилівка: Дістанете 50 святоч. чисел. Гроші шліть наперід; 20% рабату.

ЯКИМ КОРОЛЯК, Гумниська: Заплачено до 1. VI. 1938. р.

Всіх, що не одержують точно, або взагалі, нашого часопису, просимо реклямувати в почтових урядах. Висилаємо завжди вже в середу.

ПЕРЕДСВЯТОЧНІ ЗАКУПИ.

— В що ви бавитеся дітя?

— В передсвяточні закупи. Оленка е крамаркою, а я е мамою, яка купує.

— А ти Петрусю, здається, не бавишся, бо маеш таку понуру міну?

— Бо я граю батька, що мусить за все платити.

БОЛЬШЕВИЦЬКЕ ПОЛЮВАННЯ

Комісар ҐПУ вернувся з полювання.

— Ну, як вам пішло, товариш комісар? — питаються інші чекісти.

— Я розстріляв двох заяців. Перед смертю вони признались, що були саботажистами і ворогами народу!

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1·20 зол., РІЧНО 2·40 зол., за границею річно 1 доляр. — Адреса Редакції і Адміністрації: Львів Японська 7. II. пов. Тел. 294-56. — Видає „Мета“, Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. Редагує. Колегія. Відповід. ред. Петро Козіцький. Друк. „Слово“, Львів, вул. Чацького ч. 6. Тел. 276-24.

ЛНБ им. В. Стефаника
ПРОВЕРЕНО-1987 г.

КНИГОЗБІРНЯ
„СТУДІОН"
у Львові

IV
НС-17182
1937-1-50

ХРИСТОС НОЩУВА СИЛА 1937